

அமிர்தசாகரர் இயற்றிய
யாப்பருங்கலக்காரிகை
மு ன மு ம்
குணசாகரர் இயற்றிய உரையும்

கழக வெளியீடு

Acc.No. 29808
69-2

அமிதசாகரர் இயற்றிய

69-2

யாப்பருங்கலக் காரிகை

மூலமும்

குணசாகரர் இயற்றிய உரையும்

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்
விரிவுரையாளராயிருந்த

நாவலர் ந மு வேங்கடசாமி நாட்டர் அவர்கள்

செய்துதந்த திருத்தங்களுடன் கூடியது

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,
1/140, பிரகாசம் சாலை, சென்னை-1.

1975

நடுக்காவேரி முத்துச்சாமி வேங்கடசாமி நாட்டார் (1884)

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LIMITED.

கிளைகள் :

திருநெல்வேலி-6
கும்பகோணம்.

மதுரை-1

கோயமுத்தூர்-1
திருச்சிராப்பள்ளி-2

கழக வெளியீடு : உடுக

முதற் பதிப்பு : 1940

மறு பதிப்புகள் : 1944 ; 1947 ; 1953 ; 1956 ; 1959 ;
1962 ; 1965 ; 1967 ; 1969 ; 1971 ; 1972 ; 1975

P31,Jx2,1
N75

YAPPARUNGALAKKARIKAI

அப்பர் அச்சகம், சென்னை 600001 (11/2

முகவுரை

தமிழ் இலக்கணம் எழுத்து, சொல், பொருள் என மூன்று பிரிவினையுடையது. இம் மூன்றுக்கும் நிலைக்கள மாவன வழக்கும் செய்யுளுமாம், அவற்றின் இலக்கணங்களும் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரால் பொருளதிகாரத்திற் கூறப்பட்டுள்ளன. தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் மிக்க விரிவுடையதே எனினும் அதிற் கூறப்பட்ட 'கட்டளையடி' முதலிய சில இலக்கணங்கள் வழக்கொழிந்தன. பிற்காலத்தே பெருவழக்காய்ப் பயின்று வரும் பாவினங்கட்கு அதில் இலக்கணம் இல்லை.

தமிழ்ப்புலவர்கள் செய்யுளியற்றுவதில் மிக்க நாட்டமுடையராக இருந்தமையானும், செய்யுட்கள் நாடொறும் பல்நி வந்தமையானும் செய்யுளிலக்கணம் பல்வேறு புலவர்களால் தனித்தனி நூலாக இயற்றப் பட்டது. அவையனார், காக்கைபாடினியார், சிறுகாக்கை பாடினியார், கையனார், நத்தத்தனார், பல்காயனார், பல்காப்பியனார், மயேச்சுரனார் முதலிய புலவர் பலர் யாப்பிலக்கணம் இயற்றினர். இற்றைக்கு ஏறக்குறைய ஆயிரம் ஆண்டுகளின் முன் விளங்கிய அமிதகாகரர் என்னும் ஆசிரியரால் யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக் காரிகை என்னும் இருநூல்களும் இயற்றப்பட்டன. இந்நூல்களே பிற்காலத்தவர்களால் யாப்பிலக்கணப் பயிற்சிக்குச் சிறந்த கருவிகளாகக் கொள்ளப்பட்டன. இவற்றுள்ளும் பின்னதே பயிற்சி மிக்குடையது என்பதனைக் "காரிகை கற்றுக் கவி பாடுவதில்" என்னும் வழக்கால் அறியலாகும். யாப்பருங்கல ஆசிரியரே காரிகையும் இயற்றினாரவர் என்பது, காரிகை உரை யாசிரியராகிய குணசாகரரால் "யாப்பருங்கலம் என்னும் யாப்பிற்கு அங்கமாய், அலங்கார முடைத்தாகச் செய்யப் பட்டமையால் யாப்பருங்கலக்காரிகை என்னும் பெயர்த்து" என்று கூறப்பட்டமையானும், யாப்பருங்கலவிருத்தி யாசிரியர் அந்நூற் பதினாந்தாஞ் சூத்திரவுரையில் "இந்நூலுடையாரும் மாஞ்சீர் கலியுட்புகர்"

எனவும்.....விளங்கக் கூறினர் என்று உரைத்தமை யானும் பெறப்படுவதாகும். இங் நூலாசிரியர் பெயர் *அமிதசாகரர்* என்பது, யாப்பருங்கல நூற்பாயிரத்தில் “அளப்பருங் கடற்பெயர் அருத்தவத் தோனெ” என்று கூறப்பட்டிருத்தலாற் போதரும்; அளப்பருங் கடல் = அரித சாகரம், இவர் சமண சமயத்தவர் என்பது “கந்தாடிவில்” என்னும் கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யு ளால் அறியப்படும்.

யாப்பருங்கலக்காரிகை மூலமும், உதாரணச் செய்யுட்களும் மாணுக்கர்கள் பாடஞ் செய்து உள்ளத்திற் அமைத்துக் கொடற்கு எளியவாம்படி கட்டளைக் கலித்துறையான் இயன்றும், முதல் நினைப்புக்கொடு கூடியும் விளங்குகின்றன. இந்நூல் காக்கைபாடினியத்தைப் பின்பற்றியது என்ப.

காரிகையின் பழையவுரை குணசாகரர் என்பவரால் இயற்றப்பட்டது. இந்நூற்கு யாழ்ப்பாணத்துச் சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப் பிள்ளையவர்கள் சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதியில் புத்துரை யொன்று இயற்றி னார். காரிகை பழைய உரையுடன் வித்துவான் தேர்வுக்குப் பாடமாக வைக்கப்பெற்று வருதலின், அதனைச் செப்பமுற அச்சிடுதல் கருதிய தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தினர் என்னைக் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க அவ்வுரை முழுதும் பார்த்து, உரை கடையிலும், உதாரணச் செய்யுட்களிலும் காணப் பட்ட மிகப் பலவாய் பிழைகளைத் திருத்தித் தூய்மை செய்துள்ளனர். ஏனைய பதிப்புகளொடு ஒத்து நோக்குவார்க்கு இஃது எவ்வளவு திருத்தம் பெற்றுள்ள தென்பது புலனாம்.

17—10—1940 }
தஞ்சை }

ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்

*பல்லாண்டுகளின்மூன் ‘செந்தமிழ்த்’ திங்கள் வெளியிட்டில் இப் பெயரின் உண்மையுருவம் என்னால் வெளியிடப் பட்டது. அதன்பின் பலரால் இது போற்றிக் கொள்ளப்படுவ தாயிற்று.

பொருளடக்கம்

பக்கம்

குத்திரக் காரிகையின் முதற்குறிப்பு அகரவரிசை 12
உரைச் குத்திரக் காரிகையின் முதற்குறிப்பு அகரவரிசை ,,

நூல்

தற்சிறப்புப் பாயிரம்

க. உறுப்பியல்

அ

1. எழுத்து (18)

1. குறில்	9. உயிர்மெய்
2. நெடில்	10. வல்லினம்
3. உயிர்	11. மெல்லினம்
4. குற்றியலிகரம்	12. இடையினம்
5. குற்றியலுகரம்	13. அளபெடை
6. ஐகாரக் குறுக்கம்	(உயிரளபெடை,
7. ஆய்தம்	ஒற்றளபெடை)
8. மெய்	

2. அசை (2)

கக

1. நேரசை	2. நிரையசை

3. சீர் (5)

உஉ

1. இயற்சீர்	4. அசைச்சீர்
2. வெண்சீர்	5. பொதுச்சீர்
3. வஞ்சிச்சீர்	

4. தளை (7)

உஉ

1. நேரொன் ருசிரியத்தளை	5. ஒன்றிய வஞ்சித்தளை
2. நிரையொன் ருசிரியத்தளை	6. ஒன்றாத வஞ்சித்தளை
3. இயற்சீர் வெண்டளை	7. கலித்தளை
4. வெண்சீர் வெண்டளை	

பக்கம்

5. அடி (5)

௩௪

1. குறையடி.	4. நெடியடி.
2. சிந்தடி.	5. கழிநெடியடி.
3. அளவடி.	

6. தொடை (48)

௪௨

க. மோனைத்தொடை (8)

1. அடிமோனைத்தொடை.
2. இணைமோனைத்தொடை
3. பொழிப்புமோனைத்தொடை
4. ஒருஉமோனைத்தொடை
5. கூழைமோனைத்தொடை
6. மேற்கதுவாய் மோனைத்தொடை
7. கீழ்க்கதுவாய் மோனைத்தொடை
8. முற்றுமோனைத்தொடை

உ. இயைபுத்தொடை (8)

1. அடியியைபுத்தொடை
2. இணையியைபுத்தொடை
3. பொழிப்பியைபுத்தொடை
4. ஒருஉவியைபுத்தொடை
5. கூழையியைபுத்தொடை
6. மேற்கதுவாயியைபுத்தொடை
7. கீழ்க்கதுவாயியைபுத்தொடை
8. முற்றியைபுத்தொடை

உ. ஏதுகைத்தொடை (8)

1. அடியேதுகைத்தொடை
2. இணையேதுகைத்தொடை
3. பொழிப்பேதுகைத்தொடை
4. ஒருஉவெதுகைத்தொடை
5. கூழையேதுகைத்தொடை

6. மேற்கதுவாயெதுகைத்தொடை
7. கீழ்க்கதுவாயெதுகைத்தொடை
8. முற்றெதுகைத்தொடை

ச. முரண்தொடை (8)

1. அடிமுரண்தொடை
2. இணைமுரண்தொடை
3. பொழிப்புமுரண்தொடை
4. ஒருஉமுரண்தொடை
5. கூழைமுரண்தொடை
6. மேற்கதுவாய்முரண்தொடை
7. கீழ்க்கதுவாய்முரண்தொடை
8. முற்றுமுரண்தொடை

இ. அளபெடைத்தொடை (8)

1. அடியளபெடைத்தொடை
2. இணையளபெடைத்தொடை
3. பொழிப்பளபெடைத்தொடை
4. ஒருஉவளபெடைத்தொடை
5. கூழையளபெடைத்தொடை
6. மேற்கதுவாயளபெடைத்தொடை
7. கீழ்க்கதுவாயளபெடைத்தொடை
8. முற்றளபெடைத்தொடை

ஈ. அந்தாதித்தொடை

எ. இரட்டைத்தொடை

அ. செந்தொடை

உ. செய்யுளியல்

௧௧

1. பாவுக்குரிய அடியும் ஒசையும்

"

க. அடி (4)

1. வெண்பாவிற்குரிய அடி
2. ஆசிரியப்பாவிற்குரிய அடி
3. கலிப்பாவிற்குரிய அடி
4. வஞ்சிப்பாவிற்குரிய அடி

பக்கம்

உ. ஓசை (4)

இந்

1. செப்பலோசை	3. துள்ளலோசை
2. அகவலோசை	4. தூங்கலோசை

1. செப்பலோசை

ருச

- க. ஏந்திசைச்செப்பல்
- உ. தூங்கிசைச்செப்பல்
- ஊ. ஓயுமிசைச்செப்பல்

2. அகவலோசை

ருஅ

- க. ஏந்திசையகவல்
- உ. தூங்கிசையகவல்
- ஊ. ஓயுமிசையகவல்

3. துள்ளலோசை

ருக

- க. ஏந்திசைத்துள்ளல்
- உ. அகவல்துள்ளல்
- ஊ. பிரிந்திசைத்துள்ளல்

4. தூங்கலோசை

சு0

- க. ஏந்திசைத்தூங்கல்
- உ. அகவற்றூங்கல்
- ஊ. பிரிந்திசைத்தூங்கல்

ஊ. பா (4)

சுக

1. வெண்பா	3. கலிப்பா
2. ஆசிரியப்பா	4. வஞ்சிப்பா

2. வெண்பாவும் அதன் இனமும்

சுகூ

- க. குறள் வெண்பா
- உ. நேரிசை வெண்பா
- ஊ. இன்னிசை வெண்பா

பக்கம்

- ச. பஹ்ரோடை வெண்பா
 இ. நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா
 ஈ. இன்விரைச் சிந்தியல் வெண்பா

க. குறள் வெண்பாவின் இளம் (2)

எஅ

- க. வெண்சேந்துறை
 உ. குறட்டாழிசை

உ. மற்றைய வெண்பாக்களின் இளம் (3)

அப

- க. வெண்டாழிசை
 உ. வெண்டுறை.
 ஈ. வெளி விருத்தம்

3. ஆசிரியப்பாவும் அதன் இனமும்

அக

க. ஆசிரியப்பா

- க. நேரிசை யாசிரியப்பா
 உ. இணைக்குற ளாசிரியப்பா
 ஈ. நிலைமண்டில வாசிரியப்பா
 ச. அடிமறிமண்டில வாசிரியப்பா

ஆசிரியப்பாவின் இளம் (3)

கக

- க. ஆசிரியத்தாழிசை
 உ. ஆசிரியத்துறை
 ஈ. ஆசிரிய விருத்தம்

4. கலிப்பாவும் அதன் இனமும்

கக

க. கலிப்பா

கக

- க. நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா
 உ. அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா
 ஈ. வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா

பக்கம்

- ச. கலிவெண்பா
- சி. வெண்கலிப்பா
- சு. தாவு கொச்சகக் கலிப்பா
- ஸ. தாவணாக் கொச்சகக் கலிப்பா
- அ. சிக்குழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா
- ஈ. பிற்றுழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா
- ஊ. மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா

உ. கலிப்பாவின் இனம் (3)

ககஅ

- க. கலித்தாழிசை
- உ. கலித்துறை
- ஈ. கலிவிருத்தம்

5. வஞ்சிப்பாவின்மும் வஞ்சிப்பாவிற் கீருமாவும் கஉக

க. வஞ்சிப்பா

உக, ஐஇ, உகக

- ச. குறையு வஞ்சிப்பா
- உ. சிந்தயு வஞ்சிப்பா

உ. வஞ்சிப்பாவின் இனம் (3)

கஉக

- ச. வஞ்சித்தாழிசை
- உ. வஞ்சித்துறை
- ஈ. வஞ்சி விருத்தம்

6. மருட்பா (4)

கஉரு

- க. புறநிலவாழ்த்து மருட்பா
- உ. கைக்கிளை மருட்பா
- ஈ. வாயுறை வாழ்த்து மருட்பா
- ச. செவியறிவுறா மருட்பா

1. யாப்பிலக்கணத்திற்கே சிறப்பானவை

1. எழுத்துக்குப் புறனடை	10. கூள்
2. அசைக்குப் புறனடை	11. விகாரம்
3. சர்க்குப் புறனடை	12. வகையுரி
4. தனைக்குப் புறனடை	13. வாழ்ந்து
5. அடிக்குப் புறனடை	14. வசை
6. வேறுவகையான தொடை	15. வளப்பு
விகற்பங்கள்	16. பொருள்கோள்
7. வேறுவகையான எதுகை	17. குறிப்பிசை
யும் மோனையும்	18. ஒப்பு
8. மருட்செந்தொடை	19. வண்ணம்
9. தரவு தாழிசைகட்டு அடி	20. புனைந்துரை
வரையறை	21. அடியின்றி நடப்பன

2. எல்லா னாற்கும் போதுவானவை

ககக

1. மூவகை நூல்	5. பத்துவகைக் குணம்
2. நால்வகைப் பவள்	6. பதின்மூன்றுவகையுரை
3. எழுவகையாசிரிய	7. முப்பத்திரண்டு தந்திர
மதவிகற்பம்	உத்தி
4. பத்துவகைக் குற்றம்	8. அறுவகைக் குற்றம்

க. ஆனந்தக் குற்றம்

ககக

1. எழுத்தாநந்தம்	3. இறப்ப உயர்ந்த
	ஆனந்த உவமை
2. சொல்லாநந்தம்	4. இறப்ப இழிந்த
	ஆனந்த உவமை

உ. அடுத்து வரலுவமை என்னும் அலங்காரக் குற்றம்

ககக

பிற்சேர்க்கை

ககக

சூத்திரக்காரிகையின் முதற்குறிப்பு அகரவரிசை

[எண் : பக்க எண்]

அசை . . . முன்னர்	௧௦௩	சுருங்கிற்றுமுன்	௧௭௨
அடிவாரயின்	௧௧௮	தன்சீர் தன	௩௦
அத்தமில்பாத	௭௮	தன்னிழல்தன்பு	௨௪
அத்தபாதாத	௧௧௩	தரவேரவினோ	௩௦௬
அதிகிதவினோ	௧௪௮	தரவொன்றுதா	௩௧௧
அத்தத்திது	௧௧	தகுங்கியல்தாழிசை	௩௧
இயற்றினவென்	௧௪௪	திருமழை உள்ளார்	௩௨
இருசீர்மிசை	௧௧௧	திரைத்தவிருது	௩௩
ஈசைகாத்சி	௨௨	தோபுபரிமா	௨௩
கரடிவென்பார்	௧௩௩	தென்குமழ்	௧
எழுத்துப்பறின் புன்	௧௧௪	நேரினையின்னிரை	௭௩
எழுவாயெழுந்	௪௨	பண்பாற்புறநிலை	௧௨௩
ஒன்றும்பலவும்	௧௮	பொருளோடபுமுத	௧௧௩
கடையயற்பாந்	௮௧	மாஞ்சிர்கவி	௧௪௦
கத்தம . . . வில்	௧	மாயும்புண்டோனோ	௪௭
கத்தமுந் தென்கு	௧௧௪	முன்றியாறு	௮௦
குறையுந் காந்தின	௧௨௧	மோனவிதற்ப	௧௧
குறவிந்சீரடி	௩௪	வருக்கநெடிவினம்	௧௧௧
குறிலெனெடு	௧௧	வளம்படவென்பது	௧௧
குறில்லெனெடு	௮	வட்டிசைத்தல்லான்	௧௩௭
குன்றிந் தவன்	௨௭	வென்பா அகவல்	௧௧௧
கீழ்த்தனையுந்	௧௧௧	வென்பாவளம்பட	௧௩௦
சீரோடுவிடபுநச	௧௧௮	வெள்ளைநீரண்டபு	௩௧
கருக்கமில்	௭		

உரைச் சூத்திரக்காரிகையின் முதற்குறிப்பு அகரவரிசை

உருபுதன்விடென்னா	௧௧	நற்கொற்றவாய்	௭௧
கன்ற தனில்	௧௧	நின்றவள்ளற்பு	௧௦௧
குடிலெத்தன்	௧௧௮	நேர்சையாகு	௧௦
கொண்டன் . . . முன்னோ	௮௧	மடப்பிபுபடை	௧௨௪
கொண்டியார்	௧௨௧	வாணெங்கன்பளி	௧௦௩
தென்றிவிடபுந்	௧௩௦	வைகனூர்வைக	௭௧

வினாக்கள்

க. உறுப்பியல்

க. செய்யுள் உறுப்புகள் எத்தனை ?

உ. வெண்டளை, கவித்தளை என்றால் என்ன ?

ங. ஓரசைச்சீர், பொதுச்சீர், இயற்சீர் வெண்டளை எவ்வெச்சீரில் வரும் ?

ச. யாப்பருங்கலக்காரிகைச் சூத்திரங்கள் எத்துனை ?

ஞ. உரையிற் காட்டப்பட்ட வெறு யாப்பிலக்கண நூல்கள் எவை ?

க. மோனை, எதுகை, முரண் இயைபு - விளக்கி உதாரணமும் தருக.

எ. பாளித்தியம், குணகாங்கியம், நீதச்சலோகம் என்பவை யாவை ; இவற்றை உரைகாரர் எற்றுக்கு எடுத்தாண்டனர் ?

அ. தளை என்பது என்ன ? அதன் வகைகளைக் காட்டுக.

க. மோனை விகற்பம், எதுகை விகற்பம், இயைபு விகற்பம் இவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றிற்கு உதாரணம் தருக.

க0. பொதுச்சீர் - பெயர்க்காரணம் என்ன ?

கக. யாப்பருங்கலக்காரிகை செய்யப்பட்டதற்குக் காரண மும் அதைக் கற்பதனால் உண்டாகும் பயனும் எவை ?

கஉ. ஒன்றிய தளைகளும் ஒன்றாத்தளைகளும் எவ்வெச்சீர்க ளின் சந்திப்பால் பிறக்கின்றன ?

கங. ஐவகை அடிகள் எங்ஙனம் வருமென்று கூறி ஏதாவது இரண்டடிகட்டி எடுத்துக்காட்டுத் தருக.

கச. அரைக்கு உறுப்பாவன எவை ?

கஞ. நேரசை, நிரையசை என்பவற்றை விளக்குக.

கக. இயற்சீர் என்றால் என்ன ? அதற்கு வழங்கும் வெறு பெயர்கள் என்ன ?

கஎ. காய்ச்சீர் நான்கு வரும் குறள்வெண்பா ஒன்று எழுதுக.

கஅ. நாலசைச்சீர் என்றால் என்ன ? இதற்குள்ள பெயர் யாது ? விளக்குக.

கக. நான்கு பாக்களுக்கும் உரிய அடியின் சிறுமையும், பெருமையும் குறிக்க.

உ0. தொடைகள் இவை என்று எழுதி உதாரணம் தந்து விளக்குக.

உக. கூறை, மோனை, அபு இயைபு இவற்றை விளக்கி உதாரணம் தருக.

உஉ. செந்தொடை, இரட்டைத்தொடை இவற்றை உதாரணத்துடன் விளக்குக.

உஉ. பொழிப்பனபெடை, கூறாயனபெடை, முற்றளபெடை—இவற்றிற்கு உதாரணம் தருக.

உஉ. யாப்பருங்கலக்காரிகை நூலாசிரியர் யார்? இப்பெயர் காரணக்குறியாதனை விளக்குக.

உஉ. இஃ நூலுட்பற்றிய பரமொழி யாது? அதன் பொருள் என்ன?

உஉ. "கனையயல், முதலயல், கதுவாய் கீழ்மேல்"—இதை ஒர் காரிகைப் பகுதியை எழுதுக.

உஉ. காரிகைச் செய்யுள் ஒவ்வொன்றும் எத்தனை கிரக்தம் கொண்டது? கிரக்தம் என்றால் என்ன?

உஉ. ஆசிரியர் அவையடக்கத்தில் கூறும்பொருளைத் தருக.

உஉ. ஆசிரிய உரிச்சிர் என்ன? இவற்றோடு எவ்வகை செக்து வெண்சிர் ஆகும்?

உஉ. செரொன் றுசிரியத்தனை, ஸிரையொன்னுசிரியத்தனை—விளக்குக.

உஉ. பாவகை மோனைகளையென்றும், எதுகைகளையென்றும் உதாரணத்துடன் விளக்குக.

உஉ. அமுரன்தொடை, அந்தாதித்தொடை இவற்றை விளக்குக.

உ. செய்யுளியல்

உ. பாங்கரின் வகை எவை? அவற்றின் அடிகளும் ஒலிகளும் என்ன?

உ. துள்ளலொசை, நாங்கலொசை—இவற்றின் விகற்பங்களை எடுத்தெழுதுக.

உ. ஒழுகிசையகவல், ஏக்சிசைச் செப்பல்—இவற்றை விளக்கி உதாரணமும் தருக.

உ. வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா—இவற்றைவையுபுக் காரணம் தருக.

உ. தேரிசை வெண்பாவின் இலக்கணம் தந்து அதன் வகைகளையும் விளக்குக.

உ. இன்னிசை வெண்பா என்றால் என்ன? இன்னிசைச் சித்தியல் வெண்பாவிற்கு உதாரணம் தருக.

உ. குறட்டாழிரை, வெண்செக்துறை—இவற்றை உதாரணங்களுடன் விளக்குக.

உ. வெளி வீழ்த்தம், வெண்துறை—இவற்றை விளக்குக.

க. வெள்ளொத்தாழிசை—இதற்கு உதாரணம் தருக.

க0. ஆசிரிய இனங்கள் எவை ? ஆசிரிய விருத்தத்துள் குறைந்த சீர்கள் எத்துணை ? மிகுந்த சீர்கள் எத்துணை ?

கக. கலித்துறைக்கும், கலி விருத்தத்துக்கும் வேறுபாடு என்ன ?

கஉ. வஞ்சித்துறைச் செய்யுளொன்று தருக.

கங. வஞ்சிவிருத்தத்தின் இலக்கணம் என்ன ? உதாரணமும் கொடுக்க.

கச. மருட்பா என்றால் என்ன ? அதன் வகைகள் எவை ?

கரு. ஐவகை வெண்பா, அறுவகைப்பா, நால்வகையகவல், ஏழ்வகைக் கலிப்பா—இவையிவையென்று எழுதுக.

கஈ. கொச்சகக்கலிப்பா—எத்தனை வகைத்து ?

கஎ. வண்ணகம், அம்பாத்தரங்கம், நேரடி—இவற்றிற்கு ஒவ்வொரு பரியாயப் பெயர் கூறுக.

கஅ. அடிமறி மண்டிலம், கலிவிருத்தம், வெண்செந்துறை இவற்றை விளக்குக.

கஊ. கலிஅடியிலும் கலிப்பாவிலும் எவ்வெச்சீர்கள் வாரா ?

உ0. பஹோடை வெண்பா என்றால் என்ன ? இதன் அடிச் சிறுமையும், பெருமையும் யாவை ?

உக. குறள் வெண்பாவின் இனங்கள் எவை ?

உஉ. 'ஆர்கலி உலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
ஒதலிற் சிறந்தன் னெழுக்க முடைமை'

இஃது எவ்வகைப் பாவென்று உணர்த்திக் காரணம் காட்டுக.

உங. அடிமறி மண்டில வாகிரியப்பாவிற்கு எடுத்துக் காட்டுத் தருக.

உச. மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவின் உறுப்புகள் எவை ?

உரு. சுரிதகப் பாட்டொன்றின் பொருளைத் தருக.

ங. ஒழிபியல்

க. சிர் சிதைவுழிக் குற்றியலிகரம் அலகு பெருமைக்கு உதாரணம் தருக.

உ. 'ஆரும் அறிவர் அலகுபெருமை' என்று மிகுத்துச் சொல்லியதனால் பெறப்படுவன என்ன ?

ங. "குழலினி தியாழினி தேன்பதம் மக்கள்
மரலைச்சொற் கேளா தவர்."

இதனை அலகிட்டுப் பொருந்துமாற்றை விளக்குக.

௭. உயிராபிடை அலகு பெறுமைக்கு உதாரணம் தந்து விளக்குக.

௮. 'தட்டப்படா' என்று மிகுந்துச் சொல்லியதனால் உணரப்படுவது என்ன? விட்டிகைத்தல் எவ்வாற்தன் கண்ணாம்? இரட்டிப்புக்கு உதாரணம் தருக.

௯. வேண்பாவில் வஞ்சியுரிச்சிர் புகப்பெறுமா? பெறிள் என் ஆம்?

௧௦. "வளர்கொடியன் மணம்பிரிவன் மல்லிகையொடுமேளவல்
நளர்கொடியன் நறுவிரையன் நகுமலரன் வகுளம்
குளர்கொடியன் குறைமாதவி குவிமுகையன் கோங்கம்
குளர்கொடியன் வயர்தவிரிசெ டொழுவினாரன் வோடை"
—இது என்ன பா? இவற்றுள் எச்சிறும் தனையும் மயங்கி
வந்தள்ளன்?

௧௧. 'வஞ்சி மருங்கின் எஞ்சா அகவல், கலிப்பாதமும்
கண்ணம்'—பொருள் என்ன? 'எஞ்சா அகவல்' என்றதனால்
பெறப்படுவது என்ன?

௧௨. கலிப்பாவிலும் ஆகிரியப்பாவிலும் ஐஞ்சிரடி வருவ
தற்கு உதாரணம் தருக.

௧௩. 'வருக்க நெடிவிளம் வந்தா லெறுகையு மோனையு மென்
றெருத்தப் பெயரா னுரைக்கப்படும்' என்பதை நன்கு விளக்குக.

௧௪. தரவு தாழிசைகட்டு அடிவரைய நையா மாறு
உணர்த்தும் காரிகையை எழுதுக.

௧௫. கூள் என்றால் என்ன? நிற்கும் இடங்களைப் பற்றிக்
குறிக்க.

௧௬. வளப்பொட்டு, அடி ஐந்து, தொடைநாற்பதின்மூன்று,
ஐந்து பா; சீர் முப்பது—விளக்குக.

௧௭. கட்டளைக்கலிப்பா, அல்லது கட்டளைக்கலித்
திறையின் இலக்கணத்தை எழுதி உதாரணமும் தருக.

௧௮. தொல், இளையு, புலன்—விளக்குக.

௧௯. முட்டுவிற்பொருள்கோள்—விளக்கி உதாரணம் தருக.

௨௦. அடியின்றி நடப்பன எவை?

௨௧. ஆந்தத் குற்றமென்றால் என்ன? சொல்லாந்தம்
—உதாரணம் துடன் விளக்குக.

௨௨. இணைமோலையின் வாக எவை? இடையாடு எதுகை,
ஆசெதுகை—விளக்கி உதாரணம் தருக.

௨௩. அனா என்றால் என்ன? எவை அனாவாம்?

திருச்சிற்றம்பலம்

யாப்பருங்கலக்காரிகை

முலமும் உரையும்

தற்சிறப்புப் பாயிரம்

சந்தம் மடிவில் கடிமலர்ப் பிண்டிக்கண் ணார்நிழற்கீழ்
எந்தம் அடிகள் இணையடி ஏததி எழுத்தசைச்
பந்தம் அடிதொடை பாலினங் கூறுவன் பல்லவத்தின்
சந்தம் மடிய அடியான் மகுட்டிய தாழ்குழலே. (க)

என்பது காரிகை நூலுரைக்குமிடத்து நூற்பெயரும்,
காரணமும், ஆக்கியோன் பெயரும், அளவும், பயனும்
¹எடுத்துரைக்கற்பாற்று.

அற்றல், இந்நூல் என்ன பெயர்த்தீதா வெனின்
²பாளித்தியம் எனனும் பாகத இலக்கணமும், பிங்கலம்
என்னும் சந்தோபிசிதமும் தபாலக் காரிகை பாப்பிறனும்,
குணாகங்கியம் எனனும் கருநாடகச் சந்தமேபோல ம.டுஉ
முன்னிக் கதைய், அவைபடக்கமுத உடையதாய், மயேச்
சுரர் யாப்பேபோல உகாரணம் எடுத்தகாதி இசைத்தமிழ்ச்
செய்யுள் துறைக் கோவையே போலவும் அருமறையகத்
தட்டகவோத்தின் வருக்கக் கோவையே போலவும் உருபா
வதாரத்திற்கு நீதகச் சுலோகமே போலவும் முதலினைப்

(பாடம்) 1 உரைத்துரைக்கற்பாற்று. 2. பாளித்தியமும்,
பாதவிலக்கணமும், பிராகிருதம் என்பதன் திரிபு.

புணர்த்திய நிலக்கியத்ததாய், வேதத்திற்கு நிருத்தமும், வியாகரணத்திற்குக் காரிகையும், அவிதயர் யாப்பிற்கு நானடி நூற்பதும்போல, யாப்பருங்கலம் எனனும் யாப்பிற்கு அங்கமாய், அலங்காரம் உடைத்தாகக் செய்யப்பட்டமையால் 'யாப்பருங்கலக்காரிகை' யெனனும் பெயர்த்து.

இதனால் யாது காரணமாகச் செய்யப்பட்டதோ எனின், பண்டையோர் உரைத்த தண்டமிழ் யாப்பிற் கொணடலாத குறியினுரைக் குறிக்கொளுவுதல் காரணமாகவும், தொல்லை பழுவல துணிபொருள் உணர்ந்த கல்வையியாரை கருவிப்பது காரணமாகவும் செய்யப்பட்டது.

இதனால் யாவரார் செய்யப்பட்டதோவெனின், ஆரிய மென்னும் பாரிரும் பௌவத்தைக் காரிகைபாக்கித் தமிழ்ப்படுத்திய அருந்தவத்துப் பெருந்தன்மை அயிந் சாகர் எனனும் ஆசிரியராரை செய்யப்பட்டது.

இதனால் எவ்வளவத்தோ எனின், இபல் வகையால் ஏன்றும் காரிகை வகையால் நூற்பத்துவான்கும், கிரந்த வகையால் தொண்ணூறு கிரந்தமும், இருபத்தெட்டெழுத்தும் எனக் கொள்க. அவற்றுள், ஒரு கிரந்தமாவது ஒற்றொழித்து உயிரும் உயிரெமய்யுமாகிய முப்பத்திரண்டெழுத்தாமெனக் கொள்க. அவற்றுள், நோசை முதலாகிய காரிகை இருபத்தானையும், நிராயசை முதலாகிய காரிகை இருபத்துமுனாமெனக் கொள்க.

நோசை முதலாகிய காரிகை ஒன்றினுக்கு எழுத்து அறுபத்துவான்கும், நிராயசை முதலாகிய காரிகை ஒன்றினுக்கு எழுத்து அறுபத்தெட்டுமெனக் கொள்க. இவ்விரு திரழங் கூடங் உறழ இரண்டாயிரத்துத் தொளாயிரத்தெட்டு எழுத்தாமெனக் கொள்க.

நோசை முதலாகிய காரிகை ஒற்றொழித்து ஓடிக் கெழுத்துப் பதினாறும், நிராயசை முதலாகிய காரிகை ஒற்றொழித்து ஓடிக் கெழுத்துப் பதினேழுமெனக் கொள்க.

என்னை,

“அடியடி தோறும் ஐஞ்சீ ராகி
முதற்சீர் நான்கும் வெண்டனை பிறையாக்
கடைஒரு சீரும் விளங்காய் ஆதி
நேர்பதி னூற நிரைபதி னேமென்
நேதின்னார் கலித்துறை ஓரடிக் கெழுத்தே”

என்றாகலின்.

இந்நூலாற் பயன் யாதோ எனின், யாப்பாராய்தல் பயன்.

யாப்பு ஆராயவே பா, தாழிசை, துறை, விருத்தங் களால் ஆக்கப்பட்ட அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் அவற்றின் மெய்ம்மை யறிந்து விழுபபமெய்தி, இம்மை, மறுமை வழுவாமல் சிசுமவராதலின், இருமைக்கும் உறுதிபயப்பது யாபபெனக் கொள்க.

யாப்பெனினும், பாட்டெனினும், தூக்கெனினும், தொடர்பெனினும், செய்யுளெனினும் ஒக்கும்.

“யாப்பும்

தூக்கும் பாட்டும் தொடர்பும் செய்யுளை
நோக்கிற் றென்ப¹ நுணங்கி போரே”

என்றாகலின்.

இந்நூல், உறுப்பியலும், செய்யுளியலும், ஒழிபியலும் என மூவகைப்படும். அவற்றுள், இவ்வியல் என்ன பெயர்த்தோ எனின், எழுத்தும் அசையும் சீரும் தனையும் அடியும் தொடையும் என்னும் ஆறு உறுப்பினையும் உணர்த்திற்றுதலான் உறுப்பியலென்னும் பெயர்த்து.

இவ்வியலுள் இத்தலைக் காரிகை என்னுதலிற்றோ வெனின், தற்சிறப்புப் பாயிரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

என்னை,

“வணக்கம் அதிகாரம் என்றிரண்டுஞ் சொல்லச்
சிறப்பென்னும் பாயிர மாம்”

(பாடம்) 1. நுணங்கிசி னோரே.

“தெய்வ வணக்கமும் செயப்படு பொருளும்
எந்த உரைப்பது தற்சிறப் பாசும்”

என்றாகலின்.

இக் காரிகையின் பொருள் :

‘சந்தம் மடிவில் கடிமலர்ப் பிண்டிக்கண் ணார்நிழற்கீழ்
எந்தம் அடிகள் இணையடி எத்தி’

சந்தம் என்பது நறு காற்றம், மடிவு என்பது கேடு, இல் என்பது இல்லாமை, கடி என்பது மிகுதி, மலர் என்பது பூ; பிண்டி என்பது அசோகு, கண் என்பது திடம், ஆர்தல் என்பது நிறைதல், நிழல் என்பது சாயை, மேற் என்பது பச்சம், ¹எம்மும் தம்மும் இடைச்சொல், அடிகளாவார் சுவாமிகள், இணை அடி எத்தி என்பது இணையான செப்பாதங்களை வாழ்த்தி என்றவாறு.

‘எழுத்தசைசீர், பந்தம் அடிதொடை பாலினங் கூறுவன்’

எழுத்தென்பது உயிரும் உயிர்மெய்யும் அளபெடையும் உள்ள எழுத்துப் பதின்மூன்றினையும், அசை என்பது அவ்வெழுத்துக் கூடின நேரும் நிரையும் ஆகிய அசையிரண்டினையும், சீர் என்பது அவ்வசை கூடின சீர் மூப்பதினையும், பந்தம் என்பது அச் சீர் கூடின தகை ஏழினையும், அடி என்பது அத்தகை கூடின அடி ஐந்தினையும், தொடை என்பது அவ்வடி கூடின தொடை நார்பத்து மூன்றினையும், பா என்பது அத் தொடை கூடின பா ஐந்தினையும், இனம் என்பது அப்பாக் கூடின இனம் மூன்றினையும், — கூறுவன என்பது இவ்வெட்டினையும் ஆம்படியைச் சொல்லுவன் என்றவாறு

‘பல்லவத்தின், சந்தமடிய அடியான் மருட்டிய தாழ்குழலே’

பல்லவம் என்பது தளிர், சந்தம் என்பது நிறம், மடிய என்பது கேட என்றவாறு. அடியால் என்பது

1. எம் அடிகள் என இயைத்து, தம் என்பது இடைச் சொல் என்றல் பொருந்தும்.

பாதத்தால் என்றவாறு. மருட்டிய என்பது மயக்கிய என்றவாறு. தாழ்குமல் என்பது தாழ்க்த குழவினையுடையான் என்றவாறு.

பொழிப்புரை:

முருகு விரியும் மொய்ம்மல ரசோகின் கீழிருக்கும் அருகனது அடி வணங்கி எழுத்தும், அசையும், சேரும், தனையும், அடியும், தொடையும், பாவும், பாவினமும் ஆமாறுரைப்பன், தளிர் புரையுஞ் சிறு மெல்லகத் தகைநெடுங் குழற் றையலாய் என்றவாறு.

என்னை,

“பொழிப்பெனப் படுவது பொருந்திய பொருளைப் பிண்ட மாகக் கொண்டுரைப் பதுவே”

என்றாராகலின்.

‘கந்தமடிவில் இணையடி யேத்தி’ என வணக்கஞ் சொல்லப்பட்டது. ‘எழுத்து.....இனங் கூறுவன்’ என அதிகாரங் கூறப்பட்டது.

எனனை,

“வழிபடு தெய்வ வணக்கஞ் செய்து
மங்கல மொழிமுதல் வகுத்து
எடுத்துக் கொண்ட இலக்கண இலக்கியம்
இடுக்கண் இன்றி இனிது முடியும்”

என்பவாகலின் ஈண்டு வணக்கஞ் செய்யப்பட்டது.

இனி, எழுத்து முதலாகிய எட்டனையும் காரணக்குறி யான் வழங்குமாறு.

என்னை,

“எழுதப் படுதலின் எழுத்தே; அவ்வெழுத்
தசைத்திசை கோடலின் அசையே; அசையியைந்து
சீர்கொள நின்றலிற் சேரே; சீரிரண்டு
தட்டு நின்றலின் தனையே; அத்தனை

அடுத்து நடத்தலின் அடியே; அடியிரண்டு
 1தொடுத்தன் முதலாயின தோடையே; அத்தொடை
 பாவி நடத்தலிற் பாவே பாவொத்து
 இனமா நடத்தலின் இனமெனப் படுமே"

என வரும்.

பந்தமெனினும், தனை யெனினும் ஒக்கும்.

என்கை,

2"பகுத்தெதிர் நின்றலிற் பந்தம் தனையென
 வகுத்தவர் மாதோ வண்டமி மோரே"

என்றாராவின்.

'பலவதத்தின் சந்தம் மடிய அடியால் மருட்டிய தாழ்
 குழலே' எனபது மகமே முன்னிலை. ஏகாரம் சுற்றகை.

அவைபடக்கம்

தேனார் கமழ்தோங்கல் மீனவன் கேட்பத்தேன் ணீரகுவிக்.
 காணார் மலயத் தருந்தவன் சோன்னகன் னித்தமிழ்நூல்
 யானா 3கடாத்துகின் றேனென் றேனக்கே கதைதருமால்
 சூன அழிவின் அவர்கட்கேன் னாங்கோலென் 4 ஆதரவே.

(உ)

இக்காரிகை நூலினது பெருந்தன்மையும், ஆசிரியரது
 பெருந்தன்மையும், தனதன்னைக் குறையும் உணர்த்திய முகத்
 தான் அவையடக்கம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இதன் பொருள்) தேன் நிறைந்த மணம் கமழ்கின்ற
 வேப்பமாலையைத் தரித்த பாண்டியன் கேட்க, தெளிந்த
 அருவி நிரையுடைய சந்தனச்சேலை சூழ்ந்த பொதிய மலை
 யில் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற அரிய தவத்திணையுடைய
 முதலாசிரியாராகிய அகத்திய முனிவரால் அருளிக் செய்யப
 பட்ட அழிவின்றி விலைபற்ற முத்தமிழுள், இயற்றமி

1. (பாடம்) தொடுத்தமன் சேறலின்.

2. பகுத்தெதிர் நின்றல் என்பது பந்தம், தனை என்னும்
 பெயர்கட்குப் பொருத்தவதன்று.

3. யான் னா எனப் பிரித்து யானும் என உம்மை சேர்க்க.

4. (பாடம்) ஆதரமே.

ழின் கூறுகிய யாப்பிலக்கண நூலை, யானும் அவாவினால்
எனது புல்லிய நாவைக்கொண்டு சொல்லத் தொடங்கினேன்.
இஃது அறிவிலியாகிய எனக்க நலகயினை விளைக்துமாயின்
குறையில்லாத அறிவினை உடையவர்க்கு யாதாருமோ!
எ - று.

எ: அசை நிலை. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தால்
தொக்கது. 'யானா நடாத்துகின்றேன' எனபதற்கு வேறு
பொருள் கூறுவாருமுளர்.

சுருக்கமில் கேள்வித் துகள்தீர் புலவர்முன் யான்மொழிந்த
பகுப்பொருள் தானும் விழுப்பொரு ளாம்பணி மாலிமயப்
பொருப்பகுஞ் சோந்தபொல் லாக்கருங் காக்கையும்
பொன்னிறமாங்
இருக்குமென் றீவ்வா றுரைக்குமன் றோடில் விருநிலமே.
(ந)

இ - கை. புலவரது சிறப்புணர்த்திய முகத்தான் அவை
படக்கம் உணர்த்துதல் முதலிற்று.

(இ - ள்.) பணி தேய்ந்த நெடிய இமயவரையிடத்
தைச் சேர்ந்த இழுவாகிய கரிய காக்கைப் புளளும் பொன்
னிறமுற்றிருக்குமென்று பார்த இவவுலகத்தவர் சொல்வர்
இவ்வாறே குற்றந் தீர்ந்த அளவில்லாத நூற்கேளவியை
புடைய புலவருக்குமுன் யான் கூறிய சிறப்பில்லாதபிண்டப்
பொருளும் சிறந்த நுண்பொருளாய்; எ - று.

அன்று. ஓ, எ: அசைநிலை.

தற்சிறப்புப்பாயிரம் முற்றும்.

க. உறுப்பியல்

1. எழுத்து

அசைக்கு உறுப்பாகும் எழுத்துக்கள்

குறில்நெடில் ஆவி குறுகிய மூவுயிர் ஆயதமேய்யே
மறவற மூவினம் மைதீர் உயிர்மேய் மதிமருட்டும்
சிறுதற் பேரமர்க் கட்சேய்ய வாயைய நண்ணிடையாய்
அறிஞர் உரைத்த அளபும் அசைக்குறப் பாவனவே. (௧)

இ - ளை. மொலிகாரம் பாரித்த எட்டனுள் அசைக்குறுப்
பாம் எழுத்துக்களது பெயர் வேறுபாடுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

க. குறில்

(இ - ள்.) குறில் என்பது குற்றெழுத்து:—அ, இ, உ,
எ, ஒ என விலவ.

என்றை,

¹“அ இ உ, எ ஒ என்றும் அப்பால் ஐந்தும்
ஒரள பிசைக்குங் குற்றெழுத் தென்ப”

என்றாராகலின்.

உ. நெடில்

நெடிலென்பது நெட்டெழுத்து:—ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ,
ஔ என விலவ.

என்றை,

²“ஆஊ, ஏஐ ஒ ஔ என்றும் அப்பால் ஏழும்
ஈரள பிசைக்கும் நெட்டெழுத் தென்ப”

என்றாராகலின்.

உ. ஆவி - உயிர்

ஆவி என்பது உயிரெழுத்து:—அவை அகாழுதல்
ஒளகார மீறாய்க் கிடந்த பன்னிரண்டெழுத்து மெனக்
கொளக.

1. தொல். எழுத்து, நான்மரடி உ. 2. தொல்.
எழுத்து, நான்மரடி. ச.

என்னை,

“அகர முதல் ஓளகார இறுவாய்ப்
பன்னீ ரெழுத்தும் உயிரென மொழிப”

என்றாராகலின்.

ஆவி என்னும், ‘உயிர்’ என்னும் ஒக்கும். என்னை?

“ஆவி தானே உயிரெனப் படுமே”

என்றாராகலின்.

ச, டி, ஈ. குறுகிய முடியிர்

குறுகிய முடியிராவன :—குற்றியலிகரமும், குற்றிய
லிகரமும், ஐகாரக் குறுக்கமும் என விவை. இவை மேலே
சொல்லுதும்.

எ. ஆய்தம்

ஆய்தம் என்பது அஃகேனம். அஃகேனம் என்னும்,
ஆய்தம் என்னும், தனிநிலை என்னும், புள்ளி என்னும்,
ஒற்றெனும் ஒக்கும்.

என்னை,

“அஃகேனம் ஆய்தம் தனிநிலை புள்ளி
ஒற்றிப் பால ஐந்தும் இதற்கே”

என்றாராகலின்.

வரலாறு :—எஃகு — கஃசு—கஃடு—கஃது — கஃபு —
கஃறு என வரும்.

என்னை,

“குறியதன் முன்னர் ஆய்தப் புள்ளி
உயிரோடு புணர்ந்தவல் லாறன் மிசைத்தே”

என்றாராகலின்.

அ. மெய்

இனி மெய்யாவன :—அகரமுதல் னகரமீறாய்க் கிடந்த
பதினெட்டுடமுத்தும் எனக் கொள்க.

1. தொல். எழுத்து, நான்மரபு - அ.

2. ,, மொழிமரபு - இ.

என்னை,

2. "எகர இறுவாய்ப்

பதினெண் எழுத்தும் மெய்யென மொழிப"

என்றாரகலின்.

மெய்பெனினும், உடம்பெனினும், உறுப்பெனினும், ஒற்றெனினும், புள்ளியெனினும் ஒக்கும்.

என்னை,

2. "மெய்யுடம் புறுப்பொற் றிவைதாம் ஒருபொருட் செய்யும் என்று செப்பினர் புலவர்"

3. "மெய்யின் இயற்கை புள்ளியொடு சிவியல்"

4. "மெய்யின் இயக்கம் அகரமொடு சிவணும்"

5. "மெய்யுயிர் நீங்கின் தன்னுரு ஆகும்"

என்றாரகலின்.

எகரம் எண்ணெகரம்.

என்னை,

1. "எண்ணெ காரம் இடையிட்டுக் கொளினும் எண்ணுக்குறித் தியலும் என்மனார் புலவர்"

என்றாரகலின்.

க, கௌ, கக. முவினம்

முவினமாவன:—வல்லினம் மெல்லினம் இடையினம் என விலை. வல்லினமாவன: க, ச, ட, த, ப, ற. மெல்லினமாவன: ங, ஞ, ண, ந, ம, ன. இடையினமாவன: ய, ர, ல, வ, ழ, ள.

1. தொல். எழுத்து. தான்மரபு-க. 2. தொல். எழுத்து. தான்மரபு - கக. 3. தொல். எழுத்து, மொழி மரபு - கக. 4. தொல். எழுத்து, புணரியல் - உள. 5. தொல். சொல், இடையியல் - ௪0.

என்னை,

¹“வல்லெழுத் தென்ப கசட தபற”

²“மெல்லெழுத் தென்ப நஞுண நமன”

³“இடையெழுத் தென்ப யரல வழள்”

என்றாகலின்.

‘மறுவறு மூவினம்’ என்று சிறப்பித்த வதனால், அவை உயிர்மெய்யாகிய காலத்தும், அப பெயரானே வழக்கப்படுமெனக் கொள்க.

என்னை,

“விதப்புக் கிளவி வேண்டுவது வினைக்கும்”

என்றாகலின்.

கஉ. உயிர்மெய்

உயிர்மெய்யாவன: உயிரும் மெய்யும் கூட்டி உச்சரிக்கப் படாநின்ற பன்னிரு பதினெட்டி டிருநூற்றொருபத்தா றெழுத்தும் எனக் கொள்க.

என்னை,

“உயிர் ராநிற மெய்ம்மு வாநிற
அம்மு வாறும் உயிரொ டுயிர்ப்பு
இருநூற் றொருபத் தா றுயிர் மெய்யே”

⁴“புள்ளி யில்லா எல்லா மெய்யும்
உருவுரு வாநி அகரமொ டுயிர்த்தலும்
ஏனை உயிரோ டுருவுநிந் துயிர்த்தலும்
ஆயி ரியல உயிர்த்த லாதே”

-
1. தொல். எழுத்து, நூன்மரபு - கஉ. 2. தொல். எழுத்து, நூன்மரபு - உ0. 3. தொல். எழுத்து, நூன்மரபு - உஉ. 4. தொல். எழுத்து, நூன்மரபு - கஎ.

1. “மெய்யின் வழிய துயிர் தோன்று கிலையே”

என்றாராவின்.

‘மைதி முயிர் மெய்’ என்று கிறப்பித்த வதனால் ஏறிய உயிரினளவே உயிர் மெய்க் தும் . துள வெனக் கொள்க.

என்றை,

“உயிர்மெய்க் களவு முயிரள வென்ப”

என்றாராவின்.

‘மதி மருட்டும்.... துண்ணிடையாய் என்பது மகடு உ முன்னிலை.

என்றை,

வென்பா

2. “இடம்பட மெய்க்குணம் கற்பினும் என்றும்
அடங்காதார் என்றும் அடங்கார்—தடங்கண்ணாய்
உப்பொடு நெய்பால் தயிர்காயம் பெய்தடினும்
வைப்பொடு பேய்ச்சுரையின் காய்”

எனப்பிறநும், ‘தடங்கண்ணாய்’ என்று மகடு உ முன்னிலை சொன்னார் உளரெனக் கொள்க.

மதி என்பது ஈண்டுப் பிறை; ஆஃது,

3. “இருகோட் டொருமதி யெழிற்பெற மிசைச்சினை”

என்றாற்பாலக் கொள்க. அல்லது உம் அறிவினை மறக்குஞ் சிறுதுதல் முதலாகிய உறுப்புக்களை யுடையா யென்றுமாம்.

35. அளபெடை

‘அறிஞர் உரைத்த அளபும்’ என்பது புலனாரற் சொல்லப்பட்ட அளபெடைகளும் எ - று.

அளபெனினும், அளபெடை யெனினும், புலுதவிமனி தும் ஒக்கும்.

1. தொல். எழு. தான்மரபு - 45. 2. நாலடியார், மெய்ம்மை - 5. 3. நக்ரேர் திருவெழுகற்.

என்னை,

“அளபு புலுத மாயிரு பெயரும்
அளபெடை யென்ப அறிந்திடுநேரே”

என்றாராகலின்.

அவை போக்கிச் சொல்லுதும்.

‘அசைக் குறுப்பாவன’ என்பது இப் பதின்முன்று
திறத்தெழுத்தும் அசைக்குறுப்பாய் எழுத்து எ - று.

“குறில்நெடில் அளபெடை உயிருறுப் புயிர்மெய்
வலிய மெலிய இடைமையா டாய்தம்
இ-உ-ஐ யென் மூன்றன் குறுக்கிமா
டப்பதின் மூன்றும் அசைக்குறுப் பாகும்”

என்றார் காக்கைபாடினியாரும் எனக் கொள்க.

ஏகாரம் ஈறறச்சு; தேற்ற மெனினும் ஆமையும்.

என்னை,

1. “தேற்றம் வினாவே பிரிநிலை யெண்ணே
ஈற்றசை யிவ்வைந் தேகா ரம்மே”

என்றாராகலின்.

இனி, “முவுயிர்க் குறுக்க மும் அளபெடைகளும் ஆமாறு”
சொல்லுதும்.

அவற்றுள், குற்றியலுகரம் வருமாறு :—

1. குற்றியலுகரம்

2 நெடூற் கீழும், நெடிலொற்றின் கீழும், குறிலிணைக்
கீழும், குறிலிணை பொற்றின் கீழா, குறிலெடூற் கீழும்

1. தொல். சொல். இடையியல் - கூ.

2. ஈற்றுக்கு அயல் அசையை நோக்கி இங்ஙனம் ஏழிடம்
கொள்ளப்பட்டன என்றற்கு. எவ்வாறெனின் குறில் தனித்தும்,
ஒற்றொத்தும் நெடில் தனித்தும், ஒற்றொத்தும் வரும் நேரசை
நான்கும்; குறில் இணைத்தும் ஒற்றொத்தும் குறில் நெடில் இணைத்
தும் ஒற்றொத்தும் வரும் நிரையரை நான்குமாகிய எட்டினுள்,
குறில் தனித்து வருதலொழிந்த மஹை ஏழு அசைகளும்.
ஈற்றுக்கு அயலில் வருதலை நோக்கிக் கொள்ளப்பட்டன என்க.

குறினெடி வெற்றின் கீழும், குற்றெற்றின் கீழும் எனநிவ்
வெழிடத்தும் ஆறு வல்லெழுத்தினையும் ஊர்த்து லகரம்
வந்தால், அது குற்றியலுகர மென்று வழங்கப்படு மெனக்
கொள்க.

எனனை,

"கெடிலே குறவினை குறினெடி வென்றிவை
ஒற்றெடு வந்தலொடு குற்றெற்ற நிற்றியென்
தெற்றும் லகரக் கிடனென மொழிப"

"எழுவாக இடற்றல் குற்றிய லுகரம்
வழங்கி வகுடம் வல்லா றுர்த்தே"¹

என்றாரகலின்.

வருமாறு: நாத-காச-காடு-காது-காபு-காறு எனநெடிற்
கீழ் ஆறு வல்லெழுத்தினையும் ஊர்த்து குற்றியலுகரம்
வந்தவாறு.

நாத்து - காச்சு - காட்டு - காத்து - காப்பு - காற்று என
கெடிலொற்றின் கீழ் ஆறு வல்லெழுத்தினையும் ஊர்த்து குற்றிய
லுகரம் வந்தவாறு.

வாகு-நாசு-நாடு - மது-நாபு-கவறு எனக் குறிவினைக்
கீழ் ஆறு வல்லெழுத்தினையும் ஊர்த்து குற்றியலுகரம்
வந்தவாறு.

அரக்கு-பொரிச்சு - கெருட்டு - குருத்து - பொருப்பு - சிர்ற்று
எனக் குறிவினை ஒற்றின் கீழ் ஆறு வல்லெழுத்தினையும் ஊர்த்து
குற்றியலுகரம் வந்தவாறு.

அசோது-பலாசு-மலாடு - கெடாது - புதாபு - விராது எனக்
குறிய் கெடற்கீழ் ஆறு வல்லெழுத்தினையும் ஊர்த்து
குற்றியலுகரம் வந்தவாறு.

தமாக்கு-தடாச்சு - பறட்டு - காத்து - புதாப்பு - விராற்று
எனக் குறிய் கெடல் ஒற்றின் கீழ் ஆறு வல்லெழுத்தினையும்
ஊர்த்து குற்றியலுகரம் வந்தவாறு.

அத்து-கச்சு-கட்டு-கத்து-கப்பு-கற்று எனக் குற்றெற்றின்
கீழ் ஆறு வல்லெழுத்தினையும் ஊர்த்து குற்றியலுகரம்
வந்தவாறு காண்க.

இவிக குற்றியலுகரம் அறுவகைப்படும் என்பாரு
முள்ள. அவையாவன: ஈரெழுத்தாறாமொழி, உயிர்த்
தொடர்மொழி, இடைத்தொடர் மொழி, ஆயத்தொடர்

1. பங்காயம்.

மொழி, வன்னொடர் மொழி, மென்னொடர் மொழி
என்றிவை.

என்கை,

¹“ஈரொழுத் தொருமொழி உயிர்த்தொடர் இடைத்தொடர்
ஆய்தத் தொடர்மொழி வன்னொடர் மென்னொடர்
ஆயிரு மூன்றே உகரங் குறுகிடன்”

என்றாராகலின்.

2. குற்றியலிகரம்

இனிக் குற்றியலிகரம் வருமாறு:—உகரம் திரிந்தும்
திரியாதும் யகரமோ டியைபின்கண் வந்த இகரம் குற்றிய
லிகரம் என்று வழங்கப்படும்.

என்கை,

²“வல்லெழுத் தாரே டெழுவகை யிடத்தும்
உகரம் அரையாம் யகரமோ டியையின்
இகரமுங் குறுதும் என்மனார் புலவர்”

³“யகரம் வருவழி இகரம் குறுதும்
உகரக் கிளவி துவரத் தோனருது”

என்றாராகலின்.

வ - ரு: நாகியாது - காகியாது - காடியாது - காதியாது -
காபியாது - காறியாது என வரும்.

ஒழிந்தனவும் இவ்வாறே ஒட்டிக் கொள்க.

இனித் திரியாது வந்த குற்றியலிகரம் வருமாறு :

கேண்மியா, சென்மியா எனக் கொள்க.

என்கை,

⁴“குற்றிய லிகரம் தீற்றல் வேண்டும்
யாவென் சினைமிசை உரையசைக் கிளவிக் கு
ஆவயின் ஒருஉம் மகரம் ஊர்ந்தே”

என்றாராகலின்

1. தொல், எழுத்து, குற்றியலுகரப் புணரியல் - க.

2. இஃது அவியச் சூத்திரம் என்பது யாப்பருங்கல விருத்தி
உள ஆம் பக்கத்திற் காண்க. 3. தொல், எழுத்து குற்றிய
லுகரப் புணரியல் - டி. 4. தொல், எழுத்து, மொழிமரபு - க.

3. ஐகார்குறுக்கம்

இனி ஐகார்க் குறுக்கம் வருமாறு :—

அளபெடுத்தற்கண்ணும், தனியே சொல்லுதற்கண் ணும் அன்றி அல்லாதவழி வந்த ஐகாரம் தன்னளவிற சுருக்கி ஒன்றரை மாத்தரையும், ஒரு மாத்திரையுமாகக் குறுகுமெனக் கொள்க. அவை குறுமிடத்து, மொழி முதலிடை கடைமென மூன்றிடத்துங் குறுகும்.

என்னை,

“அளபெடை தனியிரண் டல்வழி ஐஒள
உளதாம் ஒன்றரை தவிமையும் ஆகும்”

என்றாகலின்.

வ - ரு : ஐப்பசி - மைப்புறம் ; மடையன் - இடையன் ;
குவளை - தவளை : தீனை - பனை என முதலும் இடையும் கடையும் குறுகியவாறு கண்டுகொள்க.

எனனை,

“மொழிமுதல் இடைகடை எனமூன் றிடத்தும்
அழியா தைகா ரங்குறு கும்மே”

என்றாகலின்.

4 அளபெடை

இனி அளபெடை வருமாறு :— அளபெடை இரண்டு வகைப்படும், உயிரளபெடையும் ஒற்றளபெடையும் என.

என்னை,

“உயிரள பெடையும் ஒற்றளபெடையுமென்
முயிரன் டென்ப அளபெடை தானே”

என்றாகலின்.

உயிரளபெடை

அவற்றுள், உயிரளபெடைக்குச் சொல்லுமாறு :—
உயிருள ஁ட்டெழுத்தேதழும் அளபெடுக்கும். அவை அள

1. இஃது அயிகயக் குந்திரம் என்பது யாப்பருங்கல விருத்தி.
உகையும் பக்கத்திற் காண்க.

பெடுக்குமிடத்து ஐகாரம் இகரத்தோடும், ஓளகாரம் உகரத்தோடும் அளபெடுக்கும்; ஒழிந்தனவுந் தமக்கின மாகிய குற்றெழுத்தோடு அளபெடுக்கும் எனக் கொள்க.

என்னை,

1 “குன்றிசை மொழிவயின் நின்றிசை நிறைக்கும்
நெட்டெழுத் திம்பர் ஒத்தகுற் றெழுத்தே”

2 “ஐ ஓள வென்றும் ஆயி ரெழுத்திற்
கிகர உகரம் இசைநிறை வாகும்”

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

அவை நான்கிடத்தும் வந்தளபெடுக்கும். நான்கிட மாவன: தனிசிலையும், ஒருசொல் முதனிலையும், இடை சிலையும், இறுதி சிலையும் என இவை.

என்னை,

“தனிசிலை முதனிலை இடைசிலை ஈறென
நால்வகைப் படுஉமள பாய்வரும் இடேன”

என்றாராகலின்.

வ - ரு : ஆஅ - ஈஇ - ஊஉ - ஏஎ - ஐஇ - ஒஒ - ஓஓஉ
என இவை ஏழும் தனிசிலை அளபெடை.

ஆஅரிடம்-ஈஇரிடம் - ஊஉரிடம் - ஏஎரிடம்-ஐஇயவி -
ஒஒரிடம்-ஓஓஉயிடம் என இவை ஏழும் முதனிலை அள
பெடை.

படாஅகை - பரிஇயம் - கழுஉமணி - பரேளம் - வளை
இயம் - புரோஒசை - அநெளஉகம் என இவை ஏழும் இடை
சிலை அளபெடை.

கடாஅ-சூரிஇ - கழுஉ - மிலேள - கடைஇ - அரோஒ-
அநெளஉ என இவை ஏழும் இறுதிசிலை அளபெடை.

உயிரளபெடை எழுத்துநோக்க ஏழாம். இடம்நோக்க
நான்காம். எழுத்தும் இடமும் உறழ்ந்து நோக்க இருபத்
தெட்டாமெனக் கொள்க.

1. தொல். எழுத்து, மொழிமரபு-அ. 2. தொல். எழுத்து.
மொழிமரபு - க.

5. மாத்திரை

‘அறிவு ருரைத்த வளபும்’ என்று சிறப்பித்தவதனால் குற்றெழுத்தும் ஒற்றளபெடையும் ஒரோ ஒன்று ஒரு மாத்திரை; நெட்டெழுத்து இரண்டு மாத்திரை; உயிரளபெடை மூன்று மாத்திரை. ஆய்தமும், மெய்யும், குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும் ஒரோ ஒன்று ஆரை மாத்திரை; ஐகரக் குறுக்கம் ஒன்றரை மாத்திரை; மகரக்குறுக்கமும், ஆய்தக் குறுக்கமும் ஒரோ ஒன்று கால் மாத்திரை.

என்கை,

“ஒன்றிரண் டொருமுன் ஐன்றரை யரைகால்
என்றொர் பொழுதிவை யிமைநொடி யளவே”

“கண்ணிமை வகந்தொடி யளவே மாத்திரை
நுண்ணிட்டுணர்ந்தொர் கண்ட வாதெ”

“ஒற்றுக்கு மாத்திரை யொன்றெ யளபெழுந்தாற்
தெற்றக் குறியதுவே யாம்”

“உன்னல் காலே ஊன்ற லரையே
முறுக்கல் முக்கால் விடுத்த வொன்றெ”

என்றார் அறநாடுமேனக் கொள்க.

2. அசை

குறிலே நெடிலே குறிலினை ஏனைக் குறில்நெடிலே
நெறியே வரினும் ¹நிரைந்தோற் றடுப்பினும் நெர்நிரையென்
றறிவேய் புரையுமென் தோளி உதாரணம் ஆழிவேள்வேல்
வேறியே சுருநிறம் விண்டோய் விளாமென்று வேண்வேரே.
(ரு)

இ - கை. நிரைப்பப் பொருள்கொள் வகையால் நெரையு
மும் நிரையையும் ஆமையும், அவற்றிற்கு உதாரணம் ஆமறும்
உணர்ந்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ¹“குறிலே நெடிலே குறிலினை ஏனைக் குறில் நெடிலே நெறியே வரினு சினைந்தொற் றடுப்பினு நேர்நிரை யென்றறி” என்பது: குற்றமுத்துத் தனியே வரினும், நெட்டெழுத்துத் தனியே வரினும், குற்றமுத்து ஒற்றடுத்து வரினும், நெட்டெழுத்து ஒற்றடுத்து வரினும் நேரையாம். குறிலினைத்து வரினும், குறியென லினைத்து வரினும், குறிலினைக் தொற்றடுத்து வரினும், குறியென லினைத் தொற்றடுத்து வரினும் நிரையையாம்.

என்கை,

“நெடில்குறில் தனியாய் நின்றுமொற் றடுத்தும்
நடைபெறும் நேரசை நால்வகை யானே”

“குறிலினை குறில்நெடில் தனித்துமொற் றடுத்தும்
நெறிமையின் நான்காய் வருநிரை யசையே”

என்றாராவின்.

‘வேய்புரையு மென்றோளி’ என்பது மகடே உ முன்னிலை.

உதாரணம் ‘ஆழி வெள் வேல் வெறியே சுறா நிறம் விண்டோம் விளரமென்று வேண்டுவரே’ என்பது. நேரசைக்கு உதாரணம்—ஆ—ழி—வெள்—வேல் எனவும், நிரையசைக்கு உதாரணம் வெறி—சுறா—நிறம்—விளரம் எனவுஞ் சொல்லுவர் புலவர்; எ - று.

அசைம் உரையிற் கொள்க.

அகலமெனினும், விருத்தியுரை யெனினும் ஒக்கும்.

என்கை,

“அகல மென்ப தாசறக் கிளப்பின்
பிகல மின்றி விரித்துரைப் பதுவே”

என்றாராவின்.

1. குறிலே நெடிலே நெறியே வரினும் நிரைந்தொற் றடுப்பினும் நேரையாம்; குறிலினை டேனைக் குறியெனிலே நெறியே வரினும் நிரைந்தொற் றடுப்பினும் நிரையையாம் என்றறி என இயைத்துக்கொள்க. 2. யாப்பருங்கலம் - சு.
3. யாப்பருங்கலம் - அ.

'விண்டோய் விளாம்' என்று சிறப்பித்தவதனால் நேரசை ஓரலகு பெறும்; நிரையசை ஈரலகு பெறுமெனக் கொள்க.

வ - ரு : ஆ - எனத் தனி நெடில் நேரசை ஆயினவாறு.
ழி - எனத் தனிக்குறில் நேரசை ஆயினவாறு. வெள் - எனக் குற்றெழுத்து ஒற்றடுத்து நேரசை ஆயினவாறு. வேல் என நெட்டெழுத்து ஒற்றடுத்து நேரசை ஆயினவாறு. வெறி எனக் குறிலிணைந்து நிரையசை ஆயினவாறு. சுறு எனக் குறில் நெடிலிணைந்து நிரையசை ஆயினவாறு. நிறம் - எனக் குறிலிணைந்து ஒற்றடுத்து நிரையசை ஆயினவாறு. விளாம் - எனக் குறியெடிலிணைந்து ஒற்றடுத்து நிரையசை ஆயினவாறு காண்க.

இவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

நேரிசை ஆசிரியப்பா

“போது சாந்தம் பொற்ப ஏந்தி
ஆதி நாதம் சேர்வோர்
சோதி வானந் துன்று வாரே”

இது நேரசை நான்கும் வந்த செய்யுள்.

நேரிசை ஆசிரியப்பா

“அணிநிழ லசோகமர்ந் தருணெறி நடாத்திய
மணிநிகழ் அவிரோளி வரதனைப்
பணிபவர் பவநனி பரிசறுப் பவரே”

இது நிரையசை நான்கும் வந்த செய்யுள்.

'குறிலே நெடிலே' என்னும் இக் காரிகை தன்னையே இலக்கியமாக அலகிடினும் இழுக்காது.

¹என்னை,

²“குறிலே நெடிலே குறிலிணை குறியெடில்
ஒற்றெடு வருதலொடு மெய்ப்பட நாடி
நேரும் நிரையும் என்றிசிற்பெயரே”

என்றார் தொல்காப்பியனர்.

1. இஃது இவ்விடத்திருப்பது பொருத்தமின்று.

2. தொல். பொருள், செய்யுளியல் - உ.

“Dropt” “Dropt” “Dropt” “Dropt” “Dropt”

[illegible]

என்று உதாரண மெடுத்தோதற்கு புள ரெனக்கொள்க.

3. சூர்

சுரகை நாதர் சீராவற் குரியவெண் பாவின்வயர்
 நேரகை மாலிற் றுடகைச் சீர்கிரை மாலிற்
 வாரகை மென் றுட மாதே வகுத்தவஞ் சிக்குரிச்சீர்
 ஓரகை யேசின் றஞ் சீராம் பொதுவோடு நாலகையே. (க)

2-ம். கல்வியைப் பற்றி சிலரது பிழை வேறுபாடு
கொடுத்து விட்டது.

'நாளை காதி நகவற்குரிய' எனபது இரண்டளையி
 னுன ஆகிய நான்கு சீரும் ஆதிர்ய உச்சிர் எனப்படுந்
 த - டி.

அகவ லெனினும் ஆசிரிய மெனினும் ஒக்கும்.

என்கிறா.

¹“அகவ வென்ப தாகிரியப் பெயரே”

என்றாகலின்.

“வேண்பாவினவாம் வேரை யாலிற்ற முவசைச்சீர்” என்பது: வேரை இறுதியாகிய முவசைச்சீர் வான்கும் வேண்பா உரிச்சி என்பதும்; எ - று.

‘கிராமா லிபுர வந்தத்தவன் சிக்குரிச்சர்’ என்பது, கிராமசை இறுதிமாகிய புவசைச்சர் நான்கும் வந்தி உச்சிர் எனப்படும்; எ - று.

'வாரச்சு தின் புகை யாதே' என்பது மகநடு முன்னிலை.

1. தொல். பொ. து. ௧. ௩௩௩௩௩. ஆனால் இச் சந்திரன் தொல். பொ. து. ௧. ௩௩௩௩௩. என்ற பொ. து. ௧. ௩௩௩௩௩. என்ற பொ. து. ௧. ௩௩௩௩௩.

‘ஓரசையே நின்றதுஞ் சீராம்’ என்பது: ஓரோவிடத்து நோசை தானே நின்றதுஞ் சீராம்; நிரையசை தானே நின்றதுஞ் சீராம்: அவை அசைச்சீர் எனப்படும்; எ - று.

‘பொதுவொரு நாலசையே’ என்பது நாலசையினாலாகிய சீர் பொதுச்சீர் எனப்படும்; எ - று.

நான் கென்பதனை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டி மத்திம திபமாகப் பொருளுரைத்துக் கொள்க.

என்னை,

1 “நரசை கூடிய சீரியற் சீரவை
சீரின் டென்பர் நியல்புணர்ந் டொடு”

2 “முனைசச் சீருநிச் சீரி டு நான்கினுள்
நெரிநு நான்கும் வேன்னை யல்லா
பாங்கினுள் உத்தியின் பாற்பட் டனொ”

“நா. நரசைச் சீர்பொ ர்ச் சீர்பதி னுநிற
ஓரசைச் சீரெம் டொடுந் தவகத்தே”

என்பன யாப்பருங்கலம்.

“நாலரை யாறு கடைபெறுந் ஓரசை
சீர் நிலை யெய்துந் திலகபத் தானொ”

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

தேமா புனிமா கருவிளங் கூவிளஞ் சீரகவற்
காமாங் கடைகாய் அடையின்வேண் பாலிற்கந் தங்கனியா
வாமாண் கலையல்குல் மாதே வகுத்தவஞ் சிக்குரிச்சீர்
நாமாண் புனாத்த அசைச்சீர்க் குதாரணம் நாளம்மலரே. (எ)

இ - கை. முறையானோ முதல் நான்கு சீருக்கும் உதாரணம் ஆமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

‘தேமா புனிமா கருவிளங் கூவிளஞ் சீரகவற் காம்’ என்பது. நேர்நேர், நிரைநேர், நிரைநிரை, நேர்நிரையாகிய தேமா, புனிமா, கருவிளம், கூவிளம் எனனும் நான்கு சீரும் ஆரிய உரிச்சீருக்கு உதாரணமாம் எ - று.

1, 2. இவ்விரு குந்திரங்களும் யாப்பருங்கலத்தில் மூன்றையே கா, கூ ஆம் குந்திரங்களாகக் காணப்படுகின்றன.

3. (பா - ம்.) நான்கினும்.

‘ஆம் கடைகாய் அடையின் வெண்பாவிற்கு’ என்பது: அவை, கடையிற் காய் என்னுஞ் சொற்பெற்றுத் தேமாய்காய் புனிமாய்காய், கருவிளங்காய், கூவிளங்காய் எனவரும் நான்கு சேரும் வெண்பா உரிச்சிக்கு உதாரணம்; எ - று.

‘அந்தம் கனிமர் வகுத்தவஞ் சிக்குரிச்சீர்’ என்பது அவ்விற்றினகட் கனி என்னுஞ் சொற்பெற்றுத் தேமாய் கனி, புனிமாய்கனி, கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி எனவரும் நான்கு சேரும் வஞ்சி உரிச்சிக்கு உதாரணமாம்; எ - று.

‘வாமான் கலையல்குல் மாதே’ என்பது மகடேட முனினிலை.

‘நாமான் புரைத்த அசைச்சீர்க் குதாரண நாள் மலரே’ என்பது ஓரோவிடத்தாமென் றுரைக்கப்பட்ட ஓரசைச் சேருக்கு உதாரணம் நாள் என்பதூஉம், மலர் என்பதூஉம் ஆம் என்பதாவது.

நாள் என்பது நேரசைச் சேருக்கும் மலர் என்பது கிரையசைச் சேருக்கும் உதாரணமாம்.

ஆம் என்பதனை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டி மத்திம தீபமாகப் பொருளுரைத்துக் கொள்க.

இள்ளிசை வெண்பா

“அம் பவன் வரிசெடுங்க னும்வஞ்சிக்
சொம் பவன் கொ, மருத்தல் கொயின்
அமும் பவன் மருத்தல் மெ ஒக்கும்
கரும் பவன்வாயிற் சொல்”

எனனும் பொய்கையர் வாக்கினுள், ஒக்கும் என்பதனை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டிப் பொருளுரைத்துக் கொண்டாற் போலக் கொள்க.

தண்ணிழல் தண்பூ நயம்பூ நயரிழல் தந்துழந்தால்
எண்ணிகு நாலசைச் சீர்வந் தருகும் இனியவற்றுட்
கண்ணிய பூவினங் காய்ச்சீ ரனைய கனியோடொக்கும்
ஒண்ணிழற் சீரசைச் சீரியற் சீரோக்கும் ஒண்தனைக்கே. (அ)

இ - கை. பொதுச்சீருக்கு உதாரணமாமாயும், அவற்ற தென்னும் பொதுச்சீரும் அசைச் சீரும் செய்யுளகத்து வருங்கால் தலைவழங்கும் முறைமையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

‘தண்ணிழல்...அருகும்’ என்பது: தேமா, புளிமா, கருவிளம், கூவிளம் எனனும் நான்கினோடும்; தண்ணிழல், தண்பூ, நறுமப்பூ, நறுபிழல் என்னும் நான்கினையும், முறையானே கொணர்ந் துறழ்நதாற் பதினாறு நாலசைச் சீருக்கும் உதாரணமாம்; (எ - று.)

தேமா, புளிமா, கருவிளம், கூவிளம் என்பன அதி காரத்தால் வருவித்துரைக்கப்பட்டன.

‘அருகும்,’ என்பதனால் அச் சீர் செய்யுளகத்து அருகி னன்றி வாரா வெனக் கொள்க.

வ-று : “தேமாந்தண்ணிழல்; தேமாந்தண்பூ; தேமாநறும்பு
புளிமாந்தண்ணிழல்; புளிமாந்தண்பூ; புளிமாநறும்பு
கருவிளந்தண்ணிழல்; கருவிளந்தண்பூ; கருவிளநறும்பு
கூவிளந்தண்ணிழல்; கூவிளந்தண்பூ; கூவிளநறும்பு
தேமாநறுபிழல் கருவிளநறுபிழல்
புளிமாநறுபிழல் கூவிளநறுபிழல்

எனவுங் கொள்க.

‘இனி அவற்றுள் கண்ணிய பூவினம் காய்ச்சி ரணைய’ என்பது: அந் நாலசைச்சீர் பதினாறனுள்ளும், பூவென் னுஞ் சொல்லிறுதியாகிய நேரிற்றுப் பொதுச்சீ ரெட்டும், காயென்னுஞ் சொல்லிறுதியாகிய வெண்பா உரிச்சீரே போலக் கொண்டு வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றுவது வெண்டகையாகவும் ஒன்றாதது கலித்தகையாகவும் வழங்கப் படும்; (எ - று.)

‘கனியொடொக்கும் ஒண்ணிழற்சீர்’ என்பது: பிழ லென்னுஞ் சொல்லிறுதியாகிய நிரையிற்றுப் பொதுச்சீ ரெட்டும், கனியென்னுஞ் சொல்லிறுதியாகிய வஞ்சி உரிச் சீரேபோலக் கொண்டு வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றி னும் ஒன்றாவிடனும் வஞ்சித்தகை யென்று வழங்கப்படும்; (எ - று.)

‘அணைச்சீர் இயற்சி கொக்கும்’ என்பது: ஓணைச்சீர் ஆசிரிய உரிச்சீரே போலக் கொண்டு வருஞ்சீர் முதலகையோடொன்றுவது ஆசிரியத்தனையாகவும், ஒன்றாதது இயற்சீர் வெண்டனையாகவும் வழங்கப்படும்; (எ - து.)

இயற்சீர் எனினும் ஆசிரிய உரிச்சீர் எனினும் ஒக்கும்.
என்கை,

“இயற்சீரெல்லாம் ஆசிரிய உரிச்சீர்”

என்றாகவென.

‘ஒணைக்கோடு’ என்பது: ஒள்ளிய தகை வழங்குமிடத்து; (எ - து.).

‘ஒணைக்கோடு’ என்பதனை அதுவி விளக்காகப் பொருளுரைத்துக் கொள்க. ‘கண்ணிய பூவினம்’ என்று சிறப்பித்த வதனால் வெண்பாவினுள் நாலணைச்சீர் வாரா; ஆசிரியத்தன்கூறு குற்றகர வந்துழி யன்றி வாரா; கவியினுளரும் பெரும்பான்மையுள் குற்றகர வந்துழி யன்றி வாரா. வஞ்சியுட் குற்றகர வாராதேயும் வரப்பெறும்; வஞ்சியுள் இரண்டு நாலணைச்சீர் ஓடியுள் அருகிக் ¹கண்ணுற்று நிற்கவும் பீடமும்; அல்லவற்றுள் பெரும்பான்மையும் ஓடியுள்ளொன்றன்றி வாரா; இரண்டினின்று கண்ணுற்று நில்லா; பாவினத்துள்ளுப் பரிந்து வாரா வெனக்கொள்க. ‘ஒணைக்கோடு’ என்பது சிறப்பித்த வதனால் நிறல் என்னுஞ் சொல்லித் தகைய கொடுத்துப் பொதுச்சீர் எட்டுமா வருசியுள்ளவது வாரா எனக் கொள்க.

என்கை,

“ஒணைக்கோடு பெற்றா வந்தியர்
கொள் ளுணைக்கோடு கொள் ளு
புதலும் அகரம் நிரையனை வந்தன
நிறி வந்திந் திரியன ஆதலும்
ஒடு கொள்ப ஆதிந் திகிறே”

என்றாகவெனப்படுவியல்.

1. கண்ணுற்று - பெற்றி. இயற்சீர்.

இனி, ஒரு சாரர் வெண்பாவினுள் அளபெழுந்தால் நாலசைச்சீர் வருமென்பார் உளராமீறும், அவ்வாறலகிட்டு உதாரண வாய்பாட்டால் ஓசை யூட்டும்பொழுது செப்பிலாசை பிறைக்கு மென்பதூஉம், ஆண்டுச் சீரும், தனியுஞ் சிதைய வாராமையான் அளபெடுப்பனவு மல்ல; அளபெடுப்பினும் அளபெடைகள் அலகு காரியம் பெறுவனவும் ஆல்ல வென்பதூஉம் காக்கைபாடியியார் முதலாகிய தொல்லாசிரியர் துணிவு. அதுவே இந்நூலுடையாருக்கும் உடன்பாடு.

உதாரண இலக்கியமுதனினிப்புச் செய்யுள்

குன்றக் குறவன் அகவல்பொன் னாரம்வெண் பாட்டுவஞ்சிக்
கோன்று முதாரணம் பூந்தா மரையென்ப ஓரசைச்சீர்
நன்றி வாரிற் கயவரும் பாலோடு நாலசைச்சீர்க்
கன்றதென் னொள்ளுந் பள்ளத்தீ னோடங்கண் வானத்துமே.

இ - கை. முறையானே ஐந்துவகைப்பட்ட சீரானும் வந்த இலக்கியங்கட்கு முதனினிப்புணர்த்துதல் நுதலிற்று.

‘குன்றக்குறவன் அவை’

ஆசிரியப்பா

“குன்றக் குறவன் காநல் மடமகள்
வரையராகவிர் புறையுந் தாயவன்
ஐயள் அரும்பிய மலையன்
செய்ய வாயினன் மரப்பினன் கணங்கே.”

இக்கேசை யாசிரியப் பாட்டினுள் ஆசிரிய யரிச்சீர் நான்கும் வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

‘பொன்னாரம் வெண்பாட்டு.’

1. அலரிநெல்...அரை கரையாக அளவிடுதல்.
2. ஐவகைச் சீராவன: க. கரையச்சீர், உ. காய்ச்சீர், ம. கனிச்சீர், ச. நாலசைச்சீர், டி. ஓரையச்சீர் என்பன. முவசைச்சீரை இரண்டாகப் பிரிப்பார், அவை வெண்பாட்டுவதற்குக் குடியான வாயுமும், தனி வெறுப்பினுயிர் கருதி.
3. ஐங்குறு நூல் குன்றக் குறவன் பத்து - சி.

வெண்பா

“பொன்னு மார்பிற் புனைகழகற்காற் கிள்ளிபேர்
உன்னினென் னாமுலக்கை பற்றினேற்—கென்னே
மனனெடு வாயெல்லாம் மல்குநீர்க் கோழிப்
புனனுடன் பேரே வரும்.”

இக் நேசிகை வெண்பாவினுள் வெண்பா உரிச்சீர்
நான்கும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

‘வஞ்சிக்கொன்று முதாரணம் பூந்தாமரை’ மென்ப.

வஞ்சிப்பா

(2.ம் குறாள்)

“பூந்தாமரைப் போதலமரத்
தேம்புனவிடை மின்றிரிதரும்
வனவயலிடைக் களவயின்மகிற்
வினைக்கம்பலை மனைச்சிலம்பவும்
மனைச்சிலம்பிய மனமுரதொலி
வயற்கம்பலைக் கயலார்ப்பவும்
நானும்

நின்ற -- மகிழ் மகிழ்தாங் கூரன்

வினவ -- புகழ்த லானுப் பெருவன் மையனே.”

இக் குறாடி வஞ்சிப்பாட்டினுள் வஞ்சியுரிச்சீர் நான
கும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

‘ஓரசைச்சீர் நன்றறி வாரிற் கயவரும் பாலொடு’

குறள் வெண்பா

“நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலர்.”

இக் குறள் வெண்பாவினுள், ‘இலர்’ என நிரையசைச்
சீர் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

“பாலொடு தேன்கலக் தற்றே பணிமொழி
வாலெயி றாறிய கீர்.”

1. திருக்குறள், பொருள், காமம் - உ.

2. திருக்குறள், காமம், காத்தறிதற்புரைத்தல் - க.

இக் குறள் வெண்பாவினுள், 'நீர்' என நேரனை வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

'நாலசைசீர்க் கன்ற தென்னார் அள்ளற் பள்ளத்தி னோடங்கண் வானத்தும்,'

¹ "அள்ளற்பள்ளத் தகன்சோனாட்டு
வேங்கைவாயில் வியன்குன்றாரன்"

என்னும் பழம்பாட்டினுள் ஓரடியுள் இரண்டு நாலசைச் சீர் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

வஞ்சிப்பா

² "அங் கண் வா னத் தமர ரரசரும்
வெங் களி யாணை வேல் வேந்தரும்
வடி வார் கூந் தன் மங்கையரும்
கடி மல ரேந் திக் கதழந் திறைஞ்சச்
சிங் கஞ் சுமந் த மணியணையிசைக்
கொங் கவி ரசோ கின் குளிர்நிழற்சீழ்ச்
செழு நீர்ப் பவ ளத் திரள் காம்பின்
முழு மதி புரையு முக்குடை நீழல்
வெங் கண் வினைப் பகை விளிவெய்தப்
பொன் புனை நெடு மதில் புடைவளைப்ப
அனந் தசதுட்டய மவையெய்த
நனந் தலை யுல குடை நவைநீங்க
மந் தமா ருத மருங்கசைப்ப
அந் தர துந் துபி நின்றியம்ப
இலங் குசா மரை யெழுந்தலமர
நலங் கிளர் பூ மழை நனிசொரிதர
இனிதிருந்
தருணெறி நடாத்திய ஆநிதன்
திருவடி பரவு தஞ் சித்தபெறற் பொருட்டே."

இக் குறளடி வஞ்சிப்பாவினுள் நாலசைச்சீர் பதினாறும் அடிதோறும் முதற்கண்ணே வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

1. இது, வஞ்சிப்பாவினுள் ஓரடிக்கண் இரண்டு நாலசைச் சீர் வருதற்கும், கண்ணுற்று நிற்பதற்கும் குற்றியலுகரம் பெற்றும் பெருமலும் வருதற்கும் உதாரணமாதல் அறிக.

2. திருப்பாமாலை.

இதனுள், சேரிற்றுப்பொதுசேர் நின்று தன்வருஞ்சீர் முதலகையோடு போனதுவது வெண்சீர் வெண்டனையாகவும், பொதுதது கலித்தனையாகவும் நிலாபிற்றுப் பொதுசீர் நின்று தன் வருஞ்சீர் முதலகையோடொன்றினும், ஒன்றாகியும் வஞ்சித்தனையாகவும் கொண்டு வழங்கப்படும்; எ-று.

இவ்வாறு பிறரும்,

“குன்று கூதிர் பண்பு நோழி

நின்பிசை நுத்துறழ் என்றிவை யெல்லாம்

பிதனிய வந்த செல் னைச் செதுறை”

என்று உதாரண மெடுத்தோதின ரெனக் கொள்க.

‘தனத்தென்றார்’ என்பதை அன்ற வென்னு ரெனக் கொள்க.

4. தனா

தன்சீர் தனதோன்றின் தன்தனா யாந்தண வாநவஞ்சி வண்சீர் விகற்பமும் வஞ்சக் குரித்துவல் லோர்வகுத்த வெண்சீர் விகற்பம் கலித்தனா யாம்பிளும் வெண்தனாயாம் ஒன்சீர் அகவல் உரிச்சீர் விகற்பமும் ஒண்ணுதலே. (க0)

இ - கை. சிந்தனா சிந்தனையும். வஞ்ச்சின் முதலகையாம் தம்மு லொன்றுவதும் ஒன்றுதலாகிய ஏழ்தனையும் ஆமாயுனர்த்துதல் குறிப்பிற்று.

2. ‘தன்சீர் தனதோன்றின் தன் தனாயாம்’ என்பது தன் சீர் நின்று தன் வருஞ்சீர் முதலகையோடொன்றுவது தன் தனாயாம்; எ - று.

எனவே, ஆசிரிய உரிச்சீர் நின்று தன் வருஞ்சீர் முதலகையோடு போனதுவது நேரோன்றியத் தனா

1. இஃ உதாரண முதல் கொண்புப் போலும்?

2. சுயலாம் அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை ‘தன்சீர்’ என்றோ மாடங்கொண்டு, ‘தன் என்பன இரண்டும் ஆசிரியப்பா முதலிய முந்தையும் தனித்தனி சுட்டுமாறு சிந்தனை,’ என்பார்.

பாம்; கிரையாய் ஒன்றுவது நெய்யொன்றுசரியத் தளையாம். வெண்பா உரிச்சீர் நின்று தன் வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றுவது வெண்சீர் வெண்தளையாம். வஞ்சி உரிச்சீர் நின்று தன் வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றுவது ஒன்றிய வஞ்சித்தளையாம்; எ - று.

‘தணவாத’ என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனால் தன் சீர் நின்று பிறிதாக வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்று வதூடம் தன் தளையே சிறப்பினுயினு மெனக் கொள்க.

‘வஞ்சிவண்சீர் விகற்பமும் வஞ்சிக்குரித்து,’ என்பது; வஞ்சி உரிச்சீர் நின்று தன்வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றாததூடம் ஒன்றுத வஞ்சித்தளையாம்; எ - று.

‘வண்சீர்’ என்று சிறப்பித்த வதனால் வஞ்சி உரிச்சீர் நின்று பிறிதாகி வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றாததூடம் ஒன்றாத வஞ்சித்தளையே சிறப்பினுயினும் எனக் கொள்க.

‘வவ்லோர் வகுத்த வெண்சீர் விகற்பங் கலித்தளையாய் விடும்’ என்பது; வெண்பா உரிச்சீர் நின்று தன் வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றாதது கலித்தளையாம்; எ - று.

‘வவ்லோர்’ வகுத்த’ என்று சிறப்பித்த வதனால், வெண்பா உரிச்சீர் நின்று பிறிதாகி வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றாததூடம், கலித்தளையே சிறப்பினுயினு மெனக் கொள்க.

‘வெண் தளையாம் ஒண்சீர்கவல் உரிச்சீர் விகற்பமும்’ என்பது; ஆசிரிய உரிச்சீர் நின்று தன் வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றாதது, இயற்சீர் வெண்டளையாம்; எ - று.

‘ஒண்சீர்’ என்று சிறப்பித்தவதனால் ஆசிரிய உரிச்சீர் நின்று பிறிதாகி வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றாததூடம், இயற்சீர் வெண்தளையே சிறப்பினுயினும் எனக் கொள்க.

‘ஒண்ணுதலே’ என்பது; மகனே முன்னிலை.

என்றே,

“இயற்சீர் இரண்டு தலைப்பெயல் தம்முள்
விசற்பம் இலவாய் விரவி நடப்பின்
அதற்பெயர் ஆசிரி யத்தனை யாகும்”

“இயற்சீர் இரண்டு தலைப்பெயல் தம்முள்
விசற்ப வகையது வெண்தனை யாகும்”

“உரிச்சீ ரதனை உரைத்தமை யன்றிக்
கலக்குந் தனையெனக் கண்டுகி னோரே”

“வெண்சீர் இறுதிக் கிணையசை பின்வரக்
கண்டன எல்லாம் கலித்தனை யாகும்”

“தன்சீர் இரண்டு தலைப்பெயல் தம்முளொத்
தொன்றிலும் ஒன்று தொழியிலும் வஞ்சியின்
பந்தம் எனப்பெயர் பகரப் படுமே”

என்றார் காக்கைபாடியிரியர்.

உதாரண இலக்கிய முதல் நினைப்புச் செய்யுள்

திருமழை உள்ளார் அகவல் சிலைவிலங் காக்கும்வேள்கை
மருளறு வஞ்சிமந் தாநிலம் வந்துமை தீர்கலியின்
தேரிவுறு பந்தகல் லாய்செல்வப் போர்க்கதக் கண்ணனென்ப
துரிமையின் கண்ணின்மை ஓரசைச் சீருக் குதாரணமே.

(கக)

இ-கை. அத் தனையென வந்த இலக்கியங்கட்கு முதனிலைப்
புணர்த்துதல் முதலிற்று.

‘திருமழை யுள்ளா ரகவல்’

ஆசிரியப்பா

2. “திருமழை தலைஇய இருணிற் விசம்பின்
விண்ணதிர் இயிழிசை கடுப்பப்
பண்ணமைத் தவர்தேர் சென்ற வாறே.”

இது நிரைமொன் றுசிரியத் தனையான் வக்தசெய்யுள்.

1. “திருமழை தலைஇய இருணிற் விசம்பின், விண்ணதிர்
இயிழிசை கடுப்பப் பண்ணமைத்து” என்பது மலைபடுகடாத்தின்
முன் இரண்டடியாக உள்ளது.

ஆசிரியப்பா

*“உள்ளார் கொல்லோ தோழி முள்ளுடை
அலங்குருகை ஈந்தின் சிலம்பிப்பாதி செங்காய்
துகில்பொதி பவளம் ஏய்க்கும்
அகில்படு கள்ளியங் காடிநந் தோரே.”

இது நேரொன் றுசிரியத் தனியான் வந்த செய்யுள்.

‘சிலை விலங்காகும் வெள்ளை’

வெண்பா

“சிலைவிலங்கு நீள்பு நவஞ் சென்றெசிய நோக்கி
முலைவிலங்கிற் றென்று முனிவாள் - மலைவிலங்கு
தார்மாலை மார்ப தனிமை பொறுக்குமோ
கார்மாலை கண்கூடும் போது.”

இது வெண்சீர் வெண்டனையானும், இயற்சீர் வெண்
டனையானும் வந்த செய்யுள்.

‘மருளறு வஞ்சிமந் தாநிலம் வந்து’

வஞ்சிப்பா

†“மந்தாநிலம் வந்தசைப்ப
வெண்சாமரை ¹புடைபெயர்தரச்
செந்தாமரை நான்மலர்மிசை
எனவாங்கு
இனிதின் ஒதுங்கிய இறைவனை
மனமொழி மெய்களின் வணங்குதும் மகிழ்ந்தே.”

இது மயக்கமற வகுத்த வஞ்சித்தனை ஒன்றாததூஉம்.
ஒன்றியதூஉமாக வந்த செய்யுள்.

‘மைதீர் கலியின் தெரிவுறு பந்தம் செல்வப்போர்க்
கதக்கண்ணன்’

(பாடம்) 1. புரையிட்ட.

*இப்பாட்டு ஐங்குறு நூறு அச்சுப் புத்தகத்தில் தனியாகக்,
குறிப்பிட்டுள்ள பாட்டுகளில் உஆம் பாட்டாக உளது.

†திருப்பாமாலை.

யா.—3

நிற்றா ௨.ம்

கலிப்பா

“செவ்வப்போர்க் கசக்கண்ணன் செயிர்த்தெறிந்த சினவாழி
முல்லுத்கார் மறமன்னர் முடித்தலைபை மு நக்சிப்போய்
எய்வார் வியன்கொண்ட இடைநுழைய மதியம்போல்
மல்லலொங் கெழல்பாளை ம நுமம்பாய்த் தொளித்ததே”

இது மயக்க மில்லாக் கவித்தனையான் வந்த செய்யுள்.

‘கல்லாய்’ என்பது : மகடுஉ முன்னிலை.

‘உரிமையின் கண்ணிமை ஓசைச் சீருக் குதாரணம்’

வஞ்சிவிருத்தம்

௩. “உரிமை யின்கண் ணின்மையால்
அரிமதர் முறுத்த கண்ணான்
செருமதி செய் திமையால்
பெருமை கொன்ற என்படுவ.”

இம் முச்சீரடி வஞ்சிவிருத்தத்துள் மறை என்னும்
விநாயகசக்சீர் இயற்சீர்போல நின்று வருஞ்சீர் முதலாக
போடொன்றமைமின் இயற்சீர் வெண்தன் னாயிற்று.
செய்யென்னும் நேசைச்சீர் இயற்சீர போல நின்று
வருஞ்சீர் முதலாகையோ டொன்றினமையின் ஆசிரியத் தன்
னாயிற்று.

௨) நாயகசக்சீர் :

5. அடி

குறளிரு சீரடி சிந்துமுச் சீரடி நாலொருசீர்
அறைதரு காலை அளவோடு நேரடி ஐயொருசீர்
கிறைதரு பாத கேடிலடி யானோடு மென்பணத்தோள்
கறைகெழு வேற்கணல் லாய்க்க பாதங் கழிநேடிலே. (௧௨)

இ - கை. அத்தனைகணான் வந்த அடிகளது பெயர் வேறுபா
ணார்த்ததல் குறிப்பிற்று.

‘குறளிரு சீரடி’ என்பது : இருசீரான் வந்த அடி
குறளடி எனப்படும்; ௪ - று.

‘சிந்துமுச்சீரடி’ என்பது : முச்சீரான் வந்த அடி சிந்தடி
எனப்படும்; ௪ - று.

‘நாலொருசீர் அறைதருகாலை யளவொடு நோடி’ என்பது: நாரதசிரான் வந்த அடி அளவடி என்றும் நேரிட என்றுஞ் சொல்லப்படும்; எ - று.

ஐயொருசீர் நிறைதரு பாத நெடிவடியாம் என்பது: ஐஞ்சீரான் வந்த அடி நெடிவடி எனப்படும்; எ - று.

‘நெடுமென் பணைத்தோள் கறைகெழு வேற்கணல்லாய்’ என்பது: மகடுஉ முன்னிலை.

‘மிக்கபாதங் கழிநெடில்’ என்பது ஐஞ்சீரின் மிக்க சிரான் வரும் அடியெல்லாங் கழிநெடிவடி எனப்படும் எ - று. அகலம் உரையிற் கொள்க.

என்னை,

*“குறளடி சிந்தடி இருசீர் முச்சீர்
அளவடி நெடிவடி நாத்சீர் ஐஞ்சீர்
நிரனிறை வகையான் நிறுத்தவர் கொளலே”

†“கழிநெடில் அடியே கசடறக் கிளப்பின்
அறுசீர் முதலா ஐயிரண் டரு
வருவன பிறவும் வகுத்தவர் கொளலே”

என்பன யாபபருங்கலம்.

உதாரண இலக்கிய முதல்தினைப்புக் காவிகை

திரைத்த இசூது குறளசிங் தளவடி தேம்பழுத்து
விரிக்கு நெடிவடி வேணெடுங் கண்ணிவேன் றுன்வீணையின்
நுரைக்குங் கணிகொண்ட மூவடி வோடிடங் கொங்குமற்றும்
கரிக்கைக் கவான்மருப் பேர்முலை மாதர் கழிநெடிலே. (கந.)

இ - கை. அவ்வடிகளால் வந்த இலக்கியங்கட்கு முதல் தினைப்புணர்த்துதல் நுதலிற்று.

‘திரைத்தவிருது குறள்சிந்து’

வஞ்சித்துறை

‡“திரைத்த சாலிகை
நிரைத்த போளிரந்

*யாப்பருங்கலம் - உச.

†யாப்பருங்கலம் - உடு.

‡குளாமணி. சிய. கஎஉ.

திரைப்ப தேன்களே
விரைக்கொள் மாலையாய்.”

இது குறளடியான் வந்த செய்யுள்.

வஞ்சி விருத்தம்

*“திருத் வேற்றுமை யின்மையாற்
சுருதி மேற்றறக் கத்தினே
டரிது வேற்றுமை யாகவே
சுருது வேற்றடங் கையினும்.”

இது சிந்தடியான் வந்த செய்யுள்.

‘அளவடி தேம் பழுத்து’

கவி விருத்தம்

†“தேம்பழுத் தினியநீர் மூன்றுத் திம்பலா
மேம்பழுத் தளித்தன சனையும் வேரியும்
மாய்பழக் கணிகளும் மதுத்தண் டட்டமும்
தாம்பழுத் துளசில தவன மாடமே.”

இஃது அளவடியான் வந்த செய்யுள்.

‘விரிக்கு நெடிலடி வென்றான் வினையின்’

கவித்துறை

‡“வென்றான் வினையின் ¹தொகையாய விரிந்து தன்கண்
ஒன்றாய்ப் பரந்த உணர்வின் ஒழியாது முற்றும்
சென்றான் திகழஞ் சுடர்கு நொளிமூர்த்தி யாகி
நின்றான் அடிக்கீழ்ப் பணிந்தார் வினைநிங்கி லின்றார்.”

இது நெடிலடியான் வந்த செய்யுள்.

‘இரைக்குங் கணிகொண்ட முவடிவோடிடங் கொங்கு
மற்றும்’

(பாடம்.) 1. தொகையாகி.

*குளாமணி. சேய - கள0.

†குளாமணி, நகர் - கச.

‡குளாமணி, காப்பு.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

“இரைக்கு மஞ்சிறைப் பறவைக ளெனப்பெயர்
 இனவண்டு புடைகுழ
 நுரைக்க ளென்றும்க் குழம்புகள் திகழ்ந்தெழ
 நுடங்கிய விலையத்தால்
 திரைக்க ரங்களிற் செழுமலைச் சந்தனத்
 திரள்களைக் கரைமேல்வைத்
 தரைக்கு மற்றிது குணகடல் திரையொடு
 பொருதல தவியாதே.”

இஃது அறுசீர்க் கழிநெடிலடியான் வந்த செய்யுள்.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

“கணிகொண் டலர்ந்த நறவேங்கை யோடு
 கமழ்கின்ற காந்த ளிதழால்
 அணிகொண் டலர்ந்த வனமலை குடி
 அகிலாவி குஞ்சி கமழ
 மணிகுண் டலங்கள் இருபாலும் வந்து
 வரையாக மீது திவளத்
 துணிகொண் டிலங்கு சுடர்வேலி னோடு
 வருவானி தென்கொல் துணிவே.”

இஃது எழுசீர்க் கழிநெடிலடியான் வந்த செய்யுள்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

“மூவடிவி னாலிரண்டு குழ்சுடரும் நானா
 முழுதுலக முடியெழின் முனைவயிர் நாற்றித்
 தூவடிவி னாலிலங்கு வெண்குடையி வீழ்ந்
 சுடரோயுன் அடிபொற்றிச் சொல்லுவதொன்
 சேவடிகள் நாமரையின் சேயிநற்கள் திண்டச் [றுண்டால்
 சிவந்தனவோ சேவடியின் செங்குறிகள் பாயப்
 பூவடிவு கொண்டனவோ போங்கொலிகள் குழ்ந்து
 புலங்கொளா வாலெமக்கெம் புண்ணியர்தங் கோவே.”

இஃது எண்சீர்க் கழிநெடிலடியான் வந்த செய்யுள்.

*குளாமணி, கல் - இக. †“குழம்பு கொண்டெதிர்த்தெழ.”
 ‡குளாமணி, அரசி-ககள. §குளாமணி, துறவு-கச.

ஒன்பதின்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

“இடங்கை வெஞ்சிலை வலங்கை வாளியின் எதிர்த்த தானையை
இலங்கை ஆழியின் விவங்கியோன்
முடங்கு வாலுழை மடங்கல் மீயிசை முனிந்து சென்றுடன்
முரண்ட ராசின் முருக்கியோன்
வடங்கொன் மென்முலை நுடங்கு நுண்ணிடை மடந்தை சுந்தரி
வளங்கொன் புன்முலை மதிமீத்தகொன்
தடங்கொன் தாமரை யிடங்கொன் சேவடி தலைக்கு வைப்பவர்
தமக்கு வெத்தவர் தவிர்க்குமே.”

இஃது ஒன்பதின்சீர்க் கழிநெடிலடியான் வந்த செய்யுள்.

பதின்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

“கொங்கு தங்கு கோதை யோதி மாத ரோடு
கூடுநீடு மோடை நெற்றி
வெங்கண் யாண வேந்தர் போந்து வேத கீத
நாத வென்று நின்று தாழ
அங்க புவ்வ மாதி யாய வாதி நூலி
வீதி யோது மாதி யாப
*செங்கண் மால் காலை மால் சேர்நர் சேர்வர்
சோதி சேர்த்த சித்தி தானே.”

இது பதின்சீர்க் கழிநெடிலடியான் வந்த செய்யுள்.

‘மற்றும்’ என்பதனால் பதின்சீரின் மிக்கு வருவனவு
முள்; அவை யாய்ப்பருங்கல விருத்தியுட் கண்டுக்கொள்க.

‘வேனெடுக்கண்ணி’ என்பதும், ‘கரிக்கைக் கவான்
மருப்பேர் முலைமாதர்’ என்பதும் மகடேட முன்னிலை.

‘கழிநெடிலே’ என்பது: அவை யெல்லாம் கழிநெடிலடி
நாய் எ - று.

‘விரிக்கு நெடிலடி’ என்று சிறப்பித்தவதனால் எண்
சீரின் மிக்க சரண வருடிகள் சிறப்பிலெவனக் கொள்க.

(பாடம்) 1. பூர்வம்.

*செங்கண் மால் காலை ககர வொற்று விகாரத்தாற்
றெக்கது.

என்னை,

“இரண்டு முதலா எட்டி ருதத்
திரண்ட சீரான் அடிமுடி வுடைய
இறந்த வரினு மடி முடி வுடைய
சிறத்த வல்ல செய்யு ளுள்ளே”

என்றார் காக்கைபாடிவியார்.

சிறந்தவன் பெற்றவன்.

நான்கு பாக்களுக்கும் உரிய அடியின் சிறுமையும் பெருமையும்
வெள்ளைக் கிரண்டடி வஞ்சிக்கு மூன்றடி மூன்றகவற்
கேள்எப் படாககலிக் கீரண் டாகும் இழிபுரைப்போர்
உள்ளக் கருத்தின் அளவே பெருமையொண் போதலைத்த
கள்ளக் கருநெடுங் கட்சரி மெனகுழற் காரிகையே. (௧௯)

இ-கை. அவ்வுடி வரையறையான் வந்த நான்கு பாவிற்குஞ்
சிறுமை பெருமை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

‘வெள்ளைக்கிரண்டடி இழிபு’ என்பது : வெண்பாவிற்கு
இரண்டடியே சிறுமை எ - று.

‘வஞ்சிக்கு மூன்றடி இழிபு’ என்பது : வஞ்சிப்பாவிற்கு
மூன்றடியே சிறுமை எ - று.

‘மூன்றகவற்கு இழிவு’ என்பது, ஆசிரியப்பாவிற்கு
மூன்றடியே சிறுமை எ - று.

‘எள்ளப்படாக் கலிக் கீரண்டாகும் இழிபு’ என்பது
கலிப்பாவிற்கு நான்கடியே சிறுமை எ - று.

‘இழிபு’ என்பது, நான்கு பாவிற்கும் ‘சிறுமை’ எ - று.

‘உரைப்போர் உள்ளக் கருத்தினளவே பெருமை’
என்பது; நான்கு பாவிற்கும் பெருமைக் கெல்லை பாடுவோ
னது பொருள் முடிவுக் குறிப்பே; வரையறையில்லை; எ - று.

‘ஒன்போதலைத்த.....காரிகையே’ என்பது; மகடுஉ
முன்னிலை.

*இழிபு - சிறுமை; சிறந்தவன்; இதுவெள்ளைக்கு, வஞ்சிக்கு
அகவற்கு என்பவற்றோடும் சென்று இயையும்.

‘எள்ளப்படாக் கலிக்கு’ என்று சிறப்பித்த வதனால் துள்ளலோசையிற் சிறிதும் வழுவாது நாற்சீர் காலடியான் வருவது தரவு கொச்சுக்கலிப்பா என்றும், துள்ளலோசையிற் சிறிது வழுவி நாற்சீர் காலடியான் வருவது கலிவிருத்தம் என்றும், தெரிந்துணரப்படும் எனக் கொள்க.

‘வெள்ளைக் கிரண்டாம் அகவற்கு மூன்று கலிக்கடி நான் கொள்ளப்படாவஞ்சிப்பாவிற்கு மூன்றும் இழிபு’ என்று பாக்களை முறையிற் கூறுது தலைநடுமாற்றமாகக் காரிகை சொல்லவேண்டிய தென்னியோ வெனின், தலைநடுமாற்றந் தந்து புணர்ந்துரைத்த லென்பது தந்திர வுத்தியாகலின். அன்றியும் மமேச்சுரர் முதலாகிய ஒருசார் ஆசிரியர் வஞ்சிப்பா இரண்டடியானும் வரப்பெறும் என்றொன்பதாடும், ஆசிரியப்பா இரண்டடிச் சுரிதகமாய் வரப்பெறும் என்றார் என்பதாடும் அறிவித்தற்கு எனக் கொள்க.

எனனை,

“வென்பா ஆதிரியப் கலியை வஞ்சியென
தன்பா ணைந்தோர் நவலுங் காலை
இரண்டும் மூன்றும் நான்கும் இரண்டும்
இரண்ட அடியின் சிறுமைக் கெல்ல”

என்றெடுத்தோதிய மமேச்சுரர் வஞ்சிக் சிறுமைக்குக்காட்டும் பாட்டு :—

வஞ்சிப்பா

“புத்தன்சின்ன மலர்மல்கிய பொழிற் பிண்டி
வேத்தன்புகழ் பரவாதவர் வினைவெல்லார்

அதனால்

அறிவன தழிப்பின் பரவிப்
பெருநவர் யாவரும் பிறியில் நெறியே.”

இதனை முச்சொடி வஞ்சியாக அடைத்து இரண்டடி யாமாறு கண்டு கொள்க

என்னை,

“ஒருதொடை ஈரடி வெண்பாச் சிறுமை
இருதொடை மூன்றும் அடியி னிழிந்து
வருவன ஆசிரியம் இல்லென மொழிப
வஞ்சியும் அப்பா வழக்கின ஆகும்”

“நான்காம் அடியினும் மூன்றாம் தொடையினும்
தாழ்த்து கலிப்பா தழுவுதல் இல்லை”

“உரைப்போர் குறிப்பினை ஈர்க்கிப் பெருமை
வரைத்தித் துணையென வைத்தரை யில்லென்
றுரைத்தனர் மாறோ உணர்ந்திசி னோரே”

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

உதாரண இலக்கிய முதல்தனைப்புக் காரிகை

அறத்தா நிதுவேன வெள்ளைக் கிழிபக வற்கிழிபு
குறித்தாங் குரைப்பின் முதுக்குறைந் தாங்குறை யாக்கலியின்
திறத்தா நிதுசெல்வப் போர்ச்செங்கண் மேதிவஞ் சிச்சிறுமை
புறத்தாழ் கருமென் குழல்திருவேயன்ன பூங்கோடியே. (கரு)

இ - கை. அவ்வடி வரையறையான் வந்த இலக்கியங்கட்கு
முதல்தனைப் புணர்த்துநல் நுகழிற்று.

‘அறத்தா நிதுவேன வெள்ளைக்கிழிபு’

குறள் வெண்பா

“அறத்தா நிதுவேன வெண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோ டுந்தா விடை.”

இஃது இரண்டடியான் வெண்பாவிற்குச் சிறுமை
வந்தவாறு.

‘அகவற்கிழிபு குறித்தாங் குரைப்பின் முதுக்குறைந்
தாம்’

(பாடம்) 1. யன்றிப்பெருமை (யாப்பருங்கலவிருத்தி,
பக்கம் ௧௨௩.)

* குறள், அறன்வலி - ஏ.

ஆசிரியப்பா

“முதுக்குறைந் தன்னே முதுக்குறைந் தன்னே
மலையன் ஒன்வேந் கண்ணி
முடியும் வாரா முதுக்குறைந் தன்னே.”

இது முன்றடியான் ஆசிரியப்பாவிற்குச்; சிறுமை வந்தவாறு.

‘குறையாக் கலியின் திறத்தா நிதுசெல்வப் போர்’

தரவுகொச்சகக் கலிப்பா

“செல்வப்போர்க் கடக்கண்ணன்...மருமப்பாய்ந்தொளித்ததே”

இது நான்கடியாற் கலிப்பாவிற்குச்; சிறுமை வந்த வாறு.

‘செங்கண்மேதி வஞ்சிச் சிறுமை’

வஞ்சிப்பா

“செங்கண்மேதி கரும்புரக்கி
அங்கணிலத் தலாருந்திப்
பொழிற்காஞ்சி கிழற்றியிலும்
செழுவீர்,
கல்வயற் கழனி யூரன்
புகழ்த வாகுப் பெருவன் மையினே”

இது முன்றடியான் வஞ்சிப்பாவிற்குச்; சிறுமை வந்தவாறு.

‘புறத்தாழ் கருமென் குழல்திருவேயன்ன பூங்காடியே’
என்பது: மகடுஉ முன்னிகை, ஆக்கு: அசை.

6. தொடை

எழுவா யெழுத்தோன்றின் மோனை இறுதி இயைபிரண்டாம்.
வழுவா யெழுத்தோன்றின் மாதே எதுகை மறுதலைத்த ரொன்றில், மூன்றில்
மொழியான் வரினும் முரணடி தோறு முதன்மொழிக்கண்
அழியா தளடெடுத்தோன்றவ தாகும் அளபெடையே. (கக)

*இச் செப்பின இர்தாய் உச ஆவறு பக்கத்திற் காண்க.

1 அடிமோனை	கூழைமோனை
இணைமோனை	மேற்கதுவாய் மோனை
பொழிப்புமோனை	கிழக்கதுவாய் மோனை
ஒருஉமோனை	முற்றுமோனை—எனவும்,
2 அடியியைபு	கூழையியைபு
இணையியைபு	மேற்கதுவாயியைபு
பொழிப்பியைபு	கிழக்கதுவாயியைபு
ஒருஉவியைபு	முற்றியைபு—எனவும்,
3 அடியெதுகை	கூழையெதுகை
இணையெதுகை	மேற்கதுவாயெதுகை
பொழிப்பெதுகை	கிழக்கதுவாயெதுகை
ஒருஉவெதுகை	முற்றெதுகை—எனவும்,
4 அடிமுரண்	கூழைமுரண்
இணைமுரண்	மேற்கதுவாய்முரண்
பொழிப்புமுரண்	கிழக்கதுவாய்முரண்
ஒருஉமுரண்	முற்றுமுரண்—எனவும்,
5 அடியளபெடை	கூழையளபெடை
இணையளபெடை	மேற்கதுவாயளபெடை
பொழிப்பளபெடை	கிழக்கதுவாயளபெடை
ஒருஉவளபெடை	முற்றளபெடை—எனவும்,

அந்தரதித்தொடை, இரட்டைத்தொடை, செந்தொடை என்னும் தொடையும், தொடைவிகற்பமும் ஆமாறுணர்த்துவான எடுத்துக்கொண்டார்.

அவற்றுள், இக் காரிகை அடிமோனையும், அடியியைபும் அடியெதுகையும், அடி முரணும், அடியளபெடையும் ஆமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

'எழுவாயெழுத் தொன்றின் மோனை' என்பது: அடிதோறும் முகலெழுத் தொன்றிவரத் தொடுப்பது அடிமோனைத்தொடை எனப்படும்; எ - று.

எழுவாயெனினும், ஆதியெனினும், முதலெனினும் ஒக்கும். மோனையெனினும், முதற்றொடையெனினும் ஒக்கும்.

‘இறுதியியைப்’ என்பது: அகதேதாறும் இறுதிக்கண் ின்ற எழுத்தானும், சொல்லானும் ஒன்றிவாத் தொடுப்பது அடியியைபுத்தோடை எனப்படும்; எ - று.

‘இரண்டாம் வழுவா எழுத்தெதானின் எதுகை’ என்பது; அகதேதாறும் முதற்கண் இரண்டாமெழுத் தொன்றி வாத் தொடுப்பது அடியேதுகைத்தோடை எனப்படும்; எ - று.

‘மாதே’ என்பது: மகடுஉ முன்னிலை. ‘இரண்டா மெழுத் தொன்றி எதுகை’ எனஹது ‘வழுவா வெழுத்து’ எனஹு மிகுத்துச் சொல்லிய வதனால், இரண்டாமெழுத் தொன்றிவரினும் முதலெழுத்தெல்லார் தம்முள் ஒத்த அளவினவாய வந்து கட்டு என்பதற்குப் பட்டு என்பதல்லது பாட்டு என்பது எதுகையாகாது; காட்டு என்பதற்குப் பாட்டு என்பதல்லது பட்டு என்பது எதுகையாகாது எனக்கொள்க.

‘மறுதலைத்த மொழியான் வரினு முரண்’ என்பது: அகதேதாறும் முதற்கட் சொல்லானும், பொருளானும் மறு தலைப்படத் தொடுப்பது அடிமுரண் தோடை எனப்படும்; எ - று.

‘மொழியான் வரினும்’ என்ற உம்மையாற் பொருளான் வரினும் எனபதாயிற்று. ‘அகதேதாறும்’ என்பது மத்திம திபகம் எனக் கொள்க.

‘முதன்மொழிக்கண் அழியா தளபெடுத் தொன்றுவ தார்கும் அளபெடையே’ என்பது: அகதேதாறும் முதற்கண் உயிரானும், ஒற்றானும் அளபெடுத்தொன்றிவாத் தொடுப் பது அடியாபெடைத்தோடை எனப்படும் எ - று.

‘அழியாது’ எனஹு மிகுத்துச் சொல்லியவதனால் நான்குயிரளபெடையும், இரண்டொற் றளபெடையுந் தம்முள் ஒன்றிவாத் தொடுப்பது சிறப்புடைத்து, தொடை விகற்பத்துள் நான்குயிரளபெடையும், இரண் டொற்றள பெடையுந் தம்முள் மறுதலைப்படத் தொடுப்பினும் இழுக்காது எனக் கொள்க.

என்னை,

“முதலெழுத் தொன்றின் மோனை யெதுகை
முதலெழுத் தளவோ டொத்தது முதலா
அஃதொழித் தொன்றி னாகு மென்ப
இவ்விரு தோடைக்குங் கிளையெழுத் துரிய”

என்றார் பல்காயனர்.

*“இறுவா ¹யொப்பினஃ தியைபென மொழிப”

†“மொழியினும் பொருளினு முரணுதல் முரணே”

என்றார் தொல்காப்பியனர்.

“அளபெடைத் தோடைக்கே அளபெடை ஒன்றும்”

என்றார் நத்தத்தனர்.

அந்த முதலாத் தோடுப்பதந் தாதி அடிமுழுதும்
வந்த மொழியே வருவ திரட்டை வரன்முறையான்
முந்திய மோனை முதலா முழுதுமோவ் வாதவிட்டால்
செந்தோடை நாமம் பெறுநறு மென்குழல் தேமொழியே.

இ - கை. அந்தாதித்தொடையும், இரட்டைத்தொடையும், செந்தொடையும் ஆமா றுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

‘அந்தமுதலாத் தோடுப்ப தந்தாதி’ என்பது: அடி
தோறும் இறுதிக்கண் டின்ற எழுத்தானும், அசையானும்,
சீரானும் அடியானும் மற்றையடிக்க் காதியாகத் தோடுப்பது
அந்தாதித்தொடை எனப்படும்; எ - று.

‘அடிமுழுதும் வந்தமொழியே வருவதிரட்டை வரன்
முறையான்’ என்பது; ஓடிமுழுதும் ஒரு சொல்லே வரத்
தோடுப்பது இரட்டைத் தொடை எனப்படும்; எ - று.

‘வரன் முறையான்’ என்று மிகுத்துச் சொல்லிய
வதனால், ஈற்றெழுத்தொன்று குறையினும் இழுக்காது;
நாரசீரின் மிக்கு வரப்பெறுது; எனக்கொளக.

(பாடம்) 1. யொன்ற லியைபின் யாப்பே.

* தொல். பொருள். செய்யுளியல், கசு.

† தொல். பொருள். செய்யுளியல், கடு.

‘முந்திய மோனை முதலா முழுதும் ஒவ்வாது விட்டாற் செந்தொடை காமம் பெறும்’ என்பது; மேற் சொல்லப்பட்ட மோனை முதலாகிய தொடையும்,* தொடை விகற்பமும் போலாது வேறுபடத் தொடுப்பது செந்தொடை எனப்படும்; எ - று.

‘முந்திய மோனை’ என்று சிறப்பித்த வதனால் அசையும், சீருத் தம்முள் மறுதலைப்படத் தொடுப்பது† சிறப்புடைத்தெனக்கொள்க.

‘கறுமென் குழல் தேமொழியே’ என்பது: மகடுஉ முன்னிகை.

என்னை?

“அடியஞ் சீரும் அசையும் எழுத்தும்
முடிவு முல்லாச் செய்யுள் மொழியினஃ
தம்மா தித் தொடையென் றறைதல் வேண்டும்”

என்றார் நந்தந்தனார்.

“ஒருசு ரடிமுழுதும் வருவ திரட்டை”

என்றார் மயேச்சுரர்.

↑ “சொல்லிய தொடையொடு வேறுபட் டியலிற்
சொல்லிவற் புலவரது செந்தொடை யென்ப”

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

“அசையினஞ் சீரினு மிசையினும் எல்லாம்
இசையா தாவது செந்தொடை தானே”

என்றார் திருக்கைபாடினியார்.

(பாடம்) 1. தொடையென் றறியல் வேண்டும்; (யாப் பருங்கல விருத்தி பக்கம். கஅஉ.)

* தொடை விகற்பம் பின்சொல்லப்படுவது என்க.

† செந்தொடைக்குச் சிறப்புடைத்து என்க.

↑ தொல். பொருள். செய்யுளியல் - ௧௦௦.

‡ என்றார் பற்கையனார் என்பது காணப்படுகின்றது; (யாப் பருங்கல விருத்தி.)

உதாரண இலக்கிய முதல் நினைப்புக் காரிகை

மாவும்புண் மோனை யியைபிண னகைவடி யேரெதுகைக்
கேவின் முரணு மிடுளபாந் தீண்டள பா அவளிய
ஓலந் தாதி உலகுட னுமோக்கு மேயிரட்டை
பாவருஞ் செந்தாடை பூத்தவேன் ருகும் ¹பணிமொழியே.
(கடி)

இ-கை. அடிமோனை முதலாகிய முதற்சொடைஎட்டினாலும்
வந்த இலக்கியங்கட்கு முதன்னைப் புணர்த்துதல் முதலிற்று.

‘மாவும்புண் மோனை’

நேரிசை யாசிரியப்பா

“மாவும் புள்ளும் வதவயிற் படர
மாரீர் விரிந்த பூவுங் கூம்ப
மாலை தொடுத்த கோதையுங் கமழ
மாலை வந்த வாடை
மாயோள் இன்னுயிர்ப் புறத்திறுத் தன்றே”

இஃது அடிதோறும் முதலெழுத் தொன்றிவரத்
தொடுத்தமையான அடிமோனைத்தொடை; எ - று.

‘இயைபின்னகை’

நேரிசை யாசிரியப்பா

“இன்னகைத் துவர்வாய்க் கிளவியும் அணங்கே
நன்மா மேவிச் சுணங்குமா ரணங்கே
ஆடமைத் தோளி ஊடலும் அணங்கே
அரிமதர் மழைக்கனும் அணங்கே
திருநுதற் பொறித்த தலகமும் அணங்கே”

இஃது அடிதோறும் இறுதிச்சீர் ஒன்றிவரத்தொடுத்
தமையான அடியியைபுத் தொடை; எ - று.

‘வடியே ரெதுகைக்கு’

இன்னிசை வெண்பா

“வடியேர்கண் ணீர்மல்க வான் பொருட்கட் சென்றார்
கடியார் கணங்குழாய் காணார்கொல் காட்டில்
இடியின் முழக்கஞ்சி யிர்ங்கவுள் வேழம்
பீடியின் புறத்தசைத்த கை”

இஃது அடிதோறும் இரண்டாமெழுத் தொன்றிவரத்
தொடுத்தமையான் அடியெதுகைத் தொடை; எ - று.

‘எவின் முரணு மிருள பரந்து’

நேரிசை யாசிரியப்பா

“இருள்பரத் தன்ன மாநீர் மருங்கில்
நிலவுக்குளித் தன்ன வேண்மண லொருசிறை
இரும்பி னன்ன கருங்கோட்டுப் புன்னை
பொன்னி னன்ன முண்டா துறைக்குஞ்
சிறகுடிப் பரதவர் மடமகள்
பெருமதர் மறைக்கறு முடையவா லணங்கே.”

இஃது அடிதோறும் முதற்கண்ணே எல்லாம் மறு
தலைப் படத் தொடுத்தமையான் அடிமுரண்தொடை;
எ - று.

எவின் முரணுமென்பது எல்லா முரண்தொடையாலும்
வரப்பெறும்; எ - று.

‘எண்டள பா அவளிய’

பஃருடை வெண்பா

“ஆ அவளிய வலவன்றன் பார்ப்பினு
உழி னிரையுங்கொன் டரனைப் பள்ளியுள்
நூஉந் திரையலைப்பத் துஞ்சா நிறைவன்றோள்
மேள வலைப்பட்ட நம்போல் நறுநுதால்
ஒடி உழக்குந் துயர்”

அஃது அடிதோறும் முதற்கண்ணே அளபெடுத்த
தொன்றிவரத் தொடுத்தமையான் அடியளபெடைத்
தொடை எ - று.

‘ஒவிலந்தாதி யுலகுடனும்’

நேரிசை யாசிரியப்பா

*“உலகுடன் விளக்கும் ஒளிநிகழ் அவர்மதி
மதி லன் அழிக்கும் வளங்கெழு முக்குடை
முக்குடை நீழற் பொற்புடை யாசனம்
ஆசனத் திருந்த திருந்தொளி அறிவன்”

ஆசனத் திருந்த திருந்தொளி அறிவனை
அறிவுசீர் உள்ளமோ டருந்தவம் புரிந்து
துள்ளிய மாந்தர தென்ப
பன்னருஞ் சிறப்பின் விண்மிசை உலகே.”*

இது நான்கந்தாதித் தொடையும் வந்த செய்யுள்.

‘ஒவிலந்தாதி’ என்றவதனால் எல்லாவந்தாதியும் வரப்
பெறும் என்று கொள்க.

‘ஒக்குமே இரட்டை’

இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா

“ஒக்குமே யொக்குமே யொக்குமே யொக்கும்
விளக்கிநிற் செறி யொக்குமே யொக்குங்
குளக்கொட்டிப் பூவின் நிறம்.”

இஃது ஓரடி முழுவதும் ஒரு சொல்லே வரத் தொடுத்த
தமையால் இரட்டைத் தொடை; என்றவாறு.

இஃது இறுதிச்சீர் ஏகரத்தாற் குறைபடினும்
இழுக்காது; நாற்சீரின் மிக்குவரப் பெறுது எனக்கொள்க.

‘பாவருஞ் செந்தொடை பூத்தவென்றாகும்.’

நேரிசை யாசிரியப்பா

“பூத்த வேங்கை ¹வியன்சினை யேறி
மயிலினம் அகவு நாடன்
நன்றுதற் கொடிச்சி மனத்தகத் தோனே.”

இது மோனை முதலாகிய தொடையும், தொடை
விகற்பனும் போலாது வேறுபடத் தொடுத்தமையாற்
செந்தொடை. பாவரு மென்பதனை இறுதி விளக்காகக்
கொண்டு பொருளுரைத்துக் கொள்க.

‘பணிமொழியே’ என்பது: மகடே முன்னிலை.

இருசீர் மிசையினை யாகும் பொழிப்பிடை ²யிட்டொருஉ
இருசீ ரிடையிட்ட தீரில் கூழை மூதலிவவாய் நன்னிவாம்திந்லாந்
வருசீ ரயலில மேல்கீழ் வகுத்தமை தீர்க்குவாய்
வருசீர் முழுவதும் ஒன்றின்முற் குமென்ப மற்றவையே. (சக)

* திருப்பாமாலை.

(பாடல்) 1. வியன்சினை யூடேயேறி.

2. யிட்டொருவாய்.

இ - னக. இம்மோனை முதலாகிய முப்பத்தைந்து தொடை விகற்பமும் ஆமாநுணர்த்துதல் முதலிற்று.

‘இருசீர் மிசையினை யாகும்’ என்பது: முதலிரு சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாயின வரத்தொடுப்பது இனைத் தொடை எனப்படும்; எ - று.

‘பொழிப்பிடையிட்டி’ என்பது முதற் சீர்க்கண்ணும் மூன்றஞ் சீர்க்கண்ணும், மோனை முதலாயின வரத் தொடுப்பது பொழிப்பு எனப்படும்; எ - று.

‘ஒழுஉவரம இருசீர் இடையிட்டது’ என்பது நடுவிறு சீர்க்கண்ணுமின்றி முதற்சீர்க்கண்ணும், இறுதிச்சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாயின வரத்தொடுப்பது ஒழுஉ எனப்படும்; எ - று.

‘ஈறிலி கூறழி’ என்பது: இறுதிச்சீர்க்க ணின்றி ஒழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாயின வரத் தொடுப்பது கூறழி எனப்படும்; எ - று.

முதலிறுவாய், வருசீ ரயலில மேல்கீழ் வகுத்தமை தீர்க்கதுவாய்; என்பது: முதலயற்சீர்க்கணின்றி, ஒழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாயின வரத்தொடுப்பது மேற்கதுவாய் எனறும், ஈற்றயற்சீர்க்கண் இன்றி ஒழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாயின வரத் தொடுப்பது கீர்க்கதுவாய் என்றும் சொல்லப்படும்; எ - று.

இது கிராமிற யெனக் கொள்க.

என்னை,

“கூடாயல் முதலாய் கதுவாய் கிற்பால்”

என்றார் அகநானூறு.

முதலயற் சீர்க்கண் இல்லாததனைக் கீழ்க்கதுவாயெனறும், ஈற்றயற் சீர்க்கண் இல்லாததனை மேற்கதுவாயென்றும் வேண்டினார் நகையடறு முதலாகிய ஒருசார் ஆசிரியரென்பதறிவித்தற்கு “மேதீர்க்கதுவாய்” என்று விதப்புரைத்தார் எனக் கொள்க.

‘விதப்புக் கிளவி வேண்டுவது விளைக்கும்’

‘வருசீர் முழுவதும் ஒன்றின் முற்றமென்ப’ என்பது : எல்லாச் சீர்க்கண்ணும்மோனை முதலாயின வரத்தொடுப்பது முற்று எனப்படும்; எ - று.

‘மற்றவையே’ என்பது இணைமோனை முதலிய முப்பத் தைந்து தொடை விகற்பமும்; எ - று. இஃது ‘இறுதி விளக்கு’ எனக் கொள்க.

‘சீர்முழுது மொன்றின் முற்றம்’ என்னது, ‘வருசீர்’ என்று சிறப்பித்தது, இணைமோனை முதலாகிய முப்பத் தைந்து தொடை விகற்பமும் அளவடிக்கண்ணே வழங்கப் படும் என்பதூஉம், இணையியைபு முதலாகிய ஏழுவிசிற்ப மும் இறுதிச்சீரே முதற்சீராகக் கொண்டு வழங்கப்படும் என்பதூஉம் அறிவித்தற்கெனக் கொள்க.

என்னை,

“இருசீர் மிசைவரத் தொடுப்பதையினையே”

†“முதலொடு மூன்றஞ் சீர்த்தொடை பொழிப்பே”

‡“சீர்மண்டிடைவிடத் தொடுப்ப தொகுத் தொடை”

§“முனவொடு சீரே முதல்வரத் தொடுப்பது

கூறையென்மனார் குறியுணர்ந்தோரே”

§“முதலயற் சீரொழித் தெல்லா மன்றின்

மிசைவரத் தொடுப்பது மேற்கது வாயே”

¶“ஈற்றயற் சீரொழித் தெல்லாத் தொடுப்பது

கீழ்க்கது வாயின் கிரமைய நாகும்”

**“சீர்தொறுத் தொடுப்பது முற்றெனப்படுமே”

என்றாராகலின்.

இயைபுத் தொடைக்கே ஏழு விகற்பமும் இறுதிச்சீர் முதலாகக் கரட்டினார் கையடனார் முதலிய ஒருசார் ஆசிரியர் எனக் கொள்க.

“மோனை எதுகை முரணியைப் பனபெடை

பாதம் இணையே பொழிப்போ டொகுத்தொடை

கூறையென மிசையநூஉம் கீழ்தூஉம்

சீரிய முற்றொடு விவனுமார் அவையே”

என்பது யாப்பருங்கலம் (கு. 34)

*...** யாப்பருங்கலம் ௪௨ - ௪௮.

உதாரண இலக்கிய முதலநினைப்புக் காரிகை

மோனை விகற்பம் அணிமலர் மொய்த்துட னுமியைபிற்
கேனை யேதுகைக் கினம்பொன்னி னன்ன இனிமுராணிற்
கான விகற்பமுஞ் சீறடிப் போ தளபேடையின்
தான விகற்பமுந் தாஅட்டாஅ மனையென்ப தாழ்குமுலே.

(உ௦)

இ கை. இணைமோனை முதலாகிய முப்பத்தைந்து தொடை
விகற்பங்களால் வந்த இலக்கியங்கட்கு முதல் நினைப்
புணர்ந்துதல் முதலிற்று.

‘மோனை விகற்பம் அணிமலர்’

நேரிசை வெண்பா

“அணிமல ரசோகின் றாரிர் கவங் கவற்றி (இணைமோனை)
அரிக்குரற் கின் மொ யரறறுஞ் சிறை (பொழிப்பு)
அம்பொற் பொ ருஞ்சி தெடுத்த ரகற்றி (ஒருஉ)
அகன்ற வர்கு லக்ஞன் பருங் கல் (சுறை)
அஞ்சிய கொங்கை யவ்வனை யமைத்தோள் (மெற்கது)
அவிர்மதி யனை ய துறந் தலரிவை (கிழக்கது)
அயில்வே லனுக்கி யம்பலைத் தமர்ந்த (முற்று)
காங்கயல் தென்க றெனக்கமென்
நெருங்கி சித்தையைத் திறைக்கொன் டனவெ”

இதனுள் இணைமோனை முதலாகிய ஏழு விகற்பமும்
முதலாகிய வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

‘மொய்த்துட னு மியைபிற்று’

நேரிசை யாசிரியப்பா

“மொய்த்துடன் நவடி முடிலே பொழிலே (இணை இயைபு)
மற்றத னையலே பந்துறற் மணலே (பொழிப்பு)
முடிலே இகிபத னையல் கடலே (ஒருஉ)
மாதர் கலிலே வல்லே யியலே (சுறை)
யில்லே முதலே வெற்க ள் கயலே (மெற்கது)
புல்லே தளவம் பாலே சொல்லே (கிழக்கது)
புடிலே முடிலே மாலே யியலே (முற்று)

அதனுல்,

இவ்வயின் இவ்வு ர இயங்கலின்
எவ்வயி றெழு மிரப்பந்த நிறையெ.”

இதனுள் இணையியைப் முதலிய ஏழு விகற்பமும் முறையானே வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

‘ஏனையெதுகைக் கினம்பொன்னி னன்ன’

நேரிசை யாசிரியப்பா

“பொன்னி னன்ன பொற்குணங் கெந்திப் (இணையதுகை)
பன்னாநுங் கோங்கின் நன்னலங் கவற்றி (பொழிப்பு)
மின்னவி ரொளிவடந் தாங்கி மன்னிய (ஒருஉ)
நன்னிற மென்முலை மின்னிடை வருத்தி (கூழை)
என்னையு மிடுக்கன் துன்னுவித் தின்னடை (மேற்கது)
அன்ன மென்பெடை போலப் பன்மலர்க் (கிழக்கது)
கன்னியம் புன்னை யின்னிரல் துன்னிய (முற்று)
மயிலேய் சாயலல் வாணுதல்
அயில்வேல் உண்கணைம் அறிவுதொலைத் தனவே.”

இதனுள் இணையெதுகை முதலாகிய ஏழுவிதற்பமும், முறையானே வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

‘இனி முரணிற்கான விகற்பமுஞ் சேறடிப் போது’

நேரிசை யாசிரியப்பா

“சேறடிப் போகல் அல்குல் ஒல்குபு (இணை முரண்)
கருங்கிய துகப்பிற் பெருகுவடந் தாங்கிக் (பொழிப்பு)
குவிந்துகணங் கரும்பிய கொங்கை விரிந்து (ஒருஉ)
சிறிய பெரிய நிகர்மலர்க் கொகைதன் (கூழை)
வெள்வளைத் தொளுந் சேயரிக் கருங்குணும் (மேற்கது)
இருக்கையு நிலையும் எந்தெழி லியக்கடும் (கிழக்கது)
துவர்வாய்த் தீஞ்சொலு முவந்தெனை முனியாது (முற்று)
என்றும் இன்னண மாகுமகி
பொன்றிகழ் நெடுவெற் போர்வல் லோயே.”

இதனுள் இணைமுரண் முதலாகிய ஏழுவிதற்பமும் முறையானே வந்தவாறு கண்டுகொள்க

‘அளபெடையின் தானவிகற்பமும் தாஅட்டாஅ மரையென்ப’

நேரிசை யாசிரியப்பா

“தா அட்டாஅ மரையன் உரத்திப் (இணையனபெடை)
பூஉக் குவளைப் போலு தருத்திக் (பொழிப்பு)
காஅய்ச் செந்தெந் கறித்தாய் போலும் (ஒருஉ)

மாஅத் தாஅன் மோடிட் டெபுரை	(கூழை)
தேளம் புளவிடைச் சோழர் பாஅல்	(மேற்கது)
பிடி னுஅர்ந் துணுந் சீஇர்	(செமிக்கது)
ஆஅ னுஅந் திணிஇர்	(முற்று)
சாரன் செய்த சென்மை	
அய்வனைத் தோளிக் கலரா னுவே."	

இதனுள் இணையளபெடை முதலாகிய ஏழுவிசிற்பழம் முறைமரனெ வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

'தானவிசிற்பம்' என்று சிறப்பித்தவதனால் இரண்டள பெடையுங் வரப்பெறும் எனக்கொள்க.

'தாழ்குழலை' என்பது மகடுஉ முன்னிலை.

உறுப்பியற் செய்யுட்களின் முதல்திணைப்புக் காரிகை
கந்தமுந் தேனுஞ் சருக்கமும் காதற் குறில் குறிலே
சந்தமுந் தீரனை தேமாத்தண் குன்றந்தன் சீர்திருவுங்
கோந்தவிழ் கோதாய் குறடினார வேள்ளைக் கறத்தேழுவாய்
அந்தமு மாவும் இருசீரு மோனையு மாமுறப்பே. (உக)

உறுப்பியல்

முற்றம்

-----

2. செய்யுளியல்

1. பாவுக்குரிய அடியும் ஓசையும்

வேண்பா அகவல் கலிப்பா அளவடி வஞ்சியென்னும்
ஒண்பா அடிகுறள் சிந்தென் றுரைப்ப ஒலிமுறையே
திண்பா மலிசேப்பல் சீர்சால் அகவல்சேன் றேங்குதுள்ளல்
நண்பா அமைந்த நலமிகு தூங்கல் நறநுதலே. (12)

என்பது காரிகை. இவ்வியல் என்ன பெயர்த்தோ
வெனின், வெண்பா, வெண்டாழிசை, வெண்டுறை, வெளி
விருத்தம்; ஆசிரியப்பா, ஆசிரியத்தாழிசை, ஆசிரியத்
துறை, ஆசிரிய விருத்தம்; கலிப்பா, கலித்தாழிசை, கலித்
துறை, கலிவிருத்தம் ; வஞ்சிப்பா, வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்
சித்துறை, வஞ்சிவிருத்தம் ; மருட்பா எனக் கிடந்த செய்
யுட்களை ஆமாறுணர்த்திற்றுதலாற் 'செய்யுளியல்' என்னும்
பெயர்த்து.

“வெண்பா முதலா விளம்புநாற் பாவொலி
செப்பல் அகவல் சீர்கெழு துள்ளல்
தூங்க லென்ப தொன்றுற் புலவர்”

என்றாகலின்,

இவ்வியலுள் இக் காரிகை என்னுதலிற்றே வெனின்,
வெண்பா, ஆசிரியம், கலி, வஞ்சி என்னும் நான்கு பாவிற்ும்
அடியும் ஓசையும் ஆமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

‘வெண்பா அகவல் கலிப்பா அளவடி’

என்பது: வெண்பாவும், ஆசிரியப்பாவும், கலிப்பாவும் காற்
சீரடியான் வரப்பெறும் ; எ - று.

‘வஞ்சியென்னும் ஒண்பாவடி குறள்சிந்தென்றுரைப்ப’
என்பது: வஞ்சிப்பா இருசீரடியானும், முச்சீரடியானும்
வரப்பெறு மென்று சொல்லுவர் புலவர் ; எ - று.

“வஞ்சியென்னு மொண்பா” என்று கிறப்பித்தவத
னால் வெண்பாவின் ஈற்றடியும் நேரிசை யாசிரியப்பாவின்
ஈற்றயலடியும், கலிவெண்பாவின் ஈற்றடியும் முச்சீரான்

வரப்பெறுமென்றும், இணைக்குற ளாகிரியப்பாவின் இடை யடிகள் இரண்டும், பலவும், குறளடியானும் சிந்தடியானும் வரப்பெறு மென்றும், கலியினுள்ளும் ஒருசார் அம்போ தாக்கவுறுப்பும் திருசோடியானும், முச்சோடியானும் வரப் பெறுமென்றுங் கொள்க.

¹அகவுறுப்புகள் அளவடி முதலாய எல்லாவடி யானும் வரப்பெறு மென்றுங் கொள்க.

அவை போக்கித் தத்தம் இலக்கணச் சூத்திரத் துள்ளே காட்டுதும்.

என்றே,

*“கலிவொடு வெண்பா அகவல் கூறிய
அளவடி மன்றல் நடக்கும் நவையே.

†“சிந்தா குறளடி வென்றிண் டடியான்
கஞ்சி நடக்கும் வழக்கினை யுடைய”

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

‘ஒலிமுறையே திண்பா மலிசெப்பல் சீர்சால் அகவல் சேன்றோங்குதுள்ளல் நண்பா வமைந்த நலமிகு தூங்கல்’ என்பது: வேண்பா, செப்பிலோசையான் வரும்; ஆசிரி யப்பா, அகவலோசையான் வரும்; கலிப்பா துள்ளலோசை யான் வரும்; வஞ்சிப்பா, தூங்கலோசையான் வரும்; எ - று.

‘கறுதுதலே’ என்பது மகடுஉ முன்னிலை.

‡‘திண்பா மலிசெப்பல்’ என்று நிறப்பித்தவதனால், செப்பிலோசை மூன்று வகைப்படும்; ஏந்திசைச் செப்பலும், துங்கிசைச் செப்பலும், ஒழுக்கிசைச் செப்பலும் என.

§யாப்பருங்கலம் உள. நட. : சான்ற யாப்பருங்கல விருத் தியில், ‘அளவடி மன்றல் நடக்கும் நவையே’ என்றும் ‘கஞ்சி நடக்கும் வழக்கினை யுடைய’ என்று முள.

||திண் ளாசிரியர் செப்பிலோசை முதலியவற்றை மும் மூன்றுகள் பாதுபாடு செய்யாது ‘வளம்பட’ என்பதனால் பொய்யிட ஒக்கிவா தூரணமெ காட்டினர்.

(பா. ம.) 1. ‘அகவுறுப்புகள் சாற்சின் மிகுந் தவருவனவும் உள எனக்கொள்க.

என்னை,

¹“வெண்சீர் வெண்டளை யான்வரும் யாப்பை ஏந்திசைச் செப்ப லென்மனார் புலவர்” 12.

²“இயற்சீர் வெண்டளை யான்வரும் யாப்பைத் தூங்கிசைச் செப்ப லென்மனார் புலவர்” குறள் . 131

³“வெண்சீ ரொன்றலும் இயற்சீர் விகற்பமும் ஒன்றிய பாட்டே யொழுகிசைச் செப்பல்” 134

என்றாராகலின்.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு :—

குறள் வெண்பா

“யாதானு நாடாமால் ஊராமால் என்னொருவர் சாத்துணையும் கல்லாத ஆறு.”

இது வெண்சீர் வெண்டளையான் வந்தமையால், ஏந்திசைச் செப்பலோசை.

குறள் வெண்பா

†“பாலொடு— வாலெயி றாறிய சீர்”

இஃது இயற்சீர் வெண்டளையான் வந்தமையால், தூங்கிசைச் செப்பலோசை.

(பாடம்) 1. “வெண்சீர் வெண்டளை விரவிய தூக்கை ஏந்திசைச் செப்பல் என்மனார் புலவர்”

2. “இயற்சீர் வெண்டளை யான்வரும் யாப்பை மயக்கமில் புலவர் தூங்கிசை என்ப”

3. “வெண்சீ ரொன்றலும் இயற்சீர் விகற்பமும் ஒன்றிய யாப்பே ஒழுகிசைச் செப்பல்”

இவை மூன்றும் சங்க யாப்பு என்பது யாப்பநங்கா விநத்தியிற் கண்டது.

* குறள். கல்வி - எ.

† குறள். காதற்சிறப்பு. க. (இது முன் உஅ ஆம் பக்கத்தில் வந்தமை காண்க.)

குறள் வெண்பா

*"தொல்லாத புலால் மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா உயிருத் தொழும்."

இது வெண்கல வெண்டகையும, இயற்கை வெண்டகையும விரிவாக வந்தமையால், ஐயுநிலைச் சேப்பலோகை.

‘சீர்சாலகவல்’ என்று சிறப்பித்தவதனால் அகவலோகை என்று வகைப்படும்; ஏந்திகை யகவலும், தூய்க்கை யகவலும், ஒழுக்கை யகவலும் என.

का संज्ञा.

“நீதிப்பற்றுள்ள யாவரும் அகவலும்
கொல்லா கீழ் பற்றை யாள்வாரும் அகவலும்
துயிதூதன்மொழி தாசிய அவலும்
மந்தல் தாங்கல் ஒழுகல் என்றிவை
ஆய்ந்த லீரனினற ஆகும் என்ப”

என் ஞானகலின்.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு:—

நேரிசை யாசிரியப்பா

†“பொது சாத்தம்—தன் து மாடு.”

இது நேரொன் றுசியத்தனாயான் வந்தமையால்,
ஏந்தினை யகவனோனெ.

தேரிசை யாசிரியப்பா

‡“அனாதை—பரிசுறுப்பவனே.”

இது சிறையான் ருசிரியத்தனையான் வந்தமையால்,
துய்விச யகவலோன.

தேரிசை யாசிரியப்பா

“தீவிரக் குறவன்—கணங்கே.”

*குறள். புலான்மறு - ௧௦.

† ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

: இச் செய்தி உடனடியாகவும் பத்திரிகைகளிலும் தரப்படும்.

... ..

இது மேரொன்றுசிரியத்தகையும் கிரையொன்றுசிரியத்தகையும் விரவி வந்தமையால், ஒழுக்கிசை யகவலோசை.

‘சென்றோங்கு துள்ளல்’ என்று சிறப்பித்தவதனால், துள்ளலோசை மூன்று வகைப்படும்; ஏந்திசைத் துள்ளலும், அகவல் துள்ளலும், பிரிந்திசைத் துள்ளலும் என.

என்னை,

“ஏந்திசைத் துள்ளல் கலித்தகை இயையின்
வெண்டகை தன்றகை யென்றிரண் புயையின்
ஒன்றிய அகவல் துள்ளலென் றோதப”

“தன்றகை பிறகை யென்றிவை யனைத் தும்
பொருந்தி வரோ பிரிந்திசைத் துள்ளல்”

என்றாகவின்.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

தரவுகொச்சகக் கலிப்பா

“முருகவிற்தா மரைமலர்மேல் முடியிமையார் புடைவரவே
வாநினனார் தாமறைநால் வறிபிரையா மரமுடையார்
இருவினைபோய் விழடிவியா வெநிரியகா தியைஅரிமா
நீ நுமலராய் அருவினராய் நினைவுவரசோ தயிநிடைவே.”

இது கலித்தகையான் வந்தமையால், ஏந்திசைத் துள்ளலோசை.

தரவுகொச்சகக் கலிப்பா

*“செவ்வப்போர்—ஒளித்ததி.”

இது விவண்சர் வெண்டகையும், கலித்தகையும் விரவி வந்தமையால்; அகவல் துள்ளலோசை.

கலிப்பா

“குடநிலைத் தன்புறநிற் கோவலர் எடுத்தார்ப்பத்
தடநிலைப் பெருந்தொடியில் தகையேறு மரம்பாய்ந்து
விஞ்ஞமணிக் கயிற்றோடுத் தாங்குவனத் தேறப்போய்க்

“இச் செய்யுளை ௩௪ ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

கலவினெடு முயலிப்பக் கபமல்லி முறுவலிப்ப
எனவாங்கு

கலவினெடு புல்லிப் பெய்யுல் மலையும்
காறுடைத் தவிர்த்து வந்த வாறே."

இது பல தனையும் விரவி வந்தமையால், பிரிந்திசைத்
துள்ளலோசை.

'நண்பா அமைந்த கலவினெடு தூங்கல்' என்று நிறப்பித்த
வதனால், தூங்கலோசை மூன்று வகைப்படும்; ஏந்திசைத்
தூங்கலும், அகவற் தூங்கலும், பிரிந்திசைத் தூங்கலும் என.

என்றோ,

"ஒன்றிய வந்தித் தனியே வரினும்
ஒன்று வந்தித் தனியே வரினும்
என்றிவை விரண்டும் பிறவு மயங்கினும்
ஏந்த வகவல் பிரிந்திசைத் தூங்கலென்
ருந்த விரவினெடு யாகு மேன்ப"

என்றோசலின்.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு :—

வஞ்சிப்பா

"வினாத்தி ப்பகை விழச்செற்றவன்
வனப்பங்கய மலர்த்தாவின்
வினாத்திப்போ தெரவு தெத்தினர்
நாளும்,
மயவார் நாதகதி மருவார்
பெயரா மெக்கதி பெறுவார் விரைந்தே."

இஃது ஒன்றிய வஞ்சித்தனியான் வந்தமையால்,
ஏந்திசைத் தூங்கலோசை.

வஞ்சிப்பா

"வினாத்திப்போ வந்தாமரைத்
தெனாமலர் மெல்வந்தருள்
ஆறுவருள் உரறிவின்
காணர்,
வினாத்திப்போ வந்தாமரைத்
பெயர்வார் மெக்கதி பெறுவார் விரைந்தே"

இஃது ஒன்றாக வஞ்சித்தனாயான் வந்தமையால்
அகவல் தூங்கலோசை.

வஞ்சிப்பா

“மந்தாநிலம்—மகிழ்ந்தே”

இது பலதனையும் விரவி வந்தமையால், பிரிந்திசைத்
தூங்கலோசை.

உதாரண இலக்கிய முதல் நினைப்புக் காரிகை

வளம்பட வென்பது வெள்ளைக் ககவற் குதாரணஞ்செங்
களம்படக் கொன்று கலிக்கரி தாயகன் ணர்கோடிபோல்
துளங்கிடை மாதே சுறமறி தோன்னலத் தன்புலம்பென
றுளங்கோடு நாவலர் ஓதினர் வஞ்சிக் குதாரணமே. (உரு)

இ - கை. அவ்வாடிகளானும், ஓசைகளானும் வந்த
இலக்கியங்கட்கு முதல்நினைப் புணர்த்துதல் முதலிற்று.

‘வளம்பட வென்பது வெள்ளைக்கு’

இன்னிசை வெண்பா உம்

“வளம்பட வெண்டாதார் யார்யாரு மில்லை
அளந்தன போக மவரவ ராற்றான்
விளங்காய் நிரட்டினு ரில்லை— களங்கனியைக்
காரேனச் செய்தாரு மில்.”

இஃது அளவடியானும், செப்பலோசையானும் வந்த
இன்னிசை வெண்பா.

‘அகவற் குதாரணஞ் சேங்களம் படக்கொன்று’

நேரிசை ஆசிரியப்பா

“சேங்களம் படக்கொன் றவுணர்த் தேய்த்த
செங்கோ லம்பிற் செங்கோட் டியானை
கழல்தொடிச் சேளய் குன்றம்
குருநிப் புவின் குலைக்காத் தட்டே.”

“இச் செய்யுளை உரு ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

†நாடடியார், பரவினை - உ. ‡குறுந்தோகை - க.

'கண்ணார் கொடிபேற் றுளங்கிடை மாதே'
என்பது: மகடே முன்னிலை.

'சுறமறி தொன்னலத்தின் புலம்பென் றுளங்கொடு
நாவல ரோதினர் வஞ்சிக் குதாபணமே'

குறளடி வஞ்சிப்பா

"சுறமறிவன றுறையெல்லாம்
இறவீன்பன வில்லெல்லாம்
மீன்றிரிவன கிடங்கெல்லாம்
தேன்றும்வன பொழில்லாம்
எனவாங்கு
தன்பனை தமிழிய விடுக்கை
மன்கெழு தெடுமதின் மன்ன றுரை."

இஃது இருசீரடியானும், தூங்க லோசையானும்
வந்தமையால், குறளடி வஞ்சிப்பா.

சிந்தடி வஞ்சிப்பா

"தொன்னலத்தின் புலம்பலப்பத் தொடித்தோன்மேல்
பன்னலத்த கலந்தோடையப் பரிவெய்தி
என்னலத்தகையி துவெள்ளேன எழில்நாட்டிக்
சொன்னலத்தகைப் பொருள்கருத்தி வந்திறத்தாங்
கெனப் பெரிதும்
கலங்களு ரெய்தி விடுப்பவும்
சிலம்பிடைச் செலவுஞ் சேணிவந் தற்றே."

இஃது முச்சீரடியானும், தூங்க லோசையானும்
வந்தமையால் சிந்தடி வஞ்சிப்பா. 'உதாரணமே' என்பது
இறுதி விளக்காகக் கொள்க.

குறள் வேண்பா, நேரிசை வேண்பா

ஈரடி வேண்பாக் குறள்குறட் பாவிரண் டாயிடைக்கட்
சீரிய வான்றனிச் சொல்லடி மூய்ச்சேப்ப லோசைகுன்று
தோரிரண் டாயும் ஒருவிகற் பாயும் வருவதுண்டேல
நேரிசை யாகு நேரிகரி பூங்குழல் நேரிழையே.

உச

(பாடம்) 1. செங்கோல்.

இ - நக. குறள்வென்பா, நேரிசைவென்பா, இன்னிசை
பெரிசை, பகிசை வென்பா, நேரிசைச்சித்தியல் வென்பா,
இன்னிசைச்சித்தியல் வென்பா எனவும்,

நேரிசை வாசிரியப்பா, இணைக்குற ளாசிரியப்பா, விலை
மண்டில வாசிரியப்பா, அடிமறிமண்டில வாசிரியப்பா
எனவும்,

நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா, அம்பேதரங்க
வொத்தாழிசைக் கலிப்பா, வண்ணக வொத்தாழிசைக்
கலிப்பா, கலிவெண்பா, வெண்கலிப்பா, தரவு கொச்சகக்
கலிப்பா, தாவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பா, சிஃறாழிசைக்
கொச்சகக் கலிப்பா, பஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா,
மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா எனவும்,

குறளடி வஞ்சிப்பா, சிந்தடி வஞ்சிப்பா எனவும்,

புறநிலை வாழ்த்து மருட்பா, கைக்கிளை மருட்பா,
வாயுறை வாழ்த்து மருட்பா, செவியறிவுறூஉ மருட்பா
எனவும் கீடந்த பாவிசைப்பங்களுட் செப்பலோசையுடைத்
தாய், சுற்றடி முச்சோய், ஏனையடி நாற்சோய், வெண்ணெய்
இயற்சேரும் வந்து, வெண்டகை தட்டு, வேற்றுத்தகை விர
வாது, காசு, பிறப்பு, நாள், மலர் என்னும் வாய்பாட்டா
விறும் வெண்பாவினை அடியானும், தொடையானும்,
ஞாையானும், பெயர் வேறுபாடுணர்த்துவான் எடுத்துக்
கொண்டார்.

அவற்றுள், இக் காரிகை குறள்வெண்பாவும், நேரிசை
வெண்பாவும் ஆமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

சரடி வெண்பாக்குறள் என்பது, இரண்டடியான்
வரும் வெண்பா குறள் வெண்பா எனப்படும்; எ - று.

என்கை ?

“தொடை யொர் றடியிரள் டாவி வருமேற்
குறளின் பெயர்க்கொடை கொள்ளப் படுமே”
என்றார் காக்கையாடிலியர்.

“சரடியியைத்தது குறள்வெண் பாவே”
என்றார் அவிநயனார்.

குறள் வேண்பா

*“உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டும் உருள்பெருந்தேர்க்
கச்சாணி யன்னார் உடைத்து.”

†“உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர்.”

இவை இரண்டடியான் இரண்டு விகற்பத்தானும்,
ஒரு விகற்பத்தானும் வந்த குறள் வேண்பா.

‘குறட்பா விரண்டா யிடைக்கடி சீரிய வான்றணிச்
சொல்லடி மய்ச் செப்பலோசை குன்றா தோரிரண்டாயும்
ஒரு விகற்பாயும் வருவதுண்டேல் நேரிசையாகும்’ என்பது :

இரண்டு குறள்வேண்பாவாய் நடுவு முதற்றொடைக்
கேற்ற தனிச்சொல்லால் அடி நிரம்பிச், செப்பலோசை
வழுவாது முதலிரண்டடியும் ஒரு விகற்பமாய்க் கடையிரண்
டடியும், மற்றொரு விகற்பமாய் வரினும், நான்கடியும் ஒரு
விகற்பமாய் வரினும் இருகுறள் நேரிசை வேண்பா
எனப்படும் ; எ - று.

அவை வருமாறு :—

நேரிசை வேண்பா

“தடமண்டு தாமரையின் ருதா டலவன்
இடமண்டிச் செல்வதனைக் கண்டு—பெடைஞெண்டு
பூழிக் கதவடைக்கும் புத்தாரே பொய்தடித்
தூழி நடாயினா னார்.”

“அரிய வரைகிண்டு காட்டுவார் யாரே
பெரிய வரைவயிரங் கொண்டு—¹தெரியற்
கரிய வரைநிலையார் காய்ந்தாலென் செய்வார்
பெரிய வரைவயிரங் கொண்டு.”

இவை இரண்டு குறள்வேண்பாவாய், நடுவுமுதற்
றொடைக்கேற்ற தனிச்சொல்லான் அடிநிரம்பிச், செப்ப
லோசை வழுவாது இரண்டு விகற்பத்தானும், ஒரு விகற்பத்
தானும் வந்த இருகுறள் நேரிசை வேண்பா.

(பாடம்) 1. நெறியிர்.

*குறள், வினைத்திட்டம் - எ.

†குறள். கல்வி - இ.

யா.—5

‘செய்யுளியல்’ சொல்லு முய்’ என்று சிறப்பித்த வதனால், முதற் குறட்பாவினோடு தனிச்சொல் இடைவேறுபட்டு விடக்கூடாது என்று உலோகங்களை, ஒற்றுமைப்படைப் பற்றாவிட்டு விளக்கினாற்போல முதற்குறட்பாவி னிறுதிக்கண் ஒன்றும், இரண்டும் அசைவடிக் உச்சரிக்கப்பட்டு இரண்டு விகற்பத்தானும் ஒரு விகற்பத்தானும் வருவனவு முள ; அவை ஒருசார் ஆசிரிடை நேரிசை வெண்பா எனக் கொள்க.

அவை வருமாறு:—

நேரிசை வெண்பா

“தாமரையின் குதாடித் தன்ருவலைச் சேறனைந்து
தாமரையின் காற்றிமே தாறுறுத்—தாமரைபோற்
கண்ணன் முகத்தான் காதலத்தான் சேவடியென்
கண்ணர்வஞ் செய்யுங் கருத்து”

“தாமரை ஒன்படாப் போகமுந் துவ்வாத்
தாமரைத் தக்கார்த்திகே செய்யா—ஒருசிலையே
முட்டின்றி மூன்று முடியுமெல் அஃதென்ப
பட்டினம் பெற்ற கலம்.”

இவை முதற் குறட்பாவின் இறுதிக்கண் ஈரசை வானும், ஓரசையானும் ஆகிட்டு இரண்டு விகற்பத்தான் வந்த ஆசிரிடை நேரிசை வெண்பா.

†“ஆர்த்தி வறிவின ராண்டினாய ராயினுங்
காத்தோம்பித் தம்மை யடக்குப—முத்தொறுமந்
தித்தொழிலை கன்றித் திரிதத் தெருவைபோற்
போத்தருர் புல்லறிவி றார்.”

“வஞ்சியே நென்றவன்ற நூருரைத்தான் யானுமவன்
வஞ்சியா நென்பதனல் வாய்நெர்த்தேன்—வஞ்சியான்
வஞ்சியென் வஞ்சியே நென்றரைத்தும் வஞ்சித்தான்
வஞ்சியாம் வஞ்சியார் கோ.”

இவை முதற்குறட்பாவின் இறுதிக்கண் ஓரசையானும் ஈரசையானும் ஆகிட்டு ஒரு விகற்பத்தான் வந்த ஆசிரிடை நேரிசை வெண்பா.

(பாடம்) 1. செய்த. 2. வரவினரா யாண்டினுஞ்.

*நாலடியார், அறிவு - ௬௦. †நாலடியார், கயமை - ௬.

‘நெறிகரி பூங்குழ னேரிழையே’ என்பது: மகடீஉ முன்னிகை. ‘வேண்பா வகைல் கலிப்பா னளவடி வஞ்சி’ என்னும் காரிகையுள், வேண்பா செப்பலோசையான் வரு மென்றும், ஈண்டுஞ் செப்பலோசை குன்றாதென்றும் கூறியது, கூறியது கூறிற்றாகாது.

என்கை,

“கூறியது கூறினுங் குற்ற மில்லை
வேறொரு பொருளை விளைக்கு மாயின்”

என்றாகலின்.

ஒருசார் பிற பாக்களைத் தத்தம் உதாரண வாய் பாட்டால் ஒசையூட்டும்பொழுது தத்தமோசையிற் சிறிது வழுவி வருவன உளவாயினும், வேண்பாவிற்குச் சிறிதும் செப்பலோசை வழுவுலாகாதென்று யாப்புறுத்தற் பொருட்டாகவும் செப்பலோசையிற் சிறிது வழுவினந்த நேரிசை இன்னிசை வேண்பாக்களை ஒருபுடை ஒப்புமை நோக்கி வெண்டுறைப்பாற்படுத்து வழங்கினும் இழக்கா தென்பது அறிவித்தற்காகவும் எனக் கொள்க.

என்கை,

“தத்தம் பாவினத் தொப்பினுங் குறையினும்
ஒன்றொன் றெவ்வா வேற்றுமை வகையாற்
பாத்தம் வண்ண மேலா வாயிற்
பன்போல் விகற்பம் பாவினத் தாகும்”

என்றார் கையனார்.

“குறட்பா இரண்டடி நால்வகைத் தொடையான்
முதற்பா தனிச்சொலின் அடிமூஉய் இரண்டு
விகற்பின் நடப்பன நேரிசை வேண்பா”

என்றார் அவிநயனார்.

“இரண்டா மடியின தீரெழுஉ வெய்தி
முரண்ட வெதுகைய தாயினு மாகா
திரண்டு துணியா இடைநனி போழ்ந்து
நிரந்தடி நான்கின நேரிசை வேண்பா”

என்றார் காக்கைபாடியினார்.

உதாரண இலக்கிய முதல்தினைப்புக் காரிகை

உருவுகண் டெள்ளா வுடைவார் குறண்மட வாய்தடமண் டரிய வரைகின் டிதுகுற ணேரீசை தாமரையின் கருமழு மார்த்தவும் வஞ்சியங் காமர் தனிச்சொன்முன்னு ணேரிணை கருங்குழ ணேரீழை யாசிட்ட நேரீசையே. (உரு)

இவ் வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே குறள் வெண்பாவிற்கும், நேரிசை வெண்பாவிற்கும், ஆசிரை நேரிசை வெண்பாவிற்கும் காட்டிய இலக்கியங்களை முதல் தினைத்துக்கொள்க.

இன்னிசை வெண்பா, பஃரெடை வெண்பா

ஒன்றும் பலவும் விகற்பொடு நான்கடி யாய்த்தனிச்சொல் டுன்றி நடப்பினஃ தின்னிசை துன்னும் அடிபலவாய்ச் சென்று நீகழ்வ பஃரெடை யாஞ்சிறை வண்டினங்கள் துன்றங் கருமென் குழற்றடி யேரிடைத் தாமோழியே. (உக)

இ - கக. இன்னிசை வெண்பாவும் பஃரெடை வெண் பாவும் ஆமாநனர்த்துதல் துதலிற்று.

'ஒன்றும் பலவும் விகற்பொடு நான்கடியாய்த் தனிச் சொல்லினறி நடப்பினஃ தின்னிசை துன்னும்' என்பது.

ஒரு விகற்பத்தானும், பல விகற்பத்தானும் வந்து, நான்கடியாய்த் தனிச்சொல்லில்லாமல் நடப்பின் அஃது இன்னிசை வெண்பா எனப்படும்; எ - று.

அவை வருமாறு :-

௭.6 :

கின்னிசை

உதாரண

*"வைகறும் வைகல் வரக்கண்டு மஃதுணரார் வைகறும் வைகல் வைகுமென் றின்புறுவார் வைகறும் வைகற்றம் வாழ்நாண்மேல் வைகுதல் வைகல் வைத்துணரா தார்"

*காலடியார். அறன்வலி - க.

†*“துகடர் பெருஞ்செல்வந் தோன்றியக்காற் றொட்டுப்
பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோ டுண்க
அகடுற யார்மாட்டு நில்லாது செல்வம்
சகடக்கால் போல வரும்.”

இவை நான்கடியாய்த் தனிச்சொல்லின்றி ஒரு விகற்
பத்தான் வந்த இன்னிசை வெண்பா.

†“இன்றுகொ ளன்றுகொ ளென்றுகொ ளென்துது
பின்றையே நின்றது கூற்றமென் றெண்ணி
ஒருவுமின் றியவை யொல்லும் வகையான்
மருவுமின் மாண்டா ரறம்.”

இது, நான்கடியாய்த் தனிச்சொல்லின்றிப் பல விகற்
பத்தான் வந்த இன்னிசை வெண்பா.

‘ஒன்றல்லன வெல்லாம் பல’ என்பது தமிழ் நடை.
என்கை,

“ஒன்றல் லவைபல தமிழ்நடை வடநூல்
இரண்டல் லவைபல என்றிசி னோரே”

என்றாராகலின்.

‘துன்னும்’ என்று மிகுத்துச் சொல்லிய வதனால்,
இரண்டாமடியின் இறுதி தனிச்சொற் பெற்று மூன்று
விகற்பத்தான் வருவனவும், மூன்றாமடியின் இறுதி தனிச்
சொற் பெற்று இரண்டு விகற்பத்தான் வருவனவும், பல
விகற்பாகி அகதோறும் ஒருஉத்தொடை பெற்று வருவன
வும், பிறவாற்றானும், நேரிசை வெண்பாவிற் சிறிது வேறு
பட்டு நான்கடியான் வருவனவும் இன்னிசை வெண்பா
எனப்படும்.

அனை வருமாறு :—

†“அங்கன் விசம்பி னகனிலாப் பாரிக்குந்
திங்களுஞ் சான்றோர் மொப்பர்மற்—றிங்கன்
மறுவாற்றுஞ் சான்றோர் தாற்றுத் தெருமந்து
தேய்வ ரொருமா சுறின்.”

*நாலடியார், செல்வநிலை - உ. †நாலடியார், அறன்வலி - சு
‡நாலடியார், மேன்மக்கள் - க.

முன்னுந்

“மவிதேரான் கச்சியும் மாகடலுந் தம்முள்
ஒய்யும் பெருமைபு மொக்கும்—மவிதேரான்
கச்சி படுவ கடல்படா கச்சி
கடல்படுவ எல்லாம் படும்”

இவை இரண்டாமடியின் இறுதி தனிச்சொற் பெற்று
மூன்று விகற்பத்தான் வந்த இன்னிசை வெண்பா.

*“வளம்பட வெண்டாதார்—செய்தாரு மில்”

இது மூன்றாமடியின் இறுதி தனிச்சொற் பெற்று
இரண்டு விகற்பத்தான் வந்த இன்னிசை வெண்பா.

†“கடற்குட்டம் பொழுவர் கலவர்—படைக்குட்டம்
பாய்பா அடையா னுடைக்கிற்குந்—தோயில்
தடைக்குட்டர் தன்னுடையா னீர்தும்—அவைக்குட்டம்
கற்றான் கடந்து விடும்”

‡“மனையின்றி மாநிலத்தார்க் கில்லை; மறையும்
தவமினா ரில்வழி யில்லை; தவமும்
அரசிய லில்வழி இல்லை; அரசனும்
இல்வாழ்வா ரில்வழி யில்.”

இவை அடிதோறும் ஒருஉத்தொடை பெற்று, பல
விகற்பத்தான் வந்த இன்னிசை வெண்பா.

§“இன்றுமை வேண்டி விரவொழக—இந்நிலத்து
பன்னுதல் வேண்டி விசைநடுக—தன்னொடு
செல்வது வேண்டி னறஞ்செங்க—வெல்வது
வேண்டின் வெள்ளி விடல்.”

இஃது அடிதோறும் ஒருஉத் தொடைபெற்று மூன்று
விகற்பத்தான் வந்த இன்னிசை வெண்பா. பிறவும்
வந்துழிக் கண்டுகொள்க.

*இச் செய்யுள் சீசு - ஆவது பக்கத்திற் செப்பலொசைக்கு
உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

†நான்மணிக்கடிகை - ௧௮.

‡நான்மணிக்கடிகை - ௪௮.

§நான்மணிக்கடிகை - ௬௪.

என்னை,

“தனிச்சொல் தழுவல வாகி விகற்பம்
பலபல தோன்றினு மொன்றே வரினும்
இதற்பெய ரின்னிசை யென்றிசி னேரே.”

“ஒருவிகற் பாகித் தனிச்சொ லின்றியும்
இருவிகற் பாகித் தனிச்சொ லின்றியுந்
தனிச்சொற் பெற்றுப் பலவிகற் பாகியுந்
தனிச்சொ லின்றிப் பலவிகற் பாகியும்
அடியடி தோறும் ஒருஉத்தொடை யடைநவும்
எனவைந் தாகும் இன்னிசை தானே”

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

‘அடிபலவாய்ச் சென்று சிகழ்வ பஃருடையாம்’
என்பது.

நான்கடியின் மிக்க பலவடியான் வருவது பஃருடை
வேண்பா எனப்படும்; எ - று.

நேரிசை வேண்பாவிற்கும், இன்னிசை வேண்பா
விற்கும் நான்கடியே உரிமை சொன்னமையான், நான்கடி
யின் மிக்க பலவடியால் வருமென்பது ஆற்றலாற் போந்த
பாருளெனக் கண்டுகொள்க.

வருமாறு:—

ஐந்தடிப்பஃருடை வேண்பா பேண்பா :

“சேற்றுக்கால் நீலஞ் செருவென்ற வேந்தன்மேல்
கூற்றுறம் மொய்ப்பிற் பகழி போருகயல்
தோற்றந் தொழில்வடிவு தம்முள் தடுமாற்றம்
வேற்றுமை யின்றியே யொத்தன மாவடர்
*ஆற்றுக்கா லாட்டியர் கண்.”

இஃது ஐந்தடியான் வந்த ஒரு விகற்பப் பஃருடை
வேண்பா.

*ஆற்றுக்காலாட்டி - மருதநிலப் பெண்.

சென்று: ஆறடிப்பஃறொடை வெண்பா

“பன்மாடக் கூடல் மதுரை ¹நெடுத் தேருவில்
என்ருடு னென்று ²நுவர் ஆவநள்ளும்
பொன்ருடை கன்ருென்றான் கல்வின பொன்ருடைக்
‘கொண்டன் றென்றும் அச்சிலையன் யானை
எடுத்தத் திருத்த இலங்கிலைவேல் தென்னன்
நெருந்தான் தென்றேன் தியேன்.”

திஃது ஆறடியான் வந்த பலவிகற்பப் பஃறொடை
வெண்பா.

ஏழடிப்பஃறொடை வெண்பா

“வையக பெயர்நாய் கழலியா—வையகத்துச்
செய்யகபெயர்நாயின்செய்யகங்கள்—செய்யகத்து
வாய்க்கும்பெயர்நாய்க்குடை வளநாடு—வாய்க்கும்பின்
பெயர்நாய்க்குடை தலையுங்கள்—சாறட்ட
கட்டியெ கச்சி புறபெலாய்—கட்டியுள்
நாடுநெற்றமாய் சருக்கரை மாமனியே
ஆனென்றான் கச்சியகம்.”

திஃது பலவிகற்பத்தான் வந்த ஏழடிப் பஃறொடை
வெண்பா.

திஃது ஏழடியின் மிக்க பஃறொடை வெண்பாக்களை
யாப்பருங்கல விருத்தியுள்ளும், தேசிகமாலை முதலியவற்
துள்ளுங் கண்டு கொள்க.

அடிபலவாய் நிகழ்ந பஃறொடை யென்னாது ‘சென்று
கிழை’ என்று சிறப்பித்தது, செப்பலோசையிற் சிறிது
வழுவின்னந்த பஃறொடை வெண்பாக்களை ஒருபுடை யொப்
புறமே கொள்வ வெண்ணலிப்பாற் படுத்து வழங்கினும்
திழுக்காதென்பது அறிவித்தற்கெனக் கொள்க.

‘சிறை வண்டினங்கள் துன்றுங் கருமென் குழற்றுடி
யெரிடைத் தூமொழியே’ என்பது மகபுட முன்னிலை.

(மூட்டம்) 1. பெருந்தெய்வம்.

மகபுடக் குற்றமென்கரம் அஃது பெற்றிலது.

“தொடையடி யித்துணை யென்றும் வழக்கம்
உடையதை யன்றி யுறுப்பழி வில்லா
நடையது பஃஞெடை நாமங் கொளலே”

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

உதாரண இலக்கிய முதல்நினைப்புக் காரிகை
வைகலும் வைக றுகடர் கடற்குட்டம் இன்றமங்கண்
எய்து மலிதேர் வளமழை ¹இன்னாமை இன்னிசைபோல்
வையக மேல்லாம் பலவிசற் பேற்றது சேற்றோருகால்
பையர வல்குல்பன் மாடம் ²பஃஞெடைப் *பல்விசற்பே.
(௨௭)

இவ் வுரைக்குத்திரக் காரிகையின் வழியே இன்னிசை
வேண்பாவிற்கும், பஃஞெடை வேண்பாவிற்கும் காட்டிய
இலக்கியங்களை முதலினைத்துக் கொள்க.

சிந்தியல் வேண்பா, வேண்பாவின் இறுதியடி.
நேரிசை இன்னிசை போல நடந்தடி மூன்றின்வந்தால்
நேரிசை இன்னிசை சிந்திய லாகு நிகரில்வேள்கை
கோரசைச் சீரு மொளிகேர் பிறப்புமொண் காசமிற்ற
சீருடைச் சிந்தடி யேழுடி வாமென்று தேறுகவே. (௨௮)

இ - கை. நேரிசைச் சிந்தியல் வேண்பாவும். இன்னிசைச்
சிந்தியல் வேண்பாவும், எல்லா வேண்பாவிற்கு மீருமாரும்
உணர்ந்துதல் நுதலிற்று.

நேரிசை யின்னிசைபோல நடந்தடி மூன்றின் வந்தால்
நேரிசை யின்னிசைச் சிந்தியலாகும் என்பது:

நேரிசை வேண்பாவேபோல இரண்டா மடியினிறுதி
தனிச்சொற் பெற்று இரு விகற்பத்தானும் ஒரு விகற்பத்
தானும் மூன்றடியான் வருவன நேரிசைச் சிந்தியல்
வேண்பா எனவும், இன்னிசை வேண்பாவே போலத்
தனிச்சொலின்றி ஒரு விகற்பத்தானும் பல விகற்பத்தானும்
மூன்றடியான் வருவன இன்னிசைச் சிந்தியல் வேண்பா
எனவும் வழங்கப்படும்; எ - று.

(பாடம்) 1. இன்னன. 2. பஃஞெடை பலவிகற்பம்.

*ஈண்டு ஆய்தம் உயிர்க்குறிலே போல நின்று அலகு பெற்றது.

என்னை,

“நேரிசைச் சிந்தும் இன்னிசைச் சிந்துமென்
நீரடி முக்கால் இருவகைப் படுமே”

என்றாகலின்.

ஐருகாறு :

நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா

✓ “நற்கொற்ற வாயில் நறுங்குவளைத் தார்கொண்டு
சுற்றும்வன் டார்ப்பப் புடைத்தாளே—பொற்றேரான்
மாலைல் வாயில் மகள்.”

“அறிந்தாளை ஏத்தி யறிவாங் கறிந்து
சிறந்தார்க்குச் செவ்வ றுரைப்ப—சிறந்தார்
சிறத்தையாராய்து கொண்டு.”

இவை இரண்டாமடியினின்றுதி, தனிச்சொற்பெற்று
இருவிகற்பத்தானும், ஒரு விகற்பத்தானும் வந்த “நேரிசைச்
சிந்தியல் வெண்பா.

இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா

நாலை செந்தலங் கொட்டியுந் திண்டிப்
பிரகாட்டுப் பெண்டிர் முடிநாறும் பாரி
அறகாட்டுப் பெண்டி ரடி.

இது தனிச்சொலின்றி ஒரு விகற்பத்தான் வந்த
இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

“சுரையாழ அம்மி மிதப்ப—வரையனைய
யாவின்கு தேது முயற் றிலென்ப
கானக நாடன் கனை”

“முல்லை முழுவலிந்துக் காட்டின—மெல்லவே
செயிதற்குக் காத்தன் துடுப்பின்ற—போயினுர்
திண்டேர் வரவுரைக்குங் காரி.”

இவை பலவிகற்பத்தான் வந்த இன்னிசைச் சிந்தியல்
வெண்பா.

உதாரண இலக்கிய முதல்நினைப்புக் காரிகை

நற்கோற்ற வாயில் அறிந்தா னையுநறும் பூங்குழலாய்
சோற்பெற்ற நேரிசைச் சிந்திய லாஞ்சுரை யாழுவம்மி
நிற்றற் குரிய நறுநீல நெய்தலு முல்லையுமென்
றெற்றப் படா தன இன்னிசைச் சிந்திற் கிலக்கியமே. (உக)

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவிிற்கும், இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா விிற்கும் காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினித்துக் கொள்க.

‘நிகரில் வெள்ளைக், கோரசைச்சேரு மொளிகேர் பிறப்பு மொண் காசுமிற்ற, சேருடைச் சிந்தடி யேழுடி வாமென்று தேறுகவே’ என்பது: எல்லா வெண்பாவிிற்கும் நாள் என்னும் நோசைச் சேரானும், மலர் என்னும் நிரையசைச் சேரானும் காசு, பிறப்பு என்னும் வாய்பாட்டிற் குற்றியலுரை யீரூதிய நேரிற் றியற்சேரானும் இற்ற முச்சேருயே யிற்றடியாண தென்று தெளிக; எ - று.

வெண்பாவி னிறுதிச்சேர்க் குற்றியலுரையும் ஈறாக வேறுதாரணமெடுத்தோதியதூடம் அசைச்சேர்க்குதாரணம் வேறு காட்டிப் போந்ததூடம், வெண்பாவினை அலகிட்டு உதாரண வாய்பாட்டான் ஓசையூட்டும்பொழுது, பிற வாய்பாட்டான் ஓசையூட்ட லாகாதாதலின் எனக் கொள்க. இனி அவ்வாற்றான் ஓசை யூட்டுமாறு :

*“பாலொடு—நீர்” என்பதனை அலகிட்டு, முறை யானே கூவிளம், கூவிளம், தேமா, கருவிளம், கூவிளம் கூவிளம், நாள் என் றோசையூட்டுக.

†“நன்றறினாரில்—அவலமிலர்” என்பதனை, அல கிட்டு முறையானே கூவிளம், தேமா, புனிமா, கருவிளங் காய், தேமா, புனிமா, மலர் என்று ஓசையூட்டுக.

*இச்செய்யுள் டக - ஆவது பக்கத்தில் ஓரசைச்சேருக்கும், கூக - ஆவது பக்கத்தில் செப்பலோசைக்கும் உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

†இச்செய்யுள் டக - வது பக்கத்தில் ஓரசைச்சேருக்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

“மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றதன்
நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு”

என்பதனை அலகிட்டு, முறையானே கூவிளம், தேமா,
புளிமாக்காய், கூவிளம், கூவிளம், தேமாக்காய், காசு என்
றோசையூட்டுக.

†“அகர முதல வெழுந்தெல்லா மதி
பகவன் முதற்றே யுலகு”

என்பதனை அலகிட்டு, முறையானே புளிமா, புளிமா புளி
மாக்காய், தேமா, புளிமா, புளிமா, பிறப்பு என்றோசை
யூட்டுக.

பிற வெண்பாக்களையும் இவ்வாறலகிட்டு ஓசையூட்டிச்
செப்பலோசை வழுவாமற் கண்டுகொள்க.

கிரகில் வெண்குக்கு என்று சிறப்பித்தனதனால் குறள்
வெண்பாவினை ஓடி முக்கால் என்றும், சித்தியல் வெண்பா
வினை ஈடி முக்கால் என்றும், நேரிசை வெண்பாவினை
மூவடி முக்கால் என்றும், இன்னிசை வெண்பாவினை இன்
னிசை மூவடி முக்கால் என்றும், பஃறொடை வெண்பா
வினைப் பலவடி முக்கால் என்றும் பெயரிட்டு வழங்குவர் ஒரு
சார் ஆசிரியரெனக் கொள்க.

‘ஒளிசை’ பிறப்பும் ஒண்காசும்’ என்று சிறப்பித்தது
காசு, பிறப்பு என்னும் வாய்பாட்டான் முற்றியலுளாம்
ஈறுகிய நேற்றியற்சை இறுதியாகிய முச்சேடியானும் இறு
வனவு முள ஒருசார் வெண்பா வெண்பது அறிவித்தற்
கெனக் கொள்க.

வருமாறு :

குறள் வெண்பா

“மஞ்சகுற் சோலை மனைமாட முத்தாலும்
அஞ்சொன் மடவாட் கருளு.”

*குறள். வாழ்க்கைத்துணை - ௧0

†குறள். கடவுள் வாழ்த்து - ௧

இது, பிறப்பு என்னும் வாய்பாட்டான் முற்றியலுகரம் ஈரூய் இற்ற வெண்பா.

குறள் வெண்பா

“இனமலர்க் கோதாய் இலங்குநீர்ச் சேர்ப்பன்
புனைமலர்த் தாரகலம் புல்லு.”

இது, காசு என்னும் வாய்பாட்டான் முற்றியலுகரம் ஈரூய் இற்ற வெண்பா. இவை செய்யுளியலுடையார் காட்டியவெனக் கொள்க.

என்னை,

*“செப்ப லிசையன வெண்பா மற்றவை
அந்தடி சிந்தடி யாகலும் அவ்வடி
அந்த மசைச்சி ராகவும் பெறுமே”

“குற்றிய லுகரமும் முற்றிய லுகரமும்
பெற்றவாய் பாட்டான் நின்றிற்று மென்ப”

என்றாராகலின்.

மாவாழ் புலிவாழ் சுரமுள வாக மணியினவாய்
ஓவா தளபெடைத் துளங் கெழுஉவு முதாரணமாய்
நாவார் பெரும்புகழ் நத்தத்தர் யாப்பில் நடந்ததுபோல்
தேய்வா முகரம்வந் தாயியற் சீரிங்குச் சேப்பியதே. (௩௦)

இவ் வுரைக்காரிகைச் சூத்திரத்துள், ஒசையூட்டுதற் கருத்தாவது ‘மாவாழ்சுரம் புலிவாழ்சுரம்’ எனனும் வஞ்சி யுரிச்சி ரிரண்டு முளவாகவைத்து, ஒரு பயனோக்கித் தூஉ மணி, கெழுஉமணி என்றளபெடுத்து நேர்நடுவாகிய வஞ்சி யுரிச் சீர்க்கு உதாரணம் எடுத்துக்காட்டினார் நத்தந்தனுர் முதலாகிய ஒருசாராசிரியர். அதுபோல இந் நூலுடையாரும் தேமா, புளிமா என்னும் இரண்டு நேரிற்றியற்சீரு முளவாக வேண்பாவின இறுதிச் சீருக்கு உதாரண வாய்பாட்டான்

*யாப்பருங்கலம் - ௨௭.

†சுண்டு அளபெடைகள் இரண்டும் அலகுபெற்றில எனவும், அளபெடுத்ததூஉம்’ என்பது ‘து’ தொகுத்தல் விகாரம் பெற்று ‘அளபெடுத்தூஉம்’ என்றாயிற்று எனவுங் கொள்க.

ஒசையுட்கதற் பொருட்டாகக் குற்றியலுகரம் ஈறுகிய காசு, பிறப்பு என்னும் வாய்பாட்டான் நேரிற்றியற்சீ ரீறாக வேறுதாரணம் எடுத்திதாதினார் எனக் கொள்க.

குறள் வெண்செத்துறை, குறட்டாழிசை

அந்தமில் பாத மளவிரண் டொத்து முடியின்வெள்ளைச்
சேத்துறை யாதுக் திருவே யதன்பெயர் சீர்பலவாய்
அத்தங் குறைநவுஞ் சேத்துறைப் பாட்டி னிழிபுமங்கேழ்ச்
சத்தஞ் சதைத்த குறஞ்ச் குறளினத் தாழிசையே. (௩௧)

தி - கை. குறள்வெண்பாவிற் கிணமாகிய துறையும், தாழிசையும், ஆயா துணர்ந்துதல் நுதலிற்று.

"அந்தமில் பாதம் அளவிரண்டொத்து முடியின் வெள்ளைச் செத்துறையாகும்" என்பது: இரண்டடியாய்த் தம்முள் அளவொத்து வருவது வெண்செத்துறை என்றும், செத்துறை வெள்ளை என்றும் பெயரிட்டு வழங்கப்படும் என - து.

'அந்தமில்பாதம்' என்று சிறப்பித்தவதனால், விழுமிய பொருளும் ஒழுக்கிய ஒசையு முடைத்தாய் வருவதெனக் கொள்க.

என்னை,

"ஒழுக்கிய வொசையின் ஒத்தடியிரண்டாய்
விழுமிய பொருளது வெண்செத் துறையே"

என்பது யாப்பருங்கலம்.

வெண்செத்துறை ரீ.சு :

↑ "ஆர்கல் யலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
ஒதலிற் சிறத்தன் றொழுக்க முடைமை"

↑ "கொன்றை வெய்த செவ் வ னடியினை
என்று மேத்தித் தொழுவோ மியாமே."

*யாப்பருங்கலம் - ௧௩.

†முதுமொழிக்காஞ்சி - ௧.

‡கொன்றைவேத்தன் - ௧.

இவை விழுமிய பொருளும், ஒழுகிய வேளையுமாய் வந்தமையான், வெண்செந்துறை.

‘திருவே’ என்பது: மகடே மூன்னிலை.

‘சேர்பலனாய், அந்தங் குறைவும்’ என்பது:

நாற்சீரின் மிக்க பலசீரான் னந்து அடியிரண்டாய் ஈற்றடி குறைந்து ஒருவன குறட்டாழிசை எனப்படும் எ - று.

இரண்டடியென்ப ததிகாரத்தான் வருவித்துரைக்கப் பட்டது. குறட்டாழிசை மெனினும், தாழிசைக் குறளெனினும் ஒக்கும். சேர்வரையறை யில்லாமையால் எனைத்துச் சீரானும் அடியானும் வரப்பெறும் எனக் கொள்க.

குறட்டாழிசை ௫.6

“நண்ணு வார்வினை நைய நாடொறு நற்ற வர்க்கர சாய கண்ணி னுனடி யேயடை வார்கள் கற்றவரே.” [ஞானநம்
“நீலமாகட னீடுவார் திரை நின்றநின்றபோற் பொங்கிப் [பொன்றுமால்
காலம்பல காலஞ் சென்றுஞ் செல்வார் யாக்கை கழிதலுமே.”

இவை ஈற்றடி குறைந்து இரண்டடியாய்ப் பல சீரான் வந்தமையால், குறட்டாழிசை.

‘செந்துறைப் பாட்டி னிழிபுடி’ என்பது:

அடியிரண்டாய் அளவினாத்து விழுமிய பொருளும் ஒழுகிய வேளையுமின்றி இவ்வாறே செந்துறை வெள்ளாயிற் சிதைந்து வருவனவெல்லாஞ் செந்துறைச் சிதைவுத் தாழிசைக்குறள் எனப்படும் எ - று.

குறட்டாழிசை

“பிண்டியி வீழற் பெருமான் பிடர்த்தலை மண்டலந் தோன்றுமால் வாழி யன்னும்.”

“அறுவர்க் கறுவரைப் பெற்றுங் கவுந்தி மறுவறு பத்தினி போல்வையி னீரே.”

இவை விழுமிய பொருளும் ஒழுமிய வோசையுமின்றி இரண்டடியும் தம்முள் ஒத்து வந்தமையிற் செந்துறைச் சிதைவுத் தாழிசைக்குறள்.

‘அங்கெழ்ச் சந்தஞ் சிதைந்த குறனும் குறளினத் தாழிசையே’ என்பது:

செடபலாசையிற் சிதைந்து வேற்றுத் தகைதட்டுக் குறள் வெண்பாவிற் சிதைந்து வருவனவெல்லாம் குறள் வெண்பாவிற் கிளமாகிய குறட்டாழிசை எனப்படும் எ - று.

குறட்டாழிசை ௭.6.

“வட்டாழ்ப்புப் கோதை வரிவளைக்கைத் திருநுதலாள் பண்டைய எய்வள் படி.”

இது சந்தஞ் சிதைந்த தாழிசைக் குறள்.

எனனை,

“அந்த, குறைவுஞ் செந்துறைச் சிதைவுத்
சந்தாழி குறனும் தாழிசைக் குறளே”

† “உரைத்தன இரண்டு குறட்டா வினமே”

என்பன யாடபருங்கலம்.

வேளிவிருத்தம், வெண்தாழிசை, வெண்டுறை

முன்றடி யானு முடிந்தடி தோறு முடிவிடத்துத்
தான்றனிச் சொற்பெயந் தண்டா விருத்தம்வெண் டாழிசையே.
முன்றடி யாய்வேளை போன்றிடி முன்றிழ் பேமுயாவாய்
ஆன்றடி தாஞ்சில அந்தம் குறைந்தியம் வெண்ணேறையே.

(௩.௨)

இ - கை. வெளிவிருத்தமும் வெண்டாழிசையும், வெண் டறையும் ஆமாறுணர்த்துதல் நுதலற்று.

‘முன்றடி யானும் முடிந்தடிதோறும் முடிவிடத்துத், தான்றனிச் சொற்பெயந் தண்டா விருத்தம்’ என்பது:

முன்றடியானும் முற்றுப்பெற்று அடிதோறும் ஒரு சொல்லே இறுதிக்கண் தனிச்சொல்லாய் வருவது வெளி விருத்தம் எனப்படும் எ - று.

‘மூன்றடியானும்’ என்ற உம்மையால் நான்கடியானும் வரப்பெறும் எனக்கொள்க.

என்கை,

“ஒருமூன் றொருநான் கடியடி தோறுந்
தனிச்சொல் தழவி நடப்பது வெள்ளை
விருத்த மெனப்பெயர் வேண்டப் படுமே”

என்றார் காக்கையாடிரியார்.

‘தண்டா விருத்தம்’ என்று சிறுபித்தவதனால் நாதர்
கடியுட்பட்டடங்காது வேறாய் வருவது ஈண்டுத் தனிச்சொல்
எனக் கொள்க.

வெளி விருத்தம் ௩. ௫.

“கொண்டன் முறங்கினவாற் கோபம் பரந்தனவா—
லென்செய் கோயான்
வண்டு வரிபாட வார்தளவம் பூத்தனவா—
லென்செய் கோயான்
எண்டிசையுந் தோகை யிருந்தகவி யேங்கினவா—
லென்செய் கோயான்.”

இது மூன்றடியான் எனசெய்கோயான் என்னும்
தனிச்சொல் பெற்றுவந்த வெளிவிருத்தம்.

வெளி விருத்தம்

“ஆவா வென்றே யஞ்சின ராழந்தா—ரொருசாரார்
கூக வென்றே கூவிளி கொண்டா—ரொருசாரார்
மாமா வென்றே மாய்ந்தவர் நீந்தா—ரொருசாரார்
ஏகீர் நாய்கி ரென்செய்து மென்றா—ரொருசாரார்.”

இது நான்கடியாய் ஒருசாரார் என்னும் தனிச்சொற்
பெற்றுவந்த வெளிவிருத்தம்.

‘வெண்டாழிசையே, மூன்றடியாய் வெள்ளைபோன்
திறும்’ என்பது.

மூன்றடியான் நற்றடி வெண்பாவே போல முச்சாடி
யான் இறுவது வெண்டாழிசை யென்றும் வென்னொத்
தாழிசை மென்றும் வழங்கப்படும்; என்று.

என்றீர்,

“அடியொரு முன்றுவர் தந்தடி சிந்தாய்
விடினது வெள்ளொத் தாழிசை யாகும்.”

எனமாறு:

வெண்டாழிசை ௭.6.

“நன்பி தென்று தீய சொல்லார்
முன்பு சின்று முனிவ செய்யார்
அன்பு வேண்டு பவர்.”

இது முனறடியாசிரியத் தனாமான்வந்த வெண்டாழிசை.
‘முனறிழி பேமுயர்வாய், ஆன்றடி தாஞ்சில அந்தம்
குறைந்திறும் வெண்டுறையே’ என்பது:

முனறடிச் சிறுமையாய் ஏழடிப் பெருமையாய் இடை
விடை நான்கடியானும், ஐந்தடியானும், ஆறடியானும்
வந்து பின்பிற சில அடி சில சீர் குறைந்து வருவன
வெண்டுறை எனப்படும்: எ - று.

ஆன்றடிதாம்’ என்று சிறப்பித்த அதனால், முன்பிற
சிலவடி ஒரரசையாயும், பின்பிற சிலவடி மற்றோரரசை
யாயும் வருவன ஒருசார் வேற்றொலி வெண்டுறை எனக்
கொள்க:

என்றீர்,

“அடியைத் தாழியு மிக்கும் ஈற்றடி
ஒன்று மிரண்டுஞ் சீர்தபின் வெண்டுறை”

என்குர் அகியதுர்.

†“முன்றடி முதலா ஏறடி காறும்வர்
தீற்ற - சிலசில சீர்தப நிற்பினும்
வேற்றொலி விரவினும் வெண்டுறை யாகும்”

என்பது யாப்பருங்கலம்.

வெண்டுறை ௭.6.

“தாளாள ரல்லாதார், தாம்பலராயக்கர வென்னுமென்னும்
ஆலியைக் கண்டஞ்சி யாணதன் கோடி ரண்டும்
பிளிபோற் சாய்த்துவிழும் பிளிற்றி யாங்கே.”

(பாடம்) 1. பிளிற்றி.

*யாப்பருங்கலம் - ௧௧.

†யாப்பருங்கலம் - ௧௭.

இது ஸூத்திராயாய் ஸூத்திர யிரண்டும் இரண்டுச் சூத்திரத்து வந்த ஓரொலி வெண்டுறை.

“குமலிசைய வண்டினங்கள் கோழிலைய செங்காந்தட்

[குலிமேற்பாய

அழலெரியின் மூழ்கினவா லந்தோ வளியவென் றயல்வாழ்

கலும்வனபோல் நெஞ்சயர்ந்து கல்லருவி தூஉம்

[மந்தி

நிழல்வரை நன்னாடர் நீப்பினு அல்லன்.”

இது ஸூத்திராயாய் ஸூத்திர யிரண்டும், இரண்டுச் சூத்திரத்துவந்த ஓரொலி வெண்டுறை.

ஓரொலி வெண்டுறை

“வெறியுறு கமழ்கண்ணி வேந்தர்கட் காயினும்

உறவுற வரும்வழி யுரைப்பன வுரைப்பன்மற்

செறிவுறு தகையினர் சிறந்தன ரிவர்நமக்

கறிவுறு தொழிலரென் றல்லவை சொல்லன்மின்

பிற்பிற நிகழ்வன பின்.”

இஃது ஸூத்திராயாய் ஸூத்திர ஒன்றொருச் சூத்திரத்து வந்த ஓரொலி வெண்டுறை

“கல்லாதார் நல்லவையுட் கல்வேபோற் சென்றிருந்தார்

கருமம் யாதாம்

இல்லாதார் செல்வரைக்கண் டினங்கிய ஏழுற்றால்

இயைவ தென்னும்

பொல்லாதார் நன்கலன் மெய்புதைப்பப் பூண்டாலும்

பொலிவ தென்னும்

[தென்னே

புல்லாதார் பொய்க்கண்மை புனைத் துரைத்தா லாவ

அல்லாதார் பொய்யாவ தறிபவேல் அமையாதோ.”

இஃது ஸூத்திராயாய் ஸூத்திரயிரண்டும் இரண்டுச் சூத்திரத்துவந்த ஓரொலி வெண்டுறை.

“முறங்கு ¹களியாணை முரிக் கடற்படை முரித்தார் மன்னர்

வழங்குமிடமெல்லாந் தன்புகழேபோக்கிய வைவேல் வின்

செழுந்தண்பும் பழையுட் சிறந்த துநா னஞ்செய

[ணன்

எழுந்த சேதிகத் துள்ளிருந்த அண்ணலாரடி

விழுந்தண்பு மலர்களால் வியந்துநா னுத்தொழந்

தொடர்ந்துயின்ற வெவ்வினை துறந்துபோ மாலரோ.”

அஃது ஸூத்திராயாய் முதலிரண்டும் அறுசீராய்ப் பின் னுக்கையும் ஸூத்திராய், முதலிரண்டையும் ஓரிசையாய்ப்

(பாடம்) 1. கடல்யாணை.

பின் ஈன்சடியும் மற்றோரிசையாய் வந்த வேற்றொலி
வெண்டுறை.

“முழங்குதிரைக் கொற்கைவேந்தன் முழுதுலகு மேவல்செய
முறைசெய் கோமான்

வழங்குதிநல் வான்மாதன் மாச்செழியன் ருக்கரிய
வைவல் பாடி

“கலங்கின் ருரொலங் கருதலா காவணம்
இவங்குவா விரண்டினு விடுகைவி சிப்பெயர்ச்
தவங்கப்பா கியவிற்த் தாடவா டும்மீவன்
பொனங்கொழித் தடங்கட்கே புரிந் துநின் ருரொலாம்
விவங்கியன் னத்தப விளிந்துவே ருபவே.”

இஃது ஏழடியாய் முதல் இரண்டடியும் அறுசொரங்
சொரையாய்ப் பின் ஐந்தடியும் நாற்சொரங் வேறோர்
சொரையாய் வந்த வேற்றொலி வெண்டுறை.

“முன்றடி யாவென்னை போன்றிறுந் தாழிசை முன்றிறி
ஆன்றடி தாஞ்சில வந்தத்தடிசு ளவைகுறைந்து [பேழ்
தோன்றுத் துறைவென்னை தண்டா வித்தந் தனிச்சொல்
முன்றடி யானு முடியு முடியுமோர் நான்கினுமீ” [வந்து

என்று வெண்பாவிற்கு இனமாகிய தாழிசை, துறை,
விருத்தங்கட்கு முறையான இலக்கணஞ் சொல்லாது தலை
தடுமாற்றமாகக் காரிகை சொல்லவேண்டியது எனையோ
வெனின், ஒருசார் வெண்டுறையின் சுற்றடி ஒன்றொருசுர்
குறைந்து வருதலும் உள்ளதெனபதூடம், வெள்ளொத்
தாழிசையின் முதல் இரண்டடியும் நான்கு சொன் வரு
மென்பதூடம், சித்தியல் வெண்பா ஒரு பொருண்மென்
முன்றடுக்கி வருவன வேல்லாம் வெள்ளொத்தாழிசை
என்று வழங்கப்படும் என்பதூடம் அறிவித்தற்கு வேண்டப்
பட்டது; ‘தலை தடுமாற்றக் தந்து புணர்த்துரைத்தல்’
என்பது தந்திர உத்தியாகலான்.

வெள்ளொத் தாழிசை முதலிரண்டடியும் நாற்சொரங்
வருவது “கண்பிது” என்னும் இலக்கியத்துட் கண்டுகொள்க.

(பாடம்) 1. கலந்து நின்றார்.

*இச் செய்யுள் 42 ஆவது பக்கத்திற் காண்க.

வேள்ளொத்தாழிகை

“அன்ன யறங்கொ னலங்கிளர் சேட்சென்னி
ஒன்ன ருடைபுலம் போல நலங்கவர்ந்து
1 துன்னான் துறந்து விடல்”.

“ஏழ யறங்கொ னலங்கிளர் சேட்சென்னி
கூடா ருடைபுறம் போல நலங்கவர்ந்து
நேடான் துறந்து விடல்”

“பாவா யறங்கொ னலங்கிளர் சேட்சென்னி
மேவா ருடைபுலம் போல நலங்கவர்ந்து
காவான் துறந்து விடல்.”¹

இவை சிந்தியல் வேண்பா ஒரு பொருள்மேன்
முன்றடுக்கி வந்தகமயான், வேள்ளொத்தாழிகை.

என்கை,

“நரடி முக்கா லிசைகொள நடந்து

முன்றட னடுக்கித் தோன்றினோத் தாழிகை.”

என்றார் மயேச்சுரர்.

உதாரண இலக்கிய முதல் நினைப்புக் காரிகை

கோண்டன் முழங்கின் வாவா விருத்தங் குழலிசைய
வண்டினம் வேணுறை தாளான் முழங்கோடு தாழிசையே
கண்பிதேன் ஞாகலி கோன்றைவெண செந்துறை நீலநன்னும்
பிண்டி யறவாவண் டார்வேறி தாழிசை பெய்வனையே. (உரு)

இவ்வுரைக்குத்திரக் காரிகையின் வழிமே வேண்பா
வினங்கட்டுக் காட்டிய இலக்கியங்களை முதல் நினைத்துக்
கொள்க.

வேண்பாவும் அதன் இனமும்

முற்றம்.

3. ஆசிரியப்பாவும், அதன் இனமும்

நாளுக்குவகை ஆசிரியப்பா
கடையயற் பாதமுச் சீவரின் நேரிசை காமஞ்சீர்
இடைபல குன்றின் இணைக்குற ளெல்லா அடியுமொத்து
கடைபெறு மாயின் நிலைமண் டிலகடு வாதியந்தத்
நந்தந்தடைதகு பாதத் தகவல் அடிமறி மண்டிலமே. (கூச)

இ - கை. அகவலொசையாடு அளவடிக்காகியும், இயற்
சீர் பயின்றும் அயற்சீர் விரவியும், தன்றனை தழுவியும், பிறதனை
மயங்கியும், நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர் வருதலில்லா
ஆசிரியப்பாவினை, அடியாறும், தொடையாளும், ஓசையாளும்,
பொருளாளும் பெயர் வேறுபாடு ணர்த்துவான் எடுத்துக்
கொண்டார்.

அவற்றன், இக்காரிகை நேரிசையாசிரியப்பாவும், இணைக்
குறளாசிரியப்பாவும், நிலைமண்டில வாசிரியப்பாவும், அடிமறி
மண்டில வாசிரியப்பாவும் ஆமா றுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

'கடையயற் பாத முச்சீர்வரின் நேரிசை' எனபது.

சுற்றயலக முச்சீரான் வருவது நேரிசை யாசிரியப்பா
எ - று.

என்றை,

"சுற்றதன் அயலடி ஓசீர் குறைய
நிற்பது நேரிசை ஆசிரியம்மே"

"அந்த அடியின் அயலடி சிந்தடி
வந்தன நேரிசை யாசிரியம்மே"

என்றாராகலின.

வருமாறு:

i. நேரிசையாசிரியப்பா x இ.ம்.

† "சிலத்தினும் பெரிதே வானினும் உயர்ந்தன்று
நீரினும் ஆரள வின்றே சாரற்
கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு
பெருந்தேன் இழைக்கு நாடனெடு நட்பே."

இஃது சுற்றயலக முச்சீரான் வந்தமையால், நேரிசை
யாசிரியப்பா.

1. அபிசவஞர்.

*யாப்பகுக்கலம் - எக.

†குறந்தொகை - கூ.

‘காமருசி, சிடை பலகுன்றி நினைக்குறள்’ என்பது.

ஈற்றடியும், முதலடியும் ஒழிந்து, இடையடிகள் இரண்டும் பலவும் குறளடியானும், சிந்தடியானும் வருவன நினைக்குறளாசிரியப்பா; எ - று.

என்னை,

“இடைபல குறைவ நினைக்குற ளாகும்”

என்றார் அவிநயனார்.

“அளவடி யந்தமு மாதியு மாகிக்
குறளடி-சிந்தடி யென்றா இரண்டும்
இடைவர நிற்ப நினைக்குற ளாகும்”

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

“இடையிடை சீர்தபின் நினைக்குற ளாகும்”

என்றார் சிறுகாக்கைபாடினியார்.

ஊருமாறு:

ii. நினைக்குறளாசிரியப்பா ௪. ௨. ௩

“நரின் தண்மையுந் தியின் வெம்மையும்
சாரச் சார்ந்து
திரத் திரும்
சாரல் நாடன் கேண்மை
சாரச் சாரச் சார்ந்து
திரத் திரத் திர்பொல் லாதே.”

இது முதலடியும் ஈற்றடியும் நாத்சேரய், இடையடி இருசேரனும், முச்சேரனும் வந்தமையால், நினைக்குற ளாசிரியப்பா.

நினைக்குறளாசிரியப்பா

*“சிறியகட் பெறினே யெமக்கியு மன்னே
பெரியகட் பெறினே
யாம்பாடத் தான்மகிழ்ந் துண்ணு மன்னே
சிறுசோற் றுணும்

நனிபல கலத்தன் மன்னே
 பெருஞ்சோற் றுனும்
 நனிபல கலத்தன் மன்னே
 எம்பொடு தடிபடுவழி யெல்லாம்
 எமக்கீயு மன்னே
 அம்பொடு வேல்நுழை வழியெல்லாம்
 தானிற்கு மன்னே
 நரந்த நாறுந் தன்கையாற்
 புலவு நாறு மென்றலை
 தைவரு மன்னே
 அருங்கலை இரும்பாண ரகன்மண்டைத் துளையுரிஇ
 இரப்போர் கையுனும் போகிப்
 புரப்போர் புன்கண் பாவை சோர
 அஞ்சொல்லுண் தேர்ச்சிப் புலவர் நாவிற்
 சென்றுவிழ்க் தன்றவன்
 அருநிறத் தியங்கிய வேலை
 ஆசா கெந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ
 இனிப் பாடுநரு மில்லை
 பாடுநருக்கொன் றிகுநு மில்லை
 பனித்துறைப் பகன்றை நறைக்கொண் டாமலர்
 குடாது வைகி யாங்குப் பிறர்க்கொன்
 றியாது வியு முயிர்தவப் பலவே.”

இஃது இடையிடையே இருசேடியும், முச்சேடியுமாய் வந்தமையால், இணைக்குறளாகிரியப்பா.

‘காம நசி’ என்று நிறப்பித்த வதனால் ஆசிரியப்பா நான்கும் ‘ஏ’ எனனும் அசைச்சொல்லான் இறுவதே நிறப்புடைத்து; பிற எழுத்தும் ஈறாய் வரப்பெறுமாயினும் எனக் கொள்க.

என்றை,

“அதவ லிசையன அகவல் மற்றவை
 ஏ ஓ ஈ ஆய் என் னு யென் றிறுமே”

என்றாராவின்.

‘எல்லா வடியுமொத்து, கடைபெறுமாயின் மிசைமண் டலம்’ என்பது;

*யாப்பருங்கலம் - ௧௧.

எல்லாவடியும் தம்முள் அனனவாத்து நாற்சீர் ஆடியாய் வருவது நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா; எ - று.

ஐகுமாறு:

iii. நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா நி. 6 x

“வேரல் வேலி வேர்க்கோட் பலவின்
சாரல் நாட செவ்வியை யாகுமறி
யாரஃ தறிந்திசி னோர சாரற்
சிறுகோட்டுப் பெரும்பறந் துங்நி யாங்கிவன்
உயிர்தவச் சிறிது காமமோ பெரிதே.”

இஃது எல்லாவடியும் நாற்சீராய் அனனவாத்து வந்தமை யால், நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா. மண்டிலம் எனினும் நிலை மண்டிலம் எனினும் ஒக்கும்.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா ‘என்’ என்னும் அசைச் சொல்லான் இறுவது சிறப்புடைத்து, மற்றொரு சார் ஒற்றி னனும், உயிரினனும் ஈறாய் வரவும் பெறும். எனக் கொள்க.

என்கை,

“ஒத்த வடித்தாய் உலையா மரபோடு
நிற்பது தானே நிலைமண் டிலமே”

“என்னென் கிளவியை யீரூப் பெறுதலும்
அன்ன பிரவும் அந்த நிலைபெற
நிற்கவும் பெறுஉம் நிலைமண் டிலமே”

என்றார் காக்கைபாடினியர்.

‘நடுவாதியந்தத் தடைதரு பாதத் தகன லடிமறி
மண்டிலமே’ என்பது:

எல்லாவடியும் முதல், ௩௫, இறுதியாக உச்சரிப்பினும் ஓசையும், பொருளும் பிறையாது வருவது அடிமறிமண்டில வாசிரியப்பா; எ - று.

என்றீர்,

“மனப்படு மடிமுத லாயிறின் மண்டிலம்”

“உரைப்போர் குறிப்பி னுணர்வகை யன்றி
இடைப்பால் முதல் றென்றிவை தம்முன்
மத்தகப் படாதன மண்டில யாப்பே”

என்றார் காக்கைபாடியியர்,

“எய்வா யிரட்டித் திறுதி யொன்றாய்
வரினது மண்டில வாசினி யம்மே”

என்றாகலின்.

வருமாறு:

iv. அடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பா x

“சூரல் பம்பிய சிறுகால் யாரே
சூர மகனார் ஆரணங் கினரே
வாரகை யெனினே யானஞ் சுவலே
சாரல் காட நீவர லாரே.”

இதனை எல்லாவடியும் முதல், ௩௦, திறுதியாக உச்
சரித்து ஒசையும், பொருளும் பிழையாது வந்தமையால்
அடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பா ஆமாறு கண்டுக்கொள்க.

உதாரண நிலக்கிய முதல் நினைப்புக் காரிகை

கேரிகை யாகு கீலத்தினு மென்ப நினைக்குறட்பா
கீசின் சீரிய கிலுமைய தாகிலை மண்டிலப்பா
வோலென் ருதும் விரைமலர்க் கோதைவில் லேர்நுதலாய்
சூல்பம் மென்ப தடிமறி யாகத் துணிக்தனரே. (௩௦)

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வடிவிய ஆசிரியப்பா
கூல்கிதரும் காட்டிய இலக்கியங்களின் முதல் நினைத்துக்
கொள்க.

*யாப்பருங்கலம் - எஃ.

ஆசிரியத்தாழிசை துறை விருத்தங்கள்

தருக்கியல் தாழிசை மூன்றடி யொப்பன, நான்கடியாய்
எருத்தடி னைந்தும் இடைமடக் காயும், இடையிடையே
கருக்கடி யாயுக் துறையாங் குறைவில் தோல் சீரகவல்
விருத்தங் கழிநெடில் நான்கோத் திறவது மேல்லியலே.

(௩௩)

இ - கை. ஆசிரியத்தாழிசையும், ஆசிரியத்துறையும் ஆசிரிய
விருத்தமும் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

‘தருக்கியல் தாழிசை மூன்றடி ஒப்பன’ என்பது :

மூன்றடியாய்த் தம்முள் அளவொத்து வருவன
ஆசிரியத்தாழிசை : எ - று.

‘தருக்கியல் தாழிசை’ என்று சிறப்பித்தவதனால்
அவை ஒரு பொருளமேல் மூன்றடுக்கி வருவன சிறப்
புடையன; தனியே வரப்பெறுமாயினும் எனக் கொள்க.

என்றை,

“அடிமூன் றெத்திறி நெத்தாழிசையே”

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

“மூன்றடி யொத்த முடிவின வாய்விடின
ஆன்ற அகவற் குழிசை யாடே,”

“ஒத்த வொருபொருள் மூவடி முடியினஃ
தொத்தாழிசையாம் உடன்புன் றடுக்கின்”

என்றார் மயேச்சுரர்.

வருமாறு :

i. ஆசிரியத்தாழிசை ௭.௫

† “கன்று குணிலாக்² கனியுகுத்த மாயவன்
இன்றுநம் மானுள் வருமேல் அவன் வாயிற்
கொன்றையன் திங்குழல் கேளாமோ தோழி.”

(பாடம்) 1. கனியுதிர்த்த.

² யாப்பருங்கலம் - எடு.

† சிலப்பதிகாரம், ஆய்ச்சியர் குரவை, பாட்டு ௧.

* "பாம்பு கயிருக் கடல்கடைந்த மாயவன்
ஈங்குமம் மாணுள் வந்மே லவன் வாயில்
ஆம்பலக் திங்குழல் கேளாமோ தோழி"

† "கோல்லைஞ் சாரற் குந்நதொசித்த மாயவன்
எல்லாம் மாணுள் வந்மே லவன்வாயில்
முல்லைக் திங்குழல் கேளாமோ தோழி."

இவை ஒரு பொருண்மேன் முன்றடுக்கி வந்த ஆசிரியத்
தாழிசை.

ஆசிரியத்தாழிசை ௮ .

"வானுற நிமிர்ந்தனை வையகம் அளந்தனை
பால்மதி விடுத்தனை பல்லுயி ரோம்பினை
நீவிற வண்ணநின் நிரைகழல் தொழுதனம்."

இது தனியே வந்த ஆசிரியத்தாழிசை.

'நான்கடியாய் எருத்தடி நைந்தும் இடைமடக்காயும்
இடையிடைபு சுருக்கடியாயுந் துறையாம்' என்பது :

நான்கடியாய் சுற்றயலடி குறைந்து வருவனவும் நான்
கடியாய் சுற்றயலடி குறைந்து இடைமடக்காய் வருவனவும்,
நான்கடியாய் இடையிடை குறைந்து வருவனவும், நான்கடி
மாய் இடையிடை குறைந்து இடைமடக்காய் வருவனவும்
ஆசிரியத்துறை; எ - று.

'நான்கடியாய்' என்பதனை எல்லாவற்றினோடுங் கூட்டி
'இடைமடக்காய்' என்பதனை ஒருகால் இருதலையுங் கூட்டி
மத்திம திபமாகப் பொருள் உரைத்துக் கொள்க.

சேர் வரையறுத்திலாமைமால் எனைத்துச் சீரானும்
அடியாய் வரப்பெறும். முதலயலடி குறைந்தும், நடுவிரடி
குறைந்தும் மிக்கும் வருவன ஆசிரியத்துறையாம். அல்லது
ஒரடி குறைந்து வருவன ஆசிரிய நேர்த்துறை யென்றும்,
நாடி குறைந்து வருவன ஆசிரிய இனைக்குறட்டுறை என்றும்
கொள்க.

* - † செல்பந்திகாரம், ஆய்ச்சியர் குறை, பாட்டு - ௨, ௩.

ஐருமாறு :

2. ஆசிரியத்துறை

“கரைபொரு காண்யாற்றற் கல்லத ரெம்முள்ளி¹ வருதிராயின்
அரையிருள்² யாமத் தடுபுவியே றும்மஞ்சி யகன்றுபோக
நரையரு மேறுநுங் கைவே லஞ்ச நும்மை
வரையர மங்கையர் வெளவுத லஞ்சதும் வாரலையோ.”

இது நான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்துவந்த ஆசிரி
யத்துறை.

ஆசிரியத்துறை

“வண்டுளர் பூந்தார் வளங்கெழு செம்பூட்செய் வடிவே போலத்
தண்டளிர்ப்பூம் பிண்டித் தழையெந்தி மாவினவித் தணந்
தண்டளிர்ப் பூம்பிண்டித் தழையெந்தி வந்துநம் [தோன்யாரே
பண்டைப் பதிவினவிப் பாங்கு படமொழிந்து படர்ந்தோ
[என்றே.”

இது நான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்து, இடைமடக்காய் வந்த ஆசிரியத்துறை.

ஆசிரியத்துறை

“இரங்கு குயின் முழவா இன்னிசையாழ் தேன
அரங்கு மணிபொழிலா ஆடும் போலும் இனவேனில்
அரங்கு மணிபொழிலா ஆட மாயின் [வேனில்.”
மாங்கொல் மணந்தகன்றார் நெஞ்சமென் செய்ததின்

இது நான்கடியாய் இடையிடை குறைந்து இடை
மடக்காய் வந்த ஆசிரிய இணைக்குறட்டுறை.

ஆசிரியத்துறை

*“கொன்றார் தமைந்த குருமுகத் தெழில்நிற்க
குருதித் கோட்டின் இருந்தாட் பெருங்கைக்

(பாடம்) 1. வருவிராயின். 2. ‘யாமத் தடுபுவியே றும்மஞ்சி’ (இலக்கண விளக்கம்)

*இவ்வாசிரியத்துறையின் ஈற்றடி எளிதாகச் சேர்பிரித்தற்
கியலாததாய் அமைந்துள்ளது.

சிதம்பரச் செய்யுட் கோவையில் இதே இலக்கணம் பெற்ற
மைந்துள்ள ஆசிரியத்துறையானது நான்கடியும் எளிதாகச் சேர்
பிரித்தற்கியன்றதாய் உளது.

“உண்டாங் கெனினு மிலதென் றறிஞர்கள், பொய்யெனப்
புகலவு மெய்யெனப் பெயர்பெற், றுன்னுமுன் மின்னமென வுன்
தாய் மாபவது, நிலையில் யாக்கை.”

குன்றுமென அன்றுமெனக்
குன்று நின்றன கொடுத்தொழில் வேழம்
வென்றுந் தமைந்த விளங்கொளி யினம்பிறைத்
துவங்குவா னிலங்கெயிற் றழலுடைப் பருஉத்தா
ளதிரும் வாடுவன வெதிநங் கூற்றெனச்
சுழலா நின்றன சுழிக்கண் யாவி
சென்றுந் தமைந்த சிறுதுதி வள்ளுகிர்ப்
பொறியெந் தெறுழவளிப் புலவுநா றழல்வாய்ப்
புனலாமெனக் கனலாபெனப்
புகையா நின்றன புவிமான் ஏற்றை

“என்றுங் கிளையிவை யியங்கலி னொந்நிறத்
தளிவரல் வேண்டலந் தனிவர லெனத்தலை
வினக்கவு மிருவரை யிசையெறி குறும்பிடை
யிரயிடைக் களவுளங் கற்றாயது கற்பன்றே”

இது காண்குயாய் முதலடியும், முனராமடியும் பதி
னானகு சோய் அல்லாத அடியிரண்டும் பதினாறு சோல்
இடையிடை குறைகதுவாத ஆசிரியத்துறை.

என்றே,

†“கடையதன் அடையி கடையதபு கடையவும்
நடுவடி மடக்காய் நான்கடி யாதி
*இடையிடை குறைகவும் அகவல் துறையே”

என்பது யாப்பருங்கலம்.

கண்டாய் கிழங்கு கிழங்கு தமையத், தைவளி பித்தெனு
மெய்தரும் வித்திற், கடலிற் றிரையென வுடலிற் றிரையொடு,
கனியா நின்றன நலிவுசெய் நோய்கள்.

புண்டாய் கயின்முகக் குடுமிப் படையொடு, மெழிறலைத்
தழல் விழித் துயிர்ணக் கனல்சேர் புகையாமென சிழலாமெனத்
திரியா நின்றது, கொலைசெய் கூற்றம்.

விண்டாய் ககலுடி மெய்ப்பொடு குணிலோர், மின்பொலி
பொன்புடை மன்றிலைம் ழயிராம், விமலன் குஞ்சித கமலங்கும்
பிட, வேண்டலார் வேண்டார் விண்மிசையுலகே.”

(பாடம்) 1. இடையடி.

*இவ்வடியில் 20 ஈர்கள் இலக்கணத்துக்கு மாறாக இருந்த
தால் திருத்தப்பட்டுள்ளது.

†யாப்பருங்கலம் - ௪௧.

‘குறையில்லாதல் சேகவல், விருத்தம் கழிநெடினான் கொத்தியுவது’ எ - று.

கழி நெடிநெடி நான்காய்த் தம் முள் அளவொத்துவருவன ஆசிரியவிருத்தம்; எ - று.

‘குறையில்லாதல் சேர்’ என்று சொப்பித்தவதனால் எண்ணிரின் மிக்க சேரான் வந்த அடியெல்லாஞ் சொப்பில எனக் கொள்க.

வருமாறு:—

ii. ஆசிரியவிருத்தம்

அறுசேர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

“விடஞ்சு முரவி விடைநுடங்க மினல்வாள்
விசி விரையார்வேங்

கடஞ்சும் நாடன காளிங்கன் கதிர்வேல்
பாடும் மாதங்கி

வனஞ்சேர் கொங்கை மலைதாந்தாம் வடிக்கன்
னீல மலர்தாந்தாம்

தடந்தோ விரண்டும் வேய்தாந்தா மென்னுந்
தன்கைத் தண்ணுமையே.”

இஃது அறுசேர்க் கழிநெடிலடியான் வந்த ஆசிரிய விருத்தம்.

க. ‘கணிசொண்ட’ என்பது: எழுசேர்க் கழிநெடிலடியான் வந்த ஆசிரிய விருத்தம்.

உ. ‘முவடிவினல்’ என்பது: எண்ணேர்க் கழிநெடிலடியான் வந்த ஆசிரிய விருத்தம்.

உ. ‘இடங்கை வெஞ்சிலை’ என்பது: ஒன்பதின் சேர்க் கழிநெடிலடியான் வந்த ஆசிரிய விருத்தம்.

ச. ‘கொங்குதய்து’ என்பது: பதின்சேர்க் கழிநெடிலடியான் வந்த ஆசிரிய விருத்தம்.

க, உ, உஎ ஆவது பக்கத்திலும், உ, ச, உஅ ஆவது பக்கத்திலும் கழிநெடிலடிக்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டன.

இவை ஈண்டு எதற்காகக் காட்டப்பட்டனவெனின், அவ்வுடியான் வரும் விருத்தத்திற்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டன என்க.

என்றோ,

“தழிநெடி லடிநான் கொத்திறின் விருத்தம்
தழிபா மரபின தகவ லாகும்”

‘மெல்லியலே’ எனபது ம+டுஉ வன்னிலை.

உதாரண இலக்கிய முதல் நினைப்புக் காரினை

கன்று குணிலவா னுறத்தா ழ்சையாங் கரைபோருகான்
என்றலும் வண்ணோ பூநதா ரிரங்கு குயின்முழவா
கொன்றாந் தமைந்த வகவற் றறைகுறை யாலிசுத்தம்
பின்றிழ குழல் லிடங்கணி முவடி வாத்தயவே. (௩௭)

துவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே ஆசிரியப்பா
வினங்கடிஞ்சுக் காட்டிய இலக்கியங்களை முதனிலைத்துக்
கொள்க.

ஆசிரியப்பாவும் அதன் இனமும்

முற்றம்

4. கலிப்பாவும், அதன் இனமும்

கேரிகை ஒத்தாழிகைக் கலிப்பா

அம்போதரங்க ஒத்தாழிகைக் கலிப்பா

தரவொன்று தாழிகை முன்று தன்ச்சோற் றரிதகமாய்
நீரலொன்றி னேரிகை யோத்தாழிகைக்கலி நீர்த்திரைபோல்
மரபோன்று கேரடி முச்சீர் குறண்டு வேமடுப்பின்
அரவொன்று மல்குலஃ தம்போ தரங்கவோத் தாழிகையே.

(௩௮)

துள்ளல் ஓசைத்தாய், கேரீற்றியற்றிளும், நிரைநடுவாகிய
உஞ்சியுரிச்சீரும் வாராது நிரைமுதலாகிய வெண்பாவுரிச்சீர்
மிஞ்சு, கேரடித்தாய்க் கலித்தனையும் அயற்றையுந்தட்டுத் தரவு,
தாழிகை என்னும் முதல் உறுப்பும் அராகம், அம்போதரங்கம்,
தனிச்சோல், கரிதகம் என்னுந் துணை உறுப்பும் உடைத்தாய்
ஒத்தாழிகைக்கலி, வெண்கலி, கொச்சகக்கலி என்னும் வேறு
பாட்டிற் கிடந்த கலிப்பாக்களை உறுப்பினனும் ஓசையானும்,
பொருளானும் பெயர் வேறுபாடு உணர்த்துவான் எடுத்துக்
கொண்டார்.

அவற்றுள், இக் காரிகை நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா
வும், அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவும் ஆமாறுணர்த்
துதல் நுதலிற்று.

‘தரவொன்று தாழிசைமூன்று தனிச்சொற் சுரி
தகமாய் நிரலொன்றி நேரிசை யொத்தாழிசைக்கலி’
என்பது:

முன் ஒரு தரவு வந்து, அதன் பின்பு மூன்று தாழிசை
வந்து, அதன்பின் ஒரு தனிச்சொல் வந்து, அதன்பின்
ஆசிரியத்தானாவது, வெண்பாவானாவது ஒரு சுரிதக
உறுப்புபெற்று வருவது நேரிசை யொத்தாழிசைக்
கலிப்பா: எ - று.

தரவு எனினும், எருத்தம் எனினும் ஒக்கும்.

தாழிசை எனினும், இடைநிலைப்பாட்டு எனினும்
ஒக்கும்.

தனிச்சொல் எனினும், விட்டிசை எனினும், கூள்
எனினும், தனிநிலை எனினும் ஒக்கும்.

சுரிதகம் எனினும், அடக்கியல் எனினும், வாரம்
எனினும், வைப்பு எனினும், போக்கியல் எனினும் ஒக்கும்.

என்னே,

“தந்துமுன் நின்றலிற் றரவே தாழிசை
யொத்தாழிந் திசைத்தலின் ஒத்தாழிசையே”

“தனிதர நின்றலிற் றனிச்சொற் குறிதிரை
நீர்ச்சுழி போல நின்றுசுரிந் திறுதலிற்
சோர்ச்சியில் புலவர் சுரிதக மென்ப”

என்று காரணக்குறி சொன்னாருமுளர் எனக் கொள்க.

இனித் தரவு, தாழிசைகட்டு அடிவரையறை மாமாறு
*‘சுருங்கிற்று மூன்றடி’ என்னுங் காரிகையுட் போக்கிச்
சொல்லுதும். -

(பாடம்) 1. ‘தனிநிலை’

*இஃது ஒழிபியலுள் ஏழாவது காரிகை.

யா.—7

வருமாறு:—

1. நேரிசை ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா

“வானெடுக்கல் பனிகூர வண்ணம்பெருய்த்திரிந்து
தொனெடுத் தகைதுறத்து துன்பங் டுப் பசப்பினவாய்ப்
புனெடுங்கு முலைகண்டும் பொருட்பிரிதல் வளிப்பவோ.”

இது தாவு.

தருடைய கடுங்கடங்கள் சொலற்கரிய வென்பவாற்
பிடுடைய நலத்தொடையப் பிரிவாரோ பெரியவரே,
செறுடைய கடுங்கடங்கள் செலற்கரிய வென்பவாற்
நாறுடைய நலத்தொடைய நடப்பாரோ நலமிலரே
வென்படைத்த வெங்கானஞ் சிலிலவே யென்பவாற் [ரே.
புலம்படைத்து நலத்தொடையப் போவாரோ பொருளில

இவை முன்றல் தாழிசை.

எனவாங்கு

இது தனிச்சொல்.

“வானெறு மிலராய்ப் பொருள் வயிற் பிரிவோர்
பன்னெடுங் காலமும் வாழியர்
பொன்னெடுங் தேரோடு தானையிற் பொலிந்தே.”

இது கரிதகம்.

இது தாவு முன்றடியாய்த், தாழிசை முன்றும் இரண்
காண்டடியாய்த், தனிச்சொற் பெற்று, முன்றடி ஆசிரியச்
சரிதகத்தாலிற்ற நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

என்றீர்,

“தரவொன் குறித் தாழிசை முன்றாய்த்
தனிச்சொற் கிடந்து கரிதகத் தழுவ
வைத்த மரபின தொத்தாழிசைக்கலி”

என்றார் மயேக்கர்.

“தாவு தாழிசை தனிச்சொற் கரிதகம்
என்கான் குறுப்பின தொத்தாழிசைக்கலி”

என்றார் கங்கைபாடினியர்.

வெள்ளைச் சுரிதகத்தாவிற்கு நேரிசை ஒத்தாழிசைக்
கலிப்பாவிற்குச் சிசியுள்:

வருமாறு:—

“முத்தொடு மணிதயங்கு முக்குடைக்கீழ் முனைவனே
எத்திசையும் பல்லுயிர்க ளின்புற வினிதிருந்து
பத்துறு திசையனைத்தும் பகைபசி பிணிரிங்க [வினய்.
உத்தமர்க் டொழுதேத்த வொளிர்வரைபோற் செல

இது தரவு

எள்ளனைத்து மிட ரின்றி யெழின்மாண்ட பொன்னெயில்
உள்ளிருந்த வுன்னையே வுறுதுணையென் றடைந்தோரை
வெள்ளில்சேர் வியன்காட்டு னுறைகென்றல் விழும்தோ.

குணங்களின் வரம்பிகந்து கூடிய பன்னிரண்டு
கணங்களும்வந் தடியேத்தக் காதலித்துன் னடைந்தோரைப்
பிணம்பிறங்குபெருங்காட்டு னுறைகென்றல் பெருமையோ.

விடத்தகைய வினைநீக்கி வெள்வளைக்கைச் செந்துவார்வாய்
மடத்தகைய மயிலனையார் வணங்கலின் னடைந்தோரைத்
தடத்தகைய காடுறைக வென்பதுநின் றகுதியோ.

இவை மூன்றும் தாழிசை.

எனவாங்கு

எனைத் துணையை யாயினு மாகமற் றுன்கட்
டினைத்துணையுந் தியவை யின்பையிற் சேர்தும்
வினைத்தொகையை விட்டுக வென்று.”

இது சுரிதகம்.

‘நீர்த்திரை போன், மரபொன்று நேடிமுகச்சி
குறண்டுவே மடுப்பின், அது அம்போதரங்க வெரத்தாழிசை
என்பது:

கணசராக் கணசார ஒருகலிக் கொருகாற் சுருங்கி வருகின்ற *நீர்த்தரங்கம்போல காற்சீர் அடியும், முச்சீர் அடியும், இருசீர் அடியும் ஆகிய அசையடிக்காத் தாழிசைக்கும், தனிச்சொற்கும் நடுவே, தொடுத்துத் தரவு, தாழிசை, அம்போதாங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் ஐந்து உறுப்புடைத்தாய் வருவது அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா; எ - று.

‘அரவொன்று மல்குல்’ என்பது: மகடேஉ முன்னிலை.

‘மரபொன்று நேரடி’ என்று சிறப்பித்தனதனால், அசையடிதான் ஈரடியால் இரண்டும், ஈரடியால் நான்கும், முச்சீரால் எட்டும், இருசீரால் பதினாறுமாய் வருவது சிறப்புடைத்து. எட்டும், பதினாறும் என்று சொல்லப்பட்டன, ஈரையும் எட்டுமாகச் சுருங்கிவரப் பெறுமாயினும் எனக் கொள்க.

என்கை,

“ஈரடி யிரண்டு மோரடி நான்கும்
முச்சீ ரேட்டு மிரட்சி ரிரட்டியும்
அச்சீர் குறையிறு மம்போத ரங்கம்”

என்றாகலின்.

அம்போதரங்கம் எனினும், அசையடி எனினும், பிரித் திசைக்குறள் எனினும், சொற்சீரடி எனினும், எண் எனினும் ஒக்கும்.

என்கை,

“அசைய லாகிய வசையடி நான்குந்
தனியோடு தாழிசை யிடைவாநு மென்ப”

*இது, ‘மல உறுப்புக்களு ழுறையே சுருங்கியும், ஒரோ வழிய் பெரியும் ழுடியெய் கடைக்கவர் விரித்து, நீர்த்தரங்கம் போதலின்’ என்பர், நச்சினர்க்கினியரும்.

†—† இவை நாற்சீரடி யென்றுணர்க.

அவற்றைப் *பேரெண், அளவெண், இடையெண், சிற்றெண் என்று பெயரிட்டு வழங்குவாரும் உள்.

வருமாறு :

ii. அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா

“கெடலரு மாமுனிவர் கிளர்ந்துடன் தொழுதேத்தக்
கடல்கெழு களைசுடரீற் கலந்தொளி நும் வாலுனைய
அழலவிர் சுழல்செங்க ணரிமாவாய் மலைந்தானைத்
தாரொடு முடிபிதிரத் தமனியப் பொடிபொங்க
ஆர்புன விழிகுருதி யகவிட முடனனைப்பக்
கூருகிரான் மார்பிடந்த கொலைவி தடக்கையோய்;

இது தரவு.

முரசதிர் வியன்மதுரை முழுவதூஉர் தலைபனிப்பப்
புரைதொடிக் திரடிண்டோட் போர்மலைந்த மறமல்லர்
அடியொடு முடியிறுப்புண் டயர்ந்தவர் நிலஞ்சேரப்
பொடியெழ வெங்களத்துப் புடைத்ததுநின் புகழாமோ.

கவியொலி வியனலகங் கலந்துட னனிநடுங்க
வலியிய லவிராழி மாறெதிர்ந்த மருட்சோவும்
மாணுதா ருடம்பொடு மறம்பிதிர வெதிர்கலக்கிச்
சேனூய ரிருவிசும்பிற் சேர்த்ததுநின் சினாமோ.

படுமணி யினரிரைகள் பரந்துட னிரிந்தோடக்
கடுமுர னெதிர்மலைந்த காரொலி யெழிலேறு
வெரிநொடு மருப்பொசிய வீழ்த்துதிநல் வேறுக
எருமலி பெருந்தொழுவி னிறுத்ததுநின் நிகலாமோ.

இவை மூன்றுத் தாழிசை.

இலங்கொளி மகரத் தெழின்மிகு வியன்கடல்
வலம்புரித் தடக்கையின் மாஅ னின்னிந்ம்;
விரியினர்க் கோங்கமும் வெந்தெரி பசும்பொனும்
பொருகளி றட்டோய் புரையு நின்னுடை.

இவை நாற்சீரடி இரண்டம்போதரங்கம் (பேரெண்)

* நாற்சீரடியாய் வருவன பேரெண் எனவும், நாற்சீரோரடியாய் வருவன அளவெண் எனவும், முச்சீரோரடியாய் வருவன இடையெண் எனவும், இருசீரோரடியாய் வருவன சிற்றெண் எனவும் கூறினாரெனக் கொள்க.

கண்கவர் கதிர்முடி கனலுஞ் சென்னியை;
தன்கட நுபுகை தவிர்ந்த வாழியை;
ஒவியிய லுவண மோங்கிய கொடியினை;
வலிமிகு சகட மாற்றிய வடியினை;

இவை நாற்சீரோரடி நான்கம்போதரங்கம். (அளவெண்)

போரவுணர்க் கடந்தோய் நீ,
புணர்மருதம் பிளந்தோய் நீ;
நீரகல மனந்தோய் நீ;
நிழறிகழைம் படையோய் நீ;

இவை முச்சீரோரடி நான்கம்போதரங்கம். (இடைவெண்)

ஊழி நீ;	உருவு நீ;
உலகு நீ;	அருவு நீ;
ஆழி நீ;	அறமு நீ;
அருகு நீ;	மறமு நீ;

இவை திருச்சீரோரடி எட்டடம்போதரங்கம். (சிற்றெண்)

எனவாங்கு,

இது தனிச்சொல்.

அடுத்த வொருவசிற்பரவுது மெங்கோன்
தொழுவதற் கொடுப்பூண் பகட்டெழின் மார்பிற்
கயலொடு கலந்த சிலையுடைக் கொடுவரிப்
புயலுறந் தடக்கைப் போர்வே லச்சதன்
தொண்ட முதிர்கட லுங்கம் முழுதுடன்
ஒன்றுபுரி திகிரி யுருட்டுவோ எனெனவே."

இஃது சூத்திரியச் சுரிதகம்.

இஃது எட்டும். பதினாறும் என்று சொல்லப்பட்ட
முச்சீர அடியும், இருசீர் அடியும், நான்கும் எட்டுமாய் வந்த
அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா.

"நவங்கினர் நிறமணியு நன்போன்னுங் குயின்றழகார்
இவ்வெயிற் றழலர்மா னெழுத்தஞ்சே ரணியின்மேல்
இ புட்டயு மியக்கரச சிவக்கவரி ¹யெடுத்தசைப்ப
விந்தாமர் துயல்வரஉம் வெண்குடைமூன் றுடனிழற்ற
வண்டரற்ற நாந்தாதம் வகையாண வுயர்க் தொங்குந்[யே.
தம்பலாள்பூம் பிண்டி கீழிற் தகைபெறவிற் றிருந்தனை

(பாடம்) 1. 'யெடுத்தெறிய'

என்னும் அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவினுள்
*எட்டும், பதினாறும் என்று சொல்லப்பட்ட அம்போதரங்கம்
குறையாதே வந்தவாறு யாப்பருங்கல விஞ்ஞானியுட் கண்டு
கொள்க.

என்னே,

“நீர்த்திரை போல நிரலே முறைமுறை
ஆக்கஞ் சுருங்கி யசையடி தாழிசை
விட்டிசை விரியத் தொடுத்துச் சுரிதகந்
தாக்கித் தொடுத்த தரவினெ டேனவும்¹
யாப்புற் றமைந்த வம்போ தரங்கம்”

என்றாச் காக்கைபாடினியார்.

உதாரண இலக்கிய முதலினைப்புக் காரிகை

வாணெடுங் கண்பனி நேரிசை யாகு மதர்த்திசை
சேணுற வோடிக் குழையிட ழிச்சேகுச் செய்யும்வழி
நாணுந் திருவு மழிவுஞ் சேழிவு முடைய நல்லாய்
ஏணுங் கேடலகு மாமுனி யம்போ தரங்கமென்னே.

இவ் வுரைச்சூத்திரக் காரிகையின் வழியே நேரிசை
ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும், அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக்
கலிப்பாவிற்கும் காட்டிய இலக்கியங்களை முதல் நினைத்துக்
கொள்க.

iii. வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா, வெண்கலிப்பா

அசையடி முன்னர் அராகம்வந் தேல்லா உறுப்புமுண்டேல்
வசையறு வண்ணக வோத்தாழிசைக்கலி வான்றனைதட்
டிசைதன தாகியும் வெண்சீர் இயைந்துமின் பான் மொழியாய்
விசையறு சிந்தடி யாலிறு மாய்விடின் வெண்கலியே. (௪௦)

இ - கை. வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவும் வெண்
கலிப்பாவும் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

*இவை இந்நூலுள் அடுத்துவரும் வண்ணக ஒத்தாழிசைக்
கலிப்பாவில் அவ்வாறே குறையாமல் எட்டும், பதினாறுமாய்
வந்தவாறு காண்க.

1. (பாடம்.) டைந்தும்.

‘அசையடி முன்னராகம்வந் தெல்லா வுறுப்புமுண் டேல், வசையறு வண்ணக வொத்தாழிசைக்கலி’ என்பது:

அம்போதாங்க உறுப்பிற்குத் தாழிசைக்கும் நடுவே அராக உறுப்புப்பெற்றுத் தாவு, தாழிசை, அராகம், அம்போதாங்கம், தனிச்சொல், கரிதகம் என்னும் ஆறுறுப் பினையும் உடைத்தாய் வருமெனின் அது வண்ணக ஒத் தாழிசைக் கலிப்பா எனப்படும்; ஈ - று.

அராகம் எனினும் வண்ணகம் எனினும், முடுகியல் எனினும் அடுக்கியல் எனினும் ஒக்கும்.

‘வசையறு வண்ணகம்’ என்று நெறப்பித்தவதனால் அராக உறுப்புத்தான் அளவடி முதலாய எல்லா அடியாறும் வரப்பெறும் எனக் கொள்க.

அடிவரையறையாவது: சிறுமை நான்கடி, பெருமை எட்டடி, இடை ஐந்தடியானும், ஆறடியானும், ஏழடியானும் வரப்பெறும் எனக் கொள்க.

என்றி,

“அளவடி முதலா வணத்தினு நான்கடி.
முதலா யிரட்டியு முடுகிய னடக்கும்”

என்றாராவின்.

ஐகுறறு :—

வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா

வினங்குமணிப் பசம்பொன்றின் விர்த்தமைத்துக் கதிர்கான்று துளங்குமணிக் கவிசுழற்காற் றுறுமுமலர் நறும்பைந்தார்ப் பருஉத்தடக்கை மதயாணிப் பணியெ நத்தின் மிசைத்தோன்றும் குளுக்கொண்ட மணிப்பூனைய் குறையிர்த்து முன்னாட்கள் மாயாத வனப்பிணையாய் மகிழ்வார்க்கு மல்லார்க்குந் தாயாகித் தலையளிக்குந் தன்நிறை யுரகேள் ;

இததாவு.

(பாடம்) 1. பகட்டுடழி லெர்குஞ்சி.

காட்சியாற் கலப்பெய்தி யெத்திறத்துங் கதிர்ப்பாவி
மாட்சியாற் றிரியாத மரபொத்தாய் கரவினாற்
பிணினலம் பெரிதெய்திப் பெருந்தடந்தோள் வனப்பழிவ
அணினலந் தனியேவந் தருளுவது மருளாமோ ;

அன்பினு லமித்தனாஇ யறிவினாற் பிறிதின்றிப்
பொன்புனை பூனாகம் பசப்பெய்தப் பொழிலிடத்துப்
பெருவரைத்தோ ளருளுதற் கிருளிடைத் தமிழையாய்க்
கருவரைத்தோள் கதிர்ப்பிக்குங் காதலுங் காதலோ ;

பாங்கனையே வாயிலாப் பல்காலும் வந்தோழருந்
தேங்காத கரவினையுந் தெரியாத விருளுடைக்கட் [யாய்த்
குடவரைவேய்த் தோளிணைகள் குளிர்ப்பிப்பான் தமிழை
தடமலர்த்தார் அருளுநின் தகுதியுந் தகுதியோ ?

இவை மூன்றும் தாழிசை.

தாது முறிசெறிதடமல ரிடையிடை தழலென விரிவனபொழில்
போதுறு நறுவிரை புதுமலர் தெறிதரு கருநெய்தல் விரிவனகழி
திதுறு திறமறு கெனநனிமுனிவன துணையொடு பிணைவன
மூதறு மொலிகலி நுரைதரு திரையொடு கழிதொடர் [துறை,
[புடையது கடல் ;

இவை நான்கும் அராகம்.

கொடுத்தி லுடையன சுறவேறு கொட்பதனூல்
இடுங்கழி யிராவருதல் வேண்டாவென் றிசைத்திலமோ ;
கருநிறத் தடுத்தொழிற் கரம்பெரி துடைமையால்
இருணிற் ததொருகான லிராவார லென்றிலமோ ;

இவை நாற்சீர் ஈரடி யிரண்டம்போதரங்கம்.

நானொடு கழிந்தன்றாற் பெண்ணரசி நலத்தகையே :
துஞ்சலு மொழிந்தன்றாற் றொபுத்தோளி தடங்கண்
அரற்றொடு கழிந்தன்றா லாரிருநு மாயிழைக்கே : [ணே
நயப்பொடு கழிந்தன்றா னனவதுவு நன்றுதற்கே ;

இவை நாற்சீர் ஓரடி நான்கம்போதரங்கம்.

அத்திறத்தா லிசைந்தன தோள் :
அலர்தற்கு மெலிந்தன கண் ;
பொய்த்துறையாற் புலர்த்தது முகம் ;
பொன்னிறத்தாற் போர்த்தன முலை ;

அழனிது லசைந்தது நகை ;
அணியிது லொசித்த நிடை ;
குழனிது லவிந்தது முடி ;
குறையிதுற் கொடிற்று விரை ;

இவை முச்சீர் ஓரடி யெட்டம்போதரங்கம்.

உட்கொண்ட தகைத்தொருபால் ;
உலகந்த வலத்தொருபால் ;
கட்கொண்டல் துளித்தொருபால் ;
கழிவெய்தும் படித்தொருபால் ;
பரிவுறாஉந் தகைத்தொருபால் ;
படர்வுறாஉம் பசப்பொருபால் ;
இரஉறாஉந் துயரொருபால் ;
இளிவந்த எழிற்றொருபால் ;
மெலிவுறாஉந் தகைத்தொருபால் ;
விளர்ப்புவந் தடைத்தொருபால் ;
பொலிவுசென் றகைத்தொருபால் ;
பொறைவந்து கூர்ந்தொருபால் ;
காதலிற் கதிப்பொருபால் ;
கட்படாத் துயரொருபால் ;
ஏதில்சென் றுணைத்தொருபால் ;
இயனுணர் செறிவொருபால் ;

இவை இருசீர் ஓரடிப் பதினாறம்போதரங்கம்.

என வான்து,

இது தனிச்சொல்.

இன்ன நிவ் வழக்கம் இத்திறம் இவணலம்
என்னவு முன்னுட் டுன்னு யாகிக்
கலந்த வன்னையைய யாயினு நலந்தக
கொடியொடு கெழிஇத் தனையவிழ் கோதையைக்
கற்பொடு காணிய யாமே
கொற்பொடு பொலிகளும் புணர்ச்சி தானே."

இது கசிதகம்.

இஃது ஆறுறுப்புங் குறையின்றி வந்த வண்ணக
ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா.

(பாடம்) 1. பசப்புவத்தடைத்தொருபால்

என்கை,

“அச்சொலப் பட்ட உறுப்போ டராகம்
வைத்த நடையது வண்ணக மாறும்”

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

‘வான்றகை தட் டிசைதன தாகியும் வெண்பா விமைத்
தும், விசையறு சிந்தடி யாலிறு மாய்விடின் வெண்கலியே’
என்பது: கலித்தகை தட்டுக் கலியாசை தழுவியும், வெண்
தகை தட்டு வெள்ளையசை தழுவியும், வந்து நற்றடி முச்சு
ரான் இறுமெனின் அது வெண்கலிப்பா என்றும், கலி
வெண்பா என்றும் வழங்கப்படும் : எ - று.

‘இன்பான் மொழியாய்’ என்பது : மகடுஉ முன்னிகை.

‘விசையறு சிந்தடி’ என்று நெற்பித்தவதனால்
*வேற்றுததகை தட்டு அருகிவரவும் பெறும் எனக்கொள்க.

வருமாறு :—

வெண்கலிப்பா

“வாளார்ந்த மழைத்தடங்கண் வளமுலைமேல் வம்பனுங்கக்
கோளார்ந்த பூணுகங் குழைபுரளக் கோட்டெருத்தின்
மாலைதாழ் கூந்தலார் வரன்முறையான் வந்தேத்தச்
சோலைதாழ் பிண்டிக்கிழ்ச் குழந்தவர்தஞ் சொன்முறையான்
மனையறமுந் துறவறமு மண்ணவர்க்கும் விண்ணவர்க்கும்
வினையறுக்கும் வகைதெரிந் து வீடொடுகட் டிவையுரைத்த
தொன்மைசால் மிகுணுத்தெந் துறவரசைத் தொழுதேத்த
நடைமைசால் வீடெய்து மாறு”

இது தன்றகையானும், துள்ளல் ஓசையானும்
வந்தமைசான், வெண்கலிப்பா.

V. கலிவெண்பா

†“சுடர்த்தொடஇ கேளாய் தெருவினா மாறும்
மணற்சிறீரில் காலிற் சிதையா அடைச்சிய
கோதை பரிந்து வரிப்பந்து கொண்டோடி

* இங்ஙனம் பொதுப்படக் கூறினாரெனும் வெண்கலிப்
பாடுவ அவ்வாறு வேற்றுத் தகைதட்டு வநொளக் கொள்க.

† கலித்தொகை, குறிஞ்சி - ௧௫.

நோதக்க செய்யும் சிறுபட்டி மேலோர்நாள்
அன்னையும் யானு மிடுத்தேமா இல்லீரே
உன்னுநீர் வெட்டெ னெனவந்தாற் கண்ணை
அடர்பொற் சிரகத்தால் வாக்கிச் சுடரிழாய்
உன்னுநீ ருட்டிவா வென்று னெனயானும்
தன்னை யறிபாது சென்றேன்மற் றென்னை
வகாமுன்னகை பற்றி நலியத் தெருமத்திட்
டன்றா யிவனெருவன் செய்ததுகா ணென்றேனு
அன்னை யலறிப் படர்தரத் தன்னையான்
உன்னுநீர் விக்வினென்றேனு அன்னையும்
தன்னைப் புறம்பழித்த லீவமற் றென்னைக்
கடைக்கண் னுற் கொல்வான்பொ னென்கி நகைக்கூட்டஞ்
செய்தானக் கள்வன் மகன்"

இது வெண்டினைதட்டு வெள்ளோசை தழுவி ஒரு
பொருண்மேல் வந்தபடியால், கலிவேண்பா.
என்னை,

"தொல் பொரு ளுதலிய வெள்ளடி யியலாற்
றிரிபின் மி வருவது கலிவேண் பாட்டே"

"வெண்டினை தன்றனை மேன்றிரு தன்மையின்
வெண்பா விமலது வெண்கலி யாகும்"

என்றார் காக்கைபாடினிடார்.

இனிப் பிறதனியான் வருமாறு :—

வெண்கலிப்பா

"வார்மலர் துத்தகொடை யெடுத்தலைப்ப விதைஞ்சித்தன்
வார்மலர்த் தட வ்கண்ணர் வலைப்பட்டு வருந்தியவென்
தார்க்கரை யகன்மார்பன் றனிமையை யறியுங்கொல்
சீர்மலி கொடியினை சிறத்து."

இஃது ஆசிரிய த்தனியானும், தன்றனியானும் வந்த
வெண்கலிப்பா.

பிறவுந் யாப்பருங்கல விருத்தியுட் காண்க.

* தொல், பொருள், செய்யுளியல் - கருடி.

உதாரண இலக்கிய முதல் நினைப்புக் காரிகை

நின்ற விளங்கு மணிப்பசும் பொன்னிற¹ மாறுறுப்பும்
ஒன்றிய வண்ணக வோத்தா ழிசைக்கலி யோசைகுன்றுத்
துன்றிய லாளார் மழையுஞ் சுடர்த்தோடீ யேர்மலகும்
என்றிவை வெண்கலிப் பாவிற் கிலக்கிய மேந்திழையே. (சக)

இவ் வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே வண்ணக
ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும், வெண்கலிப்பாவிற்கும்
காட்டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக் கொள்க.

கொச்சகக் கலிப்பாவின் வகை

தரவே தரவினை தாழிசை தாமுஞ் சிலபலவாய்
மரபே யியன்று மயங்கியும் வந்தன வாங்கமைத்தோள்
அரவே ரகலல்து லம்பேர் நெடுங்கண்வம் பேறகோங்கைக்
குரவே கமழ்துழ லாய்சோண்ட வான்பெயர் கொச்சகமே.

இ - கை. தரவு கொச்சகக் கலிப்பாவும், தரவினைக் கொச்
சகக் கலிப்பாவும், சிறுதாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவும், பரிதாழி
சைக் கொச்சகக் கலிப்பாவும், மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்
பாவும் ஆமாறுணர்த்துதல் நுகலிற்று.

‘தரவே தரவினை தாழிசை தாமுஞ் சிலபலவாய்,
மரபே யியன்று மயங்கியும் வந்தன’ என்பது.

ஒரு தரவு வந்தும், இரண்டு தரவு வந்தும், தாழிசை
சில வந்தும், தாழிசை பல வந்தும், தரவு, தாழிசை,
அராகம், அமரபேதாங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும்
ஆறுறுப்புந் தம்முண் மயங்கியும், வெண்பாவினோடும்,
ஆசிரியத்தினோடும் மயங்கியும் வருவன வெல்லாங் கொச்சகக்
கலிப்பா என்று பெயரிட்டு வழங்கப்படும்; எ - று.

‘சொல்லின் முடிவி னப்பொருண் முடித்தல்’ என்பது,
தந்திரவுத்தியாகலின் தரவுக் கொச்சக முதலாயின அவ்வப்
பெயரானே வழங்கப்படும் எனக்கொள்க.

ஒரு தரவு வந்தால் தரவு கொச்சகக் கலிப்பா என்றும்,
தரவு இரண்டாய் வந்தால் தரவினை கொச்சகக் கலிப்பா.

(பாடம்) 1. பொன்னிறை யாறுறுப்பும்.

என்றும், சில தாழிசை வந்தால் சிஃருழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா என்றும், பல தாழிசை வந்தால் பஃருழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா என்றும், தமழுண் மயங்கியும் பிறவற்றி னேதும் மயங்கியும் வருவனவெல்லாம் மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா என்றும் வழங்கப்படும்.

‘தாமும்’ என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனால் தனிச் சொல்லும், சுரிதகரம் துடையிடை வரப்பெறும் எனக் கொள்க.

‘மரபே யியன்றும்’ என்று சிறப்பித்தவதனால் வா லாற்று முறைமையோடுங் கூட்டிக் கலியுறுப்பில் மிக்கும், குறைத்தும், பிறழ்ந்தும். உறழ்ந்தும், மயங்கியும், கலியுள் வாரா என்ற நேரிற்று இயற்றிரும், விரைகடுவாகிய வஞ்சி யுரிச்சிரும், ஐஞ்சீர் அடியும் வந்து, ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாக்க ளோடு ஒவ்வாது வருவனவெல்லாம் மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா என்று வழங்கப்படும் எனக் கொள்க.

‘வாங்கமைத்தோள்.....ருழலாய்’ என்பது மரபே முன்னிலை.

*‘கொண்டவான் பெயர் கொச்சகம்’ என்பது இறுதி விளக்கு;

வருமாறு :—

vi. தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

†“செல்வப்பொர்க் கதக்கண்ணன் செயித் தெறிந்த சினவாழி முல்லித்தார் மறமன்னர் முடித்தலையை முருக்கிப்போய் எல்லைர் வியங்கோண்டி விடைநுழையு மதியர்போல் மல்லலோங் கோழியாண் மருமம்பாயர் தொளித்ததே”

இது சுரிதகம துல்லாத தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

* இதன் பொருள் (மேற்சொல்லப்பட்ட இலக்கணத்தான் வரும் பாக்கள்) அமையப்பெற்ற சிறந்த பெயரானது கொச்சகம் என்பது.

†இச் செய்யுள் உச - வது பக்கத்திற் கலித்தனாக்கும் கூ - வது பக்கத்திற் கலிப்பாவின் நிறுமைக்கும் இச - வது பக்கத்தில் அகலந்துள்ளலோசைக்கும் உதாரணமாகக் காட்டப் பட்டது.

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

“குடநிலைத் தண்புறவிற் கோவல ரெடுத்தார்ப்பத்
தடநிலைப் பெருந்தொழுவிற் றகையேறு மரம்பாய்ந்து
வீங்குமணிக் கயிரெடு? இத் தாங்குவனத் தேறப்போய்க்
கலையினெடு முயலிரியக் கடிமுல்லை முறுவலிப்ப.”

இது தரவு

எனவாங்கு,

இது தனிச்சோல்.

“ஆனெடு புல்லிப் பெரும்புதன் முனையும்
கானுடைத் தவர்தேர் சென்றவாறே.”

இது தனிச்சோல்லும், சுரிதகமும், பெற்று வந்த
தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

தரவினைக் கொச்சகக் கலிப்பா

“வடிவுடை நெடுமுடி வானவர்க்கும் வெலற்கரிய
கடிபடு நறும்பைந்தார்க் காவலர்க்குங் காவலனாய்
கொடிபடு மணிமாடக் கூடலார் கோமானே;

இது தரவு.

எனவாங்கு,

இது தனிச்சோல்.

துணைவனாத்தோ ளிவண்மெலியத் தொன்னலந் துறப்பிண்டரங்
கிணைமலர்த்தா ரருளுமே ல்துவிதற்கோர் மாறென்று
துணைமலர்த் தடங்கண்ணார் துணையாகக் கருதாரோ;

இது தரவு.

அதனால்,

இது தனிச்சோல்.

செவ்வாய்ப் பேதை யிவடி.றத்
தெவ்வா ருங்கொலிஃ தெண்ணிய வாறே.”

இது சுரிதகம்.

இஃது இடையிடைத் தனிச்சொற் பெற்று ஆசிரியச்
சுரிதகத்தால் இற்ற தரவினைக் கொச்சகக் கலிப்பா.

சுரிதகமில்லாதது வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

vii. சிஃருழிசைக் கொச்சகக் கவிப்பா

“பருஉத்தடக்கை மதயாணப் பணியெருத்தின் மிசைத் தோன், ச
குருஉக்கொண்ட வெண் குடைக்கிழக் குடைமன்னர் புடைகுழர்
படைப்பரிமான் நெரிநெறும் பரந்துலவு மறுகிவிடைக்
கொடித்தாண் மிடைப்பொலிந்தான் கூடலர் பகாமானே ;

இது தாவு.

ஆங்கொருசார்,

இது தனிச்சோல்.

உச்சியார்க் கிறைவனு டுலகெல்லங் காத்தளிக்கும்
பச்சையார் மணிப்பயம்புட் புரந்தரனுப் பாவித்தார்
வச்சிரங் காணாத காரணத்தான் மயங்கினரே ;

ஆங்கொருசார்,

இது தனிச்சோல்.

அக்கால மனர்கிறைகாத் தருவரையாற் பணிதவிர்த்து
வக்கிரன் வடிவழித்த மாயவனுப் பாவித்தார்
சக்கரப் காணாத காரணத்தாற் சமழ்த்தனரே ;

ஆங்கொருசார்,

இது தனிச்சோல்.

மால்கொண்ட பகைதனிப்பான் மாத்தடிந்து மயங்காச்செங்
கோல்கொண்ட சேவலங் கொடியவனுப் பாவித்தார்
வெல்கொண்ட தின்மைமால் விம்மிதராய் நின்றனரே ;

இவை மூன்றுத் தாழிசை.

அஃதான்று,

இது தனிச்சோல்.

கொடித்தெர்த் தோன்றல் கொற்றகக் கோமான்
நின்றடிக் கொடுவன் செம்புட் சொய்
என்றுகனி உறித்தனர் பலரே தானும்
ஐவந் னொருவ னென் றறிய னாகா
மைவரை யாண் மடங்கா வென்றி
மன்னவர் வாழியென் றெடுத்தத்
தென்னவர் வாழ்திடுவோம் பொலிந்தே.”

இது கரிதகம்.

இது நான்கடித் தரவும், மூன்றடித் தாழிசை மூன்றும் சுரிதகமூமாய், இடையிடை தனிச்சொற் பெற்று, நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற் சுறிது வேறுபட்டு வந்தமையால் சிஃருழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா.

viii. பஃருழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா

“தன்மதியோர் முகத்தானைத் தனியிடத்து நனிகண்டாங்
குண்மதியு முடைநிறையு முடன்றளர முன்னுட்கட்
கண்மதியோர்ப் பிவையின்றிக் காரிகையை நிறைகவர்ந்து
பெண்மதியின் மகிழ்ந்தனின் பேரருளும் பிறிதாமோ ;

இது தரவு.

இளநல மிவள்வாட விரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல் ;

தளநல முகைவெண்பல் தாழ்குழல் தளர்வாளோ ;

தகைநல மிவள்வாடத் தரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல்

வகைநல மிவள்வாடி வருந்தியில் விருப்பாளோ ;

அணினல மிவள்வாட அரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல்

மணினல மகிழ்மேனி மாசோடு மடிவாளோ ;

நாம்பிரியே மினியென்று நறுநுதலைப் பிரிவாயேல்

ஓம்பிரியோ மெனவுரைத்த உயர்மொழியும் பழுதாமோ ;

குன்றளித்த திரடோளாய் கொய்புனத்திற் கூடியநாள்

அன்றளித்த அருண்மொழியால் ¹அருளியதும் பழுதாமோ ;

சில்பகலு முடியக்காற் சிலம்பொலிச்சி றடிபரவிப்

பல்பகலுந் தலையளித்த பணிமொழியும் பழுதாமோ ;

இவையாமல் தாழிசை.

எனவாங்கு,

இது தனிச்சொல்.

²அரும்பெற லமிழ்த்நுந் தரும்பொரு ளதனினும்

³பெரும்பெற லரிதிவள் வேறுக்கையு மற்றே ;

அதனால்,

விழுமிய தறிமதி வாழி

கெழுமிய காதலிற் றரும்பொருள் சிறிதே.

இது சுரிதகம்.

இது நாலடித்தரவும், இரண்டடித் தாழிசை ஆறும் தனிச்சொல்லும், நான்கடிச் சுரிதகமும் பெற்றுவந்த பஃருழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா.

(பாடம்) 1. அருளுவது. 2. அரும்பெறல் இவளினும்.

3. பெரும் பெறல் அரியன.

யா.—8

ஒல்லாது கழலுமென் னெளிவனையுஞ் செறிப்பாய்மன்
 நில்லாது பெருகுமென் னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ ;
 தாங்காது கழலுமென் றகைவனையுந் தவிர்ப்பாய்மன்
 நீங்காது பெருகுமென் னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ ;
 மறவாத வன்பினேன் மனவிற்கு மாறுரையாய்
 துறவாத தமருடையென் றுயர்தீரு மாறுரையாய் ;
 காதலார் மார்பன்றிக் காமக்கு மருந்துரையாய்
 ஏதலார் தலைசாய யானாய் மாறுரையாய் ;
 இணைபிரிந்தார் மார்பன்றி யின்பக்கு மருந்துரையாய்
 துணைபிரிந்த தமருடையென் றுயர்தீரு மாறுரையாய் ;

இவை யாறந் தாழிசை

எனவாங்கு,

இது தனிச்சொல்.

பகைபோன்றது துறை ;	தகையிழந்தன தோள்
பரிவாயின குறி ;	தலைசிறந்தது துயர் ;
நகையிழந்தது முகம் :	புகைபரந்தது மெய்
நனி ¹ நாணிற் றளம் ;	போறையாயிற் ² றென்னுயிர் ;

இஃது இருச்சீரோடி எட்டம்போதரங்கம்.

அதனால்,

இது தனிச்சொல்.

இனையது நிலைய லினையது பொழுதால்
 நிலையல் வாழி தொழி³ துணைவரற்
 பனியொடு கழிக உண்கண்
 என்னொடு கழிகவித் துன்னிய நோயே."

இது சுரிதகம்

இது தரவு இரண்டும், தாழிசை ஆறும், தனிச்சொல்
 லும், அராகம் நான்கும், பெயர்த்தும் ஆறுதாழிசையும்
 தனிச்சொல்லும், இரு சீரோடி யெட்டம்போதரங்க
 உறுப்பும் பெற்று நான்கடி ஆசிரியச் சுரிதகத்தா லிற்றுக்
 கவிச்சீகாதபபட்ட ஆறுறுபபும் மிக்கும் குறைந்தும்,
 பிறழ்ந்தும், உறழ்ந்தும், மயங்கியும் வந்தமையான், மயங்
 கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா.

வெண்பாவினோடும், ஆசிரியத்தினோடும் ஊந்த மயங்
 கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா யாப்பருங்கல விருத்தியுள்

(பாடம்) 1. வாடிற்றுடம்பு, 2. றுயிர், 3. தொலையாப்.

“காமர் கடுப்புனல்” என்னும் பழம்பாடிக் கண்டு
கொள்க.

இன்னும், ‘மரபா மியன்றும்’ என்று சிறப்பித்தவத
னால், ஒருபொரு முதலா உடைமனவற்றை மெல்லாம்
இதனாற் பெயர்வோடுத்துக் கொச்சகம் என்று வழங்கப்படு
மெனக் கொள்க.

என்றை,

“எடுத்திய வின்றி யிடைநிலை பெற்றும்
இடைநிலை யின்றி யெடுத்திடைத் தாயும்
எடுத்த மிரட்டித் திடைநிலை பெற்றும்
இடைய மிரட்டித் தெடுத்திடைத் தாயும்
இடைய மெடுத்து மிரட்டுற வந்தும்
எடுத்த மிரட்டித் திடைநிலை யாளு
அடக்கியல் காறு மமைத்த வுறுப்பிற்
கிடக்கை முறைமையிற் கிழமைய தாயுந்
தவொடு தாழிசை யம்பொ தரங்கம்
முடுகியல் போக்கிய வென்றிவை யெல்லாம்
முறைநாடு மாற மொழித்தவை யின்றி
யிடைநிலை வெண்பாச் சிலபல சேர்ந்தும்
மற்றும் பிற்பிற வொப்புறுப் பில்லன
கொச்சக மென்றங் குறிப்பின வாகும்”

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

“தரவே தரவினா தாழிசை சிலபல
வரன்முறை பிறழ அயற்பா மயங்கியுந்
தனிச்சொற் பவொ யிடைநிலை நடந்தும்
ஒத்தாழிசைக்கலி யுறுப்பினிற் பிறழ
வைத்த முறையான் வண்ணக விருவாய்
மயங்கிவர் தனவு மியங்குநெறி முறைமையிற்
கொச்சகக் கலியெனக் கூறினார் புலவர்”

என்றார் காமவிவாகக் கடுத்த புத்தேள் நாமம் தாங்கிய
*நல்லாசிரியர்.

“ஒதப் பட்ட வுறுப்பு வகையெல்லாம்
ஏதப் படாமற் கலிக்கியல் பெற்றி

*இவர் மயிச்சுரர் ஆவர்.

மிக்ஞங் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் உறழ்ந்தும்
வண்ணமு மடியுந் தொடையு மயங்கியும்
அடக்கிய லந்தந் தொடுத்தன பங்கியும்
கலிவயிற் கடிந்த சீரிடை மிடைந்தும்
நாற்சி நிறந்த சீரோடு சிவணியும்
முச்சீ ரிருசி ரம்போ தரங்கம்
அச்சீர் முடிவிடையழிவில தழுவியுங்
கொச்சக கலியெனக் கூறவும் படுமே."

"கூறிய வுறுப்பில் குறைபா டின்றித்
தேறிய விரண்டுந் தேவ பாணியுந்
தரவே யொழியினுந் தாழிசை யொழியினும்
இருவகை முத்திறத் தெண்ணே நீங்கினும்
†ஒருபோ கேள்ப உணர்ந்திசி னேரே"

என்றார் மயேச்சுரர்.

‡"தரவின் ருகித் தாழிசை பெற்றுந்
தாழிசை யின்றித் தரவுடைந் தாயெய்
எண்ணிடை யிட்டுச் சின்னங் குன்றியும்
அடக்கிய லின்றி யடிநிமிர்ந் தொழுகியும்
யாப்பினும் பொருளினும் வெற்றுமை யுடையது
கொச்சக வொருபோ காரு மென்ப"

என்றார் தொல்காப்பியஞர்.

இவற்றிற் கிலக்கியம் யாப்பருங்கல விருத்தியுட் கண்டு
கொள்க.

*தேவபாணியின் இலக்கணந் தொல்காப்பியம், செய்யு
ளியலில்,

"ஏனையொன்றே,

தேவர்ப் பராஅய முன்னிலைக் கண்ணே"

என்னுஞ் சூத்திரத்தானும் அதனுரையானும் உணர்க.

†ஒரு போகானது, கொச்சக ஒருபோகும் அம்போதரங்க
ஒருபோகும் என இருவகையாம். அடுத்தள்ள 'தரவின்ருகி'
என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரம் கொச்சக ஒருபோகின்
இலக்கணங் கூறுவது: அம்போதரங்க ஒருபோகின் இலக்கணச்
சூத்திரம் வருமாறு:—

"எருத்தே கொச்சக மராகஞ் சிற்றென்

அடக்கியல் வாரமோ டந்நிலைக் குறித்தே."

‡தொல். பொருள். செய்யுளியல் - கச்சக.

உதாரண இலக்கிய முதல்திணைப்புக் காரிகை

குடநிலைத் தண்ணெல்வப்போக்கதக் கண்ணன் றரவுகுன்று
வடிவுடை யாகுந் தரவினை மன்னும் பருஉத்தடக்கை
இடமிக வாஞ்சிஃ குழிசை தண்மதி மேர்பலவாய்
மடலவிழ் கோதை மணிகிள ராகு மயங்கிசையே. (சாந)

இவ் வுரைக்குத்திரக் காரிகையின் வழியே சொச்சகக்
கலிப்பாக்கட்டுக் காட்டிய இலக்கியங்களை முதல் திணைத்துக்
கொள்க.

கலித்தாழிசை, கலித்துறை, கலிவிருத்தம்

அடிவரை யின்றி அளவொத்து மந்தடி நீண்டிசைப்பிற்
கடிதலில் லாக்கலித் தாழிசை யாகும் கலித்துறையே
கேடிலடி நான்காய் சிசழ்வது கேரடி யீரிரண்டாய்
விடினது வாகும் விருத்தந் திருத்தகு மெல்லியலே. (சாச)

இ - கை. கலித்தாழிசையும், கலித்துறையும், கலிவிருத்த
மும் ஆமாதணர்த்துதல் நுதலிற்று.

‘அடிவரை யின்றி யளவொத்து மந்தடி நீண்டிசைப்பிற்,
கடிதலில் லாக்கலித் தாழிசை யாகும்’ என்பது:

இரண்டடியும், பலவடியும் வந்து, ஈற்றடியிக்கு அல்லாத
வடி தம்முள் ஒத்தும், ஒவ்வாதும் வருவது கலித்தாழிசை
எ - று.

‘கடிதலில் லாக்கலித் தாழிசை’ என்று கிறப்பித்த
வதனால், ஒரு பொருண்மில் மூன்றெக்கி வருவது கிறப்
புடைத்து; தனிம வரப்பெறுமாயினும் எனக்கொள்க.

வருமாறு:—

i. கலித்தாழிசை

“கொய்க்கி காத்தும் குளவி யடுக்கத்தெம்
பொய்க்கி சிறகுடி வாரல் ஐய நலம்வெண்டின்.”

“ஆய்க்கி காத்தும் குளவி யடுக்கத்தெம்
நாசென் சிறகுடி வாரல் ஐய நலம்வெண்டின்.”

“மென்தினை காத்து மிகுபூங் கமற்சொலைக்
குன்றச் சிறுகுடி வாரல்நீஐய நலம்வேண்டிள்.”

இவை யிரண்டடியாய் ஈற்றடிமிக்கு ஒருபொருள் மேல்
மூன்றடுக்கி வந்தமையால், கலித்தாழிசை ;

“வாள்வரி வேங்கை வழங்குந் திறநெறியெங்
கேள்வரும் போழ்கில் எழால்வாழி வெண்டிங்காள்
கேள்வரும் போழ்தி வெழாலாய்க் குறுலியரோ
நீள்வரி நாகத் தெயிற வாழி வெண்டிங்காள்.”

இஃது ஈற்றடிமிக்கு, ஏனையடி மூன்றும் ஒத்துவந்த
கலித்தாழிசை ;

‘அளவொத்தும்’ என்ற உம்மையால் ஈற்றடிக்கு
ஏனையடி ஒவ்வாது வரப்பெறும் எனவுங் கொள்க.

“பூண்ட பறையறையப் புகமருள
நீண்ட சடையான் ஆடுமே
நீண்ட சடையான் ஆடுமென்ப
மாண்ட சாயன் மலைமகள் காணவே காணவே.”

இஃது ஈற்றடிமிக்கு இரண்டாமடி குறைந்து, முதலடி
யும் மூன்றாமடியும் ஒத்துவந்த கலித்தாழிசை.

சேர் வரையறுத்திலாமையால் எனைத்துச் சீரானும்
அடிமாளும் வரப்பெறும் எனக் கொள்க

எனனை,

*“அடியெனைத் தாகியும் தத்தவந் தளவினிற்
கடையடி மிதுவது கலித்தாழிசைய”

“அந்தடி மிக்குச் சிலபல வாயடி
தந்தழ னொப்பன நாழிசையாகும்”

என்றாகலின்.

‘கலித்துறையே, செடிலடி நான்காய் மிகழ்வது’ என்பது
ஐஞ்சேடி நான்காய் வருவது கலித்துறை ; எ - று.

ஐருமாறு :—

*யாப்பநங்கலம். அள.

ii. கலித்துறை

“யானுத் தொழியும் ஆயமும் ஆடுந் துறைநண்ணித்
தானுத் தொழும் பாகனும் வந்தென் நலனுண்டான்
தெனும் பாலும் பொல்வன ரோல்லிப் பிரிவானேல்
கானும் புன்னுங் கைதையு மெல்லாங் கரியன்றே”
“வேன்றான் வினையின்--சிங்கினின்று”

இவ்வ நெடிவடி நான்காய் வந்த கலித்துறை.

என்றை,

†“நெடிவடி நான்காய் நிகழ்வது கலித்துறை
ஐஞ்சு ரடியின் அடித்தொகை நான்மையோ
டெஞ்சா திபன்றன வெல்லாங் கலித்துறை”

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

‘நெடி ஈரிண்டாய், விடினது வாகும் விருத்தம்
என்பது: நாற்சேடி நான்காய் வருவது கலிவிருத்தம் எ-று.
‘விருத்தகு மெல்லியலே’ என்பது; மகடுஉ முன்னிலை.

வருமாறு :—

iii. கலிவிருத்தம்

“வெய்தலை ஈடிய வெள்ளி விலங்கலின்
ஆய்தலின் ஒன்சுடர் ஆழியி னுன்றமர்
வாய்தலின் சிந்தனர் வந்தென மன்னர்முன்
நீதலை சென்றுரை நீங்கடை காப்போய்.”

‡“தெம்பமுத் தினிய—தவள மாடமே”

என்றை,

§“அளவடி நான்கின கலிவிருத் தம்மே”

என்பது யாப்பருங்கலம்.

“நாவொரு சேரன் நடந்த அடித்தொகை
ஈரிண் டாகி இயன்றன யாவையும்
காரிகை சார்ந்த கலிவிருத் தம்மே”

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

* இஃதச் செய்யுளை டக ஆவது பக்கத்திற் காண்க.

† யாப்பருங்கலம் - அஅ.

‡ இஃதச் செய்யுளை டக ஆவது பக்கத்திற் காண்க.

§ யாப்பருங்கலம் - அக

உதாரண இலக்கிய முதல்தினைப்புக் காரிகை
கோய்தினை ஆய்தினை மென்தினை வாள்வரி பூண்டபறை
எய்திய தாழிசை யானுமவேன் றுணங் ஈலித்துறையே
மைதிக மோதி ¹வரிநெடுங் கண்ண வனமுடைய
மெய்தரு வேய்தலை தேம்பமுத் தென்ப லிருத்தங்களை. (சுரு)

இவ் வுரைக்குத்திரக் காரிகையினை வழியே கலிப்பா
வினங்கட்குக் காட்டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்
கொள்க.

கலிப்பாவும் அதன் இனமும் முற்றும்.

5. வஞ்சிப்பாவினினமும்

*வஞ்சிப்பாவிற்கு ஈருமாரும்

வஞ்சித்தாழிசை, துறை, விருத்தம், அதன் ஈறு
குறளடி நான்கினை மூன்றொரு தாழிசை கோதில்வஞ்சித்
துறையொரு வாது தனிவரு மாய்விடிற் சிந்தடி நான்
கறைதரு காலையமுதே வீழுத்தந் தனிச்சோல்வந்து
மறைதலில் வாரத்தி னாலிமம் வஞ்சிவஞ் சிக்கோடியே.

(சுக)

இ - கை. வஞ்சித்தாழிசையும், வஞ்சித்துறையும், வஞ்சி
விருத்தமும், வஞ்சிப்பாவிற்கு ஈருமாரும் உணர்த்துதல் நுத
லிற்று.

'குறளடி நான்கினை மூன்றொரு தாழிசை கோதில்'
என்பது: இருசேடி நான்காய் மூன்று செய்யுள் ஒரு
பொருண்மேல் அடுக்கிவைவன வஞ்சித்தாழிசையாம்; எ - று.

(பாடம்) 1. வடிவேல் நெடுங்கண்.

*இப் பாவிற்கு ஈருமாறெழிய மற்றைய இலக்கணங்கள்
உறுப்பியலில் ௧௪ ஆவது குத்திரமாகிய 'வெள்ளைக்கிரண்டடி'
என்னுங் காரிகையினும் இவ்வியலின் முதற்குத்திரமாகிய
'வெண்பாவகவல்' என்னுங் காரிகையினும் கூறப்பெற்
றுள்ளன; ஆதலின் ஈண்டு அவற்றுள் கூறப்பெறாத ஈருமா
றென்றுமே கூறினார்.

வெண்பா முதலிய மற்றைய மூன்று பாக்களுக்கும் அவ் விரு
காரிகைகளினுங் கூறப்பெற்ற இலக்கணங்களன்றி வேறாகக்
கூற வேண்டிய இலக்கணங்கள் பெரிது முன்மையின், அப்
பாக்கள் வெவ்வேறாக விதந்து இலக்கணம் கூறப்பெற்றன.

‘கோதில்’ என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனால், அவை பொரு பொருள்மேன் மூன்றென்கி யல்லது வாரா எனக் கொள்க.

வருமாறு :—

i. வஞ்சித்தாழிசை

“மடப்பிடியை மதவழம்
தடக்கையான் வெயின்மறைக்கும்
இடைச்சுர மிறந்தார்க்கே
கடக்குமென் மனனேகான்.”

“பெடையை யிரும்போத்துத்
தேனையான் வெயின்மறைக்கும்
காடக மிறந்தார்க்கே
ஒடுமென் மனனேகான்.”

“இரும்பிடியை யிகல்வெழும்
பெருங்கையான் வெயின்மறைக்கும்
அஞ்சுர மிறந்தார்க்கே
விரும்புமென் மனனேகான்.”

இவை இருசொடி நான்காய் ஒரு பொருண்மேன் மூன்றென்கி அடிவறியாக வந்த வஞ்சித்தாழிசை.

“இருசொடி நான்கை கூடின வாகி
மூன்றாமையின் அவ்வகை மூன்றனைத் தொன்றி
வருவன வஞ்சித் தாழிசை யாகும்”

என்றார் காக்கைபாடிவியார்.

‘கோதில் வருசை, துறையொரு வரது தனிவரு மாய் விடின்’ என்பது : இருசொடி நான்காய் ஒரு பொருண்மேல் ஒன்றாய் வருவது வஞ்சித்துறை ; ஈ - று.

வருமாறு :—

ii. வஞ்சித்துறை

“மைசிறத்தன மணிவரை
கைசிறத்தன காத்தறும்
பொய்சிறத்தனர் காதலர்
மெய்சிறத்தனர் விளங்கொயர்.”

இது ஒருசொடி நான்காய் ஒரு பொருண்மேல் தனியே வந்தவையான் வஞ்சித்துறை

(பாடம்) 1. கோடைமாய்.

என்னை,

“குறளடி நான்மையிற் கோவை மூன்றாய்
வருவன வஞ்சித் தாழிசை தனிவரின்
துறையென மொழிப நுணிந்திடுகோரே”

என்றாராகலின்.

‘சிந்தடி நான், கறைதரு காலை விருத்தம்’ என்பது :
முச்சிந்த நான்காய் வருவது வஞ்சிவிருத்தம் ; எ - று.

வருமாறு :

iii. வஞ்சி விருத்தம்

“சோலை யார்ந்த சுரத்திடைக்
காலை யார்கழ லார்ப்பவும்
மாலை மார்பன் வருமாயின்
நீல வுண்கண் இவள்வாழுமே.”

இது சிந்தடி நான்காய் வந்தமைபான், வஞ்சிவிருத்தம் :

என்னை,

“சிந்தடி நான்காய் வருவது வஞ்சிய
தெஞ்சா விருத்த மென்மனார் புலவர்”

என்பது யாப்பருங்கலம்.

‘தனிச்சொல் வந்து, மறைதலில் வாரத்தினாலும்.
வஞ்சி’ என்பது: குறளடி வஞ்சிப்பாவும் சிந்தடி வஞ்சிப்
பாவும் தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச் சுரிதகத்தாலிறும்;
எ - று.

‘மறைதலில் வாரம்’ என்று சிறப்பித்தவதனால்
வஞ்சிப்பா ஆசிரியச்சுரிதகத்தால் இறுவதல்லது வெள்ளைச்
சுரிதகத்தால் இறப்பெறுது எனக் கொள்க.

வருமாறு :—

iv. வஞ்சிப்பாவுக்கு ஈறு

†“பூந்தாமரை” என்னும் குறளடி வஞ்சிப்பா “நாளும்”
என்னும் தனிச்சொற் பெற்று ஆசிரியச் சுரிதகத்தாலிற்ற
வாறும்,

* யாப்பருங்கலம் - கஉ.

† இச் செய்யுளை உயி ஆவது பக்கத்திற் காண்க.

வஞ்சிப்பா

“கொடிவாலன குருநீறத்தன குறுந்தாளன
வடிவாளையிற் றழவனையன வன்னுகிரை
பணையெ ளத்தின் இணையரிமா என்னையறித்
தணையில்லாத் துறவுநெறிக் கிறைவனாகி
எயினடுவன் இனிதிருந் தெல்லோர்க்கும்
பயில்படுவின் பத்தியலாற் செப்பினான்
புணையெனத்

புதுநிஞத்தடி நிசைதொழ
வெருவுறு நாற்கதி விறுவி யெளிதே”

இச் சிந்தடி வஞ்சிப்பா “புணையென” என்னுந் தனிச்
சொற்பெற்று ஆசிரியச் சுரிதகத்தால் இற்றவாதுங் கண்டு
கொள்க.

என்னை,

“தாங்கல் இசையன வஞ்சி மற்றவை
ஆய்ந்த தவிச்சொல்லா டகவலின் இறுமே”

என்பது யாப்பருங்கலம்.

“அழகே” என்பதும், “வஞ்சிக்கொடியே” என்பதும்
மகோட முன்னிகை :

உதாரண இலக்கிய முதல்திணைப்புக் காரிகை

மடப்பிடி பேடை ய்கும்படி வஞ்சியின் தாழ்சையாம்
வடுப்புரை கண்ணினல் லாய்கும சிறந்தன வான்றுறையாந்
தடப்பெருஞ் சோலை விஞத்தம் தாருக தயங்குவஞ்சிக்
கொடித்தொடி பூந்தா மரைக்கொடி வால னுதாரணமே. (சஎ)

இவ் வரைக்குத்திக் காரிகையின வழியே வஞ்சிப்பா
வினங்கட்குக் காட்டிய இலக்கியங்களை முதல்திணைத்துக்
கொள்க.

வஞ்சிப்பாவின் இனமும் வஞ்சிப்பாவிற் கீழுமானும்
முற்றம்.

6. மருட்பா

பண்பார் புறநிலை பாங்குடைக் கைக்கிளை வாயுறைவாழ்த்
தோண்பாச் செவியறி வென்றிப் பொருள்மிசை யுனமில்லா
வேண்பா முதல்வந் தகவல்பின் னாக வினையுமென்றால்
வண்பால் மொழிமட வாய்மருட் பாவெனும் வையகமே.

(சஅ)

இ - கை. மருட்பா ஆமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொழிப்பு: புறநிலை வாழ்த்தும், கைக்கிளையும்,
வாயுறை வாழ்த்தும், செவியறிவுறாஉவும் என்னும் நான்கு
பொருள்மேலும் வெண்பா முதலாக, ஆசிரியம் ஈறாக
வருமெனின், அதனை மருட்பா என்று வழங்குவர் புலவர்
எ - று.

‘வண்பால் மொழி மடவாய்’ என்பது மகடுஉ
முன்னிலை.

என்னை,

“வெள்ளை முதலா ஆசிரிய மிறுதி
கொள்ளத் தொடுப்பது மருட்பா வாகும்”

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

வருமாறு :

i. புறநிலை வாழ்த்து மருட்பா

“தென்ற லிடைபோழ்ந்து தெனார் நறுமுல்லை
முன்றில் முகைவிரியு முத்திர்த் தண்கோணர்க்
குன்றமர்ந்த கொல்லேற்றான் நிற்காப்ப என்றுந்
திரா நண்பின் தேவர்
சீர்சால் செல்வமொடு பொலிமதி சிறந்தே.”

இது வழிபடு தெய்வ சிற்புறங்காப்பப் பழிதீர் செல்வ
மொடு ஒருகாலைக் கொருகாற் சிறந்து பொலிக என்றமை.
யாற் புறநிலை வாழ்த்து மருட்பா.

என்னை,

*“வழிபடு தெய்வம் திற்புறங் காப்பப்
புதிதீர் சொல்வமொடு வழிவழி சிறந்து
பொன்மி வென்னும் புறநீல வாழ்த்தே
கவீநீல வகையும் வஞ்சியும் பெருஅ”

என்றார் தோல்காப்பியனார்.

ii. கைக்கிளை மருட்பா

†“நெறுதல் பொருள்புத் தெங்கொதை வாறும்
இடங்கு செவடியுத் தெயும்—அரிபரத்த
பொதெற் உண்கடும் இமைக்கும்
ஆ மத்தியன் அகலிடத் தணங்கே.”

இது துணிதலை நுதலிய ஒருதலைக் காமமாதலிற்
கைக்கிளை மருட்பா.

என்கை,

“காட்சி முதலாக் கலவியி னெருதலை
வெட்கையிற் புலம்புதல் கைக்கிளை யறுதான்
கேட்பொ ரில்லாக் கிளவிகள் பெறுமே”

என்றாரகலின.

iii. வாயுறை வாழ்த்து மருட்பா

“பலமுதையும் ஒம்பப் படுவன கேண்மின்
சொல்ல முறைக்கன் தோன்றிச் சுடர்மணித்தோர் ஊர்ந்து
கலமுதையின் ஆண்ட கேரில்லார் மாட்டுஞ்
சிலமுறை பல்லது செல்வங்கள் நில்லா
இவ்வழி எறிபடையும் ஆற்றலும் அன்பும்
கலத்தல் கலவியும் தொற்றமும் ஏனைப்
பொலன்செய் புலங்கலனே புலவாற னாலும்
விளக்கிவரும் கூற்றை விளக்கலும் ஆகா
நனைத்தாகல் விய நங் காண்டார்—நினைத்தக்க
கூறப் பெய்மொழி பிசையாது
நெறிநி ரொழுதின் சென்றுபயன் தருமே.”

இது பெய்ப்பொருள் சொன்னமையால், வாயுறை
வாழ்த்து மருட்பா.

என்கை,

* தொல். பொருள். செய்யுளியல் - ௧௦௬.

† புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, கைக்கிளை - ௬.

*“வாயுறை வாழ்த்தெ வயங்க நாடின்
வேம்புங் கடுவும் போல வெஞ்சொல்
தாங் தத லின்றி வழிநனி பயக்குமென்
றோம்படைக் கிளவியின் வாயுறுத் தற்றே.”

iv. செவியறிவுறா உ மருட்பா

“பல்யானை மன்னர் முருங்க அமருமுந்து
கொல்யானைத் தெரொடுங் கொட்டத்து - நல்ல
தலையாலங் கானம் பொலியத்—தொலையாப்
படுகளம் பா’டுபுக் காற்றிப் பகைஞர்
அடுகளம் வேட்டோன் மருக—அடுதிறல்
ஆளி நிமி’தோட் பெருவழி யெஞ்ஞான்றும்
ஈர முடையையாய் என்வாய்ச்சொற் கேட்டி
பரிய உழவரை நெஞ்சனுங்கக் கொண்டு
வருகா லுழவர்க்கு வேளான்மை செய்யல்
மழவ ரிழைக்கும் வரைக்காண் நிதியிட்டங்
காட்டும் அமைச்சரை யாற்றத் தெரியல்
அடைத்த வரும்பொரு ளாறன்றி வெளவல்
1 இனத்தைப் பெரும்பொரு ளாசையினற் சென்று
மன்ற மறுக அகழாதி—என்றும்
மறப்புற மாக மறுரையா ரோம்பும்
அறப்புறம் ஆசைப்ப டேற்க—அறத்தால்
அவையார் கொடுநாத் தி ருத்தி—நவையாக
நட்டார் குழிசி சிதையாதி—ஒட்டார்
செவிபுதைக்குந் திய கடுஞ்சொற்—கவிபடைத்தாய்
கற்றூர்ச் சினானுகி கல்லார்க் கடிந்தொழுதிச்
செற்றூர்ச் செறுத்துறிற் சேர்ந்தாரை யாக்குறி
அற்றம் அறிந்த அறிவினய்—மற்றும்
இவையிவை வியா தொழுகின் நிலையாப்
பொருகட லாடை நிலமகள்
ஒருகுடை நிலல் நஞ்சுவண் மன்னே.”

இது விவப்பின்றி உயர்ந்தோர்கண் அவிக்கொழுகதல்
கடனென அரசர்க் குரைத்தமையாற் செவியறிவுறா உ
மருட்பா.

—என்ன,

* தொல். பொருள். செய்யுளியல் - ககஉ.

(பாடம்) 1. ஈகை. 2. பெருங்குழிசி.

*“செவியுறை தானே

பொழுது லின்றிப் புரையோர் நாப்பண்
அவிரல் கடனெனச் செவியுறுத் தற்றே.”

‘என்றிப்பொருள்மிசை’ என்று மிகுத்துச் சொல்லி
வதனால் திங் நான்கு பொருண்மேலுமன்றி மருட்பா வாப்
பெறுதெனக் கொள்க.

என்னை,

†“புறநிலை வாயுறை செவியறி வுறாஉவெனத்
திறநிலை மூன்றக் கொன்றின் தெரியின்
வெண்பா வியலி றும் ஆசிரிய வியலி றும்
பண்புற முடியும் பாவின வென்ப”

என்றார் நொட்பாப்பியனார்.

‘பண்பார் புறநிலை’ என்றும், ‘ஒண்பாச்செவியறிவு’
என்றுந் திறப்பித்தவதனால், புறநிலைவாழ்த்தும், வாயுறை
வாழ்த்தும், செவியறிவுறாஉவும் இவ்வாறன்றி வெண்பாவே
யாயும், ஆசிரியமேயாயும் வாப்பெறும், கலியும் வஞ்சியுமாய்
வாப்பெறு எனக் கொள்க.

என்னை,

“கலியிலை வாகுடி வஞ்சியும் பெருஅ
வாயுறை வாழ்த்தி அவைபடக் கியலே
செவியறி வுறாஉவும்என் றவைவு மன்ன”

என்றாரகலின்.

‘பாங்குடைக் கைக்கிளை’ என்று திறப்பித்த வதனால்
கைக்கிளை எல்லாப் பாவாலும் வாப்பெறும், மருட்பாவே
மாய் வருகவேன்னும் யாப்புறவில்லை என்றும், கைக்கிளை
வெண்பா முதலாக ஆசிரியமாய் ஈறாக வரும்வழி ஆசிரியவடி
இரண்டையாய் அவற்றாள், ஈற்றயவடி முச்சீராய் ஈறும்
என்றும், வெண்பாவடியும் ஆசிரியவடியும் ஒத்து வருவன
சுமநிலை மருட்பா என்றும் ஒவ்வாதன வியலிலை மருட்பா

(பாடம்) 1. பாங்கினவாகும்.

* தொல். பொருள். செய்யுளியல் - ககச.

† தொல். பொருள். செய்யுளியல் - ககஎ.

என்றும் வழங்கப்படும் என்றுங் கொள்க. 'ஊனமில்லா வெண்பா' என்று கிறப்பித்தது வேற்று வண்ணம் விரவாது வெள்ளை வண்ணம் எல்லா வண்ணத்துள்ளுஞ் கிறப்புடைத்தாய் மங்கலமாயிற்றும்; அவ்வாறே வேற்றுத் தனையும் அடியும், சீரும் விரவாமையால் எல்லாப் பாவி னுள்ளும் வெண்பா கிறப்புடைத்தென்று முன்வைக்கப் பட்டதென்பது அறிவித்தற்கு எனக் கொள்க.

வெண்பா

நாற்சீ ரடியால் நடைபெறுதலும், வேற்றுப்பாவினால் இருமையும், எல்லாப் பொருள்மேலும் சொல்லப்படுதலும் என்னிவற்றால் ஆசிரியத்தோடு ஒத்தலும், உயர்ந்த ஓசைத் தாகலும், உத்தமசாதியாகலும், வேற்றுத்தனையும் வேற் றடியும் வேற்றுப்பாவும் விரவாமையும் என்னும் அதிக குணமுடைமையும் நோக்கி வெண்டா ஆசிரியத்தின்முன் வைக்கப்பட்டது.

ஆசிரியப்பா

அளவடியால் நடைபெறுதலும், தனது நடையால் தானினி திறுதலும், எல்லாப்பொருள்களையும் தன்கண்ணை யடக்கலும், ஒருவாத பொருளிறுதலும் என்னும் ஒரு புடையால் வெண்பாவோ டொத்தலும், அகவிய வோசைத் தாகலும், அரசர் குலத்தினதாகலும், வேற்றுத்தனையும் அடியும் விரவி வருதலும் என்னும் வேறுபாடுடைமையும் நோக்கி வெண்பாவின்பின் ஆசிரியப்பா வைக்கப்பட்டது.

கலிப்பா

நேடியால் நிலைபெறுதலும், அயலடியும் அபற்றனையும் விரவிவருதலும், ஆசிரியத்தோடு ஒத்தலும், அயற்பாவினா லிறுதலும், புறநிலை வாழ்த்து முதலிய பொருள்கண்மேற் புகாமையும் வணிக குலத்தினதாகலும், துள்ளலோசைத் தாகலும் நோக்கி ஆசிரியத்தின்பின் கலிப்பா வைக்கப்பட்டது.

வஞ்சிப்பா

புறநிலை வாழ்த்து முதலிய பொருள்கள்மேற் புகாமையும், அபற்றனையும் அயலடியும் விரவி வருதலும், அயற் றியா.—9

பாவினா விறுதலும், என்றிவற்றும் கலிப்பாவினோ டொத்த
லும் காற்சோடிபால் நடவாமையும் தாழ்ந்த குலத்தின
தாகலும் தூங்கலோசைத்தாகலும், அகப்பொருள்கள்மேல்
அருகினாற் றி வாராமையும் நோக்கிக் கலிப்பாவினபின்
வகுசிப்பா வைக்கப்பட்டது. இது நிறுத்த முறைமை.

“ வென்பா முதலா நால்வகைப் பாவும்
எஞ்நா நால்வகை வகுணம் போலப்
பாவினத் திபற்கையும் அதினு ரற்றே”

“ வேதவாய் மென்மகனும் தேவத்தன் மடமகளும்
நீதியாற் செர்த்து நிகழ்த்த செடுங்குலம்போல்
ஆதிரால் பாவு மரசர் வியன் பாவும்
ஒதயவா நேத மருட்பாவாய் ஒங்கிறே”

“ பன்னாற் திறமும்பொற் பாவு மினமுமாய்
வண்ண விகற்ப வகைமையார் — பண்ணின்
திறம்பினரிக் கிடவதுபொற் செப்பல் அகவல்
இமைமருட்டு மிலங்கினம்.”

இவற்றைய விரித்துவாத்துக் கொள்க.

உதாரண திலக்கிய முதல் நினைப்புக் காரிகை

தென்ற லிடையுந் திருநதல் வேர்வரும் பன்முறையென்
ருென்றிய பாவும்பல் யானையு மென்பவொண போதமைந்த
பொன்றிக ழோதி புறநிலை கைககிளை வாயுறைவாழ்த்
தென்றிவற் றற்குஞ் செவியறி விறகு மிலக்கியமே. (௪௯)

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே மருட்பா
காண்கிறகுங் காட்டிய இலக்கியங்களை முதல் நினைத்துக்
கொள்க.

செய்யுளியற் செய்புட்களின் முதல்நினைப்புக் காரிகை

வென்பா வனம்பட வீரடி யொன்றுடன் கோசையும்
கண்பானல் போன்மயில் அந்தமில் முன்மங் கடைதருக்கி
கண்பார் தரவொன் றசைதர வயடி யோடுகுறள்
பண்பார் புறநிலை செய்யு ளிடலென்ப பாவலரே. (௫௦)

செய்யுளியல் முற்றம்.

உ. ஒழிபீயல்

ஈழுத்துக்கன் அலகுபெறுதன், பெறுவன்

சீருந் தனையுஞ் சிதையின் சிறிய இட அளபோ
டாகும் அர்வ ரலகு பெறுமை ஐ காரவைவேல்
ஒருங் குறிலிய லொற்றள பாய்விடின் ஓரலகரம்
வாகும் வடமுந் திகழும் முகிழ்முலை வாணுதலே. (௫௨)

என்பது காரிகை - இவ்வியல் என்ன பெயர்த்தோ
வெனின், உறுப்பியலுள்ளும், செய்யுளியலுள்ளுஞ் சொல்லா
தொழிந்தவைகளை உணர்த்தினமையால் ஒழிபீயல் என்னும்
பெயர்த்து.

இவ்வியலுள் இக்காரிகை என்னுதலிற்றோ வெனின் ஒரு
சார் எழுத்துகட் கெய்தியதோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல்
துதலிற்று.

‘சீருந் தனையுஞ் சிதையிற் சிறிய இட அளபோ, டாரு
மறிவ ரலகு பெறுமை’ என்பது:

‘சீருந் தனையுங் கெடவந்த விடத்துக் குற்றியலிகரமும்
குற்றியலுகரமும், உயிரளபெடையும் அலகு காரியம் பெறு,
எனறவாறு.

‘ஒற்றளபாய் விடி னோரலகரம்’ என்றுரைத்தமையால்
ஈண்டுயிரளபெடையே கொள்ளப்பட்டது.

‘ஆருமறிவர்’ என்று மிகுத்துச் சொல்லிய வதனால்,
குற்றியலிகரமும் குற்றியலுகரமும் ஒற்றியல்பினவாய் நிற்கும்
உயிரளபெடைகள் நெட்டெழுத்தியல்பினவாய் நிற்கும்
அலகும் இடத்தெனக் கொள்க.

எனவே எதிரது மறுத்தலென்னும் இலக்கணத்தாற்
சீருந் தனையுந் திருந்த நிற்புறிச் ‘சிறிய இட அளபோடாரு
மறிவ ரலகுபெறுதல்’ என்பதாயிற்று.

இன்னும் ‘ஆருமறிவர்’ என்று மிகுத்துச் சொல்லிய
வதனால், அவை அலகுக்காரியம் பெறும்போது குற்றியலிக

யும், குற்றியல்காரும் குற்றேயுத்தின் பயத்தவாம். உயி
ராளபெடை அலகுக்காரியம் பெறுமாறு தத்தத் காரிகையுட்
போக்கிச் சொல்லுதும்.

வருமாறு:—

தேசிகை வெண்பா

“சிறுநன்றி யின்றிவர்க்கியாஞ் செய்தக்கால் நாளைப்
பெறுநன்றி பின்னும் பேரிதென்—றுறுநன்றி
தானவாய்ச் செய்வதுந் தானமன் றென்பவே
வானவா முள்ளத் தவா.”

இதனால், ‘இன்றிவர்க்கியாம்’ என்புழி, குற்றியல்காரம்
வந்து வெண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சொயிற்று : வெண்பாவி
னுள் வஞ்சியுரிச்சிர் விடாமனதும் ஒத்திலாமையால்
வெண்பா வழிய நிற்குமாதலால், ஈண்டுக் குற்றியல்கரத்தை
இவ் வினக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்று கனையச் சிர்
சொல்லாதாம்.

குறள் வெண்பா

பி “குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கள்
மழிச்சொற் கோளா தவர்.”

குறள் வெண்பா

† “அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவ்வுன் தினல்.”

இவற்றுள், “குழலினி தியாழினி து” என்புழி ஆசிரியத்
தனையும், ‘அருளல்ல தியாதெனில்’ என்புழிக் கலித்தனையுந்
தட்டி, ‘வெள்ளைத்தன்மை குன்றிப்பொற் சிர்கனி புதிற்
புல்லா தயற்றின’ என்னும் இனக்கணத்தோடும், ‘வெள்ளை
யுட் பெருகின வாறா ; அல்லன எல்லாத் தனையும் மயங்கியும்

* திருக்குறள், மக்கட்பெறு - ௪.

“குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கள்” எனப் பிரிப்பின்
குற்றியல்காரம் அலகுபெற நின்றே இவ் வடி வெண்டகை
பொருத்துகின்றதாயினும் அவ்வாறு பிரிப்பது மரபன்றென்க.

† திருக்குறள், புலான்மறுத்தல் - ௪.

வழங்கும்' என்னும் இலக்கணத்தோடும் மாறுகொள்ளு
மாதலால், ஈண்டுக் குற்றியலிகரத்தை இவ்விலக்கணத்தால்
அலகுபெறுதென்று கனையச் சீரும் தனையுஞ் சிதையாவாம்.

இனிக் குற்றியலிகரத்திற்குச் சொல்லுமாறு :

இந்தைந்தான் அஞ்சிப்பா

"கொன்று கோடு நீடு குருதி பாயவும்
சென்று கோடு நீடு செழுமலை பொருவன
வென்று கோடு நீடு விறல்வேழம்
என்று மூடுநீடு பிடியுள போலும்
அதனால்,

இது தனிச்சொல்.

இண்டிடை யிரவின் நகைஇ வரின்
வண்டுண் கோதை உயிர்வா மூலனே."

இவ்விருசீரடி வஞ்சிப்பாவினுட் குற்றுகரம் பல
வந்து ஆறகைச்சீராயின. இவ்வாறு வருகவேன்னும்
ஓத்தில்லாமையிற் குற்றுகரத்தை இவ்விலக்கணத்தால்
அலகு பெறுதென்று கனையச் சீரும் தனையுஞ் சிதையா
வாம்.

இனி உயிரளபெடைக்குச் சொல்லுமாறு :

இந்தைந்தான் அஞ்சிப்பா
தேரிசை வெண்பா

"பல்லுக்குத் தோற்ற பனிமூல்கை பைங்கிளிகள்
சொல்லுக்குத் தோற்றின்னந் தோற்றிலவால்—நெல்லுக்கு
நூறேநூ நென்பாள் நுடங்கிடைக்கும் மென்மூல்க்கும்
மாறேமா லன்றளந்த மண்."

இதனுள் 'நூறேநூ' நென்புழிப் பண்டமாற்றின்
கண் அளபெடை அங்கரணம் வந்து வெண்பாவினுள்
நாலகைச் சீராயிற்று. அவ்வாறு வருகவேன்னும் ஓத்தில்
லாமையால் இவ்வாறு லலகிட்டு உதாரண வாய்பாட்டால்
ஓசையுட்பெழுது ஓசையுண்ணது செப்பலோசை
பிழைத்து நிற்குமாதலால், ஈண்டு உயிரளபெடையை இவ்
விலக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்று நெட்டெழுத்தே
போலக் கொண்டு அலகிடச் சீரும் தனையுஞ் சிதையாவாம்.

தெய்வத்தாய் தோண்டி

தெய்வத்தாய் தோண்டி. நேரிசை வெண்பா

“இடைதுடங்க ஈங்கோதை பின்தாழ வாட்கண்
புடைபெயரப் போழ்வாய் திறத்து—கடைகடையில்
உப்போடு வேனவுரைத்து மீள்வான் ஒளிமுறுவற்
கொப்போநீர் வேலி யுலகு.”

இதனுள், ‘உப்போடு’ என்புழிப் பண்டமாற்றின்கண்
அளபெடை யநுகரணம் வந்து கலித்தனை தட்டு வெண்பா
அழியகிற்குமாதலின், ஈண்டு உயிரளபெடையை இவ்விடக்
கணத்தால் அலகு பெறுதென்று நெட்டெழுத்தே போலக்
கொண்டு அலகிடத் தனை கிடைதயாதாம்.

இவ்விடக் குற்றியலிகரக் குற்றியலுகரங்கள் குற்றெழுத்தே
போல நின்று அலகுபெறுமாறு :

தெய்வத்தாய் தோண்டி நேரிசை வெண்பா

“வந்துநீ சேகின் உயிர்வாமும்” வாராக்கால்
முத்தியாய் பெய்த வளைகழலும்— முத்தியாய்
கோளானே கண்டனங் கோல்குறியாய் இன்னுமோர்
கோளானே நாமுணகு மாறு.”

இதனுள் ‘வந்துநீ’ என்புழிக் குற்றியலுகரமும்
‘முத்தியாய்’ என்புழிக் குற்றியலிகரமும் வந்து சேருந்
தனையுந் திரிந்து கிற்புழிக் குற்றெழுத்தின் பபத்தவாய்
அலகு பெற்றவாறு கண்டுகொள்க.

என்னை,

*“தனைசீர் வண்ணந் தாங்கெட வரினே
குறியிய இகரமுந் குற்றிய லுகரமும்
அளபெடை ஆவியும் அலகிடல் பிலவே.”

என்பது யாப்பருங்கலம்.

‘ஐகார ஸைவே லோருங்குறிலியல்’ என்பது ஒன்றரை
மாத்திரை என்ருதப்பட்ட ஐகாரக்குறுக்கம் குற்றெழுத்தே
போலக் கொண்டு அலகிடப்பெறும்: எ - று.

‘ஒளும்’ என்பது: இடைச்சொல்.

(பாடம்) 1. பேரினுயிர்வாமும்.

* யாப்பருங்கலம்-ச.

என்னை,

“குறுமை யெழுத்தின் இயல்பே ஐகார
நெடுமையின் நீங்கு யக்கால்”

என்றாராகலின்.

“இஉ - இரண்டன் குறுக்கந் தனாதப
நிற்புறி யொற்று நிலையின வாக்கும்.”

“உயிரள பேழும் உரைத்த முறையான்
வருமெனின் அவ்வியல் வைக்கப் படுமே”

என்றார் காக்கைபாடினிபார்.

“ஈறும்¹ இடையும் இணைந்தும் இணையினை
யாகு மென்ப அறிந்திசி னேரே”

யநதாம் இணை

கே துண்டிப்பது.

குறள் வெண்பா

“அன்னையையான் நோவ தவமா லணியிழாப்
புன்னையையான் நோவன் புலந்து”

தேரிசை வெண்பா

“நடைக்குதிரை யேறி நறுந்தார் வழி
அடைப்பையாய் கோல்தா வெனலும் அடைப்பையான்
கள்ளந் சிறுகோல் கொடுத்தான்² தலைப்பெறினும்
“கொள்ளாதி யாங்கண் டிலம்”

குறள் வெண்பா

“கெண்டையை வென்ற கிளரோளி உண்கணுள்
பண்டைய எல்லள் படி”

என்னுமிவற்றுள், ஐகாரக் குறுக்கம் குற்றெழுத்தே
போலக் குறிலோடும், நெடிலோடுங் கூடிவின்று நிரையசை
யாயின வாறும், தனியே நின்று நேரசையாயினவாறும்
கண்டுகொள்க.

‘ஒற்றளபாய்விடி னோரலகாம்’ என்பது; ஒற்றுக்கள்
அளபெழுந்த விடத்து நேரசையாம்; எ - று.

(பாடம்) 1. ஈது.

2. தலையிறிதும்.

3. ‘எள்ளாதி யாங்கண் டிலம்’

என்னை,

“ஆய்தமும் ஒற்றும் அளபெழு நிற்புழி
வெறல கேய்தம் விதியின வாகும்”

என்றார் கோக்கைபாடினிபார்.

அளபெழுத விடத்து ஒற்றுகள் அலகுபெறு வென்ப
தாம்.

என்னை,

“தனிநிலை ஒற்றிவை தாமல யெலா
அளபெடை யல்லாக் காலை யான”

என்றாரகலின்.

“ஈரோற் றுயிற்று*முடிவாற் றுயினும்
ஓரோற் றியல என்மனார் புலவர்”

என்றாரகலின்.

* முன்ஓற்றாட விலையாய் வருவதற்கு உதாரணம்:—

துவர்ப்பு, பீர்க்கு.

இவற்றுட் குற்றகரத்தை மெய்யெழுத்தாகக் கொண்டு
முன்ஓற்றாட விலையாதல்க் காண்க.

குற்றகரத்தை மெய்யெழுத்தாகக் கொள்ளவேண்டுவதென்
னெனின் ஒரு மாத்திரையிற் குறைத்து மெய்யெழுத்திற்போல
அரை மாத்திரை கொண்டு வீற்றலின் என்பது.

இதனைத் தொல்காப்பியம், எழுத்தறிகாரம், மொழி
மரபியலில் ‘ஓரெழுத்தொரு மொழி’ என்னும் சூத்திரத்திற்கு
நச்சினர்க்கினியர் எழுதிய உரைபாறு முணர்ச்சு.

குற்றிய லிகரத்திற்கும் இவ்விதி யாபாறு கண்டுகொள்க.

‘ஆரமுடிவர்’ என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனான் ‘அவை
அருகு காரியம் பெறும்பொது குற்றியலிகரமும், குற்றியலிகர
மும் குற்றெழுத்தின் பயத்தவாம்’ என்று இதற்கு முன்னே
கூறப்பட்ட இச்சூத்திர உரையும் ஈண்டுக் கவனிக்கத்தக்கது.

இதனும் அவரு காரியம் பெறுதற்பொது குற்றியலிகரமும்,
குற்றெழுத்தும் மெய்யெழுத்தின் பயத்தவாம் என்பது பெறப்
படுமாறாக.

தேரிகை வெண்பா

“குற்றிகரக் குற்றகர மென்றிரண்டும் ஆய்தமும்

ஈரோரெனவொரு நான்ககற்றிக்—கற்றோர்

உயிரும் உயிர்பொய்யும் ஒதினார் கொள்ளச்

செயிர்திரிந்த செய்யுள் அடிக்கு”

இவ் வெண்பாச் சூத்திரமும் ஈண்டுக் கவனிக்கத் தக்கது
இஃது தேரிகைக்கத்தட்ட காட்டப்பட்ட போற்கோட் சூத்திரம்

கார்க்கடல், கார்க்கேதம், கதிர்க்கேதம், கடாய்க் கன்றுளன, ஈரோற்றுடனிலையாய் நிற்பினுங் குற்றெழுத்தின் பயத்தவாய் அலகுபெறு என்பதூஉம், ஒற்றளபெழினும் மற்றோரெழுத்தினொடுங்குடி நிரையசை ஆகாதென்பதூஉம் பெறப்பட்டன.

வருமாறு :

“கண்ண டண்ணெனக் கண்டுங் கேட்டும்”

தொண்டி -
தொண்டி

தொண்டி இன்னிசை வெண்பா

“கண்கருவினை கார்க்குல்லை கூரேயிறு
பொன்னிப் பொறிசுணங்கு போழ்வாய் இலவம்பு
மின்னி னுழைமருங்கின் மேதகு சாயலாள்
என்னிப் பிறமகளா மாறு.”

குறள் வெண்பா

“எஃஃ கெங்கிய கையராய் இன்னுயிர்
வெஃஃ குவார்க்கில்லை வீடு.”

இவற்றுள், ஒற்றும், ஆய்தமும் அளபெய்யுந்து ஓரலகு பெற்றவாறு கண்டுகொள்க.

‘வாரும் வடமும் திகழ முகிழ்முலை வாணுதலே’ என்பது மகடே முன்னிலை.

லிட்டிசைத் தல்லால் முதற்கண் தனிக் குறில் நேரசையென் றூட்டப் படாததற் குண்ணு னுதாரணம் ஓசைகுன்று னூட்டள பாய்விடின் நேர்நேர் நிரையோடு நேரசையாம் இட்டத்தி னுற்குறில் சேரின் இலக்கிய மேர்சிதைவே. (௫௨)

இ - கை. ஒருசார் அசைகட் கெய்தியதோர் இலக்கண முணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(பாடம்) 1. குறமகளாமாறு.

‘விட்டிசைத் தல்லால் முதற்கண் தனிக்குறில் நேரசையென் றொட்டப்படாது’ என்பது.

மேற் பொதுவகையால் தனிக்குறில் நேரசை என்றா ராயினும், விட்டிசைத்து நின்றவழியல்லது மொழிமுதற்க ணின்ற தனிக்குற்றெழுத்து நேரசையாமென் றுடம்படப் பெறுது; எ - று.

எனவே விட்டிசையாதவழி மொழிமுதற்கண் தனிக்குறில் குறிலோடும், நெடிலோடுங் கூடி நிரையசையாம் என்பதாயிற்று.

‘அதற் குண்ணான் உதாரணம்’ என்பது;

நேரிசை வெண்பா

“உண்ணான் ஒளிசிறுன் ஓங்கு புகழ்செய்யான்
தன்வருங் கேளிர் தயர்கனையான்—கொள்ளே
வழங்கான் பொருள்காத் திருப்பானேல் அஆ
இழக்கானேன் நெண்ணப் படும்.”

இதனுள் அ ஆ எனபுழி அருளின்கட் குறிப்பாய் மொழி முதற்கணின்ற குற்றெழுத்து விட்டிசைத்து நேரசையாயினவாறும், அல்லாதவழி குறிலோடும், நெடிலோடுங்கூடி நிரையசையாயினவாறுங் கண்டுகொள்க.

நேரிசை வெண்பா

“வெறிகழந் தன்புறமின் விங்கி யுகளும்
பறிமுலை யுண்ணாந் தேவண்டிப்—பறிமுன்கை
அ உ அறிபா வறிவிம் இடைமகனே
கொ.அலைபல் நின்னுட்டை நீ.”

குறள் வெண்பா

“அ.அவனும் இ.இவனும் உ.உவனுங் கூடியக்கால்
எளவனை வெல்லா நிகல்.”

இவற்றின்கண் தனிக்குறில் முதற்கண் விட்டிசைத்து நேரசையாயினவாறு கண்டுகொள்க.

(பாடம்) 1. தன்சிவம்பின்.

* நாலடியார், செவ்வ சிவயானை - ௧.

இவற்றுள் 'அ உ அறியா' என்பது: தற்சுட்டுக் குறிப்புச்சொல். 'நொ' எனபது: செயவென் எச்சத் திறுதி தொக்கு முதனிலை குறுகிய குறிப்புச்சொல். 'அ இ உ எ' என்பன சுட்டும் வினாவுமாகிய குறிப்புச்சொல்.

'ஒட்டப்படாத' என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனால் மொழிக்கு மூன்றிடத்தும் விட்டிசைத்து வந்த குற்றெழுத்து நேரசையாம் என்பதூஉம், விட்டிசைப்பது தான் குறிப்பு, ஏவல், தற்சுட்டு, வினா, சுட்டு என்னும் ஐந்தன் கண்ணும் என்பதூஉம், குற்றெழுத்து விட்டிசைத்து நின்ற விடத்து மற்றே ரெழுத்தினோடுங் கூடி நிரையசை யாகாதென்பதூஉம் பெறப்பட்டன.

என்கை,

"அ இ உ எ குறிய மற்றைய
ஏழுநெட் டெழுத்தா நேரப் படுமே."

இதனுண் மொழிக்கு மூன்றிடத்தும், விட்டிசைத்து வந்த குற்றெழுத்து நேரசையாயினவாறு கண்டுகொள்க.

இவை தற்சுட்டு. ஏவல் வந்தவழிக் காண்க.
என்கை,

"ஏவல் குறிப்பே தற்சுட் டல்வழி
யாவையுந் தனிக்குறின் முதலசை யாகா
சுட்டினும் வினாவினும் டயிர்வரு காலை
ஒட்டி வருஉம் ஒருசாரு முளவே"

என்றார் மயேச்சுரர்.

'ஓசைகுன்று நெட்டளபாய் விடின் நேர்நேர்' என்பது. நெட்டெழுத்து அளபெழுத்து வருமெனின், அஃது இரண்டு நேரசையாக வைக்கப்படும்; எ - று.

'ஓசைகுன்று' என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனால் மூன்று மாத்திரையின மிக உச்சரிப்பினும், நேர் நேராக வைக்கப்படும் எனக் கொள்க.

'நிராமொடு நேசையாம் இட்டத்தினுற் குறில் சேரின்' என்பது: குற்றெழுத்தினோடு புணர்ந்த நெட்டெழுத்து அளபெழுந்தால் அவ் விரண்டனையுங் கூட்டி நிரை அசையும், நேர் அசையுமாக வைக்கப்படும்; எ - று.

'இலக்கியம் ஏர்கிதைவே' என்பது:

குறள் வெண்பா

'ஏள் சிதைய வழி அல் எலா அநின்
சேயரி சிந்தின கண்.'

இப்பாட்டு நேர்நே ராதற்கும் நிரைநே ராதற்கும் இலக்கியமாம் என்க. 'ஏள்' என நேர் நேராயிற்று.

'அழா அல், எலா அ' என நிரைநே ராயின:

'இட்டத்தினுல்' என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனால், மின்னினாற் குறிலொடும், நெடிலொடுங் கூடி அளபெடை நிரை அசையாகாது எனக் கொள்க.

என்கை,

"தனிகிலை அளபெடை நேர்நே ரியற்றே
இறுதிகிலை யளபெடை நிரைநே ரியற்றே"

எனமுன் தெத்ததனார்.

மாஞ்சீர் கலியுட் புகாகலிப் பாவில் விளங்கனிவந்
தாஞ்சீ ரடையா அகல லகத்துமல் லாதவேல்லாந்
தாஞ்சீர் மயங்குந் தனையுமஃ தேவேள்கைத் தன்மைகுன்றிப்
போஞ்சீர் கனிபுகின் புல்லா தயற்றனை பூங்கொடியே. (௫௬)

இ - கை. சிறுத் தனையுந் செய்யுளகத்து நிற்பதொரு சிறைமை யுணர்த்துதல் முதலிற்று.

'மாஞ்சீர் கலியுட் புகா' என்பது: தெமா, புனிமா, என்முன் நேர் நியற்சி நிரண்டும் கலிப்பாவினுட் புகப்பெறு; எ - று.

'கலிப்பாவில் விளங்கனிவந் தாஞ்சீ ரடையா' என்பது: 'சுருஷிளக்கனி, கூவிளங்கனி' என்னும் நிரைநடு

வாகிய வஞ்சியுரிச்சீ ரிரண்டுங் கலிப்பாவினுட் புகப்பெறு; எ - று.

‘அகவலகத்தும்’ என்பது: ஆசிரியப்பாவினுள்ளங் ‘கருவிளங்கனி, கடவிளங்கனி’ என்னும் இரண்டு சீரும் புகப் பெறு; எ - று.

‘அல்லாத வெல்லாந் தாஞ்சீர் மயங்கும்’ என்பது; இவையொழிந்த சீர்கள் எல்லாப் பாவினுள்ளும், பாவினத்துள்ளும் வந்து மயங்கப்பெறும்; எ - று.

‘தனாயுமஃதே’ என்பது எல்லாத் தனாயும் எல்லாப் பாவினுள்ளும், பாவினத்துள்ளும் வந்து மயங்கப்பெறும்; எ - று.

‘வெள்ளைத் தன்மை குன்றிப் போஞ்சீர் கனிபுகின்’ என்பது: ‘எல்லாச்சீரும் எல்லாப் பாவினுள்ளும், பாவினத்துள்ளும் வந்து மயங்கப்பெறும்’ என்றாராயினும், வஞ்சியுரிச்சீர் நான்கும் வெண்பாவிற் புகப்பெறு: புகிற் செப்ப லொசை யழிந்து வேறுபட்டு ஓசை யுண்ணாது கெடும்; எ - று.

‘புல்லா தயற்றனை’ என்பது: ‘எல்லாத் தனாயும் எல்லாப் பாவினுள்ளும், பாவினத்துள்ளும் வந்து மயங்கப் பெறும், என்றாராயினும், வெண்பாவில் இயற்சீர் வெண்டனாயும், வெண்சீர் வெண்டனாயும் அல்லது வேற்றுத்தனா விரவாது; எ - று.

‘பூங்கொடியே’ என்பது: மகடுஉ முன்னிலை.

வருமாறு:—

“குடநிலைத் தண்புறவில்—சென்றவாதே”

என்னும் தாவு கொச்சகக் கலிப்பாவில் நேரிற்றியற் சீரும் நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும் வாராது, நிரையிற்றாசிரிய உரிச்சீரும், வெண்பா உரிச்சீரும், நேர்நடுவாகிய வஞ்சியுரிச்

* இச்செய்யுளை ககடு ஆம் பக்கத்திலுள்ள குறிப்பிற் காண்க.

‘சேரும் வந்து, வெண்டனையும், ஆசிரியத்தனையும், கலித்தனையும், வஞ்சித்தனையும் மயங்கி வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

தேரிசை யாசிரியப்பா

‘நெடுவரைச் சாரம் நறுங்காட்டுப் பலவின்
விண்ணொர் திஞ்சளை விங்குகவுட் கடுவன்
உண்டு சிலம்பெறி யோங்கிப் இருங்கழைப்
படிகம் பயிற்று மென்ப
மயங்கக் கொல்லில் என்னையர் மலையே.”

இவ்வாசிரியத்துள் தனசேரும், வெண்சேரும், நேர்நடு
வாகிப் வஞ்சியுரிச்சேரும் வந்து வெண்டனையும், தனத்தனையும்,
கலித்தனையும், வஞ்சித்தனையும் மயங்கி வந்தவாறு கண்டு
கொள்க.

வஞ்சிப்பா

“மண்டினித்த நிலனும்
நிலனெந்திய விசும்பும்
விசும்புதைவரு வளியும்
வளித்தலைஇய தீபம்
திமுரணிய நீரும்”

வஞ்சிப்பா

“புன்காற் புணர்மருநின்
போதரும்பிய புனல்தாமரை
தேன்தாழ் திங்கும்பின்
பூத்தாட் புணர்முகை
வார்காற் செங்கழை.”

இக்குறளடி வஞ்சிப்பாக்களுள், வெண்சேரும், தன்சேரும்,
நேரிற் றியற்சேரும் வந்து, வெண்டனையும், தனத்தனையும்,
கலித்தனையும், ஆசிரியத்தனையும் மயங்கி வந்தவாறு கண்டு
கொள்க.

‘முழங்குதிரைக் கொற்கை வேந்தன்’ என்னும் வெண்
நெறயுள் வஞ்சியுரிச்சேரும், இயற்சேரும், வெண்சேரும், வஞ்சித்
தனையும், ஆசிரியத்தனையும், வெண்டனையும், கலித்தனையும்
மயங்கி வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

கலிவிருத்தம்

“வளர்கோடியன மணம்விரிவன மல்லிகையொடு மௌவல்
நளர்கோடியன நறுவிரையன நஞ்ஞலரன ¹வகுளம்
குளர்கோடியன குழைமாதவி குவிமுகையன ‘கோங்கம்
ஒளர்கோடியன உயர்தளர்கோடு டொழுகினரன வோடை.”

இக் கலிவிருத்தத்துள், நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்
சீரும், நேரிற் நியற்சீரும், வஞ்சித்தனையும், இயற்சீர்
வெண்டனையும் மயங்கி வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

நேரிற் நியற்சீர் ஒத்தாழிசைக் கலியுள் வாராதவாறும்,
நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர் கலிப்பாவுள்ளும், ஆசிரியத்
துள்ளும் வாராதவாறும், வெண்பாவினுள்ளும் வஞ்சியுரிச்
சீர் வாராதவாறும், வேற்றுத்தன விரவாமையும் மேற்
காட்டிய செய்யுளகத்தும், பிறவற்றுள்ளுங் கண்டுகொள்க.

நேரிற் நியற்சீர் வெண்கலியுள்ளும், கொச்சகத்
துள்ளும் வருதலும், நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர் கொச்ச
கத்துள் அருகுவருதலுஞ் செய்யுளோத்துள்ளே சொல்லப்
பட்டன.

நேரிசை வெண்பா

“குலாவணங்கு வில்லெயினர் கோன்கண்டன் கோழி
நிலாவணங்கு வெண்டணன்மேல் ²நின்று—புலாலுணங்கல்
கொள்ளும்புட் காக்கின்ற கோவின்மையோ நீபிறர்
உள்ளம்புக் கியாப்ப துரை.”

இவ் வெண்பாவினுள், வஞ்சியுரிச்சீர் வந்தனவாலே
வெனின், திருவள்ளுவப்பயன்³ நாலடி நானூறு முதலாகிய
கீழ்க்கணக்குள்ளும், முததொள்ளாயிர முதலாகிய சான்றோர்
செய்யுளுள்ளும் வஞ்சியுரிச்சீர் வருகவேன்றும் ஒத்தில்லாமை
யானும், வேற்றுத்தன வெண்பாவினுள் வந்திலாமையானும்
இத் தொடக்கத்தன குற்றமல்லது குணமாகா என்பது
காக்கைபாடினியா முதலாகிய தொல்லாசிரியர் துணிவு.
அதுவே இந் நூலுடையார்க்கும் உடன்பாடு.

(பாடம்) 1. நறவம். 2. கோகுடி.

3. நேர்மணன் மேலின்று.

* குளாமணி, தாது - ச.

என்னை,

“இயற்சீர் தோற்றுத் தன்தனை யடைதல்
கன்கியல் பிலவே காணும் காலை
வஞ்சி புள்ளும் வரத்தகா வாயினும்
ஒரோவிடத் தாகு மென்ப.”

என்றார் பல்காயனார்.

*“நிறைகு வியலா வஞ்சி ஊர்ச்சீர்
கலியினு டகவலிற் கடிவரை யிலவே”

என்பது யாப்பருங்கலம்.

இயற்றனை வெள்ளடி வஞ்சியின் பாதம் அகவலுள்ளான்
மயக்கப் படாவல்ல வஞ்சி மருங்கினெஞ் சாவகவல்
கயற்கணல் லாய்கலிப் பாதமும் கண்ணுங் கலியினுள்ளான்
முயக்கப் பழுதற் காலிரு பாவும் முறைமையினே. (௫௪)

இ - கை, அடிமயக்கம் ஆமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இயற்றனை வெள்ளடி வஞ்சியின் பாதம் அகவலுண்
மயக்கப் படாவல்ல என்பது, இயற்சீர் வெண்டனையான்
வந்த வெண்பாவடியும், வஞ்சியடியும், ஆசிரியப்பாவினுள்
வந்து மயக்கப்பெறும்; ஈ - று.

என்னை,

†“இயற்சீர் வெள்ளடி யாசிரிய மருங்கின்
நினைக்குந் தரபின் நிற்கவும் பெறுமே”

என்றார் தோல்காப்பியனார்.

“வஞ்சி விரவ லாசிரிய முரித்தே

வெண்பா விரவினுங் கடிவரை யின்றே”

என்றார் பல்காயனார்.

வருமாறு :—

தேரிசை யாசிரியப்பா

‡“எறும்பி யனையிற் குறும்பல் ஈனைய
உடைக்கல் என்ன பாறை யெறிந்
தொடையில் லெயினார் பகழி மாய்க்குங்

(பாடம்) 1. மருங்கிலெஞ்.

யாப்பருங்கலம் - ௧௬.

† தோல். பொருள். செய்யுளியல் - ௬௧.

குறுத்தோகை - ௧௨.

கவலைத் தென்ப அவர்சென்ற வாறே
அதுமற் றவலங் கொன்னாறு
கொதுமற் சுழறமில் வருங்க ளாரே."

இதனுள், 'எறும்பி யகையிற் குறும்பல் கணைய
என்பது: இயற்றனை வெள்ளடி இதனை,
"எறும்பி யகையிற் குறும்பல் கணைய
குறந்தொடி யாஞ்செல் கரம்"

என உச்சரித்தது வெள்ளடியாமாறு கண்டுகொள்க.

"இருங்கட லுடுத்தவிப் பெருங்கண் மாநிலம்
உடையில நடுவன நிடையிறக் கின்றித்
தாமே யாண்ட ஏமங் காவலர்
இடுகை மணவிலும் பாரே கடுபினக்
காப்பறி யாகப் போகித் தத்தம்
நாடு பிறர்கொளச் சென்றுமாய்க் தனரே

அதனால்

மீயுங் கேண்மதி யத்தை வியா
துடம்போடு நின்ற உயி யிலிலை
மடங்க ளுண்மை பாடமோ வன்றே
கள்ளி வேய்ந்த முள்ளியம் புறங்காட்டு
வெள்ளில் போகிய வியலு வாங்கண்
உப்பிலாஅ அவிப்புழுக்கல்
கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்கா
திழ்பிறப்பினோன் ஈடப்பெற்று
நினைக்கல னாக வலங்குபனி மிசையும்
இன்னு வைகல் வாரா முன்னே
பெய்த முன்விய வினையே
முற்றி உரைப்பாம் முழுத டன் னறந்தே"

இதனுள், 'உப்பிலாஅ அவிப்புழுக்கல், கைக்கொண்டு
பிறக்குநோக்கா' எனவும், 'இழிபிறப்பினோன் ஈடப்பெற்று'
எனவும் வஞ்சியடி விரவி வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

'மயக்கப்படும்' என்றது 'மயக்கப் படாவல்ல'
என்று இருகால் விவச்சிச் சொல்லிவந்தனால் வெண்ணிர்
விரவிய இயற்றனை வெள்ளடியும், கலியடியும் ஆகியவத்துள்
ஆகுமி வாப்பெறும் எனக் கொள்க.

(பாடம்) 1. யகையுட்

* புறநானூறு - ௨௧௨

பா-10

வருமாறு:

நேரின்க யாசிரியப்பா

“அங்கண் மதியம் அரவின்வாய்ப் பட்டெனப்
பூசல் வாய்ப் புலம்புமனைக் கலங்கி
ஏதில் மாக்களு கோவச் தொழி
என்று கோவா ரில்லை
தண்டடற் செர்ப்ப னுண்டவென் கலக்கே.”

இதனால், ‘அங்கண் மதியம் அரவின்வாய்ப் பட்டென’ என்பது: வெள்ளிச் சிவனிய இயற்றலின் வெள்ளடி. இதனை,

“அங்கண் மதியம் அரவின்வாய்ப் பட்டெனப்
பொங்கிய பூசல் பெரிது”

என உச்சரித்து வெள்ளடியாமாறு கண்டுகொள்க.

நேரின்க யாசிரியப்பா

“குழகுமென் தாணி கொடுபுய்த் துண்டென
யாவழங்கு பெருங்காட்டு மழகளிறு காணாது
மறன் றடி திரிதருஞ் சாரல்
அ னா னா னாதல் ஆயிழை கொடிதே”

இதனால். இரண்டாமடி. கலியடி; இதனை,

“யாவழங்கு பெருங்காட்டு மழகளிறு காணாது
திவழங்கு கழல்விழிக்கட் சேயஞ்சென் றுழலுமே”

என உச்சரித்துக் கலியடியாமாறு கண்டுகொள்க.

‘வஞ்சி மருங்கினெஞ் சாவகவல், கலிப்பாழமு கண்டலும்’ என்பது: வஞ்சிப்பாவினுள் ஆசிரிய அடியும், கலிபடியும் சிவனி வரப்பெறும்; எ - று.

‘வஞ்சா வகவல்’ என்று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சியுள் ஆசிரியவடி பதினாவரும்; கலிபடியும் வெள்ளடியும் அருகி யன்றி வரமா எனக் கொள்க.

‘கயற்கண் கல்லாய்’ என்பது: மகலே முன்னிலை.

‘பட்டினப்பாலை’ எனலும் வஞ்சி மெழும்பாட்டினுள் ஆசிரியவடி பதினாறு வந்தன; கலிபடியும், வெள்ளடியும் அருகின எனக் கொள்க.

‘நேரிழை மகளி ருணங்குணாக் கவரும்’ என்றித்
நிதாடக்கத்தன ஆசிரியவடி.

‘வயலாமைப் புழுக்குண்டு வறளடம்பின் மலர்மிலைத்து’
என்பது: கலியடி. இதனை,

“வயலாமைப் புழுக்குண்டு வறளடம்பின் மலர்மிலைத்து
கயனுட்டக் கடைசியர்தங் காதலர்தோள் மணத்தனரே”

என உச்சரித்துக் கலியடியாரமாறு கண்டுகொள்க.

‘கோழி பெறிந்த கொடுங்காற் கணங்குணை’ என்பது:
வெள்ளடி; இதனை,

“கோழி பெறிந்த கொடுங்காற் கணங்குணை
ஆழிசூழ் வையக் கனி”

என உச்சரித்து வெள்ளடியாரமாறு கண்டுகொள்க.

‘கலியினுள் முயக்கப் படுமுதற் காலிரு டாவும், என்பது:
கலிப்பாவினுள் வெண்பா வடியும், ஆசிரிய வடியும் புக்கு
மயங்கப்பெறும்; எ - று.

‘முறைமையினே’ என்பது: முறைமையோடுங் கூட்டி
வழங்கப்படும்: எ - று.

என்னை,

தேரிசை வெண்பா

“ஆசிரியப் பாவி நயற்பா வடிமயங்கும்
ஆசிரியர் வெண்பா கலிக்கொணர்—ஆசிரியம்
வெண்பாக் கலிவிரவும் வஞ்சிக்கண் வெண்பாவின்
ஒண்பா வடிவிரவா வுற்று.”

இதனை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

‘காமர் கடும்புனல்’ என்னும் மயங்கினைக் கொச்சகக்
கலிப்பாவினுள் வெண்பாவும், ஆசிரியப்பாவும்மயங்கினவாறு
கண்டுகொள்க. ஆல் இரண்டும் அசை.

அருகிக் கலியோ டகவல் மருங்கினைஞ் சீரடியுந்
வருதற் குரித்தென்பர் வான்தமிழ் நாவலர் மற்றொருசார்
கருதற் கடையே கடையினை பிங்கடைக் கூழையுமென்
நிரணத் தோடைக்கு மொழிவர் இடைப்புணர்

வேன்பதுமே.

இ - கை. ஒருசார் அடிக்கும், தோடைக்கும் எய்தியதோர்
இலக்கண முணர்த்துதல் துதலிற்று.

‘அருகிக் கலியோ டகவல் மருங்கினைஞ் சீரடியும்,
வருதற் குரித்தென்பர் வான்தமிழ் நாவலர்’ என்பது,
ஒருசார் கலிப்பாவினுள்ளும், ஐசிரியப் பாவினுள்ளும்
ஐஞ்சீர் அடியும் அருகி வரப்பெறும் என்று சொல்லுவர்
புலவர்: எ - று.

‘வருமாறு:

“அணினைச் சிறுபொறி அவர் துத்தி மாநாகக் தெருத்தேறித்
துணியிரும் பனிமுகீர் தோட்டுமுத்து மலைத்தனையே.”

இக்கலிப்பாவின் முதலடி ஐஞ்சீரடி வந்தவாறு கண்டு
கொள்க.

தேரிசை யாசிரியப்பா

“உமணர்ச் சேர்ந்து கழித்த மருங்கின் அதன்நிலை
ஊர்பாழ்த் தன்ன வேமைமயம் பெருங்காட்
டின்கு சிவன்றிர் ஆயின்
இனியவோ பெரும் தமிழேற்கு மனையே”

இவ்வாசிரியத்துண் முதலடி ஐஞ்சீர் வந்தவாறு
கண்டுகொள்க. ‘சிறியகட் பெறினே’ என்னும் இணைக்
குறளாசிரியப்பாவினுள்ளும் ஐஞ்சீரடி வந்ததெனக் கொள்க.
இவ்வாதே,

† “வேண்டனை விரவியு மாசிரியம் விரவியும்
ஐஞ்சீ ரடியு முளவென மொழிப்”

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

வேண்பாவினுள் ஐஞ்சீரடி வரப்பெறுதெனக் கொள்க.

(பாடம்) 1. வேன்பதுவே.

² குறுத்தொகை ௨௨௪.

† தொம். பொருள். செய்யுளியல் - ௯௨.

“ஐஞ்சீ ரடுக்கலு மண்டில மாகலும்
வேண்பா யாப்பிற் றூரிய வல்ல”

என்று ஈந்தத்தனார் அடிநூலில் எடுத்தேதா தினாராகலின்.

‘மற்றொருசார், கருதிற் கடையே கடையினை பின்
கடைக் கூழையுமென், நிரணத் தொடைக்கு மொழிவர்
இடைப்புணர் வென்பதுமே’ என்பது: ஒருசார் ஆசிரியர்
முரண்தொடையைக் கடைமுரணும், கடையினை முரணும்,
பின்முரணும், கடைக்கூழை முரணும், இடைப்புணர்
முரணும் என்று வேண்டுவர்; எ -று.

இரணத்தொடை எனினும், பகைத்தொடை எனினும்,
முரண்தொடை எனினும் ஒக்கும்.

என்னை,

“மொழியினும் பொருளினும் முரணத் தொடுப்பின்”
இரணத் தொடையென் றெய்தும் பெயரே”

என்றார் ஓகைகடாழினியார்.

“மொழியினும் பொருளினும் முரணுதல் முரணே”
என்றார் தோல்காப்பியனார்.

“மறுதலை யுரைப்பினும் பகைத்தொடை யாகும்”
என்றார் அவிநயனார்.

அவற்றுள், கடைமுரணாவது:—அடிதோறும் இறுதிச்
சீர்க்கண் மறுதலைப்படத் தொடுப்பது.

கடையினை முரணாவது :—கடை இருசீர்க்கண் மறு
தலைப்படத் தொடுப்பது.

பின்முரணாவது :—இரண்டாற் சீர்க்கண்ணும், காள்
காற் சீர்க்கண்ணும் மறுதலைப்படத் தொடுப்பது.

கடைக்கூழை முரணாவது :—முதற்சீர்க்கண் இன்றி
ஒழிந்த முன்று சீர்க்கண்ணும் மறுதலைப்படத் தொடுப்பது.

இடைப்புணர் முரணாவது :—ஈடு இருசீர்க்கண்ணும்
மறுதலைப்படத் தொடுப்பது.

வருமாறு :

தேரிசை யாசிரியப்பா

“கயன்மலைப் பன்ன கன்னினை யெரிநே
தடமுல் திவருந் தனிவடந் யெரிநே
தூலி துண்ணிடை யெரிநே
ஆமைத் தொளிக் கல்குலோ யெரிநே.”

இஃது அடிதோறும் இறுதிச்சீர்க்கண் மறுதலைப்
படத் தொடுத்தமைப்பால், கடைமுரண.

தேரிசை யாசிரியப்பா

“மின்தோர்ந்து வருந் திய கருங்காடு வெங்குருது
தெனா ஞாழல் வீச்சினைக் கழுஉம்
தண்ணத் துறைவன் தவிர்ப்புத் தவிரன்
தேரோ காவலி காவலும்
பீரோ வண்ணமுஞ் சிறுதுதல் யெரிநே.”

இஃது அடிதோறும் கடை இறுதிச்சீர்க்கண்ணும்
மறுதலைப்படத் தொடுத்தமைப்பால், கடைபின்னை முரண.

தேரிசை யாசிரியப்பா

“சார மோங்கிய தடந்தாள் தாறு
தொய்ம்மலர் குவிந்து தண்ணிழல் விசிந்து
தமியம் தேத்தன மாக நின்றுதன்
நயனுடைப் பணிமோழி நன்குபல பயிற்றி
விங்குதொடிப் பணைத்தோள் நெகிழத்
துறத்தோள் அந்நனம் மேனியோ தீதே.”

இஃது அடிதோறும் கடைச்சீரும், இண்டாங்கீரும்
மறுதலைப்படத் தொடுத்தமைப்பால் பின்னமுரண.

தேரிசை யாசிரியப்பா

“காவியங் கதங்கட் செவ்வாய்ப் பைத்தொடி
பூவிரி கரிமென் கூத்தலும்
வேம்புரை தோளும் அணங்குமால் எமக்கே.”

(பாடம்) 1. தொகடம். 2. புகழ்த்து.

இது முதற்கிரொழிந்த மூன்றிற்கும் மறுதலைப்பாடத்
தொடுத்தமையால், கடைக்கூழை முரண்.

நிலைமண்டில் வாசிரியப்பா

“பொதவிழ் ருநீரி தெடுத்தன் மால்வரைக்
சோதையில் தார்த்த வோங்குவென் னருவி.
காந்தளஞ் சேங்குலைப் பதங்கு தாளி
வேரல் விரிமார் நுகையொடு விரைஇப்
பெருமலைச் சீரூழிதரு நலங்கவர்ந்
நின்று வாயின தினியேர் மாட்டே.”

இஃது இடை இருக்கும் மறுதலைப்பாடத் தொடுத்த
உண்மையால், கடைப்புணர் முரண்.

இவ்வாறு சொனகூர் கையொடு முதலாகிய ஆசிரியர்
எனக் கொள்க.

இனி, ‘இரண்டத் தொடைக்கும்’ என்ற உண்மையால்
ஒழிந்த மோனை, இயைபு, எதுகை, அளபெடை என்னுந்
தொடை நான்கிற்கும் இவ்வாறே ஒட்டிக்கொள்க. அவை
கூடி வழங்குமாறு:—

கடையோனை

கடையிணையோனை

பின்மோனை

கடைக்கூழையோனை

இடைப்புணர்மோனை-எனவும்,

கடையியைபு

கடையிணையியைபு

பின்னியைபு

கடைக்கூழையியைபு

இடைப்புணரியைபு-எனவும்,

கடையெதுகை

கடையிணையெதுகை

பின்வெதுகை

கடைக்கூழையெதுகை

இடைப்புணரெதுகை - எனவும்,

கடையளபெடை

கடையிணையளபெடை

பின்னளபெடை

கடைக்கூழையளபெடை

இடைப்புணரளபெடை

எனவும் கண்டுகொள்க. இவற்றிற் கிலக்கியம் யாப்பருங்கல
விருத்தியுட் கண்டுகொள்க.

வருக்க நெடிலினம் வந்தா லெதுகையும் மோனையுமென்
றெருக்கப் பெயரான் உடைக்கப் படுமுது மாக் கடையிட
புருக்கு மோருசா ரிரண்டடி மூன்றும் எழுத்துமொன்றி
ந்ரக்கு மெதுகையென் றுவஞ் சிறப்பில நெரிமையே. (ருக)

இ - கை. ஒருகார் எதுகைக்கும், மோனைக்கும் எய்திய தோர் இரக்கண முணர்த்துதல் நுதலிற்று.

‘வருக்க வெதுவினம் வந்தன வெதுகையு மோனையு மேன், நெருக்கப் பெயரா னுணர்க்கப்படும்’ என்பது :

‘வருக்கவெழுத்தும், நெடுவெழுத்தும், இனவெழுத்தும் எதுகையும், மோனையுமாய் வந்தால், அவை வருக்க வெதுகை, நெடுவெதுகை, இனவெதுகை எனவும், வருக்க மோனை, நெடுன்மோனை, இனமோனை எனவும் பெயரிட்டு வழங்கப்படும்; எ - று.

வருமாறு :

இன்னிசை வென்பா

“ நீடினர்க் கோம்பர்க் குயிலாலத் தாதுநிப்
பாடும்வன் டஞ்சி அகலும் பருவத்துத்
தோடார் மொடிசெயிற்றத்தா ருன்னார் படவொல்லா
பாடமை சேக்கையுட் கன்.”

இது டகா வருக்க வெதுகை.

“அறத்தா நிதுவென—விடை.”

இது நகா வருக்க வெதுகை.

† “ஆவாவென்றோ—ஒருசாரார்.”

என்பது இரண்டாமெழுத் தொன்றாதாமீனும் இரண்டா மெழுத்திற் மேலெழிய வெதுவ ஒட்டிணை நோக்கி நெடு வெதுகை எனது வழங்கப்படும்.

இனி, இனவெதுகை மூன்று வகைப்படும்; வல்லின வெதுகையும், மெல்லின வெதுகையும், இடைமின வெதுகை யும் என.

* இரெண்டின சக ஆவது பக்கத்திற் காண்க.

† இரெண்டின அக ஆவது பக்கத்திற் காண்க.

வருமாறு :

குறள் வெண்பா

*“தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவர்
எச்சத்தாற் காணப் படும்.”

இது வல்லின வேதுகை.

குறள் வெண்பா

†“அன்பினும் ஆர்வ முடைமை அதுவீனும்
நண்பென்றும் காடாச் சிறப்பு.

இது மெல்லின வேதுகை.

குறள் வெண்பா

‡“எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு.”

இஃது இடையின வேதுகை

வருக்கமோனை முதலாகிய மூன்றும் வருமாறு :—

தேரிசை யாசிரியப்பா

“பயலே, பல்பூங் காணற் கிள்ளை யோப்பியும்
பாசிலைக் குளவியோடு கூதளம் விரைஇப்
பின்னுப் பிணியவிழ்ந்த நன்னொடுங் கூந்தல்
நீர்ங்கப் பெய்து மேம்படத் திருகிப்
புனையீ ரோடு செய்குறி நசைஇப்
நுந்தார் மார்ப புனத்தன் தோன்றிப்
பெருவரை யடுக்கத் தொருவே லேந்திப்
பேயும் அறியா மாவழங்கு பேருங்காட்டுப்
புறங்கண் உழுலைப் படுபகை வெரீஇப்
புயங்குசினந் தணியாப் பூநுத லொருத்தல்
பேகாது வழங்கு மாரிரு னடுநான்
பெளவத் தன்ன பாயிருந் நீந்தி
இப்பொழுது வருகுவை யாயின்
மற்றார் மார்ப திண்டலெங் கதுப்பே.”

இது பகர வருக்க மோனை.

* திருக்குறள், கடுவுநிலைமை - ச.

† திருக்குறள், அன்புடைமை-க ‡ திருக்குறள், வாய்மை-க

“ஆர்கலி புலகத்து—ஒழுக்கமுடை மை.”

இது முதலெழுத் தொன்று தாயினும் முதலெழுத்தின் மேலேறிய நெடில் ஒப்புமை நோக்கி நெடில் மோனை என்று வழங்கப்படும்.

இது, இனமோனை மூன்று வகைப்படும் : வல்லின மோனையும், மெல்லினமோனையும் இடையின மோனையும்

நேரிசை யாசிரியப்பா

“கயலேர் உண்கண் கலுழ நானுஞ்
கடர்புரை நிருநுதல் பசலை பாயத்
நிருந்திழை அமைத்தோள் அரும்பட நுழப்பப்
பேகல் வாழி பைய பூத்த
கொழுங்கொடி அணிமலர் தாமங்கப்
பெருத்தன் வடை வகுமம் பொழுதே.”

இஃது எல்லாவடியும் முதற்கண்ணோ வல்லெழுத்து வகுமையான், வல்லினமோனை. மெல்லினமோனையும், இடையினமோனையும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

என்னை,

“வருக்க நெடிலினம் வரையா ராண்டே
நெடிய பிறவும் இனத்தினு மாகும்”

என்றார் பிறருமெனக் கொள்க.

‘ஒருக்கப் பெயரான்’ என்று சிறப்பித்தவதனால் ஒரு கார் ஆசிரியர் தலையாகு எதுகை, இடையாகு எதுகை, கடையாகு எதுகை என்றும், தலையாடுமோனை, இடையாகு மோனை, கடையாகுமோனை என்றும் வேண்டுவர் எனக் கொள்க.

• இச் செய்யுளை எவ் ஆவது படித்திற் காண்க.

என்னை,

“சீர்முழு தொன்றில் தலையா கெதுகை
யோரெழுத் தொன்றின் இடைகடை பிறவே”

என்றாராகலின்.

இச் சூத்திரத்தான் மோனைக்கும் இவ்வாறே விரித்
துரைத்துக் கொள்க.

வருமாறு :

நேரிசை வெண்பா

*“சிலைவிலங்கு—போந்து”

என்பது தலையாடு எதுகை.

குறள் வெண்பா

†“அகர முதல—யுலகு”

என்பது இடையாடு எதுகை.

குறள் வெண்பா

‡“தக்கார்—காணப்படும்”

என்பது கிடையாடு எதுகை.

* அடிதோறஞ் சீர் முழுதும் எதுகை ஒன்றி வருவது தலையாடு எதுகை எனவும், அடிதோறும் இரண்டாமெழுத்தொன்றி வருவது இடையாடு எதுகை எனவும், வருக்க வெதுகை முதலாகப் பிறவழியால் வருவன கிடையாடு எதுகை எனவும், அவ்வாறே, அடிதோறஞ் சீர்முழுது மோனை யொன்றிவருவது தலையாடு மோனை எனவும், அடிதோறும் முதலெழுத்தொன்றுமே மோனை யொன்றி வருவது இடையாடு மோனை எனவும், வருக்கமோனை முதலாகப் பிறவழியால் வருவன கிடையாடு மோனை எனவும் வருங்கப்படும் எனக்கொள்க.

† இச்செய்யுளை ௧.௨ ஆவது பக்கத்திற் காண்க.

‡ இச்செய்யுளை ௭௬ ஆவது பக்கத்திற் காண்க.

§ இச்செய்யுளை ௧௫௨ ஆவது பக்கத்திற் காண்க.

குறள் வெண்பா

“பற்றுக பற்றற்றான் பற்றின அப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு”

என்பது தலையாது மொனை.

†“மாவும் புள்ளும்”

என்பது இடையாது மொனை.

தேரிகை ஆக்கியப்பா

‡“மகலே, பல்பூங் காவல்”

என்பது இடையாது மொனை.

‘உயிராசுடையிட், டிருக்கு மொருசார் இரண்டடி
முன்று மெழுத்துமொன்றி, நிற்கு மெதுகை யென்றுதுஞ்
சிறப்பில்’ என்பது :

உயிராசுதுகை, ஆசெதுகை, இடையிட் டெதுகை,
இரண்டடி யெதுகை, முன்றுமெழுத்தொன் றெதுகை
என்று ஒருசார் எதுகையும் உளவாயினும் பெரியதொரு
சிறப்பில் எனக் கொள்க.

‘மேரிசையே’ என்பது : மகலே முன்னிலை.

வருமாறு :

தேரிகை யாக்கியப்பா

“ஐவியோடு மயங்கிய தூங்கிருள் நடுநாள்
வெள்ளைத் தாரைய் அபஞ்சர நீத்தி
வெயமை மெல்கம் வளவயின் ஏந்தித்
தனியே வருதி நீயெனின்
மைய புங் கந்த னுந்தலோ அரிதே.”

இஃது இரண்டாமெழுத் தொன்றுதாயினும், இரண்
டாமெழுத்தின் மேலெறிய உயிரொன்றி வந்தமையாக்
உயிரெதுகை.

* திருக்குறள். துறவு - ௧௦.

† இச்சொல்லுனை சள ஆவது பக்கத்திற் காண்க.

‡ இச்சொல்லுனை கடுக ஆவது பக்கத்திற் காண்க.

§ இஃது ‘இரண்டா மெழுத்து’ என்றது மெய்யெழுத்தை
என்றனாக.

இனி, ஆசெதுகை 'ய, ர, ல, ழ' என்னும் ஒற்று
கூங்கும் ஆசாய் வரும் எனக் கொள்க.

என்னே,

“யரலழ வென்னும் ஈரிரண் டொற்றும்
வரன்முறை பிறழாது வந்திடை உயிர்ப்பினஃ
தாசுடை யெதுகையென் றறைதல் வேண்டும்”

என்னார் *காக்கைபாடினிபார்.

வருமாறு :

கவித்துறை

†“காய்மாண்ட தெங்கின் பழர்விழக் கழுவி னெற்றிப்
பூமாண்ட தீர்தேன் தொடைகிறி வருக்கை போழ்ந்து
தேமாங் கனிசிதறி வாழைப் பழங்கள் சிந்தும்
ஏமாங் கதமென் றிசையால் திசைபாய துண்டே.”

இது யகர ஒற்றிடைவந்த ஆசெதுகை.

கவி விருத்தம்

‡“மாக்கொடி மாலையும் மௌவற் பந்தநுங்
கார்க்கொடி மூலையும் கலந்து மல்க்கைப்
பூக்கொடிப் பொதும்புங்¹ கான ஞாழலுங்
தூக்கடி கமழ்ந்துதான் துறக்க மொத்தத்தே.”

இது சகர ஒற்றிடைவந்த ஆசெதுகை.

நேரிசை வெண்பா

§“ஆவே றுருவின வாயினும் ஆபயத்த
பால்வே றுருவின அல்லவாம்—பால்போல்
ஒருதன்மைத் தாகும் அறநெறி யாபோல்
உருவு பலகொள லீங்கு.”

இது லகர ஒற்றிடை வந்த ஆசெதுகை.

(பாடம்) 1. பொன்னின் ஞாழலும்.

* கையனார் பாட்டெனவுங் கூறுப.

† சிவகங்கித்தாமணி, நாமகவிலம்பரம் - ௨௪.

‡ குவர. நாட்டு. 29.

§ நாலடியார், மெய்ம்மை - ௮.

தேரிசை வெண்பா

“அந்தரத் துள்ளை யகங்கை புறங்கையாம்
மந்தரமே போலும் மனைவாழ்க்கை—மந்தரத்து
வாழ்கின்றே மென்று மகிழன்மின் வாழ்நாளும்
போகின்ற பூனையே போன்று.”

இது முகர ஒற்றிடை வந்த ஆசெதுகை.

குறள் வெண்செந்துறை

“ஆகலி யுலகத்து”

இஃது ஆசெடையிட்டுவந்த வல்லின வெதுகை. பிறவும்
வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இடையிட்டெதுகை வருமாறு :

தேரிசை யாசினியப்பா

“தோட ரெவனை நெகிழ நாளும்
நெய்த லுண்கண் பைதல் கலுழ
வாட வவ்வரி புதைஇப் பாலைபுழ
வைகல்தோறும் பைபப் பெருகின
நீட ரிவரென நீமனங் கொண்டார்
கேளார் கொல்லோ காதலர் தோழி
வாடப் பெளவ அறன்முகத் தெழிவி
பருவம் பொய்யாது வலனைப்பு வனைஇ
ஓட மலையன் வேலிற்
கடிது மின்னுமிக் கார்மழைக் குரவே.”

இஃது அடிதோறும் இடையிட்டு வந்தமைபால்
இடையிட்டெதுகை.

இது கையனார் காட்டிய பாட்டு.

என்னை,

† “தாஅ வண்ணம்

இடையிட்டு வந்த எதுகைத் தாகும்”

என்றார் தோல்காப்பியனார்.

* இச்செய்யுளை எது ஆவது பக்கத்திற் காண்க.

† தொல். பொருள். செய்யுளியல் - உகடு.

இரண்டடி. யெதுகை வருமாறு :

“துறவக்குந் துளிமுந்நீர்க் கோற்கை மகளிர்
அலைப்பதம் பல்லிற் கழகொவ்வா முத்தம்
ஊங்கமழ்தார் அச்சதன் மண்காக்கும் வேலின்
ஊங்கும் அமுதமு மந்நலார் பாடல்.”

இது முன் இரண்டடியும் ஒரேதுகையாய்ப் பின்
இரண்டடியும் மற்றொரேதுகையாய் வந்தமையால் இரண்டடி
எதுகை.

என்னை,

“இரண்டடி எதுகை நிரண்டொருங் நியன்றபின்
முரண்ட எதுகை யிரண்டில வரையார்”

என்றாராகவின்.

மோனைக்கும் அவ்வாறே யொட்டிக் கொள்க.

வருமாறு :

கவிச்சிருத்தம்

“ஆகங் கண்டக ராலற்ற ஆடவர்
ஆகங் கண்டகத் தாலற்ற அன்பினர்
பாகங் கொண்டு பயோதரஞ் சேர்த்தினார்
பாகங் கொண்டு பயோதரம் நண்ணினார்.”

இது முன் இரண்டடியும் ஒரு மோனையாய்ப் பின்
இரண்டடியும் மற்றொரு மோனையாய் வந்தமையால், இரண்
டடி மோனை.

குறள் வெண்பா

“பொழும்புப் பொன்னுங் குவைஇய முத்தின்
செழும்பு பின்றனபுன்னை.”

குறள் வெண்பா

“பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைநீர்த்
நன்கும பயக்கு மெனின்.”

இவை மூன்றாமெழுத்தொன் றெதுகை.

திருக்குறள் : வாய்மை - உ.

‘கிரக்கு மேதுகை’ என்று சிறப்பித்தவதனால், விட்டிசை வல்லொற்றெதுகை என்றும், விட்டிசை மோனை என்றும் வேண்டுமோரும் உளர் எனக் கொள்க.

வருமாறு :

குறள் வெண்பா

“பற்றிப் பலகாலும் பான்மறி உண்ணுமை
மோனையல் மின்னுட்டை நீ.”

இது வல்லொற் றடுத்தாற்போல, விட்டிசைத்துக் குற
மேழுத்தினோடு புணர்ந்தமையான், விட்டிசை வல்லொற்
றேதகை.

குறள் வெண்பா

“அ அவனும் இ இவனும் உ உவனும் கூடியக்கால்
ந எவன் வெல்வா நிகல்.”

இது முதலெழுத்து இரண்டடிக்கண்ணும் விட்டி
சைத்து வந்தமையால் விட்டிசைமோனை. இவையெல்லாற்
சிறப்பிலவெனக் கொள்க.

இன்னும் ‘ஒருக்கப் பெயரான் உரைக்கப்படும்’ என்று
சிறப்பித்தவதொற் பாவினங்கள் எல்லாத் தொடையானும்
வரும் எங்ஞராயினும், பெரும்பான்மையுந் தலைபாகு
மோனையிற் றிரிந்தும், தலைபாகு எதுகையிற் றிரிந்தும்
வாராவெனவும், செந்தொடை பொழித் தெல்லாத்
தொடைக்கும், இனவெழுத்து வாத்தொடுப்பதூஉம், வழி
யெதுகை வாத்தொடுப்பதூஉம், வழிவரண் வாத்தொடுப்
பதூஉஞ் சிறப்பிடைத் தெனவுள் கொள்க.

இனவெழுத்துப் பெற்று மோனை முதலாகிய தொடை
யும், தொடை விகற்பமும் பொலமை வேறுபடத் தொடுப்
பது ‘மருட்செந்தொடை’ எனக் கொள்க. இனவெழுத்தா
யுறு தானமொத்த குறிலும், நெடியும் தம்முள் இனமாம்

அவை,

அகர ஆகார ஐகார ஒளகாரங்கள் தம்முள் இனமாம்.
இகர ஈகார எகர ஏகாரங்கள் தம்முள் இனமாம்.
உகர ஊகார ஒகர ஓகாரங்கள் தம்முள் இனமாம்.
ஒற்றினுள்,

இவை ஏறிய உயிர்மெய்க்கும் இவ்வாறே கொள்க.

சகர தகரங்கள் தம்முள் இனமாம்.
ஞகர நகரங்கள் தம்முள் இனமாம்.
மகர வகரங்கள் தம்முள் இனமாம்.

இவற்றை 'அனு' என்று வழங்குவாரு முளர்.
என்னை,

நேரிசை வெண்பா

“அகரமோ டாகாரம் ஐகாரம் ஒளவாம்
இகரமோ டகாரம் ஏ—உகரமோ
கோரம் ஒஓ ஞகமவ தச்சகரம்
ஆகாத அல்ல அனு”

என்றாராகலின்.

அவற்றுட் சில வருமாறு :

குறள் வெண்பா

* “சத்துவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல் தாமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர்”

குறள் வெண்பா

† “அமிழ்தினு மாற்ற இனிததம் மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ்.”

இவை இனவெழுத்துப் பெற்று மோனை முதலாகிய
தொடையும், தொட விசற்பமும் போலாமை வேறுபடத்
தொடுத்தமைமான் மருட்செந்தொடை. பிறவு மன்ன.

* திருக்குறள், ஈகை - ௮.

† திருக்குறள், மக்கட் பேறு - ௪.

இனி, வழியெதுகை வருமாறு :

கட்டளைக் கலித்துறை

“மண்டலம் பண்டுண்ட திண்டேர் வரகுணன் தொண்டியின்
கண்டவர் தண்டுறைக் கண்ட தொன் றுண்டு கன¹மகர
குண்டலம் கேண்டை இரண்டொடு தொண்டையுங்
கேண்டொர்திங்கள்
மண்டலம் வண்டலம் பக்கொண்டல் தாழ வருகின்றதே.”

*‘கொங்க தங்கு’ முதலாயினவுங் கொள்க. ‘அனுப்பி
ராசம்’ என்னும் வடமொழியை; ‘வழியெதுகை’ எனபது
தமிழ் வழக்கு.

இனி, வழி முான் வருமாறு :

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

† ‘செய்வவாழ்ப் பகம்பெ ராஜேசைச் சிறடிப் பரவையல்சூல்
ஐய நண் டருங்கல் நோவ வடிக்கொண்ட குவவுக் கொங்கை
செய்வவாழ்த தண் ணன் நீலம் விரிந்தென விலங்கி நீண்ட
மையவா மழைக்கட் கூந்தல மகளிரை வருக வென்றான்.”

கட்டளைக் கலித்துறை

“ஔமால் வரைநிற் றிருகட ரோட்டிமுக் நீர்க்கிடந்த
பெருநா சிலனுஞ் செறுகைத் தாவுண்டு தேதைபர்கள் [யிற்
பொருமா தந்தித் தங்க வெங்கோன் பொரவல் லென்றொதி
கருநா விழிவெண்பற் செவ்வாழ்ப் பகம்பொற் கனங்குறைக்கே.”

மோனையும் எதுகையும் திரிந்து, பாவும் இனமும்
வாராமை மேற்காட்டியவற்றுளளும், பிறவற்றுள்ளும்
கண்டு கொள்க.

சுருங்கிற் ற முன்றடி ஏனைத் தரவிரு முன்றடியே
தாங்கக்கும் வண்ணக் குந்தர வாவது தாழினசப்பா
சுருங்கிற் றிரண்டடி²யோக்கம் இட்டடி சுரும்பிமிகுத்
தாங்கக் குழலாய் சுருங்கந் தரவினில் தாழினையே. (௫௭)

(பாடம்) 1. வயிரகுண்டலம் கேண்டை.

2. போங்க விரட்டி ஒட்டி வரும்.

* இச் செய்யுளை ௨௮ ஆவது பக்கத்தில் காண்க.

† குளாமணி, சேய், 40௬.

இ - கை. தாவு தாழிசைகட்கு அடிவரையறையாமா
றுணர்த்தத் தல் நுகறிற்று.

‘சுருங்கிற்று மூன்றடி யேனைத் தாவு’ என்பது
‘அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவம்’ வண்ணக
ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவும் ஒழித்தல்லாத கலிப்பாவிற்குத்
தாவு மூன்றடிய சிறுமை; பெருமை பாடுவோனது
பொருள் முடிவுக் குறிப்பே; வரையறையிலை; எ - று.

‘இருமூன்றடிய தாங்கக் குடும் வண்ணகக்குந் தரவா
வது’ என்பது: அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்
கும், வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும் பெருக்கஞ்
சுருக்கமிலை; ஆறடிய தரவாவது; எ - று.

‘சுருங்கிற்று மூன்றடி யேனைத் தாவு’ என்றராயினும்
‘வெள்ளைக்கிரண்டடி’ என்னுங் காரிகையுள், கலிப்பாவிற்கு
நான்கடிச் சிறுமை சொன்னமையால், தாவு கொச்சைக்
கலிப்பாவிற்கு நான்கடிய சிறுமை வருவதெனக் கொள்க.

‘தாழிசைப்பா சுருங்கிற் றிரண்டடி யோக்கம் இரட்டி
என்பது பொதுவகையால் தாழிசை சொல்லிப் போந்தர
ராயினும், தாழிசைகட்கு இரண்டடி சிறுமை; நான்கடி
பெருமை; இடை மூன்றடியானும் வருவது; எ - று.

‘சுரும்பிமிருந் தாங்கக் குழலாய்’ என்பது: மகடே
முன்னிலை.

‘சுருங்குந் தரவினிற் றுழிசையி’ என்பது: தரவடியிற்
றுழிசையடி சுருங்கி வருவது; எ - று.

இவற்றிற் கிவக்கியம் மேற்காட்டியவற்றுள்ளும், பிற
வற்றுள்ளுங் கண்டுகொள்க.

பொருளோ டடிமுதல் கீற்பது கூனது வேபொருத்தி
இஞ்சேர் விலாவஞ்சி ஈற்றினும் கிற்கும் இனியொழிந்த
மஞ்சீர் விகாரம் வகையுளி வாழ்த்து வசைவனப்புப்
பொருள்கோள் குறிப்பிசை யோப்புக்குறிக்கோள்

போலங்கோடியே. (௧௮)

இ - கை. மேற்சொல்லப்பட்ட பாக்கட்டுக்கெல்லா மெய்திய தோர் இலக்கண முணர்த்துதல் நுதலிற்று.

'போருளா டடிமுதல் விற்பது கூன்' என்பது அடி முதற்கட்ட பாவினது பொருளைத் தழுவித் தனியே விற்பது 'கூன்' எனப்படும்.

'அதுவே பொருத்தி இருள் சேர்விலா வஞ்சி சுற்றினு விற்கும்' என்பது: அக் கூன் வஞ்சிப்பாவினது அடியின் இறுதிக்கண்ணும் விற்கப்பெறும்; எ - று.

'சுற்றினும்' என்ற உய்யமயால் வஞ்சிப்பாவின் அடி நடுவினுங் கூன் வரப்பெறும் எனக் கொள்க.

'இருள்சேர் விலாவஞ்சி' என்று சிறப்பித்தவதனால் வஞ்சியடியின் நடுவும், இறுதியும் அசை கூனாய் வருவது சிறப்புடைத்து; சேர் கூனாய் வரின்னும் உகர இறுதியாகிய சேரிற்று இயற்சொல்லது வாரா எனக் கொள்க. அசைச் சேர் எல்லாப் பாவினுள்ளும் அருகியல்லது கூனாய் வாராது எனக் கொள்க. எனவே வெண்பா, ஆசிரியம், கலி என்னும் இவற்றின் இடையும், இறுதியுங் கூன் வரப் பெறுது எனக் கொள்க.

என்கை,

"அடிமுதற் பொருளைத் தானினிது கொண்டு

முடிய விற்பது கூனென மொழிப்"

"வஞ்சியே னிறதியும் ஆகும் அதுவே"

"அசைகூனாகும் என்மனார் புலவர்"

என்றார், பல்காயனார்.

கூனைத் தனிச்சொல் என்று வழங்குவாரு முளர்.

என்கை,

"அடிமுதற் பொருள்பெற வருவது தனிச்சொல்க

நிறதியும் வஞ்சியுள் இயலு மென்ப"

என்றாகலின்.

கொச்சகக்கலியுள் ஓரடி முழுதுங் கூனாய் வரப்பெறும்;
அனை சிறப்பில எனக் கொள்க.

வருமாறு:

நேரிசை வெண்பா

“உதுக்கான் ; சுரந்தானா வண்கைச் சுவணமாப் பூதன்
பரந்தானாப் பல்புகழைப் பாடி—இரந்தார்மாட்
டிண்மை யகல்வது போல இருணீர்க்
மின்னும் அளிதேர் மமை.”

இவ் வெண்பாவினுள் அடிமுதற்கண் ‘உதுக்கான்’
எனக் கூன் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

நேரிசை யாசிரியப்பா

* “அவரே, கேடில் விழுப்பொருள் தருமாச் பாசிலை
வாடா வள்ளியங் காடிதற் தோரே
யானே, தோடா ரெவ்வளை நெகிழ வேங்கிப்
பாடமை சேக்கையுட் படர்சூர் நிசினே
அன்னள் அளியள் என்னுது மாமழை
இன்னும் பெய்ய முழங்கி
மின்னும் தோழியென் இன்னுயிர் குறித்தே.”

இவ்வாசிரியப்பாவின் அடிமுதற்கண் ‘அவரே’ எனவும்
‘யானே’ எனவும் கூன் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

“உலகினுள்,

பெருந்தகையார் பெருந்தகைமை பிறழாவே பிறழினும்
இருந்தகைய விறுவரைமேல் எரிபோலச் சுடர்விடுமே
சிறுதகையார் சிறுதகைமை சிறப்பெனினும் பிறழ்வின்றி
உறுதகைமை யுலகினுக்கோர் ஒப்பாகித் தோன்றாதே.”

இக் கலிப்பாவினுள் அடிமுதற்கண் ‘உலகினுள்’ எனக்
கூன் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

வஞ்சிப்பா

"உலகே, முற்கொடுத்தார் பிற்கொளவும்
பிற்கொடுத்தார் முற்கொளவும்
உறுதிவழி யொழுகுமென்ப

அதனால்,

நற்றிற நாடுதல் நன்மை

பற்றற யாவையும் பரிவறத் துறந்தே."

இவ் வஞ்சிப்பாவினுள் அடிமுதற்சென் 'உலகே' எனச்
சீர் கூறிய வந்தவாறும்,

"மாவழங்கின் மயக்குற்றன—வழி."

இவ் வஞ்சியடியின் இறுதிக்கண் 'வழி' என அசை
கூறிய வந்தவாறும்,

"கலங்கழாவிற் றுறற—கலக்குற்றன."

இவ் வஞ்சியடியின் நடுவில் 'துறை' என அசை கூறிய
வந்தவாறும் கண்டுகொள்க.

"தேரோடத் துகள் கெழுமின—தெருவு."

இவ் வஞ்சி யடியினது இறுதிக்கண், 'தெருவு' என
உரை விறுதியாகிய இடற்சீர் கூறியினவாறு கண்டுகொள்க.

*. "காமர் கடுப்புனல்' என்னும் கொச்சகக் கலியுள்
'செறுகுடியிரே செறுகுடியிரே' என ஓரடியாற் கூன் வந்த
வாறு காண்க. பிறவுமன்ன.

இனி ஒழிந்த 'மருடர் விகாரம் வகையுனி வாழ்த்து
வகை வனப்புப, பொருள்கொள் குறிப்பினை மொப்பும் குறிக்
கோள்' என்பது :

மேல் † அழுத்தசைசீர் பந்த மடிந்தாடை பாரினங்
கூறுவன' என்று அதிகாரம் பாரித்த காரிகையுள் ஒதப்

* கலித்தொகை, உக.

† இச் செய்யுளைத் தற்சிறப்புப் பாயிரம் க ஆவது
செய்யுளில் காண்க.

படாத யாப்புறுப்பாய் மயக்கந்தீர வகுக்கப்பட்ட விகாரமும், வகையுளியும், வாழ்த்தும், வகையும், வனப்பும், போருளும், போருள்கோளும், குர்ட்பிசையும் செய்யுள் ஒப்புமையும் ஆமாறு உபதிதச முறைமைமான் உணர்க; ஏ - று.

‘பொலங்கொடியே’ என்பது : மகடுஉ முன்னிலை.

அவற்றுள், ‘ரிகாரம் அறுவகைப்படும் : வலித்தலும், மெலித்தலும்’ விரித்தலும், தொகுத்தலும் நீட்டலும், குறுக்கலும் என.

என்னை,

‡“அந்நாற் சொல்லுந் தொடுத்தங் காலை
வலிக்கும்வழி வலித்தலு மெலிக்கும்வழி மெலித்தலும்
விரிக்கும்வழி விரித்தலும் தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தலும்
நீட்டும்வழி நீட்டலங் குறுக்கும்வழிக் குறுக்கலும்
நாட்டல் வலிய என்மனஞர் புலவர்.”

ஐருமாறு.

“குறுத்தாட் புகஞ் சுமந்த
அறக்கதி ராழி யெம் மண்ணிலத் தொழினே.”

இதனுள், ‘குறுக்காள்’ எனற்பாலதனைக் ‘குறுத்தாள்’ என வலிக்குமவழி வலித்தவாறும்,

“தன்டையின் இனக்கிளி கடிவோள்
பன்டையள் அல்லள் மாடுனுக் கினளே.”

இதனுள், ‘தட்டை’ எனற்பாலதனைத் ‘தன்டை’ என மெலிக்கும்வழி மெலித்தவாறும்;

இன்னிசை வெண்பா

“வெண்மண லெக்கர் விரிதிரை தந்தநீர்
கண்ணாடி மண்டிலத் தூதாவி யொத்தியியுந்
தண்ணந் துறைவர் தகவிலரே தற்சென்றார்
வண்ணங் கடைப்பிடியா தார்.”

இதனுள், 'தண்டுறைவர்' எனற்பாலதனைத் 'தண்ணம்
துறைவர்' என விரிக்கும்வழி விரித்தவாறும்,

நேரிசை வெண்பா

"பூத்தாட் புறவிற் புனைமதில் கைவிடார்
காத்தவிற் காவல ரேனையாச்—பார்த்துறார்
வேண்டார் வணக்கி விறன்மதில் தான்கோடல்
வேண்டுமாம் வேண்டாச் மகன்."

இதனுள், 'வேண்டாரை வணக்கி' எனற்பாலதனை
'வேண்டார் வணக்கி' எனத் தொகுக்கும்வழித் தொகுத்த
வாறும்,

நேரிசை வெண்பா

"பாசிழை யாகப் பசப்பித்தான்¹ பைந்தொடியை
மாசேனன் என்று மனங்கொளீஇ—மாசேனன்
சேயிதழ்க் கண்ணி தாதுலாற் சேர்த்தியென்
நோப்திர நெஞ்சின்மேல் வைத்து."

*இதனுள், 'பச்சிழை' எனற்பாலதனைப் 'பாசிழை
என நீட்டும்வழி நீட்டியவாறும்,

†"யானை, பெருத்தத் திருந்த இலங்கிவெல் தென்னன்
திருத்தார்கன் நென்றென் தியென்."

இதனுள், 'தியென்' எனற்பாலதனைத் 'தியென்'
எனக் குறுக்கும்வழி குறுக்கினவாறும் கண்டு கொள்க.
பிறவுமன்ன.

'மருள்தீர் விகாரம்' என்று நிறப்பித்தவதனால் வா
லாற்று முறைமைபோடுங் கூடிப் பொருந்தி வாராவின்றன
வல்லது 'துவைக்குப்பாலில்லை' எனற்பாலதனைத் 'துவைக்
குப் பாலில்லை' என்றும்பாலப் புணர்க்கப்படாது என்க.

இன்னும் 'மருள்தீர் விகாரம்' என்று நிறப்பித்த
வதனால், தலைக்குறையும், இடைக்குறையும், கடைக்குறையும்

(பாடம்) 1. பைந்தொடி.

* இது கன்னூலார்க்கு உடன்பாடன்று.

† இவை எவ் ஆவது பக்கத்திலுள்ள 'பன்மாடக்கூடன்'
என்னும் பஃருடை வெண்பாவின் கடைபடிகள்.

வருவனவு முள. அவையும் வரலாற்று முறைமையின்பாடுங் கூடி வழங்கப்படும் எனக் கொள்க.

வருமாறு :

“மரையிதழ் புரையும் அஞ்செஞ் சேறடி.”

இதனுள், ‘தாமரை’ எனற்பாலதனை ‘மரை’ எனத் தலைகுறைத்து வழங்கினவாறும்,

*“வேதின வெரிநின் ஒதி முதபோத்து.”

இதனுள் ‘ஒந்தி’ எனற்பாலதனை ‘ஒதி’ என இடை குறைத்து வழங்கினவாறும்,

†“அகலிரு விசும்பி னாஅல் போல
வாலிதின் மலர்ந்தன புன்கொடி முகன்டை.”

இதனுள், ‘ஆரல்’ எனற்பாலதனை ‘ஆல்’ என இடை குறைத்து வழங்கினவாறும்,

“நீலுண் டுகிலிகை கடுப்ப.”

இதனுள், ‘நீலமுண் துகிலிகை கடுப்ப’ எனற்பாலதனை ‘நீலுண் துகிலிகை கடுப்ப’ எனக் கடைகுறைத்து வழங்கினவாறுங் கண்டுக்கொள்க. பிறவுமன்ன.

‘அந்நாற்சொலுங் தொடுக்குங்காலை’ என்றவழி நான்கு சொல்லாவன, இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல் வடசொல் என இவை.

என்கின்,

‡ ‘இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொலென்
றனைத்தே செய்யு ளீட்டச் சொல்லே”

என்றாகலின்.

* குறுந்தொகை - ௩௪௦.

† மலைபடு கலி - ௪.

‡ தொல்காப்பியம், சொல் - ௩௬௪.

அவற்றுள், இயற்சொல்லாவன சோறு கூழ் பால்
பாளிதம் என்பன.

என்னை,

“இயற்சொல் தாமே இயம்புங் காலைச்
செந்தமிழ் சிலத்து வழங்கொடு சிவணித்
தம்பொருள் வழாமை இசைக்குஞ் சொல்லே”

என்றாகலின்.

அவை நடக்கும் எல்லை யாவையோவெனின்; வையை
யாற்றின் வடக்கும், மருதயாற்றின் தெற்கும், கருவூரின்
கிழக்கும், மருவூரின் மேற்குமாகிய நான்கு எல்லைக்குட்பட்ட
சோனாடு என்க.

என்னை,

“மன்ற வாணன் மலத்திரு வருளால்
தென்றமிழ் மகிமை சிவணிய செய்த
அடியவர் கூட்டமு மாதிச் சங்கமும்
படியில்மாப் பெருமை பரவுறு சோழனுஞ்
சைவமா தவருந் தழைத்தினி திருக்கு
மைபறு சோழ வளநா டென்ப”

என்றாகலின்.

திரிசொல்லாவன - அடுக்கல், பிறங்கல், ஒங்கல், விலங்கல்,
விண்டு, குவடு என்பவை, மலை என்னும் ஒருபொருள்
குறித்த வேறு சொல்.

உந்தி என்பது - ஆற்றிகடக் குறையும், கொப்பூழும்,
தேருருளும், உழுதத்தோருறுப்பும் என்னும் வேறு
பொருள் குறித்த ஒரு சொல்.

என்னை,

*“ஒருபொருள் குறித்த வேறுசொல் லாகியும்
வேறுபொருள் குறித்த பொருளெல் லாகியும்
இருபாற் றென்ப திரிசொற் கிளவி”

என்றாகலின்.

* தொல்காப்பியம், சொல், செ. - டக்க.

திசைச்சோல்லாவன : மயிலை* 'மஞ்ஞை' என்றும், கிளிமைக் 'கிள்ளை' என்றும், தாயைத் 'தள்ளை' என்றும், காயை 'ஞாலை' என்றும் வழங்குவனவாம்.

என்றை,

†“செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்தும்
தங்குறிப் பினைவே திசைச்சொற் கிளவி”

என்றாராகலின்,

செந்தமிழ் நிலத்தைச் சேர்ந்த பன்னிரு கொடுத்தமிழ் நிலமாவன :—

நேரிசை வெண்பா

“தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா வேண்பூழி
பன்றி யருவா அதன்வடக்கு—என்றாய்
சீத மலாடு புனல்நாடு செந்தமிழ்சேர்
ஏதமில் பன்னிருநாட் டெண்.”

இதை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

வடசோல்லாவன :—குங்குமம், மூலம், சங்கு, சந்தனம் என்பனவாம்.

என்றை,

‡“வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரிஇ
எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா ரும்மே”

§“சிதைந்தன வரினு மியைந்தன வரையார்”

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

‘வகையுளி’ என்பது : முன்னும் பின்னும் அசை முதலாகிய உறுப்புகள் கிற்புழி யறிந்து, குற்றப்படாமல் வண்ணம் அறுத்தல் எனக் கொள்க.

* ‘மஞ்ஞை’ திசைச்சொல் எனபது சேனாவரையர்க்கு உடம்பாடன்று.

† தொல்காப்பியம் - சொல் - சே - ௪00.

‡ “ ” ” ” ௪0௧

§ “ ” ” ” ௪0௨

என்னை,

நேரிசை வெண்பா

“அருணோக்கு நீரா ரசைசீ ரடிக்கண்
பொருண்டோக்கா தோசையே நோக்கி—மருள்நீக்கிக்
கும்பவுங் கும்பா தலரவுங் கொண்டியற்றல்
வாப்க்த வகையுளியின் மாண்பு”

என்றாராவின்.

ஐருமாறு :

குறள் வெண்பா

“கடியார்பூங் கோதை கடாயினுன் திண்டேர்
சிறியார்தஞ் சிற்றில் சிதைத்து.”

இதனைக் ‘கடியார்’ எனவும், ‘பூங்கோதை’ எனவும்
‘கடாயினுன்’ எனவும் அலகிடின ஆசிரியத்தனையும், கலித்
தனையும் தட்டு வெள்ளைத் தன்மை குன்றுமாதலால்
‘கடியார்பூ’ என்று புளிமங்காயாகவும் ‘கோதை’ என்று
தேமாவாகவும், ‘கடாயினுன்’ என்று கருவிளமாகவும்
அலகிட்டுக் கொள்க.

குறள் வெண்பா

*“மலர்மிசை யேகினுன் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்.”

இதனை, ‘நிலமிசை’ எனவும், ‘நீடு’ எனவும், ‘வாழ்வார்’
எனவும் அலகிடின ஆசிரியத்தனை தட்டு, வெண்பாவின்
இறுதிக்கண் அகச்சீர் ஆகற்பாலது இயற்கிராய், ‘நிகரில்
வெள்ளைக் கோரைச்சீரு மொளியீசர் பிறப்பு மொண்காசு
யிற்ற சிருடைச் சிந்தையே முடிவாம்’ என்னும் இலக்கணத்
தோடு மாறுபடுமாதலின் ‘நிலமிசை’ எனக் கருவிளமாகவும்,
‘நீடுவாழ்’ எனக் கவிளமாகவும், ‘வார்’ என நான் என்னும்
நோக்கச்சீராகவும் அலகிட்டுக் கொள்க.

* திருக்குறள், கடவுள் வாழ்த்து - ௪.

நேரிசை வெண்பா

“பாடுநர்க்கும் ஆடுநர்க்கும் பண்டுதாங் கொண்டவர்க்கும்
ஊடுநர்க்கும் கூடுநர்க்கு மொத்தலால்—நீடுநீர்
நல்வய லூர நறுஞ்சார் தணியகலம்
புல்லலின் ஊடலினிது.”

இதனுள் குகர நகரங்கள் பிரிந்திசைத்தன வாயினும்
இரண்டினையுங் கூட்டி நிரையசையாக அலகிடச் சீரும்,
தகையுஞ் சிதைகாவாம். அல்லலினின் நாலசைச்சீராய்
வண்ணமழிந்து ஓசையுண்ணாது கேடும். பிறவு மன்ன.

வாழ்த்து இருவகைப்படும்; மேய்வாழ்த்தும், இருபுற
வாழ்த்தும் என.

வருமாறு :

நேரிசை வெண்பா

*“கார்நறு நிலங் கடிக்கயத்து வைகலும்
நீர்சிலை நின்ற பயல்கொல்லா—கூர்நுகையேல்
வண்டிருக்க நக்கதார் வாயான் வழந்தியால்
கொண்டிருக்கப் பெற்ற குணம்.”

இது மேய்வாழ்த்து.

நேரிசை வெண்பா

“பண்டு மொருகால்தன் பைந்தொடியைக் கோட்பட்டு
வெங்கடத்து வில்லேற்றிக் கொண்டுமூர்தான்—தென்
பூமான் திருமகனாக் கின்னும் புலம்புமால் [களந்தைப்
வாமான்தேர் வையையார் கோ.”

இஃது இருபுறவாழ்த்து.

வசையும் இருவகைப்படும்; மேய்வசையும், இருபுற
வசையும் என.

வருமாறு :

நேரிசை வெண்பா

“தந்தை இலச்சுமடன்² தாய்தொழிலி தான் பார்ப்பான்
எந்தைக் கிதெங்ஙனம் பட்டதுகொல்—முந்தை
அவியுணவி னூர்தெரியின் ஆவதாங் கொல்லோ
கவிகண்ண னூர்தம் பிறப்பு.”

(பாடம்) 1. தாய்தொழி.

* மூத்தொன்.

இது மெய்வகை.

நேரிசை வெண்பா

“படையொடு போகாது சிந்தெறிந்தான் என்றுங்
கொடையொடு கல்லார்கண் தாழ்த்தான்—படையொடு
பாடி வழங்குந் தெருவெல்லார் தான்சென்று
கோடி வழங்கு மகன்.”

இஃது இருபுறவகை.

இனி வணப்பு எட்டுவகைப்படும்; அம்மை, அழகு,
தொன்மை, தோல், விழுந்து, இயைபு, புலன், இழைபு என.

என்னை,

“அம்மை அழகு தொன்மை தோல்விநர்
தீயைபு புலனிழை பெனவனப் பெட்டே”

என்றாகலின்.

அவற்றுள் ‘அம்மை’ யாவது சிலவாய், மெல்லியவாய்
சொற்களால், ஒள்ளியவாய் பொருண்மேற் சிலவடியாற்
சொல்லியது.

என்னை,

* “சென்மென் மொழியால் சீர்புனைந் தியாப்பின்
அம்மை தானே யடிசிறிப் பின்றே”

என்றாகலின்.

வருமாறு:

குறள் வெண்பா

† “அறிவிஞன் ஆதவ துண்டோ பிறிதின்கோய்
தன்னையுய்யோற் போற்றுக் கடை.”

அழகு என்பது செய்யுட் சொல்லாகிய திரிசொற்களான்
ஒகை இனியதாகப் புணர்க்கப்பட்டது.

என்னை,

* தொல், பொருள், செய்யுளியல் - ௨௧௩.

† திருக்குறள், அறன் வலி - ௪.

*“செய்யுண் மொழியால் சீர்புனைந் தியாப்பின்
அவ்வகை தானே அழகெனப் படுமே”

என்றாராகலின்.

வருமாறு :

நேரிசை யாசிரியப்பா

“துணியிரும் பௌவங் குறைய வாங்கி
அணிஞள ரடுக்கல் முற்றிய வெழிவி
காலொடு மயங்கிய கணையிநுள் நடுநாள்
யாங்குவந் தணியே போங்கல் வெற்ப
நெடுவரை மருங்கிற் பாம்பென இழிதருங்
கடுவரற் கலுரி நீந்தி
வல்லியம் வழங்குங் கல்லதர் நெறியே.”

‘தோன்மை’ என்பது பழையதாகி கிகழ்ந்த பெற்றி
யுரைக்கப்படுவது.

என்னை,

†“தோன்மை தானே

உரையொடு புணர்ந்த பழைமை மேற்றே”

என்றாராகலின்.

வருமாறு :

‘செறித்தொடி யுவகைகளாய் செஞ்சுடர்த் தெறு
கதிர்ச்செல்வன் செய்வதொர்’ என்பதூடம், மாபாரதம்
காந்தம் போடவனவுங் கொள்க.

‘தோல்’ என்பது - இழும் என்னும் மெல்லியவாகிய
சொற்களாய் விழுமிப்பவாய்க் கிடப்பனவும், எல்லாச் சொற்க
ளானும் பலவடியாய்க் கிடப்பனவும் என இருதிருத்தனவாம்.

என்னை,

‡“இழுமென் மொழியான் விழுமியது நுவலினும்
பரந்த மொழியான் அடிசியிற் தொழுதினும்
தோவென மொழிப் தொன்மெறிப் புலவர்”

என்றாராகலின்.

(பாடம்) 1. பரப்பென, பரப்புட.

* தொல்காப்பியம் - பொருள், செய்யுளியல். உகஉ.

† “ ” ” ” உகந.

‡ “ ” ” ” உகக.

என்னை,

1 * "தெரிந்த மொழிபாற் செவ்விதிற் கிளந்து
தேர்கல் வேண்டாது குறித்தது தேன்றின்
புலனென மொழிப புலனுணர்ந் தோரே"

என்றாராகலின்.

வருமாறு:

நேரிசை யாசிரியப்பா

"பார்க்கடல் முகந்த பருவக் கொண்மு
வார்ச் செறி முர சின் முழங்கி பொன்னுர்
மலைமுற் றின்றே வயங்கு தளி சிதறிச்
சேன்ற வடிநுமுகங் கணக் கடுத்தி
இன்று செலக் கடவுமதி பாக வுத்காண்
மாவொடு புணர்ந்த பாடிப் போல
இரும்பிடி யுழைப தாக்
பெருங்காடு மடுத்த காமர் களிநே."

'இழைபு' என்பது வல்லொற் றிபாதுந் தீண்டாது
செய்யுளிய லுடையாரால் எழுத்தெண்ணி அடிவகுக்கப்
பட்ட குறளடி முதலாகப் பதினைழ் விலதது ஐந்தடியும்
முறையான யுடைத்தாய் ஒங்கிய சொற்களால் வருவது.

என்னை,

† "ஓற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத் தடக்காது
குறளடி முதலா ஐந்தடி *காறும்
ஒங்கிய பொழியா னுங்ஙன மொழுகின்
இழைபி னிலக்கணம் இறந்த தாகும்."

செய்யுளிய லுடையார் நாத்சாடி தன்னைநே நான்
கெழுத்து முதலா ஆறெழுத்தினகாறும் உயர்ந்த ிழன்
றடியுங் குறளடி என்றும்,

(பாடம்) 1. சேரி...யிளந்தோதல். 2. ஓபபித்தது.

* தொல்காப்பியம், பொருள், செய்யுளியல் - உஉக.

† தொல், பொருள், செய்யுளியல் - உஉ0.

‡ ஈண்டு 'மூன்றடி' என்றது நான்கெழுத்தடியையும், ஐந்
தெழுத்தடியையும், ஆறெழுத்தடியையும் எனக் கொள்க. இவ்
வாறே மறவறந்தையுக்கொண்டு பதினைழ் விலமாமா றுணர்க.
யா.-12

செழுமுத்து முதலா ஒன்பதெழுத்தின்காறும் உயர்ந்த முன்றடியுஞ் சித்தடி என்றும்.

பத்தெழுத்து முதலாப் பதினான்கெழுத்தின்காறும் உயர்ந்த ஐந்தடியும் அளவடி என்றும்

பதினாற்பெழுத்து முதலாப் பதினெழுமுத்தின் காறும் உயர்ந்த மூன்றடியும் நேடிவடி என்றும்,

பதினாற்பெழுத்து முதலா இருபதெழுத்தின்காறும் உயர்ந்த மூன்றடியும் கழிநேடிவடி என்றும்,

இருபதெழுத்தின் மிக்கநாற்பு ரடிப்பா இல்லை என்றும் வேண்டுவர்.

அவ்வெழுத் தெண்ணுகின்றழிக் குற்றியலிகாமும், குற்றியலுகாரும், ஆய்தமும், ஒற்றும் ஒழித்து கின்ற உயிரும், உயிர்மெய்யுங் கூட்டி எண்ணப்படும்.

என்னே,

நேரிசை வெண்பா

“குற்றிகாற் குற்றகா மென்றிரண்டு மாய்தமும் ஒற்று மென வொரு நான்கொறித்துக் - கரோரீ உயிர் மயிர்மெய்யு ரோதயூர் கொள்ளச் செயிர் தீர்ந்த செய்யு ளடிக்கு.”

* “காற்சீர்காண்ட தடியெனப் படுமே.”

† “காலெழுத்து முதலா வாரெழுத் தெல்லை பேறிய நிலத்த குறளடி பெனப்.”

“ஏழெழுத் தென்ப சித்தடிக் களவே யிரெழுத் தேற்றம் அவ்வழி யான”

“பத்தெழுத் தென்ப ரெடிக் களவே ஒத்த காலெழுத் தொற்றவங் கடையே மூவைக் தெழுத்தே நேடிவடிக் களவே யிரெழுத்து மிகதலுர் இரல்பென மொழிப.”

* தொல். பொருள். செய்யுளியல் - ௨௧.

† “ ” ” ௨௨, ௨௩, ௨௪, ௨௫.

*“மூவா நெழுத்தே கழிநெடிற் களவே
யிரெழுத்து மிகுதலு மிவட்பெறு மென்ப”

நேரிசை வெண்பா

“சரிரண்டும் ஒரேமும் ஈரைந்து முவைந்தும்
பாரியன்ற நாற்சீர பதினெட்டும்—ஒரா
விகையும் பதினேழ் நிலத்துக் குறன்சிக்
தளவு கழிநெடிலோ டைந்து”

என்றாராவின்.

வருமாறு :

நேரிசை யாசிரியப்பா

†“பேர்ந்து பேர்ந்து சார்ந்து சார்ந்து
தேர்ந்து தேர்ந்து முசி நொந்து
வண்டு குழ விண்டு வீங்கி
நீர்வாய் சொண்டு நீண்ட நிலம்
ஊர்வா யூத விச ஐர்வாய்
மதியேர் வண்டோ டொல்கி மாலை
நன்மணங் கமழும் பன்னைல் லூர
அமைபேர் மென்றே ளாயரி ஈந டுங்கண்
இணையீ ரோதி யேர்திள வனமுடை
இறும்பமல் மலரிடை பெழுந்த மாவின்
நறங்கதழ துயல்வருஉந் செறித்தேந் தல்குல்
அணநடை யசை இப வரிபமை சிலம்பின்
பணி நருள் வணர்குழல் யளரிளம் பிதறநுதல்
ஒளி சிலவு வடங்கிழை யுருவுடை மகளி ராடு
நளிர் முடிவு முழங்கிப வணிசிவவு மணிநகர்
இருந்தளவு மரளவு கருப்புவு நறந்தொடை
கலன்னவு கலன்னவு கலன்னவு கலன்னவு
பெருமமை புணர்ந்தனை மென்பவல்
தொருந் மறைப்பி மொழிகுவ தன்னை.”

இனிப் ‘பொருள்கோள்’ எனபது உம்மைத் தொகை:
பொருளும், பொருள்கோளும் என.

குறள்வெண்பா

†“அருளல்ல தியாதெனிற் சொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தல்லுள் கினல்.”

* தொல். பொருள். செய்யுளியல்-௨௧.

† இச் செய்யுளின் பாடம் பலவாறு வேறப்பட்டுளது.

‡ திருக்குறள், புலாள் மறத்தல்-௪.

இதனுள் அருளும், அருளல்லதும் எனற்பாலது 'அருளல்லது' என உபமைதொக்கதாகக் கொள்க.

அவற்றுள், பொருளாவன *குறிஞ்சி, கைக்கிளை முதலிய அகழும், அகடபுறழும்.

† வெட்சி பாடாண்பாட்டு முதலிய புறமும் புறப்புறமுமாம். அவற்றை அவ்விடக்கணங் கூறிய நூல்களிற் கண்டு கொள்க.

இனிப் பொருள்கோள் ஒன்பது வகைப்படும் :—

கிரணிறமொழி மாற்றும் சுண்ணமொழிமாற்றும், அடிமறிமொழிமாற்றும், அடிமொழிமாற்றும், பூட்டுவிறபொருள்கோளும், புனல்யாற்றுப பொருள்கோளும், அளமறிபாப்புப் பொருள்கோளும், தாபரிசைப் பொருள்கோளும், கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோளும் என.

இவற்றுள், கிரணிறை இரண்டு வகைப்படும்; பெயர் கிரணிறையும் வினைகிரணிறையும் என. அவற்றுள், பெயர் கிரணிறை வருமாறு :

இன்னிகை வெண்பா

"கொடிருவனை கொட்டை நுகப்புன்கள் மேனி
மதிபலன மூத்த முகம்வாய் முறுவல்
பிடிபினை மஞ்ஞகடை நோக்குச் சாயல்
வடிவினளே உஞ்சி மடன்."

இனி 'வினை கிரணிறை' வருமாறு :

* குறிஞ்சி, பாலை, மூலம், மருதம், நெய்தல் என்னும் ஐந்தும் அடம் எனவும்,

கைக்கிளை, பெருந்தினை என்னும் இரண்டும் அடபுறம் எனவும்,

† வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, உழிஞை கொச்சி, தும்பை என்னும் ஏழும் புறம் எனவும்,

வாகை, பாடாண், பொதுவியல் என்னும் மூன்றும் புறப்புறம் எனவும் அறிக.

நேரிசை வெண்பா

“காதுசேர் தாழ்குழையாய் கன்னித் துறைச்சேர்ப்ப
போதுசேர் தார்மார்ப போர்ச்செழிய—நீதியான்
மண்ண மிர்தம் பங்கைஉர்தோள் மாற்றுகரை பேற்றூர்க்கு
துண்ணிய வாய பொருள்”

எனவும்,

இன்னிசை வெண்பா

“அடக்கே லமர்நோக்கி கின்முகங் கண்டே
உடலு முடைத்தோடும் ஊழ் லெரும் பார்க்குங்
கடலுங் கணையி நளும் ஆபலும் பாம்புக்
தடமதிய மாமென்று தாம்”

எனவுங் கண்டுகொள்க.

இனி, ‘முறை கிரனிறை, எதிர் கிரனிறை, மயக்க கிர
னிறை மிகையெண் ணிரனிறை, குறையெண் ணிரனிறை’
எனறு வேண்டுவாறு முளர்.

அவற்றுட் ‘சில வருமாறு’ :

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

“கூற்றுவனை வில்மதனை யரக்கர் கோவைக்
கூனிலவைக் குஞ்சரத்தை இஞ்சி மூன்றை
ஏற்றலகின் புறவுருவ மாளத் தோள்கள்
இறவெறிப்ப விமையப்பெண் வெருவ வேவக்
காற்சுருழிலால் நயனத்தால் விரலாற் கற்றைக்
கதர் முடியாற் கரதலத்தாற் கணையாற் பின்னும்
ஊற்றழிய உதைத் தெர்த்து நெரித்துச் சூடி
உரித்தோததான் அவனெம்மை யுடைய கோவே”

எனவும்,

நேரிசை வெண்பா

“காதம குக விறுதிதுனி கண்புருவஞ்
சேமுகங் கோங்கை சிரண்டலாய்—ஓதக்
கரும்பார் மழபாடிக் காங்கெயன் பட்டத்
தரும்பார் குமலளகத் தார்க்கு”

எனவுங் கண்டுகொள்க.

இனிச், 'சுண்ண மொழிமாற்று வருமாறு :

இள்ளிகைச் சிந்தியல் வெண்பா

"சுரை ஆழ அம்மி மிதப்ப வரையனைய
பார்க்கு நீத்து நயந்து கிலையென்ப
காணக நாடன் கனை."

இதனுள், 'சுரை' என்பதனை 'மிதப்ப' என்பது
பொருள் கொள்ளவும் 'அம்மி' என்பதனை 'ஆழ' என்பது
பொருள் கொள்ளவும், 'பார்க்கு' என்பதனை 'நீத்து' என்பது
பொருள் கொள்ளவும், 'நயல்' என்பதனை 'நீத்து'
என்பது பொருள் கொள்ளவும், வந்தமைபால் சுண்ண
மொழிமாற்று.

இது 'அடிமறி மொழிமாற்று' வருமாறு :

"சூல் பம்பிட—நீவா லாதே"

என்னும் ஆசிரியம், வேண்டறிஞர் அடியான் முதலாகச்
சொன்னதும் ஒசையும், பொருளும் பிழையாது வந்தமை
பால் அடிமறி மொழிமாற்று.

இனி 'அடிமொழிமாற்று' வருமாறு :

குறள் வெண்பா

"ஆலத்து மேல குவளை குளத்துள
வாலின் கெடிய குரங்கு"

என்பதனுள், 'ஆலத்து, மேல குரங்கு, குளத்துள
குவளை' என்று இரண்டடியின் மொழிமாற்றிப் பொருள்
கொண்டமையால், அடிமொழிமாற்று.

இனி 'பூட்டுகிற பொருள்கோள்' வருமாறு :

தேசிகை வெண்பா

"நிறத்திடுகித் தியவை பிற்காண்டு பாசர்
இலக் க பழற் றிதாம் எசம்—உறக்கதயர்கோள்
தன்னா மாப்பின் தமிழர் பெருமான்க்
கன்னா க் காணக் கதவு"

இதனுள், 'திறந்திடுமின்' என்பதனோடு 'கதவு' என்பது நோக்குடையதாய்ப் பொருள் கொண்டமையால் பூட்டுவீற் பொருள்கோள்.

இனிப் 'புனல்மாற்றுப் பொருள்கோள்' வருமாறு :

இன்னிசை வெண்பா

"அலைப்பான் பிறிதுயிரை ஆக்கலுங் குற்றம்
விலைப் பாலிற் சகாண்டுச் சிசைகலுங் குற்றஞ்
செயல்ந்பால கல்வாத நோக்குதலுங் குற்றம்
கொலைப்பாலுங் குற்றமே யாம."

இஃது அடிதொறும் பொருளற்று வந்தமையால் புனல்மாற்றுப் பொருள்கோள்.

இனி 'அனாமறிபாப்புப் பொருள்கோள்' வருமாறு :

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

"தாழ்ந்த உணர்வினராய்த் தாளுடைந்து தண்டுநீறித்
தளர்வ னீ தாழஞ்
குழ்ந்த வினை யானைக் கடவினிந்து நாற்கதியில்
சுழல்வ னீ தாமும்
மூழ்ந்த நிணிநவிய முன்செய்த வினையென்றே
புனிவ னீ தாமும்
வாழ்ந்த பொழுதெனே வானெய்து நெறிமுன்னி
முயலா தாரே."

இதனுள், 'வாழ்ந்த பொழுதினை வானெய்து நெறி முன்னி முயலாதார்' என்னும் இறுதிச்சொல் இடையும், முதலுஞ் சென்று பொருள கொண்டமையால், அனாமறி பாப்புப் பொருள்கோள்.

இனித் 'தாப்பிசைப் பொருள்கோள்' வருமாறு :

குறள் வெண்பா

† 'உண்ணாமை உள்ள துயிநிலை ஊனுண்ண
அண்ணாத்தல் செய்யா தளறு "

* நான்மணிக் : ௨௮. † திருக்குறள். புலான்மறுத்தல்-௨.

இதனுள், 'ஊனை உண்ணுமை உள்ள தமிழர்க்கு' எனவும், 'ஊனையுண்ண அண்ணாத்தல் செய்யா தளறு' எனவும் நடுகிற 'ஊன்' என்னுஞ் சொல் முதலும், இறுதியுஞ் சென்று பொருள் கொண்டமைமையால், நாப்பிசைப் பொருள்கோள்.

இனிக் 'கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோள்' வருமாறு :

இள்ளிசை வெண்பா

"தெங்க்காய் போலத் திரண்டுருண்ட பைக்கூந்தல்
வெண்கோழி முட்டை யுடைத்தனை மாமேனி
அஞ்சனத் தன்ன பசுலை தணிவாமே
வங்கத்தச் செஞ்சூர் வரின."

இதனுள், 'அஞ்சனத்தன்ன பைக்கூந்தல்' எனவும் 'தெங்க்காய் போலத் திரண்டுருண்ட வெண்கோழி முட்டை யுடைத்தனைபசுலை' எனவுஞ் சொற்களைக் கொண்டு கூட்டப் பொருள் கொண்டமைமையால் கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோள்.

நேரிசை வெண்பா

"ஆரிய மன்னர் பறையின் எழுந்தியம்பும்
பாரி பறப்பின்மேல் தன்னுமை—ஈரி
விறல்முள்ளூர் வேங்கடவி தானுநூர் தோளான்
சிறனுஞ் குள்ள தலர்."

இதனுள், 'தன்னுமை காணுந்தோள்' எனவும் 'பிறம் வேங்கடவி' எனவும், 'ஆர் ஆரியமனைர் பறையினையும் திடப்படும்' எனவுஞ் சொற்களைக் கூட்டப் பொருள் கொண்டமைமையால் இதுவும் கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோள். பிறவுமன்ன.

இனிக் 'குறிப்பிசை' என்பது : எழுத்தல் ஒசையான் வந்த முற்கும், வினையும், இலகையும, அநுசரணமு முதலாக உடையன செய்யு ளகத்து வந்தால் அனை செய்யுள் கலையழியாமல் (அசையும், சிறும், ஆடியும், தொடையும் பிழையாமல்) அங்கிட்டு வழங்கப்படும் என்று.

தேரிசை வெண்பா

வருமாறு :

"மன் நவங் கொன்றை மலர்மலைத் துக்குவக்
கென்று திரியும் இடைமடனே - சென்று
மறிபாட்டை உண்ணுமை வன்கையால் வல்லை
அறியாயோ அண்ணாக்கு மாறு."

ஒழிந்தனவும் இடைக்காடனார் பாடிய "ஊசிமுறி" யுட்
கண்டு கொள்க.

என்னை,

"எழுத்த லிசையை அசைகொடு சீர்தனை
நிரைக்கவும் படுமென கேள்நிதி கேடு"

என்றாகலின்.

இனி, 'ஒப்பு' என்பது மேற்சீரும், தனையும், அடியும்,
வரையறுக்கப்பட்ட பாவும், பாவிசமுஞ் சொன்ன பெற்றி
யில் திரிந்தாய், மிக்கும், குறைததும் வந்தால், அவை ஒரு
புடையொப்புமை நோக்கி ஒழிந்த செய்யுட்களின்பாற்
படுதது வழங்கப்படும்; எ - று.

வருமாறு :

"கோழியுங் கூவின குக்கில் குரங்காட்டுந்
தாழிபன் நீலத் தடங்கனீர் போதமியினு
ஆழிசும் வையத்தெம் அண்ண வடியேத்திக்
கூழை நனைபக் குடைந்துங் குளிப்புனல்
ஊழியும் மன்னுவா மென்றேலோ செம்பாவாய்."

மேல், நாற்சீர் நான்கடியாய் வருவது கலிவிருத்தம்
என்று வரையறுத்துச் சொன்னார். இஃது ஐந்தடியான்
வந்ததாயினும் ஒருபுடை மொப்புமை நோக்கிக் கலிவிருத்
தத்திள் பாற்படுதது வழங்கப்படும் எனக் கொள்க.
இதனைத் தாவு கொச்சை மெனினும் இழுக்காகாது.

"சுற்றுநீர் குழ்கிடங்கிற்
பொற்றாமரைப் பூம்படப்பைத் தென்னீர்
நல்வய ஞாநன் கேண்மை
யல்லிருங் கூந்தல் கவரா னுவே."

* இஃது சேக்கன விளக்கத்துள் "ஆடுபிமுறி" என எழுதப்
பட்டிருக்கின்றது.

மேல் வஞ்சிப்பாவிற்கு முன்றடிச் சிறுமை என்
மெடுத்தோதினர். இஃது இரண்டடிச் சிறுமையான் வந்த
தாயினும் ஒருபுகை மொப்புகை கோக்கி வஞ்சிப் பாவின்
பாற்படுத்தி வழங்கப்படும் எனக் கொள்க. பிறவும்,
புராண கவிஞரற் பாடப்பட்ட இலக்கியங்களும் இவ் விலக்
கணத்தான் ஒருபுகை மொப்புகை கோக்கி, ஒன்றன்பாற்
படுத்து வழங்கப்படும் எனக் கொள்க.

‘ஒட்டும்’ என்ற உம்மையால் வண்ணமும், புனைந்
துறையும், அடிபின்றி நடப்பனவும் ஆமா றுணர்ந்து
கொள்க.

அவற்றுள், வண்ணம் நூறு திறத்தனவாம். அவை
சொல்லுமாறு :—

தூங்கிகை வண்ணம், எந்திகை வண்ணம், அடுக்கிகை
வண்ணம், பிரிந்திகை வண்ணம், மயங்கிகை வண்ணம்
என்னும் இவ் வவந்தினையு முதல் வைத்து,

அகவல் வண்ணம், ஒழுகிகை வண்ணம், வல்லிகை
வண்ணம் மெல்லிகை வண்ணம் என்னும் இந்நான்கினையும்
இடை வைத்து, குறில் வண்ணம், மெழல் வண்ணம்,
வல்லிகை வண்ணம், மெல்லிகை வண்ணம், இடையிகை
வண்ணம் என்னும் இவ்வவந்தினையுங் கடைவைத்துக்
கூட்டி உரழ நூறு வண்ணமும் பிறக்கும்.

என்னை,

கட்டளைக்கலித்துறை

“தூங்கிக் கடுக்கல் பிரிதல் மயங்கிகை வைத்துப்பின்னும்
பாங்கே அகவ மொழுகல் வலிமெலிப் பாற்படுத்திட்
டாங்கே குறினெடில் வல்லிகை மெல்லிகை மொடிகையத்
தாங்கே துறந்தாத் தாம்வண்ண நூறுந் தலைப் படுமே.”

* இச் செய்யுள், நாலாசிரியர் இயற்றிய இது என்பது, நூற்
பொருள்களைக் கொகுத்துக் கூறிய செய்யுளில் ‘ஒழுகிய
வண்ணங்களுந்’ என்றதனாலும், ஒழியியற்காரிகை முத
லினைப் புணர்த்திய செய்யுளில், “சேரிய தூங்கேந்தடுக்கு”
என்றதனாலும் தெரிகின்றது.

அவற்றின் விரியாவன :

i. தூங்கிகை வண்ணம்

குறிலகவற் தூங்கிகை வண்ணம், நெடிலகவற் தூங்கிகை வண்ணம், வலியகவற் தூங்கிகை வண்ணம், பெலியகவற் தூங்கிகை வண்ணம், இடைமகவற் தூங்கிகை வண்ணம் எனவும்,

குறிலொழுக்கற் தூங்கிகை வண்ணம், நெடிலொழுக்கற் தூங்கிகை வண்ணம், வலியொழுக்கற் தூங்கிகை வண்ணம், பெலியொழுக்கற் தூங்கிகை வண்ணம், இடை யொழுக்கற் தூங்கிகை வண்ணம் எனவும்,

குறில் வல்லிகைத் தூங்கிகை வண்ணம், நெடில் வல்லிகைத் தூங்கிகை வண்ணம், வலி வல்லிகைத் தூங்கிகை வண்ணம், பெலி வல்லிகைத் தூங்கிகை வண்ணம், இடை வல்லிகைத் தூங்கிகை வண்ணம் எனவும்,

குறில் மெல்லிகைத் தூங்கிகை வண்ணம், நெடில் மெல்லிகைத் தூங்கிகை வண்ணம், வலி மெல்லிகைத் தூங்கிகை வண்ணம், பெலி மெல்லிகைத் தூங்கிகை வண்ணம், இடை மெல்லிகைத் தூங்கிகை வண்ணம் எனவும் தூங்கிகை வண்ணம் ௨௦.

ii. ஏந்திகை வண்ணம்

குறிலகவ லேந்திகை வண்ணம், நெடிலகவ லேந்திகை வண்ணம், வலியகவ லேந்திகை வண்ணம், பெலியகவ லேந்திகை வண்ணம், இடையகவ லேந்திகை வண்ணம், எனவும்,

குறிலொழுக்க லேந்திகை வண்ணம், நெடிலொழுக்க லேந்திகை வண்ணம், வலியொழுக்க லேந்திகை வண்ணம், பெலியொழுக்க லேந்திகை வண்ணம், இடையொழுக்க லேந்திகை வண்ணம் எனவும்,

குறில் வல்லிகை யேந்திகை வண்ணம், நெடில் வல்லிகை யேந்திகை வண்ணம், வலி வல்லிகை யேந்திகை

வண்ணம், மெலி வல்லிகை யேந்திகை வண்ணம், இடை வல்லிகை யேந்திகை வண்ணம் எனவும்,

குறில் மெல்லிகை யேந்திகை வண்ணம், நெடில் மெல்லிகை யேந்திகை வண்ணம், வலி மெல்லிகை யேந்திகை வண்ணம், மெலி மெல்லிகை யேந்திகை வண்ணம், இடை மெல்லிகை யேந்திகை வண்ணம் எனவும்—ஏந்திகை வண்ணம் ௨௦.

iii. அடுக்கிகை வண்ணம்

குறிலகவல் அடுக்கிகை வண்ணம், நெடிலகவல் அடுக்கிகை வண்ணம், வலியகவல் அடுக்கிகை வண்ணம், மெலியகவல் அடுக்கிகை வண்ணம், இடையகவல் அடுக்கிகை வண்ணம் எனவும்,

குறிலொழுக்கல் அடுக்கிகை வண்ணம், நெடிலொழுக்கல் அடுக்கிகை வண்ணம், வலிபொழுக்கல் அடுக்கிகை வண்ணம், மெலிபொழுக்கல் அடுக்கிகை வண்ணம், இடைபொழுக்கல் அடுக்கிகை வண்ணம் எனவும்,

குறில் வல்லிகை அடுக்கிகை வண்ணம். நெடில் வல்லிகை அடுக்கிகை வண்ணம், வலி வல்லிகை அடுக்கிகை வண்ணம், மெலி வல்லிகை அடுக்கிகை வண்ணம், இடை வல்லிகை அடுக்கிகை வண்ணம் எனவும்,

குறில் மெல்லிகை அடுக்கிகை வண்ணம், நெடில் மெல்லிகை அடுக்கிகை வண்ணம், வலி மெல்லிகை அடுக்கிகை வண்ணம், மெலி மெல்லிகை அடுக்கிகை வண்ணம், இடை மெல்லிகை அடுக்கிகை வண்ணம் எனவும்—அடுக்கிகை வண்ணம் ௨௦.

vi. பிரிந்திகை வண்ணம்

குறிலகவற் பிரிந்திகை வண்ணம், நெடிலகவற் பிரிந்திகை வண்ணம், வலியகவற் பிரிந்திகை வண்ணம், மெலியகவற் பிரிந்திகை வண்ணம், இடையகவற் பிரிந்திகை வண்ணம் எனவும்,

குறிலொழுக்கற் பிரிந்திகை வண்ணம், நெடிலொழுக்கற் பிரிந்திகை வண்ணம், வலிபொழுக்கற் பிரிந்திகை வண்ணம்

மெலியொழுதற் பிரிந்திசை வண்ணம், இடையொழுதற் பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும்,

குறில் வல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், வலி வல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், மெலி வல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், இடை வல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும்,

குறில் மெல்லிசை பிரிந்திசை வண்ணம், நெடில் மெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், வலி மெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், இடை மெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும்—பிரிந்திசை வண்ணம் உ.

v. மயங்கிசை வண்ணம்

குறிலகவல் மயங்கிசை வண்ணம், நெடிலகவல் மயங்கிசை வண்ணம், வலிகவல் மயங்கிசை வண்ணம், மெலிகவல் மயங்கிசை வண்ணம், இடையகவல் மயங்கிசை வண்ணம் எனவும்,

குறிலொழுதல் மயங்கிசை வண்ணம், நெடிலொழுதல் மயங்கிசை வண்ணம், வலி யொழுதல் மயங்கிசை வண்ணம், மெலியொழுதல் மயங்கிசை வண்ணம், இடையொழுதல் மயங்கிசை வண்ணம் எனவும்.

குறில் வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், வலி வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், மெலி வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், இடை வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம் எனவும்.

குறில் மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், நெடில் மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், வலி மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், இடை மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம் எனவும்—மயங்கிசை வண்ணம் உ.

ஆக வண்ணம் நூறு.

இவ்வாறு விரித்துரைத்தார் அலியனார்.

இனித் தோல்காப்பியர் முதலிய ஒருசார் ஆசிரியர்
வண்ணம் இருபது என்பர்.

என்னை,

*"வண்ணம் தானே காலைத் தென்ப."

†"அவைதாம்,

பாஅ வண்ணம் தாஅ வண்ணம்
வல்லிகை வண்ணம் மெல்லிகை வண்ணம்
இயைபு வண்ணம் அளபெடை வண்ணம்
நெடுஞ்சீர் வண்ணம் குறுஞ்சீர் வண்ணம்
சித்திர வண்ணம் கலிபு வண்ணம்
அகப்பாட்டு வண்ணம் புறப்பாட்டு வண்ணம்
ஒழுக்கு வண்ணம் ஒருஉ வண்ணம்
என்னு வண்ணம் அகைப்பு வண்ணம்
தாங்கல் வண்ணம் ஏர்தல் வண்ணம்
உருட்டு வண்ணம் முறுகு வண்ணம்
குறுகவை யென்ப அறிந்திடுகோரே."

"அவற்றுள்,

பாஅ வண்ணம் சொற்சீர்த் தாடி
தாற்பாற் பயிலு கோக்கித் தென்ப"

"தாஅ வண்ணம்

இடையிட்டு வந்த வெதகைத் தாகும்"

"வல்லிகை வண்ணம் வல்லெழுத்து மிகுமே"

"மெல்லிகை வண்ணம் மெல்லெழுத்து மிகுமே"

"இயைபு வண்ணம் மிடைபெழுத்து மிகுமே"

"அளபெடை வண்ணம் மளபெடை பயிலும்"

"நெடுஞ்சீர் வண்ணம் நெட்டெழுத்துப் பயிலும்"

"குறுஞ்சீர் வண்ணம் குற்றெழுத்துப் பயிலும்"

"சித்திர வண்ணம் குறிப்பு நெடிவு
ஒத்துநேர்க் தடுக்கல் விவற்றைத் தென்ப"

*, † இவை தொல், பொருள், செய்யுளியல் - ௨௨௩, ௨௨௩.

‡ இந்நூற்பாக்களில் சிற்சில பாடவற்றுமைகள் உள்ளன.

இவை முறைபேதால், பொருள், செய்யுளியல் ௨௨௪ முதல்
௨௨௪ வரைபிலுள்ள குத்திரங்கள்.

"நலிபு வண்ண மாந்தம் பயிலும்"

"அகப்பாட்டு வண்ணம்
முடியா ததுபோன்று முடிந்ததன் மேற்றே"

"புறப்பாட்டு வண்ணம்
முடிந்தது போன்று முடியா தாகும்,"

"ஒழுகு வண்ண மோசையி னொழுகும்"

"ஒரு உ வண்ணம் *ஒரிஇத் தொடுக்கும்"

"எண்ணு வண்ண மெண்ணுப் பயிலும்"

"அகைப்பு வண்ண மறத்துத் தொழுகும்"

"தூங்கல் வண்ணம் வஞ்சி பயிலும்"

"ஏந்தல் வண்ணஞ்

சொல்லிய சொல்லிற் சொல்லியது சிறக்கும்"

† "உருட்டு வண்ண மராகந் தொடுக்கும்"

‡ "முடுகு வண்ண மடியிறத் தொழுகும்."

இவையெல்லாம் தொல்காப்பியத்துள்ளும், யாப் பருங்கல விருத்தியுள்ளும் கண்டுகொள்க.

இனிப் புனைந்துரை இரண்டு வகைப்படும்; பெரியதனைச் சுருக்கச் சொல்லுதலும், சிறியதனைப் பெருக்கச் சொல்லுதலும் என.

§ "உரைக்கப் படும்பொருட் சொத்தன வெல்லாம்
புழச்சியின் மிக்க புனைந்துரை யாகும்"

என்றாராவின்.

* 'ஒரு உத் தாகை தொடுக்கும்' என்றும் பாடம். (இஃது இளம்பூரணர் கொண்ட பாடம்.)

†, ‡ தொல். பொருள், செய்யுளியல்-௨௩௨, ௨௩௩.

§ இச் சூத்திரம் இலக்கண விளக்கத்தன்,

"உரைக்கப் படும்பொருட் சொத்தன வெல்லாம்
புழச்சியின் மிக்க புனைந்துரை யணாதாம்
பெரிதினைச் சுருக்கலுஞ் சிறிதினைப் பெருக்கலு
மெனவிரன் டாகு மென்மனுர் புலவர்"

என்றிருக்கிறது.

வருமாறு :

தேரிகை வெண்பா

“அடையார் பூங்கோதைக் கல்குலுந் தோன்றும்
புடையார் வனமுலைபுந் தோன்றும் - இடையாளும்
கண்டுகொள்ளா தாயினும் காரிகை நீர்மையாட்
குண்டாக வேண்டு நுகப்பு.”

இது பெரியதனைச் சுருக்கிற்று.

“அவப்போலதன் தக னல்குன்மேற் சான்றோர்
உசாப்போல வுண்டே ாருவகுல் - உசாவினைப்
போதைக் குரைப்பன் பிழைப்பிற் றெருவினவே
கோதைக்கொம் பன்னான் குயம்.”

இது சிறியதனைப் பெருக்கிற்று.

“பொன்மலி கச்சி பூவி கூடல்
மாரியிகை யணி பாடம்”

என்னுக் தொடக்கத்தனவும் அது.

இனி அடியின்றி நடப்பன :—பாட்டுரையும், நூலும்,
மந்திரமும், *பிசியும், முதுசொல்லும், அங்கதையும்,
வாழ்த்தும் என்னுமிகைவ ஓடியானும், பலவடியானும்
வாப்பெறும்.

என்கை,

“செயித்திச் செய்யு டெரியுந் காலை
அடியி னீட்டத் தழதபெற் றியலும்”

“ஓடியானு மொரோவிடத் தியலும்”

“அகவதாம்,
பாட்டுரை நூலே மந்திரம் பிசியே
முதுசொல் வந்தைப் வாழ்த்து, பாடு பிறவும்
ஆதக வெண்ப வறிந்திடு குறாரே”

என்றாராவின்.

இனி, நூலாவது மூவகைத்தாய், மூவரினடைபெற்று
வால்வகைப் பயத்ததாய், ஏழுவகை ஆசிரிய மதனிகற்

* ‘சத்தோபிதமும்’ என்றும் பாடம்.

பத்ததாய்ப், பத்துவகைக் குற்றம் தீர்ந்து, பத்துவகைக் குணத்ததாய்ப், பதினமூன்று வகையான உரை பெற்று, முப்பத்திரண்டு தந்திர உத்தியோகமும் புணர்ந்தது எனக் கொள்க.

அவற்றுள் மூவகையாவன — தந்திரம், சூத்திரம் விருத்தி என இவை.

முதலால், வழிநூல், சார்புநூல் எனினும் அமையும். மூவரினடைபெறுதல் என்பது—அவை மூன்றும் நடாத்தும் ஆசிரியர் மூவர் எனக் கொள்க.

நால்வகைப் பயன் ஆவன :—அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என இவை.

ஏழுவகை ஆசிரிய மதவிகற்ப மாவன :— உடனபடல், மறுத்தல், பிறர்தம் மதமேற்கொண்டு களைதல், தாஅனாட் டத் தனாது கிறுத்தல், இருவர் மாறுமே ளொருதலை துணிடல், பிறர்நூற் குறறங்காட்டல், பிறிதொடுபடா அன் தன்மதங் கொள்ள என்னும் இவை.

பத்துவகைக் குற்றமாவன :—குன்றக்கூறல், மிகை பட்டக்கூறல், கூறியது கூறல், மாறுகொளக் கூறல், வழுஉச் சொற் புணர்த்தல், மயங்கவைத்தல், வெற்றெனத் தொடுத்தல், மற்றொன்று விரித்தல், சென்று தேய்ந்திறுத்தல், வின்று பயனின்மை என இவை.

பத்துவகைக் குணமாவன : சுருங்கச் சொல்லல், விளங்க வைத்தல், நவினிறுர்க்கினிமை, நன்மொழி புணர்த்தல், ஓசையுடைமை, ஆழமுடைத்தாதல், முறையின் வைப்பு, உலகமலையாமை, விழுமியது பயத்தல், விளங்குதாரணத்த தாகுதல் என இவை.

பதினமூன்று வகை உரையாவன :—சூத்திரம் தேர்தல், சொல் வகுத்தல், சொற்பொரு ளுரைத்தல், வினாத்தல், விடுத்தல், விசேடங் காட்டல், உதாரணங் காட்டல், ஆசிரியவசனங் காட்டல், அதிகார வரவு காட்டல், தொகுத்து முடித்தல், விரித்துக் காட்டல், துணிவு கூறல், பயனொடு புணர்த்தல் என இவை.

முப்பத்திரண்டு தந்திர உத்தியாவன :— து த வி ப்
புகுதல், ஒத்துமுறை வைப்பு, தொகுத்துச் சுட்டல்,
வகுத்துக் காட்டல், முடித்துக் காட்டல், முடிவிடங் கூறல்,
தானெடுத்து மொழிதல், பிறன்கோட் கூறல், சொற்பொருள்
விரித்தல், தொடர்ச்சொற் புணர்த்தல், இரட்டுற
மொழிதல், ஏதுவின் முடித்தல், ஒப்பின் முடித்தல்,
மாட்டெறிந் தொழுகல், இறந்தது விலக்கல், எதிரது
போற்றல், முன் மொழிந்து கோடல், பின்னது விறுத்தல்,
விகற்பத்தின் முடித்தல், முடிந்தது முடித்தல், உரைத்து
மென்றல், உரைத்தா மென்றல், ஒருதலை துணிகல்,
எடுத்துக் காட்டல், எடுத்தமொழியி னெய்த வைத்தல்,
இன்னதல்ல திதுவென மொழிதல், எஞ்சிய சொல்லி
னெய்தக் கூறல், பிறநூன் முடிந்தது தானுடன் படுத்தல்,
தன்குறி வழக்க மிக வெடுத்துரைத்தல், சொல்லின் முடிவி
னப்பொருள் முடித்தல், ஒன்றின முடித்தல், தன்னின
முடித்தல், உய்த்துணர வைப்பு என இவை.

இவ்வாறு சொன்னார், பாடலறிர் என்னும் ஆசிரியர்
எனக்கொள்க. ஒருசார் ஆசிரியர் தந்திர உத்தி முப்பத்
திரண்டனும் பல வென்பாரும் உளர்.

எழுத்துப் பதின்மூன் றிரண்டசை சீர்முப்ப தேழ்தனையைந்
திழுக்கி லடிதோடை நாற்பதின் மூன்றைத்து பாவினமூன்
றெழுக்கிய வண்ணங்கள் ஐரென்ப தோண்பொருள்

[கோளிருமு
வழுக்கில் விகாரம் வனப்பெட் டியாப்புள் வகுத்தனவே.

(ருஅ)

இ - கை. இந்நூல் வகுத்த பொருளெல்லாம் தொகுத்
துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

எழுத்து பதின்மூன்றாவன :— குற்றெழுத்து, நெட்
டெழுத்து, உயிரெழுத்து, குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம்,
ஐகாரக்குறுக்கம், ஆய்தம், மெல்லெழுத்து, வல்லினம்,
மெல்லினம், இடையினம், உயிர்மெய், அளபெடை என
இவை.

இரண்டசையாவன :— நரசை, விராயசை என இவை.

சீர்ப்புத்தாவன :—ஈரசைச்சீர் நான்கும், மூவசைச்சீர் எட்டும், நாலசைச்சீர் பதினாறும், ஓரசைச்சீர் இரண்டும் என இவை.

ஏழ் தனையாவன :—நேரொன் றுசிரியத்தகை, நிரையொன் றுசிரியத்தகை, இயற்சீர் வெண்டகை, வெண்சீர் வெண்டகை, ஒன்றிய வஞ்சித்தகை, ஒன்றாத வஞ்சித்தகை, கலித்தகை என இவை.

ஐந்தடியாவன :—குறளடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடிலடி, கழிநெடிலடி என இவை.

தொடை நாற்பத்து மூன்றுவன :—அடிமோனை, அடியெதுகை, அடிமுரண், அடியியைபு, அடியளபெடை, அந்தாதித்தொடை, இரட்டைத்தொடை, செந்தொடை எனக் கிடந்த தொடையும், இணை மோனை முதலாகிய முப்பத்தைந்து தொடை விகற்பமும் என இவை.

ஐந்து பாவாவன :—வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, மருட்பா என இவை.

இன மூன்றுவன :—தாழிசை, துறை, விருத்தம் என இவை.

ஒழுக்கிய வண்ணம் நூறுவன :—குறிலகவற் றூங்கிசை வண்ண முதலாக மேற்காட்டிப்போந்தன.

ஒன்பதொன் னுபொருள்கோ ளாவன :—நிரனிறை, சுண்ணமொழிமாற்று முதலியன.

இருமு வழுக்கில் விகாரமாவன :—வலிக்கும் வழி வலித்தல் முதலியன.

வனப்பெட்டாவன :—அம்மை முதலியன.

'யாப்புள் வகுத்தனவே' என்பது : யாப்பருங்கலக் காரிகை என்னும் யாப்பிற் சொல்லப்பட்டன ; எ - று. ஏகாரம் ஈற்றசை.

'ஐந் திழுக்கி லடி' என்று சிறப்பித்த வதனால், திணை வழுவும், பால் வழுவும், மரபுவழுவும், வினா வழுவும், விடை

வழுவும், காலவழுவும், இடவழுவும் என்று சொல்லப்பட்ட
எழு வழுவும் படாமற் புணர்க்கப்படும் எனக்கொள்க.

‘வழுக்கில் விகாரம்’ என்று சிறப்பித்த வதனால்—
எழுத்துக்குற்றம், சொற்குற்றம், பொருட்குற்றம், யாப்புக்
குற்றம், அலங்காரக் குற்றம், ஆந்தக் குற்றம் என்னும்
ஆறு குற்றமும் படாமற் புணர்க்கப்படுஞ் செய்யுட்கள்
எனக் கொள்க.

அவற்றுள், எழுத்துக்குற்ற முதலிய ஐந்தும் அவ்வய்
விவக்கண நூல்களால் அறிந்துகொள்க.

ஆதந்தக் குற்றமாவன :—எழுத்து முதலிய திரிதல்.

என்கை,

“எழுத்துநிலை திரிந்த எழுத்தா நந்தமும்
சொன்னிலை திரிந்த சொல்லா நந்தமும்
பொருணிலை திரிந்த பொருளா நந்தமும்
யாப்புநிலை திரிந்த யாப்பா நந்தமும்
நடைபெறு புலவர் நாட்டின ரவையே”

என்றாராகலின்,

அவற்றுள், எழுத்தாந்தம் வருமாறு :

நேரிசை வெண்பா

“ஆழி இழைப்பப் பகல்போம் இரவெல்லாந்
தோழி துணையாத் துயர்திரும்—வாழி
நறமலை தாராய் திரையவோடு வென்னுஞ்
செறமலை சென்றடைந்த பொது.”

இதனுள், ‘திரையவோடு’ என்று இயற்பேயரைச்
சார்ந்து அளபெழுந்தமையால், எழுத்தாந்தம்.

என்கை,

“இயற்பேயர் சார்த்தி யெழுந்தன பெழிளே
யியற்பா டில்லா எழுத்தா நந்தம்”

என்றாராகலின்.

சொல்லாந்தம் வருமாறு :

நேரிசை வெண்பா

“என்னிற் பொலிந்த திவள்முக மென்றெண்ணித்
தன்னிற் குறைபடுப்பான் தன்மதியம்—மின்னி
விரிந்திலங்கு வெண்குடைச் செங்கோல் விசயன்
எரிந்தலங்கு வேலி னெழும்.”

இதனுள், தலைமகன்மேல் ‘எரிந்து’ என்னுஞ் சொற்
புணர்த்துமையால், சொல்லாநந்தம்.

என்னை,

“இயற்பெயர் மருங்கின் மங்கலம் அழியத்
தொழிற்சொற் புணர்ப்பினது சொல்லா நந்தம்”

என்றாராகலின்,

பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

நேரிசை வெண்பா

“இந்திரனே போலும் இளஞ்சாத்தன் சாத்தற்கு
மந்தரமே போன்றிலங்கு மல்லாகம்—மந்தரத்தில்
தாழ்நுவி போன்றுளது கார்மாலை அம்மாலை
ஏழுலகு நாறும் இனார்”

இதனுள், சாத்தன் என்னுங் கீழ்மகனை அரசரை
உவமித்தாற்போல உவமித்தமையால், இறப்ப உயர்ந்த
ஆநந்த உவமை.

நேரிசை வெண்பா

“வள்ளையிற்றுப் பேழ்வாய் குமலிக்கு மான்குழாம்
எள்ளி இரிந்தாற்போல் எவ்வழியும்—வள்ளற்கு
மாலார் கடலன்ன மண்பரந்த வாட்டாளை
மேலாரு மேலார் விரைந்து.”

இதனுட், புலியினே உவமிக்கப்படுகின்ற தலைமகனைய
விரனோடு நாயை உவமித்தமையால், இறப்ப இழிந்த ஆநந்த
உவமை.

என்னை,

“இறப்ப இழிந்ததும் இறப்ப உயர்ந்ததும்
அறத்தகை வழியு ஆநந்த உவமை”

என்றாராகலின்.

அலங்காரக் குற்றமாவது :

நேரிசை வெண்பா

“வெண்டிங்கள் போன்றிலங்கும் வென்சங்கு சங்கணை
வண்டிலங்கு தாழை வளர்தோடு—விண்டெங்கும்
கள்ளாவி நானுங் கருங்கழிக்கும் கானகத்தெம்
உள்ளாவி வாட்டு முரு.”

இதனுள், வெண்டிங்ஃன்போலுஞ் சங்கு; சங்கு
போலும் தாழைப்பூ என்று உவமைக்குவமை சொன்னமை
மால், ‘அடுத்தவர லுவமை’ என்னும் அலங்காரக் குற்றம்.

என்னை,

“உவமைக் குவமை யில்லென மொழிப”

என்றாராவின்.

இனி எல்லாக் குற்றமுந் தீர்ந்த செய்யுள் வருமாறு :

நேரிசையா சிரியப்பா

*“தாமரை புரையுங் காமர் சேவடிப்
பவளத் தன்ன மேனித் திகழொளிக்
குன்றி யேங்க்கும் உடுக்கைக் குன்றின்
நெஞ்சுபக வெறிந்த செஞ்சுடர் நெடுவேற்
சேவலங் கொடியோன் காப்ப
எம வைகல் எய்தின்ற லுலகே.”

ஒழியியல் செய்யுட்களின் முதனிலைப்புக் காரிகை

சீரோடு விட்டிசை மாஞ்சீ ரியற்றனை சேர்ந்தருசி
வாரடர் கோங்கை வகுக்கஞ் சுருங்கிற்று வான்பொருளுஞ்
சீரிய னுங்கேந் தடுக்குச் சிறந்த எழுத்துமன்றே
சூகம் ஒழியியற் பாட்டின் முதல்கணைப் பாசுமன்றே. (ஔ)

ஒழியியல் முற்றம்.

மாப்பருங்கலக்காரிகை குணசாகரர் உரையுடன்

முற்றம்

* குறுந்தோகை, கடவுள் வாழ்த்து.

பிற்சேர்க்கை

பிற்காலத்தே பயின்று வழங்கும் கட்டளைக்கலிப்பா, கட்டளைக்கலித்துறை என்னும் செய்யுட்களுக்கு இந்நூலில் இலக்கணம் கூரப்பட்டில வாதலின், அவற்றின் இலக்கணத்தை ஈண்டுத் தருதும்.

கட்டளைக் கலிப்பா

“மாச்சிர் முன்வரு நாற்சி ரடியே
நேர்முதல் நிரைமுதல் நிரனிறை யானே
பறினோ ரெழுத்தும் பன்னீ ரெழுத்தும்
இயைந்தரை யடியாய் நடந்தஃ திரட்டித்
தொத்துநான் கிறுவது கட்டளைக் கலிப்பா.”

முதற்சிர் மாச்சிரும பின் மூன்று சீரும் கூடியது அரையடியும், அவ்வாறே பின்வரும் நான்கு சீர் கூடியது அரையடியும் ஆக அமைந்த எண்சீரடி நான்குடைத்தாய், முதலசை நேரசையாயின் அரையடிக் கெழுத்துப் பறினொன்றும், நிரையசையாயின் பன்னிரண்டும் பெற்று ஏகாரத்தான் முடிவது கட்டளைக்கலிப்பா. இஃது எழுத்தளவைப் பெறுதலாற் கட்டளைக்கலிப்பா எனப்பட்டது. முதற்சிர் மாச்சிரும் ஏனை மூன்றும் கூவிளச் சீருமாக வருவது பெருமபான்மை “மாஞ்சிர் கலியுட்புகா” என்ற இலக்கணம் இதற்கு விலக்கு.

உதாரணம்

“இல்லை யென்ப திலையோர் மருங்கிலே
யெவ்வ றங்களு முண்டோர் மருங்கிலே
கொல்லுகின்ற தெழுதருங் கூற்றமே
கூறுமாற்ற மெழுதருங் கூற்றமே
வில்லு மேற்றிடு நாணும்பொன் னாகமே
விடுகணைக் குண்டு நாணும்பொன் னாகமே
மல்லன் மார்பின் மணிமுத்த மென்பதே
வாச மையர்க் கவிமுத்த மென்பதே”

“படுத்த பாயுட னேபிணி மூழ்கினும்
பல்விழுந்து நரைத்தற மூப்பினும்
அடுத்த திங்விவர்க் கேபெரு வாழ்வெனும்
அப்பெ ரும்பதி யெப்பதி யென்பிரேல்

விடுத்து விட்டிந் திரதிரு வும்புவி
 வெண்கு டைக்குள் இடுமர சாட்சியும்
 கடுத்த தும்புக ளத்தரைத் தேடுவார்
 காத லித்துவ ருந்திருக் காசியே”

—காசிக் கலம்பகம்

கட்டளைக் கலித்துறை

“அடியடி தொறு மைஞ்சி ராகி
 முதற்சீர் நான்கும் வெண்டளை பிழையாக்
 கடையொரு சீரும் விளங்காய் ஆகி
 நேர்பதி னுறே நிரைபதி னேழென்
 ருேதினர் கலித்துறை யேரடிக்கெழுத்தே.”

ஐஞ்சீரடி நான்காய், ஒவ்வோர் அடியினும் முதற்சீர் நான்கும் வெண்டளை பிழையாமல் இருக்க, இறுதிச்சீர் கூவிளங்காய், கருவிளங்காய் என்பனவற்றுள் ஒன்றாகப் பேற்று, முதற்சீரின் முதலகை நேர் ஆயின் ஓரடிக்கெழுத்துப் பதினாறும், நிரையாயின் பதினேழும் உடைத்தாய், ஏகரத்தான் முடிவது கட்டளைக் கலித்துறையாகும். இஃதும் எழுத்தளவைப் பெறுதலாற் போந்த பெயர். கோவைக்கலித்துறை, திலகக்கலித்துறை என்பன இதன் வேறு பெயர்கள். அப்பர் திருவிருத்தமும், நம்மாழ்வார் திருவிருத்தமும் இக்கலித்துறையான் அமைந்தன வாகலின் இதற்கு விருத்தம் என்னும் பெயரும் உண்மை புலனாகின்றது.

“அற்றாரைத் தாங்கிய வைவே லசதி யணிவரைமேல்
 முற்ற முகிழ்முலை யெவ்வாறு சென்றனள் முத்தமிழ்நூல்
 சுற்றார் பிரிவுங்கல் லாதா நிணக்கமுங் கைப்பொருளொன்
 றற்றா நிளமையும் போலக் கொதிக்கும் அருஞ்சுரமே.”

—அசதிக்கோவை.

“கரும்புஞ் சுரும்பும் அரும்பும் பொருபடைக் காமர்விலவேள்
 இரும்புங் கரைத்துரு கச்செய்யு மாலிறும் பூதிதன்றே
 விரும்பும் பெரும்புலி யுரெம்பி ரானருள் மேவிலொரு
 துரும்பும் படைத்தழிக் கும்அகிலாண்டத் தொகுதியையே.”

—சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை.

தலைமை நிலையம் :
79, பிரகாசம் சாலை, சென்னை-1.

கிளை நிலையங்கள் :
திருநெல்வேலி-6.
மதுரை-1. கோயமுத்தூர்-1.
கும்பகோணம்-1. திருச்சிராப்பள்ளி-2.

அப்பர் அச்சகம், சென்னை-1.